ERGÜN POYRAZ

MUSA'NIN MÜCAHİTİ

Togan yayıncılık

Togan Yayınları | 09

Musa'nın Mücahti

Araştırma İnceleme | 09

Musa'nın Mücahiti

ERGÜN POYRAZ

Kemal'in askerleri Dr. Necip Hablemitoğlu ve
E. Binbaşı İhsan Güven'e

İ Ç İ N D E K İ L E R

Önsöz 11
Aykırı Bir Doğum 15
Sabetaycı mısınız 19
Müslüman-Yahudi Savaşı 20
Bülent Arınç'ın Yahudilere Kardeşlik Mesajı 22
Arınç ABD'de 23
Amerikan Köpekleri 26
Patrikhane 27
Bülent Arınç'a Akıncı Şoku 27
Doğramacı'nın Üniversitesi 28
Devlet Bütçesinden Erotik Film 33
Arınç ve Masonlar 34
Özal'ın Şortunu Öpermiş 36
Arınç'ın Dedeleri 37
Kubilay Olayı 39
Arınç'ın Dedesini Büyükanıt'a Sordu 42
Evliliği 44
Anne Arınç'ta Sonradan Örtünmüş 46
Ya Gazi Paşa Duyarsa 46
Arınç'ın Yemek Parası 63
Erdoğan Caddesine Çıkan Sokak Ve Sahte Çekler 68
Arınç Torpil Yaptı Mı 81
Akraba A.Ş 82
İGDAŞ'ta 3. Dava 85
Arınç'ın Kardeşi Tekstilci 88
Vekile Yağıyor, Vatandaşa 91
Ülker'den Bir İlk Daha 94

Türk ve İslam Düşmanı Mason Mozart Ve Ülker .96
Şerefe Ülkerler Şerefe 99
Bira 102
Ülker'e Farklı Görüşten 8 Yeni Akıl Hocası 102
Neler Yapacaklar 104
Ülker'in Ermeni Ortakları 105
Dan Cake, Dan Kek, Ya Da Dangalak Kekler ..106
Hilafet Özlemcisiyle Ortaklık 108
Dönmeler 110
Anlamak Mümkün Değil 111
Arınç Da Sorunlu 114
Arınç 'Tan DEP'lilere Yemek Ve Sarı Kırmızı Yeşil114
Arınç, Thıerse ve Zana 115
AB Ve Hülya Avşar 117
Arınç'tan DTP'ye Destek Ve Şey'i 118
Arınç'ın Danışmanı ve Marş Sansürü 119
Arınç'tan Atilla Yayla'ya Destek 119
Allah, Atatürk'e Uzun Ömür Versin 120
Arınç'ın Atatürk Düşmanlığı 121
Yeni Başlayanlar İçin Bülent Arınç 126
Fethullah Gülen Benim Dostum 128
Şeytan Yolu 132
Arınç Nazım İçin Mezar Yeri Önerdi 136
Atatürk İle Nazım'ı Neden Birarada Anarlar 138
"Nazım'ın Ailesi Kürtlerle Dayanışma Halinde ..139
"Nazım Hikmet'in Salkım Söğüt'ü İntihal Mi? ..148
Ahmet ve Nazım 152
İmam-Hatipçi Genelkurmay Ve Cumhurbaşkanı 153
Söyletmen Vurun 160

Ermenistan'ın Üzerine Bir Bomba 166
Cezayir'in Postallıları 170
Rüya Görmek Serbest Anlatmak Yasakmış 174
Fransızlar Çocuklarının Babasını Bilmiyorlarmış 181
Amerika'nın İngiltere'nin, Fransa'nın Çöküşünü
Rabbim Hepimize Göstersin 191
Müslüman ile Yahudi Harbi 2 200
1923'e Düşmanlık 206
Şeriat Övgüsü 206
Cezaevi Masalları 210
Butros Gali Keferesi 220

Önsöz

Amerika ile 1946 yılında yapılan anlaşmaların ve istihbarat örgütlerimizin kayıtlarının ve faaliyetlerinin CIA'ya aktarılmasının ardından en önde eski tüfek solcular, kadın bacaklarına şiir yazan şairler, birer birer İslamcı olmaya başlıyorlardı. Bunların en ünlüsü "Kadın bacakları" şiirinin yazarı Necip Fazıl idi. Necip Fazıl amaca ulaşmak için talebelerinin Tekfur Sarayı'nı basan bahadırlar gibi bir makyaja bürünmelerini, kamufle olmalarını istiyordu.

Yine bu akımla, 1492 yılında Osmanlı'nın bağrına bastığı Yahudiler, nasıl Osmanlıyı yıktılarsa, aynı oyunla bu defa da son Türk Cumhuriyeti'ni yıkma çalışmalarına başlıyorlardı. Tacirleri, Şirketleri, Sanayicileri, Siyasetçileri, Bürokratları, İstihbaratçıları ve her türlü elemanları ile Din maskesi ardına saklanıyorlar, gündüz Müslüman gece Yahudi ve Hıristiyan kimliklerine bürünüyorlardı. Öyle ki, kripto yani "Gizli Yahudi" olmayan evliya bile olamıyordu.

Masonlar, tarikatlar, din taciri partiler; kimi sarığın üzerine Melon şapka takıyor, kimi melon şapkayı sarıkla kamufle ediyordu. Kimi gece hahamlık yapıyor, gündüz imam olup namaz kıldırıyordu. Kimi gündüz, gezici-seyyar vaizlik yaparken gece papazlık yapıyordu. Kimi gündüz "Ben imamım" diye bağırırken, gece hahamların önünde bu ülkeyi parçalamanın yeminlerini ediyordu. Bu Müslüman görünümlü Kripto Yahudiler ve Sabetaylar; İngiliz, Amerikan ve İsrail istihbaratından alıp dağıttıkları paralara kutsiyet masalları uydurup, saf insanlarımızı kandırıp aldatarak, ülkemizi sömürmek suretiyle Amerika ve İngiltere'ye peşkeş çekmenin son versiyonlarını sergiliyorlardı.

1948 yılında ters bir doğumla dünyaya gelen Bülent Arınç, bu tersliğini hayatı boyunca yaşıyordu.

TBMM Başkanı sıfatıyla Amerika'ya giden Arınç, Musevi lobisi ve papazların yönettiği üniversitede temaslarda bulunuyordu. Bülent Arınç'ın, Amerika ve İsrail'e muhalefetin az sayıda bir grup aşırı dinci unsurların görüşü olduğunu belirtiyordu. Arınç, Yahudilere soykırım yapıldığını belirterek şöyle diyordu:

"Bu tür korkunç olayların tekrarlanmaması için yeni nesillerin bilinçlendirilmesine verdiğimiz önem çerçevesinde, 1 Kasım 2005 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilen "Yahudi Soykırımının (Holokost) anılması" başlıklı karar tasarısının ortak sunucuları arasında Türkiye de yer almıştır."

Oysa aynı Arınç, oy toplamak için partisinin propaganda toplantılarında şöyle konuşuyordu:

"...Şöyle bir hadisi şerif var, Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harpte Müslümanlar galip gelecektir, öylesine galibiyet ki, Yahudiler taşla-

rın ve ağaçların arkasına saklanacak, ağaçlar haber verecektir, "Ey Müslüman arkama Yahudi saklandı gel onu öldür" diyeceklerdir."

"Türkiye aslında ABD'nin gerçek anlamda güvenebileceği ve bölge sorunlarının çözümü için işbirliği yapabileceği bir dosttur. Bu böyle bilinmelidir..." diyen Bülent Arınç, bir zamanlar ABD için ağzını açıyor, gözünü yumuyordu:

"İncirlik'e Türk işçisine saldıran Amerikan köpeklerinden hesap soracağız. Irak'ta, İmam-ı Azam'ın türbelerini her gün bombalayan Amerikan katillerinden hesap soracağız..."

Bülent Arınç, bir zamanlar Doğramacı'nın üniversitesini yerden yere vururken şunları söylüyordu:

"Çağdaş uygarlık adına Bilkent Üniversitesi'nde işlenen rezalete dikkatinizi çekiyorum. Bilkent Üniversitesi'nin kantininde çizi krakerden daha çok, sigaralardan daha çok satılan bir şey var; Doğum kontrol hapları. Bilkent Üniversitesi kantininde şu yazılı; "Aşk yap çocuk yapma." Doğum kontrol hapı ve prezervatif peynir, ekmekten daha çok satılıyor.

İnsanlık vasfını kaybetmiş köpeklerden daha adi bir yaşayış içinde hiç birimiz yaşamak istemiyoruz. Biz en güzel ahlakla yaşamak istiyoruz. En güzel ahlakın ülkemizde hakim olmasını istiyoruz.

Şimdi bu Ankara'da bir üniversitedeki olay!.. Milyarlık bütçelerle insanlarımızı kısırlaştırmak ve çocuktan mahrum etmek için cinayet işleyenler..."

Dün böyle konuşan Arınç, 2007 yılında TBMM Onur Ödülü'nü Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya veriyor ve onu kutsuyordu:

"Doğramacı'nın "Kurduğu üniversiteler ve Türk eğitim hayatına sağladığı büyük katkılar, tıp alanında yapmış olduğu akademik çalışmalarla sağladığı başarılardan dolayı aday gös-

terildiğini" üstüne basa basa anlatıyordu.

Masonlar için "Hiram Usta'nın kulları" sözlerini kullanan Arınç, sözlerine şöyle devam ediyordu:

"Değerli kardeşlerim, bize gerici diyorlar. İlericilik onların ellerinde, gericilik bizim elimizde. Şunu açıklıkla söylüyorum. Türkiye'de masonlardan daha fazla gericiler yoktur. Hala iki bin yıllık Hiram ustalarının efsanelerine inanıyorlar. Hala pergelin, gönyenin, malanın peşinden koşuyorlar... Hala dul kesesi öpüyorlar... Hala gözleri kapalı sağda solda dolaştırılıyorlar... Masonlardan daha gerici, daha iptidai, daha sapık düşüncelere sahip olan insanları düşünebiliyor musunuz?"

Aynı Bülent Arınç'ın partisi AKP, İktidara geldiğinde Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nde görülen türban davasına Mason Münci Özmen'i gönderiyorlar, türban'ın yasa dışı bir giyim tarzı olduğunu iddia ediyorlardı.

Ama parti toplantılarında "Türban sorununu çözmek namus borcumuz", "Türban Bayrağımızdır" diyorlardı.

Musa'nın dikensiz gül bahçesindeki yeni tomurcuklarıyla buluşmak dileğiyle.

Ergün Poyraz
06.06.2007-Ankara

Aykırı Bir Doğum

Bülent Arınç, 1948 yılında sıcak bir mayıs ayının 25'inde Bursa'da dünyaya geldi. Arınç, doğumuyla da her insan gibi olmayacağının, aykırı cephede yer alacağının işaretlerini veriyordu. Arınç'ın doğumu sıradan bir doğum değildi, önce bacakları görünmüş, paniğe kapılan doğumdakiler, onu ana karnında düzeltmeye çalışmışlarsa da beceremeyişler, bacaklarından tutarak çekip çıkartmışlardı.

Evet; 13733688728 T.C numaralı Bülent Arınç 25.05.1948 tarihinde Bursa'da ters bir doğumla gözlerini dünyaya açıyordu. Arınç'ın, Manisa Merkez ilçe Büyük Sümbüller Köyü'nde yer alan kütüğü 1959 yılında Manisa merkez ilçeye nakledildiyordu.

Bülent Arınç, her ne kadar babasını "Komutan" olarak tanımlasa da 13748688218 kimlik numaralı babası İbrahim Arınç, Jandarma uzatmalısı olarak tanınıyordu. Arınç'ın dedesinin kütükte geçen ismi Ahmet, nenesinin adı ise Raziye olarak yer alıyordu. Baba Arınç 28.12.1908 tarihinde Manisa'da doğmuştu.

İbrahim Arınç'ın annesi Raziye'nin, 13691690184 numaralı kimlik bilgilerinden gördüğümüze göre baba adı Mehmet, annesinin ismi ise Gılman'dı. Raziye Hanım Bergama'da doğmuştu. Bergama'ya da Girit'ten gelmişlerdi. Girit'e gitmeleri ise Siirt'in Baykan ilçesi Arınç köyünden olan, Arınç ailesinin Tunceli ve yöresinde isyana kalkışmaları sonucuydu. Böylece Tayyip'in karısı Emine'den, Abdullah Gül'den, Beşir Atalay'dan sonra Siirt kökenli olduğu belgelenen Arınçlar, Bedirhan aşiretinin uzantılarındandılar. Osmanlı bunları Girit'e sürdükten sonra Girit isyanları başlamıştı. Arınç'ın İbrani kökenli dedeleri Osmanlı'ya başvurarak bugünkü deyimle Koordinatörlük istemiş, koordinatör olmalarının ardından Girit elimizden çıkmıştı.

Girit'in elimizden çıkmasının ardından Arınç ailesi Manisa'ya yerleşiyorlardı. Manisa, Yunan'a kurşun atmadan teslim olan tek ilimiz olarak tarihte yerini alıyordu. Manisa'da yetişen Bülent Arınç, Meclis Başkanı olduğu zaman 12 mil olayının Yunanistan lehine kabul edilmesini istiyordu.

Oysa Bülent Arınç, Mekke'de sarı, kırmızı ve yeşil renkli bir çadırda yaptığı açıklama da Yunanistan'ı Helencilikle, Megola İdea peşinde koşmakla suçluyor ve ardından kükrüyordu: "Kahpe Yunan"

Bülent Arınç'ın annesi Ayşe Sevdiye ise 13745688372 Numaralı kimlik bilgilerine göre; 01.07.1919 yılında Alanya'da dünyaya gelmişti. Annesinin adı Emine, babası ise Kazım'dı.

Anne Sevdiye ve Baba İbrahim 10.03.1937 tarihinde ev-

leniyorlardı. Bu evlilikten Bülent Arınç'ın dışında; 15.02.1938 tarihinde Yıldıray, 26.01.1940 yılında Kutlay, 19.05.1943'de Ümit Doğay ve 12.07.1956'ya geldiğimiz de Tülay isimli çocukları oluyordu.

21.05.2007 tarihinde Manisa ETV Televizyonunda yayınlanan konuşmasında Bülent Arınç, annesinin, büyükbaba ve büyük annesinin Bergama ve Yunt Dağı bölgelerinde doğup büyümüş kişiler olduğunu söylüyordu. Oysa yukarıda da belirttiğim gibi annesi Ayşe Sevdiye 13745688372 Numaralı kimlik bilgilerine göre; 01.07.1919 yılında Alanya'da dünyaya geliyordu.

Arınç'ın annesi Sevdiye Mısır'dan Alanya'ya göçen bir ailenin kızıydı. Aynı Baykal ailesi gibi onlar da Mısır'dan gelmişlerdi. Deniz Baykal'ın dedesi yani annesinin babası Mısır'dan göç edip Antalya'ya yerleşen çok iyi derecede Arapça bilen Şeyh Ahmet Neşşar'dı. Deniz Baykal'ın dayısının oğlu Mehmet Uğur Neşşar CHP Denizli milletvekiliydi.

Mısır kökenli ve İskenderiye doğumlu bir başka milletvekili ise Tayyip'in sırdaşı Emin Şirin'di. Emin Şirin kendini tanımlarken; "Ben de Türk kanından başka her kan var" diyordu.

Arınç'ın büyük babası Mehmet, Derviş Mehmet olarak tanınıyordu. Büyük baba ölünce Arınç'ın kütükte Ahmet adı ile kayıtlı dedesi, Derviş Mehmet diye çağrılmaya başlanıyordu. Bilindiği gibi Derviş Mehmet, Asteğmen Kubilay'ı şehit eden gurubun başını çekiyordu. Bülent Arınç'ı çok yakından tanıyan ve onun çocukluk arkadaşı olan Nedim Çakmak, "Bülent, çocukluk ve gençlik yıllarında, Manisa sokaklarında "Dedemin

intikamını alacağım" diye dolaşıyor" diyordu. Manisa'nın "Üç Bülent"i diye anılan gurupta yer alan Arınç, Manisa kökenli ve İzmir Karşıyaka'da oturan Yahudi Sara Hanım'ın derslerine katılıyor, onun tekkesinden çıkmıyordu. Yahudi düşmanlığı yaparak, Müslümanları saflarına katmak bu derslerde öğretilen başlıca konulardandı.

AKP yönetiminin kare asları olarak nitelenen İsrail Dışişleri Müsteşarı Alon Liel ve İshak Alaton gibi Yahudilerin rahle-i tedrisatından geçen Tayip Erdoğan Maça ası olarak adlandırılırken, Kupa ası Bülent Arınç ise Yahudi Sara'nın derslerinden ayrılmıyordu. Karo ası Abdullah Gül ise Sabahattin Zaim'in öğrencisiydi. Sabahattin Zaim "Abdullah Gül gibileri bulup kullanacaksınız" diyen bir isimdi. Arınç da Erdoğan ve Gül gibi Necip Fazıl'ın talebeleri arasında yer alıyordu.

Abdullah Gül, Hülya Avşar'a hayranlığı yüzünden teşkilattan tepki alırken, Bülent Arınç Tekirdağ-Malkara'da yaptığı konuşmada; "Hülya Avşar fettan bir kadın her önüne gelenle düşer kalkar" diyor ve alkış alıyordu.

Hülya Avşar'ın eski kocası Kaya Çilingiroğlu ise AKP'li olduğunu ilan etmekten çekinmiyordu.

Süleyman Yeşilyurt, "Yahudi Dönmeleri ve Mum Söndü Ayini" adlı kitabında Sabahattin Zaim için şunları yazıyordu:

"1924 yılında Köprülü'de dünyaya gelen Prof. Cevat Babuna'nın baba tarafı Selanik ve Üsküp dönmelerindendir. Annesi Nazire Hanım ise Selanikli Sabetaist bir ailenin kızıdır. O yıllarda köprülü yani Üsküp, Selanik'ten sonra Yahudi dönmelerin en büyük merkezleri konumundaydı. Babuna'nın tey-

zeoğlu ünlü Prof. Sabahattin Zaim de Selanik doğumludur. Zaim'in annesi Saime Hanım da Selanik dönmesidir. Zaim'in eşi Ulya (Cıngıllıoğlu) da Sabetaist bir ailenin mensubudur. Ailedeki diğer ünlü isim ise Leyla Neyzi'dir..."

Karenin dördüncü ismi yani Sinek Ası Abdüllatif Şener, Cumhurbaşkanlığı hayali ile uçtuğu için onunla ilgili bilgilere şimdilik yer vermiyoruz.

Sabetaycı mısınız?

Yalçın Küçük "Tekelliyet 2" adlı kitabında "Bülent Arınç'a yanıt" başlığı altında Uğur İpekçi'nin 14 Mayıs 2003 tarihinde yayınlanan Habertürk Gazetesi'nde yer alan yazısını aktarıyordu:

"TBMM Başkanı Bülent Arınç'ı Habertürk'teki Basın Klübü'nde izledim.

Sayın Arınç, üç saati aşan program esnasında sadece bir kez sinirlendi. O da 'Siz Sabetaycı yani Yahudi Dönmesi bir aileden mi geliyorsunuz' sorusu yöneltildiğinde.

Niye bu kadar sinirlendiğini ben pek anlayamadım.

'Değiliz' deyip tartışmayı bitirebilirdi. Ancak demedi. Onun yerine hep başka şeyler söyledi.

Ve hep sinirli konuştu.

Sabetaycılık meselesinde bu kadar hassas olan Bülent Arınç'ın, 'Sabetaycıların okulu' olarak bilinen Fevziye Mektepleri ile birlikte, Nişantaşı'nda sergi açılışı yapacak olmasına ne buyurulur?

Geçelim...

Bülent Arınç, 23 Nisan 2003 günü, eski Meclis binasında yaptığı konuşmada, Nakşibendî şeyhi Ata Efendi'nin Anadolu'ya nasıl asker ve cephane kaçırdığını övgüyle anlattı.

Peki, Bülent Arınç, Üsküdar'daki Özbekler Tekkesi şeyhi hukukçu Ata Efendi'nin Sabetaycı olup olmadığını bilmekte midir?

Tüm bunlar tesadüf müdür?"

Bülent Arınç, programda kendini Yahudi Dönmesi olarak niteleyen Yalçın Küçük'e dava açıp açmayacağının sorulması üzerine "Dava açmayacağım" diye cevap veriyordu. Ve dava açamıyordu.

Müslüman-Yahudi Savaşı

AKP Manisa Milletvekili Bülent Arınç, 3 Kasım 2002 seçimleri öncesi "Şeref Madalyalarımız" dediği konuşmalarında Yahudiler için şöyle diyordu:

"...Şöyle bir hadisi şerif var, Müslümanlarla Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harpte Müslümanlar galip gelecektir, öylesine galibiyet ki, Yahudiler taşların ve ağaçların arkasına saklanacak, ağaçlar haber verecektir, "Ey Müslüman arkama Yahudi saklandı gel onu öldür" diyeceklerdir."

Seçimlerde insanlarımızdan oy almak için böyle konuşan Bülent Arınç, istedikleri oyları aldıktan ve meclis başkanı olduktan sonra, Yahudilerle ilgili düşüncelerini tamamen değiştiriyordu.

Bülent Arınç, 26 Mayıs 2005 tarihinde TBMM Başkanı sı-

fatıyla Washington'da Musevi Toplumu ve ATAA temsilcileriyle biraraya geliyordu. Arınç Musevi başkanlara övgüler yağdırıyordu. Meclis'in İnternet sitesinde Musevilerle buluşma şöyle aktarılıyordu:

"ABD Temsilciler Meclisi Başkanı Dennis Hastert'ın davetlisi olarak Washington'a gelen TBMM Başkanı Bülent Arınç, Musevi toplumu temsilcileri ve Türk-Amerikan Dernekleri Asamblesi (ATAA) yetkilileriyle ayrı ayrı biraraya geldi.

Türkiye'nin Washington Büyükelçiliği'nde bir çalışma toplantısı yapan Arınç, daha sonra Amerikan-Türk Konseyi'nin (ATC) düzenlediği öğle yemeğine katıldı.

Bülent Arınç, bugün ABD Temsilciler Meclisi Başkanı Dennis Hastert ile biraraya gelecek. Arınç'ın ayrıca Beyaz Saray'da ABD Başkan Yardımcısı Dick Cheney ve ABD Ulusal Güvenlik Danışmanı Stephen Hadley ile görüşmesi öngörülüyor. Bülent Arınç, ABD Kongresi'ndeki Türk Dostluk Grubu ve Kongre Türkiye Çalışma Grubu üyeleriyle de görüşecek.

Dennis Hastert, Arınç onuruna kongrede bir resepsiyon verecek. TBMM Başkanı Arınç'ın, cuma günü Chicago'ya geçmesi ve burada Türk toplumu üyeleriyle biraraya gelmesi bekleniyor..."

Arınç, Chicago'daki temaslarını tamamladıktan sonra Türkiye'ye hareket edecek..."

Arınç, ABD'de Musevilere, Amerika ve İsrail'e muhalefetin az sayıda bir grup aşırı dincilerin görüşü olduğunu anlatıyor, kendinin bu küçük gruba dahil olmadığını vurguluyordu. 29 Mayıs 2005 tarihli Yeniçağ Gazetesi'nde "Washington'da

neler oluyor" başlığı altında şunlar vurgulanıyordu:

"Başbakan Erdoğan'dan önce Amerika'ya giden TBMM Başkanı Arınç, Musevi losibi ve papazların yönettiği üniversitede temaslarda bulundu. Bülent Arınç'ın, Amerika ve İsrail'e muhalefetin az sayıda bir grup aşırı dinci unsurların görüşü olduğunu belirtmesi, Washington ve Kudüs"e mesajdı.

Zaten ne hikmetse, koştura koştura Musevi lobisi ile temasta bulundu. Ayrıca Washington'da, papazlar tarafından yönetilen George Üniversitesi temasları da ilgi çekici.

TBMM Başkanı'nın bu ziyareti neden yaptığı, kendi açıklamalarının arasındaki kelimelerde gizli.

ABD'nin Chicago kentinde temaslarda bulunan TBMM Başkanı Bülent Arınç, Dünya Ticaret Merkezi'nin Chicago Kulübü'nde verdiği akşam yemeğine katıldı.

Küresel emperyalizmin beyni olan Dünya Ticaret Örgütü, emirlerine direnen ülkelerin iktidarlarını devirmekle ünlü..."

Bülent Arınç'ın Yahudilere Kardeşlik Mesajı

26 Ocak 2006 tarihinde Meclis İnternet'inde TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın, İsrail Meclis Başkanı'na Uluslararası Anma Günü nedeniyle bir mesaj gönderdiği açıklanıyordu. Yahudilerle savaşmadan kıyamet kopmayacağını ilan eden Arınç, yukarıda da yer alan görüşlerinin aksine Yahudilere yapıldığı iddia edilen soykırımı "korkunç" olarak niteliyordu. Sitede Arınç'ın büyük değişimini(!) gösteren haber şöyle yer alıyordu:

"Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Bülent Arınç, Ya-

hudi soykırımı kurbanları anısına BM Genel Kurulu tarafından ilan edilen 27 Ocak Uluslararası Anma Günü nedeniyle İsrail Meclis Başkanı Reuven Rivlin'e bir mesaj gönderdi.

TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın mesajı şöyle:

"Bu tür korkunç olayların tekrarlanmaması için yeni nesillerin bilinçlendirilmesine verdiğimiz önem çerçevesinde, 1 Kasım 2005 tarihinde Birleşmiş Milletler Genel Kurulu'nda kabul edilen "Yahudi Soykırımının (Holokost) anılması" başlıklı karar tasarısının ortak sunucuları arasında Türkiye de yer almıştır.

27 Ocak tarihinde ülkemizde de Yahudi soykırımı kurbanlarının anılması ve Dışişleri Bakanlığımızca bu amaçla bir açıklama yapılması kararlaştırılmıştır. Aynı tarihte, günün anlamı ile ilgili TBMM adına bir açıklama yapılmasını da öngörmekteyim."

İsraillilere bu şekilde şirin demeçler yollayan Arınç, RP hatibi sıfatıyla yaptığı konuşmalarda İsrail'i "Gasp Devleti" olmakla suçluyor, esiyor, gürlüyordu:

"İsrail bir gasp devletidir. Çalınmış bir toprakta gasp devleti kurmuştur. Müslümanların kanlarını akıtmıştır. İsrail'in Mossad örgütü bugünkü terör olaylarında başı çekmiştir..."

Arınç ABD'de

24 Mayıs 2005 yılında Bülent Arınç Meclis Başkanı sıfatıyla Amerika'yı ziyaret ediyordu. Ziyaret sırasında ilginç gelişmeler yaşanıyordu. Bu ziyareti Yılmaz Polat'tan izleyelim:

"Tarih 24 Mayıs 2005'i gösterirken Beyaz Saray Basın Bürosu'ndan kısa bir açıklama yapıldı. Açıklamada, Başkan

Bush'un Başbakan Recep Tayyip Erdoğan'la 8 Haziran'da görüşeceği duyuruldu. Açıklamada, görüşme süresi yoktu. Liderlerin, Irak, Büyük Ortadoğu, Orta Asya ve Kafkaslar konularını görüşme imkânı bulacakları yazıldı.

Açıklamanın yapıldığı gün TBMM Başkanı Bülent Arınç da Amerika'ya ayakbastı. Arınç'ın ziyareti daha önceden planlanmıştı.

Arınç'ın ilk teması Temsilciler Meclisi Başkanı Dennis Hastert'la idi. Arınç, Hastert'ı Kongre'deki başkanlık odasında ziyaret etmeden önce kısa süreli bir fotoğraf çekme fırsatı olacağı bildirildi.

Türk Basın Müşavirliği'nden gazetecilere gönderilen elektronik posta yani e-mail de fotoğraf çekmek isteyen gazetecilerin Hastert'in ofisinden Olga'yı aramaları gerektiği bildirildi. Bunun üzerine bazı gazeteciler Olga'yı aradı. Olga da gereken bilgileri verdi.

Ancak daha sonra yine Basın Müşavirliği'nden gönderilen başka bir mail de, Temsilciler Meclisi Başkanı'nın ofisine dayanarak, Arınç-Hastert görüşmesinden önce fotoğraf çekme fırsatının olmayacağı bildirildi. Yani Temsilciler Meclisi Başkanı Arınç'la fotoğrafının çekilmesi ve tv görüntüsünün alınmasını istememişti.

Arınç'ın bu gelişmeden haberi yoktu. Türk basınının kendini izlemediğini düşünerek çok kızdı. Bu kızgınlığını da gazetecilerin yanında AA ve TRT muhabirlerine laf atarak belli etti. Arınç, aleyhine yazı yazan gazeteciler için de isim vermeden ağır konuştu.

Cumhuriyetçi partili olan Hastert aslında Türklerden fazla

hoşlanmıyordu. Ermeni ve Rum Lobisinin etkisi altındaydı. 2000 yılındaki sözde Ermeni soykırım tasarısının geçmesi için büyük gayret göstermişti. Dönemin Başkanı Clinton, "Amerika'nın Ulusal Güvenlik çıkarlarını etkileyeceği" gerekçesiyle Haster'a baskı yapıp tasarının Genel Kurula gelmesini önlemişti.

Ancak burada hatırlanması gereken bir husus ta, Yahudilerle savaş yapılmadan kıyametin kopmayacağını açıklayan Arınç'ın Amerika'da Yahudilere methiyeler düzmesinin yanında sözde Ermeni soykırım konferansına destek vermesi, konferansın yapılmasını desteklemesi ve istemesiydi. Yahudilere tepki gösterenlerin ise bir avuç dinci fanatikin, işi olduğunu anlatmasıydı.

Neyse dönelim biz Arınç'ın ABD gezisine, ABD'deki bu gelişmelerden haberi olmayan Arınç, Hastert'i Ermeni soykırım tasarısının karşısında duran birisi olarak tanımlıyordu. Gerçeklere takla attırarak.

Arınç, Beyaz Saray Başkan Yardımcısı Dick Cheney ve Başkan'ın Ulusal Güvenlik Danışmanı Stephen Hadley'le de görüşüyordu.

Arınç'a göre görüşmede, Türk-Amerikan ilişkilerinin önemi ve bu ilişkileri hiçbir şeyin zedeleyemeyeceği üzerinde duruldu. Bu güzel ilişkilerin gidişini kıskananlar olabilirdi..."

Oysa Amerikalılara; "Köpek, katil" gibi sıfatları layık gören yine kendisiydi. Demek ki dün öyleydi bugün de böyle, Amerikan düşmanlığı ile oy kazanıp, Amerikan sevgisiyle erime bu şekilde oluyordu.

Amerikan Köpekleri

Bülent Arınç, partisi iktidar olmadan önce her fırsatta ABD'yi sert bir şekilde eleştiriyor, bu ülkeye ağır hakaretler yağdırıyordu. Böylece Amerikan karşıtı insanlarımızın oylarını almayı hedefliyordu. İktidar olduktan sonra ise Amerika'nın en sadık dostları oldukları ortaya çıkıyor, Iraklılara ve Irak'taki Türklere demokrasi vaadi ile ölüm yağdıran Amerika'nın bir dediğini iki etmiyorlardı. Felluce ve diğer yerlerdeki Türklere yapılan katliamlara karşı sessiz kalıyorlardı. Sessiz kalmakla kalmıyor, tepki gösterenlere de tepki gösteriyorlardı. TBMM Başkanı Arınç, Amerika'nın Felluce'de gerçekleştirdiği Türk katliamını "soykırım" olarak vasıflandıran Mehmet Elkatmış için "maksadını aştı" diyor ve şunları ekliyordu:

"Türkiye aslında ABD'nin gerçek anlamda güvenebileceği ve bölge sorunlarının çözümü için işbirliği yapabileceği bir dosttur. Bu böyle bilinmelidir..."

Bugün böyle konuşan Arınç, dün Antalya'da ABD hakkında şunları söylüyordu:

"İncirlik'te Türk işçisine saldıran Amerikan köpeklerinden hesap soracağız. Irak'ta, İmam-ı Azam'ın türbelerini her gün bombalayan Amerikan katillerinden hesap soracağız..."

Milli Gazete ve Milli Gençlik Vakfı tarafından Konya-Buldan'da düzenlenen konferansta yaptığı konuşma da oldukça ilginçti:

"Çok yüzlü, çok dönek "Dün dündür, bugün bugündür" şeklindeki siyaset anlayışına karşıyız..."

Patrikhane

Bülent Arınç, Fener Rum Patrikhanesi hakkında Köln'de yaptığı konuşmada; "Patrikhane Türkiye'nin bağrına saplanmış bir hançerdir" diyordu.

AKP hükümeti iktidara geldiğinde ise Patrik'e koruma arabaları veriliyor, ekümenikliği adeta tanınıyor, Papa'yı davet etmesine göz yumuluyordu. Yapılanlar bununla da kalmıyor, hiçbir cemaati olmayan dandik Rum kiliselerinin çevresindeki evler için yıkım kararı çıkarılarak, bu kiliselerin çevreleri açılıyordu. Patrikhane'nin gerçekleştirdiği "Şeriat" mahkemesine bile seyirci kalınıyordu. Bunun yerine camiler kiliseye çevriliyor, Kur'an kursları yıkılıyordu.

Bülent Arınç'a Akıncı Şoku

27.02.2007 tarihli Milli Gazete "Bülent Arınç'a akıncı şoku" başlığı altında; Bülent Arınç'ın Akıncılığı anlattığı, ancak bir sürprizle karşılaştığı belirtiliyordu:

"Hafta sonu Ankara'da ilginç bir toplantı oldu. Eski **Akıncılar**'ın tanınmış isimleri, geçtiğimiz günlerde vefat eden **Tevfik Rıza Çavuşoğlu**'nu anmak için bir araya geldi. Çavuşoğlu, **Akıncılar**'ın son Genel Başkanıydı.

Meclis Başkanı Bülent Arınç da oradaydı...

Arınç, hitabeti güçlü bir isimdir. Toplantıda da "Akıncıların idealistliği, fedakarlığı, vefakarlığı" üzerine etkileyici bir konuşma yapar.

Ancak bir ara toplantının içeriği "İstikametten sapıp sapmama" tartışmasına dönüşür. Çünkü Bülent Bey konuşma-

sında, Akıncıların, istikametten sapmama konusundaki kararlılığı üzerinde dururken, "**Tabii bazı istisnalar da olmuştur**" der ve **Mehmet Gevher** örneğini verir.

Mehmet Gevher de 80 öncesi Akıncılardandır. Ancak 12 Eylül'den sonra bir dönem **ANAP Çorum il Başkanlığı** yapmış, ve bu partiden **milletvekili adayı** olmuştur. Arınç'ta bunu kastetmektedir.

Arınç konuşmasını bitirdikten sonra, "**bir el**" kalkar, söz ister.

Bu **Mehmet Gevher**'den başkası değildir ve aynen şöyle der:

"Sayın Başkan, eğer istikametten sapma Erbakan Hoca'nın yanından ayrılmaksa, sizinle benim aramdaki tek fark 15 yıldır!"

Doğramacı'nın Üniversitesi

15 Mart 2007 tarihli İnternet sitelerine ve basına düşen bir habere göre "Üstün hizmet ödülü'nün Prof.Dr. İhsan Doğramacı"ya verileceği duyuruluyordu.

Haberde; TBMM Onur Ödülü'nün, bu yıl Prof.Dr. İhsan Doğramacı'ya verilmesinin kararlaştırıldığı, TBMM Başkanlık Divanı'nın, Meclis Başkanı Bülent Arınç başkanlığında toplandığı aktarılıyordu.

Arınç, toplantının ardından yaptığı açıklamada, bu yılki TBMM Onur Ödülü'nün Prof. Dr. İhsan Doğramacı'ya verilmesi kararının alındığını söylüyordu.

Kararın oybirliğiyle verildiğini kaydeden Arınç, Doğramacı'nın "Kurduğu üniversiteler ve Türk eğitim hayatına sağladığı büyük katkılar, tıp alanında yapmış olduğu akademik çalış-

malarla sağladığı başarılardan dolayı aday gösterildiğini" üstüne basa basa anlatıyordu.

Arınç'ın, Mason Üstadı olan Doğramacıyı yere göğe sığdıramadığı, iltifatlara boğduğu bu açıklaması aklıma Konya-Buldan'da Doğramacı ve Üniversitesi hakkında söylediği sözleri getiriyordu. Arınç, Doğramacının üniversitesinde ahlaksızlığın, fuhşun, kol gezdiğini anlatıyordu. Masonluğun sapıklık olduğunu, masonların Hiram Usta'nın kulları olduğunu iddia ediyordu ve şunları söylüyordu:

"Sayın Doğramacı'nın Ankara'da kurduğu hususi bir üniversite var. Bilkent Üniversitesi milyarlık bütçelere sahip bu üniversite. Bu üniversitede özgür bir düşünce ortamı var, güya... Bu üniversitede özgür bir okuma, tahsil, öğrenim imkanı var.

Dahası iş o dereceye gitmiştir ki, bugün İngiltere, Hollanda da Almanya da, Danimarka da homoseksüellik resmen kanunla kabul edilmiştir. Artık bu ülkelerde erkek erkeğe evlenmektedir.

Bugün erkekle erkeğin nikahını kıyan İngiltere, kadınla kadının, homoseksüel ve lezbiyen ilişkiye serbestiyet tanınan Avrupa'nın çağdaş uygarlık adına işlenen cinayetler bizim ülkemize de yansıyor. Çağdaş uygarlık deyip arkasından koştukları bu Lüt kavmindeki rezilliklerin hiç birini biz kabul etmiyoruz Konyalılar...

İnsanlık vasfını kaybetmiş köpeklerden daha adi bir yaşayış içinde hiç birimiz yaşamak istemiyoruz. Biz en güzel ahlakla yaşamak istiyoruz. En güzel ahlakın ülkemizde hakim olmasını istiyoruz.

Çağdaş uygarlık adına Bilkent Üniversitesi'nde işlenen rezalete dikkatinizi çekiyorum. Bilkent Üniversitesi'nin kantininde çizi krakerden daha çok, sigaralardan daha çok satılan bir şey var... Doğum kontrol hapları. Bilkent Üniversitesi kantininde şu yazılı; "Aşk yap çocuk yapma" Doğum kontrol hapı ve prezervatif peynir, ekmekten daha çok satılıyor.

Şimdi bu Ankara'da bir üniversitedeki olay!.. Milyarlık bütçelerle insanlarımızı kısırlaştırmak ve çocuktan mahrum etmek için cinayet işleyenler..."

Dün, Doğramacı ve Üniversitesi için bunları söyleyen Arınç, bugün Doğramacı'ya övgüler yağdırıp, öperek TBMM onur ödülünü veriyordu. Doğramacı ise kendine ve üniversitesine bu sözleri söyleyen Arınç'ın elinden gülümseyerek ödülünü alıyordu. Neyse biz dönelim, Arınç'ın verdiği ödülle ilgili açıklamalara;

"...Arınç, Onur Ödülü'ne layık görülen Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın herkes tarafından tanınan mümtaz bir şahsiyet olduğunu ve 20 sayfalık biyografisi bulunduğunu söyledi.

TBMM Başkanlık Divanı sonrasında gazetecilere açıklamada bulunan Arınç, gündemlerindeki çeşitli konuları ele aldıklarını kaydetti. Arınç, bunlar arasında; giyecek yönetmeliğinin değiştirilmesi, yurtdışına gönderilecek uzman yardımcılarıyla ilgili esasların belirlenmesi, İstanbul Milli Saraylarda yeni açılan Halı Müzesi, yurtdışından Türkiye'yi ziyaret edecek bazı meclis başkanlarıyla ilgili kararlar aldıklarını bildirdi.

Bugünkü toplantının en önemli gündem maddesinin Onur Ödülü ve Üstün Hizmet Ödülü'nün belirlenmesi olduğu-

na işaret eden Arınç, geçen yıllarda Başkanlık Divanının, TBMM adına Onur Ödülü ve Üstün Hizmet Ödülü verilmesini kararlaştırdığını, bunun için bir yönetmelik hazırlandığını ve uygulamanın da 2 yılda ortaya konulduğunu ifade etti.

Onur Ödülüne ilk olarak 2005 yılında Gazi Yaşargil'in layık görüldüğünü hatırlatan Arınç, düzenlenen törenle kendisine takdim edildiğini belirtti.

Üstün Hizmet Ödülü'nün ise Türkiye'nin her tarafından tüm illerden, halkın mutluluğu, refahı, eğitimi, sosyal refahı için katkıda bulunan tüm kişilere verildiğini kaydeden Arınç, bunun için valiliklerin ve milletvekillerinin aday gösterebildiğini anlattı.

Bu konuda çok sayıda talep olduğuna dikkati çeken Arınç, bunu öncelikle Kültür Sanat Yayın Kurulunun değerlendirdiğini bildirdi. Geçen hafta Kurulun, çalışmalarını tamamlayarak ödüle layık görülenlerle ilgili bir listeyi kendilerine sunduğunu, bunun da Başkanlık Divanında benimsendiğini kaydeden Arınç, şöyle konuştu:

"Geçmiş yıllarda aday isimleri açıklandığında, bunların bazılarının siyasetçi, sanatçı, futbolcu veya kendi sahalarında başarılı insanlar olduğu görüldü. Kültür Sanat Yayın Kurulu da, Başkanlık Divanımız da özellikle bürokratların, siyasetçilerin aday gösterilmemesi konusunda bir ilke kararı aldı. Sanatçılar veya futbol dünyasının yıldızları konusunda farklı düşünceler olabileceği gerekçesiyle Üstün Hizmet Ödülümüzün dışında tutulması gerektiği kararı alındı. Bu ilkeleri, Başkanlık Divanımız aynen benimsediği için bu yılki ödüllerde de aynı kriterler gözetilmiştir."

Dün hakaretler yağdırdığı Mason üstadı Doğramacı'nın, bugün 150 aday arasından seçildiğini vurgulayan Arınç, Doğramacı'ya övgüler yağdırmaya devam ediyordu:

"Arınç, Üstün Hizmet Ödülü'ne layık görülen pek çok isim olduğuna sevindiklerini, bunların kiminin hayırsever, kiminin işadamı ve kurumlar olduğunu kaydetti. Arınç, "Biz bunların Türkiye'de yaşamasından, büyümesinden, yardımlarını ve çalışmalarını artırmasından büyük memnuniyet duyuyoruz" dedi.

Üstün Hizmet Ödülü için belirlenen 47 kişi ve kurumu kutlayan Arınç, "Şüphesiz başka adaylar da vardır. Teklif edilmemiş de olabilirler. Burada yer almayan, kimbilir kimsenin haberi olmayan çok değerli insanlar da vardır. Bize ulaşan 150 aday arasından üçte birine ödül verilmesi konusunda Başkanlık Divanında karar verildi" dedi.

Onur Ödülü'ne oybirliğiyle Prof. Dr. İhsan Doğramacı'nın seçildiğini bildiren Arınç, "Kendisi, herkes tarafından tanınan mümtaz bir şahsiyettir" dedi.

Doğramacı'nın 20 sayfalık bir biyografisi bulunduğunu, 91 yaşına ulaşan değerli bir insanın hayat boyu yaptığı işlerin görülebileceğini anlatan Arınç, 1915 yılında Erbil'de doğduğunu, 6 dil bildiğini, dünyanın pek çok kuruluşunun başkan veya üyesi olduğunu, Devlet Üstün Hizmet Madalyası ile birlikte yurtiçinde ve dışında pek çok nişan ve ödüller kazandığını kaydetti.

Türkiye'nin ilk özel üniversitesi olan Bilkent bir mükemmeliyet merkezi olarak planlanmıştır. Nitekim;

Bilkent Üniversitesi öğretim üyesi başına en çok bilimsel yayın yapan üniversite olduğu gibi, merkezi yerleştirme sistemi ile 1995 üniversite sınavına giren öğrencilerden matematikte en yüksek puanı alan ile ilk yüzden 55'i, fen puanında ise ilk 100 öğrenciden 50'si Bilkent Üniversitesini tercih etmişlerdir.

Ayrıca son 8 yılda kütüphanesine en çok kaynak ayrılan üniversite olma özelliğini de taşımaktadır. Bu kütüphane sadece Bilkent camiasına değil herkese senenin 362 günü açıktır..."

Arınç Doğramacı'nın Üniversitesindeki, prezervatiflerden, doğum kontrol haplarından, lezbiyen ve homoseksüellerden bahsediyor ancak bir şeyi görmezden geliyordu. Yıllarca Kuşadası gibi turistik yerlere sokulmayan Gay ve Lezbiyenler AKP hükümeti döneminde hür ve kabul edilmiş olarak boy gösteriyorlardı. 03.06.2007 tarihli Ege TV Ana Haberlerinde; Homoseksüel ve Lezbiyenlerin AKP devrindeki saadetlerini gösteriyordu.

Devlet Bütçesinden Erotik Film

CHP Milletvekili Emin Koç'un verdiği önerge sonucu: **TMSF'nin, el konulan CINE - 5'in Fanatik Film şirketiyle süren sözleşmesi nedeniyle 10 erotik film satın aldığı ortaya çıkıyor, böylece dini bütün AKP'lilerin millete ramazanlar dahil erotik filmler seyrettirdiği belgeleniyordu.**

Oysa Tayyip Erdoğan belediye başkanı olmadan önce İstanbul genelevlerini dolaşmış, "Sizleri buradan kurtaracağız"

diyerek söz vermiş, oy istemişti. Kendisine güvenen Genelev kadınları sözlerini tutmuş, oylarını vermiş ve Tayyip Belediye Başkanı seçilmişti. Ancak seçimden sonra verdiği sözleri tutmayan Tayyip, Başbakan olduktan sonra el koydukları CINE 5'in Ramazan ayında bile Erotik film yayınlamasına müdahale etmemişti.

CHP Milletvekili Emin Koç, Maliye Bakanı Kemal Unakıtan'a, TMSF'nin CINE - 5'in yayınlaması için kaç dizi film ve film aldığını sordu. Soruyu yanıtlayan Başbakan Yardımcısı Abdüllatif Şener el konulduktan sonra CINE - 5'e "167 bin 387" dolarlık film alındığını belirtti.

Şener, Fanatik Film şirketiyle Nisan 2005'e kadar süren sözleşme doğrultusunda 10 erotik film alındığını açıkladı. Filmler için 8 bin dolarlık anlaşma yapan CINE - 5 yönetimi şimdiye kadar 5 bin dolar ödedi.

TMSF'nin erotik film listesindeki on film şöyle: "Passion and Romance, Butterscotch- Mission Invisible, Click, Butterscotch - Power Flower, Virtual Encounters 2, Insatıable Wives, Click, Sex Files 2, Belonde Heaven, Urban Master."

Arınç, devri iktidarlarında yapılan bu işlemlere her nedense sessiz kalıyordu.

Arınç ve Masonlar

Bugün başta Mason Üstadı Doğramacı'nın şahsında Masonları övgülere boğan, ödüller veren Arınç, dün ise Masonlara ağız dolusu küfürler ediyordu. İşte Arınç'ın dilinden Masonlar:

"Değerli kardeşlerim, bize gerici diyorlar. İlericilik onların ellerinde, gericilik bizim elimizde. Şunu açıklıkla söylüyorum. Türkiye'de masonlardan daha fazla gericiler yoktur. Hala iki bin yıllık Hiram ustalarının efsanelerine inanıyorlar. Hala pergelin, gönyenin, malanın peşinden koşuyorlar... Hala dul kesesi öpüyorlar... Hala gözleri kapalı sağda solda dolaştırılıyorlar... Masonlardan daha gerici, daha iptidai, daha sapık düşüncelere sahip olan insanları düşünebiliyor musunuz?..."

Bülent Arınç, masonlar aleyhine böyle konuşurken, onlara selam göndermeyi, göz kırpmayı da Mason düşüncelerini kendince İslami kılıfa sokarak şöyle açıklıyor ve destek veriyordu:

"Bir işi Allah takdir etti mi hiçbir beşeri kuvvet onu önleyemez. Bir ışık bir nur bir ziya ki onu Allah yaktı. Kimse onu üfleyerek söndüremez..."

Herkes bilir ki İstanbul'da yer alan Mason Mabedi Nur-u Ziya caddesinde yer almakta ve Nur ve Ziya Masonların ulaşmak istedikleri hedeflerin kamufle edilmiş halidir..."

AKP İktidarı Masonlar için adeta dikensiz bir gül bahçesiydi. İnsan hakları Mahkemesindeki türban davasına Mason olan Avukat Münci Özmen gönderiliyordu. Hükümetin Protokol Müdürü yine Mason olan Fuat Tanlay'dı.

26 Haziran 1999 tarihli Hürriyet Gazetesi Bülent Arınç'ın "Kavakçı elbette ki siyasal simge olarak türbanı takıyor" şeklindeki sözlerine yer veriyordu. Kavakçı bilindiği gibi ABD vatandaşıydı.

Türban davasına Mason Avukat gönderen hükümeti oluş-

turan Partinin kare aslarından Bülent Arınç, Konya-Karatay'da yaptığı konuşmada, "Türban bizim bayrağımızdır" diyordu.

Daha sonra Vakit Gazetesi'ne demeç veriyor ve "Türban meselesini çözmek bizim namus borcumuz" şeklinde konuşuyordu.

Türban ile ilgili bir şey yapamayan hatta eşini protokole bile sokamayan Arınç, bir cinlik yapıyor ve düzenlediği bir ödül töreninde "Köy Çocukları Eğitim Derneği" adlı bir kuruluşa ödül veriyordu. Bu derneğin kurucusu Kazım Taymaz. Arınç'ın açıkladığına göre eşi Münevver'in amcası. Arınç içinde ukde kalan eşini protokole sokmanın yolunu amcası olarak lanse ettiği Kazım Taymaz'a ödül vererek sağlıyordu. Ödül töreninde Bülent Arınç eşinin amcasının elini öperken, Eşi Münevver soğuk bir şekilde sadece elini sıkıyordu. Bu işte bir gariplik vardı. Türk adetlerinde bir yeğenin amcasının elini öpmediği görülmüş bir şey değildi. Yoksa Kazım Taymaz'ın, Münevver Tay'ın amcası olduğu gerçek dışı mıydı?

Özal'ın Şortunu Öpermiş

Vakit Gazetesi yazarlarından Ahmet Selim'in kitabında Arınç'ın, "Özal'ın şortunu öperdim" dediği sözleri şu şekilde yer alıyordu:

"Lider dediğin Özal gibi olur. O şortla askeri teftiş etti. Hayatta olsa onun şortunu öperdim"

Arınç, Köln'de yaptığı konuşmada şunları söylüyordu:

"Batının demokrasi anlayışı helvadan putlar gibi, acıkınca

yiyorlar. Cezayir örneğini karşımıza getirenlere, bu iş partiyle olmaz diyenlere, siyasetle olmaz diyenlere, şunu diyoruz. Cezayir 1880'de bağımsızlığını kazandı. Postallardan daha yeni kurtuldu. Postal'a kimse güvenmesin"

Konuşmasında kendince Silahlı Kuvvetler'e övgüler düzdükten sonra şöyle konuşuyordu:

"Refah Partisi iktidara gelince ordu esas duruşa geçip selam duracak..." Bu sözlerle yetinmeyen Arınç, tanklara meydan okuyacağını da vurguluyordu:

"30 tonluk tankın karşısında 30 kiloluk cüssesiyle Çin'li duracak ta, ben duramayacağım ha şaşarım akıllarına...

Kimin malını kimden kaçırıyorsunuz? Dört tane adam çıkacak, keyfim istedi diyecek, demokrasiye karşı çıkacak ve biz duracağız ha... Yeni sömürgelikten kurtulmuş Cezayir değiliz biz. Biz kendi inancımıza bakıyoruz. Cezayir'in geçirdiği süreci biz kırk yıldır geçiriyoruz.

46'da yaptığınız farklı mıydı? 60'da yaptığınız farklı mıydı? 71'de yaptığınız müdahale faklı mıydı? 80'deki ihtilal farklı mıydı? Koskocaman bir tecrübe var arkamızda..."

Dün böyle kükreyen Arınç, Genelkurmay bildirisinin ardından kayıplara karışıyor, ortalıkta gözükmüyordu.

Arınç'ın Dedeleri

Arınç'ın dedesinin Derviş Mehmet olduğu İnternet sitelerinde yayınlanınca, acele bir açıklama kaleme alınıyor ve TBMM sitesinden yayınlanıyordu. Bu açıklamaya "www.tepkimiz.net" adlı İnternet sitesinde Muammer Karabulut şöyle ce-

vap veriyor ve Arınç'a dedelerinin ikisini de açıklamasını istiyordu:

"Sayın Arınç, İkinci Dedeni de Açıkla...

Bir insanın iki dedesi olur!!! Birini açıkladın. Ya diğeri...

TBMM Başkanı Bülent Arınç, Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer'in geçen günkü konuşmasını yorumladı, "Kışlada veda nutku" dedi. Arkasından gazeteciler Arınç'a soru sorarken, "Sezer'in bir takım açıklamaları oldu Harp Akademilerinde" der demez. Arınç, "Hangi Sezer" diye sordu... Gazeteci, "Cumhurbaşkanı Sezer" karşılığını verdi. Arınç da "İki tane var da onun için soruyorum", dedi.

Arınç doğru söylüyor. Türkiye'de iki tane Sezer var. Biz de Arınç'ın iki Sezer hatırlatması üzerine yeri gelmişken soralım: Siz geçen günlerde "birinci dedenizi açıkladınız". Fakat, "İnsanın iki dedesi olacağı" için, şimdi ikinci dedenizi de açıklayın...

Sonra da, Manisa tekkelerinde Türk milletinin Atası ve dedeniz için söylediklerinizi hatırlayın. Daha sonra da, "Kendinize yeni bir Türkiye ayarlayın!" ayarlayabilirseniz...

Diğer tarafta "Dindar bir cumhurbaşkanı seçeceğiz" ifadeniz ise talihsizliktir... Nedeni ise, yetiştiğiniz tekkenin patronu olan F. Gülen, ABD'de İslamiyet'i Protestanlaştırmak için elinde geleni yapıyor. Hatırlarsınız, Cumhurbaşkanı Sezer, Harp Akademileri'nde verdiği konferansta "Ilımlı İslam'ın çok kısa sürede Radikal İslam'a dönüşmesi kaçınılmazdır", demişti. İşte o sözler, Protestan İslam'ın tam karşılığıdır...

İddia ediyorum bunlar Müslüman da değil... Çünkü, Müslüman olan İNSAN, komşusunda 1 milyon cana mal olmuş, 5

milyon çocuğu annesi babasız bırakmış, 3 milyonun üzerinde İnsan yaralayan, 2 milyon İnsanın göç etmesine neden olan bir AB-D'nin peşinden gider mi? Sizi iktidara getirenlerin AB-D'li sapkın güçler olduğunu Türk milletinin bilmediğini mi sanıyorsunuz...

Unutmayın, AB-D'li sapkın güçlerin tarihte dostları olmadı. Onların yalnızca menfaatleri oldu.

Ayrıca Sayın Başbakan dün (15 Nisan 2007) Hannover'de yaptığı bir konuşmada, "rejim tehlikede olsa yabancı sermaye gelip ülkede yatırım yapar mı?" diyerek, yönetiminde olan Türkiye'yi övmek istedi... Bu nedenle Başbakana bir arzımız olacak: lütfen danışmanlarınıza değil, kavgalı olduğunuz üniversite rektörlerinden birisine rica edin. Size bir ekonomist ile bir tarihçi göndersin. Onlar ile bir öğle yemeğinde birlikte olun. Onlar da size, rejimin tehlikede olduğu için, "yabancıların yatırım yaptıklarını" ve Osmanlının son zamanlarında da böyle olduğunu bir bir anlatsınlar. Tabii ki anlarsanız... "

İnternet sitelerinde günlerce Arınç'ın dedeleri ile ilgili iddialar ortaya atıldı. Ne var ki, Arınç bu iddialara karşı ciddi bir adım atmadı. İşte o iddialardan biri daha:

Kubilay Olayı

Manisa'da, Menemen'de ve daha bir çok yerde işgalcilere karşı bir örgütlenme içerisinde yer almayanlar, cumhuriyetin ilanından sonra "din elden gidiyor" söylemi ile **Hüsnüyadis namlı, Manisa Mutasarrıf Nakşibendi tarikatı mensubu Giritli Hüsnü Bey'in kardeş çocuğu olan sözde Giritli mehdi Derviş**

Mehmet önderliğinde çoğu cahil insanlar bir araya geldiler...

Bu grup 23 Aralık 1930 günü Menemen'de yaptıkları isyan girişimi sırasında kendilerini engellemeye çalışan 43. Piyade Alayı'ndan Piyade Asteğmen Mustafa Fehmi Kubilay ile karşı karşıya geldiler. Kubilay ve beraberindeki askerler gruba uyarı ateş açtı. Fakat "silahlarında manevra mermisi bulunduğundan dolayı etkili" olamadılar... Bunu fırsat bilen Giritli Mehdi Derviş Mehmet ise, "bakın bana mermi işlemiyor" diyerek kendince kutsallık zırhına büründü. Olaylar sırasında ağır bir şekilde yaralanan Kubilay, yaralı olarak meydandaki hükümet binasına girmek istedi. Ama binanın giriş kapısı kapalı olduğu için giremedi...

Bu nedenle, hükümet binasının hemen yanındaki Kazez Camii bahçesine yöneldi. Giritli mehdi Derviş Mehmet, Giritli Şamdan Mehmet ile birlikte Kazez Camii bahçesinde bitkin bir vaziyette bulunan Kubilay'ın başını bağ testeresi ile canlı canlı gövdesinden ayırdılar. Sonra da, asteğmen Kubilay'ın başını yeşil bir bayrağın tepesine takarak Menemen sokaklarında dolaştırmaya başladılar. Bu sırada, kendilerine müdahale eden Şevki ve Hasan adlı kahraman iki bekçiyi de öldürdüler. Olay yerinde toplanan 250 – 300 kişilik ahali ise Kubilay'ın şehit edilmesi esnasında olaylara hissiz ve seyirci kaldı. Hatta bir kısmı, olayı tasvip edercesine alkış tuttu. O sırada sözde mehdi Giritli Derviş Mehmet, Yüzbaşı Fahri'ye "ben mehdiyim, şeriatı ilan ediyorum. Bana kimse mukavemet edemez. Karşımdan çekil!" dedi...

Sonunda isyan bastırıldı. **Kurşun işlemeyen sözde Giritli**

mehdi Derviş Mehmet'e ateş açıldı. Ve bu ateş esnasında Kubilay'ı şehit eden sözde Giritli mehdi Derviş Mehmet ile birlikte Giritli Sütçü Mehmet ve Giritli Şamdan Mehmet öldürüldü. Aralarında önceden Şeyh Sükuti'nin Menemen Belediye Başkanlığı yaptığı sırada yönetimde birlikte olduğu bilinen Hayımoğlu Yahudi Jozef, Erbilli Şeyh Esad'ın oğlu Mehmet Ali ve 37 kişinin idamına karar verildi. Nakşibendi Şeyhi Esad Efendi ise ilerlemiş yaşından dolayı 24 yıla hapis oldu. Fakat tutuklu bulunduğu sırada hastalığından dolayı öldü. Şeyh Esat ve tarikatının amacı Cumhuriyet kayıtlarına, "Hükümeti yıkmak, Atatürk ilke ve inkılaplarına aykırı olarak saltanat ve şeriatı getirmek, tekke ve zaviyeleri açmak, şapkayı yasaklayıp yeniden fesin kullanılmasını" sağlamak olarak geçti. Menemen olayının hazırlayıcılarından olan Nakşibendi tarikatı lideri Şeyh Esat'ın yurt dışı bağlantısı ile ilgili olarak Askeri Mahkeme Başkanı General Mustafa Muğlalı, verdiği beyanatta (Cumhuriyet Gazetesi; 01 Şubat 1931 Tarihli nüshası), "Şeyh Esat, hilafet komitesiyle alakasına dair bir itirafname hazırlıyordu. Bu münasebetle İngiliz casusu Lawrens ile münasebette bulunduğunu da doğrulamaktaydı. Fakat, hastalığı bunu yazıp bitirmesine mani" olduğunu belirmiştir.

İşte size, "bir - iki sarhoş ve esrarkeşin gerçekleştirdiği olayların insafsızca inançlı bir kesime mal edilmek" istendi denilen Menemen isyanı. Bu isyanın gerçeklerini yıllar sonra Nedim Çakmak'ın yazdığı "İşgal Günlerinin İşbirlikçileri Hüsnüyadis Hortladı" isimli kitabı (Kumsaati Yayınları [Kitabın 5. baskısı yayına hazırlanıyor!]) sayesinde öğrendik... Kitapta,

Menemen isyanını Giritli Hüsnü Bey'in Türk Milletine ve Cumhuriyete karşı düşmanlığı sonucu Yunanistan'a gittikten sonra buradan idare ettiği yazılıydı!!!

Olayların tertipleyicileri ise Nakşibendi tarikatı lideri Erbilli Şeyh Esat, işgal döneminin Manisa Valisi Giritli Hüsnüyadis (1922'de Yunanistan'a yerleşti ve Hristiyan oldu) ve onun kardeş çocuğu Giritli Derviş Mehmet, Menemen Belediye Başkanı Şeyh Sükuti ve akın akın Manisa'dan Menemene gelen diğerleri...

Hüsnüyadis namlı Manisa Mutasarrıfı, Nakşibendi tarikatı mensubu Menemen isyanının tertipleyicisi, Nakşibendi tarikatı lideri Erbilli Şeyh Esat ve Derviş Mehmet, işgal yıllarında yurdunu savunmak için çete kurmadı, işgal güçlerine karşı kurşun sıkmadı! Fakat genç Türkiye Cumhuriyeti'ne karşı çete kurarak, asker ve iki bekçisine kurşun sıkmakta ve kurşun sıktığı asteğmen Kubilay'ın başını bağ testeresi ile kesme konusunda hiç tereddüt etmedi.

"Menemen isyancısı Derviş Mehmet'in (Menemen-Sümbüller Köyü) ikinci eşinden torunu, babadan Girit Rum'u, anadan Mısırlı Arap olan zat şimdi Meclis Başkanlığı yapan (Bülent ARINÇ) ın dedesidir..."

Arınç'ın Dedesini Büyükanıt'a Sordu

06.01.2007 tarihinde Tevfik Diker: "Kubilay'ın katillerinin akrabalarından bugün devleti yönetenler var mı?" şeklindeki bir soruyu Genelkurmay Başkanı Orgeneral Yaşar Büyükanıt'a soruyordu:

"Elektronik posta yoluyla elden ele dolaşan ve devletin önemli kademelerine de ulaşan bir mektup Ankara'da bir süredir tartışma konusu oldu. Elektronik postada Nedim Çakmak'ın "İşgal Günlerinde İşbirlikçiler" kitabı kaynak gösterilerek "Menemen olayını düzenleyen ve Kubilay'ı katledenlerin başı olan Derviş Mehmet, Bülent Arınç'ın dedesidir" deniliyor.

Söz konusu kitapta ise Arınç ismi yer almıyor, ancak "Derviş Mehmet'in torununun Manisa'daki işlerini bitirerek siyasete atıldığı" şeklinde bir tarif yapılıyor.

TC. Nüfus ve Vatandaşlık İşleri Genel Müdürlüğü kayıtlarına göre Bülent Arınç'ın anne adı Ayşe Sevdiye, baba adı İbrahim. Baba tarafından dedesinin ismi Ahmet, anne tarafından dedesinin ismi ise Kazım. Eski milletvekili Tevfik Diker de söz konusu mektupta yer alan iddialarla ilgili Orgeneral Büyükanıt'a açık bir mektup yazdı. Mektubunu İnternet sitesinde yayınlayan Diker, şöyle dedi: "Kubilay'ı katledenler kimlerdir? Bu katillerin bugün akrabalarından devleti yönetenler var mıdır, varsa kimlerdir? sorularının cevaplarının yer alacağı bir açıklamanın yapılması için gerekli emirleri vermesini kamu adına bekliyorum."

Neyse biz yine dönelim Arınç'ın hayat hikayesine

Manisa Lisesi'nden mezun olan Arınç, 1970 yılında Ankara Hukuk Fakültesi'ni bitirdi.

Arınç, Manisa'da uzun süre serbest avukatlık yaptı. Ahmet Hakan'ın yazdığına göre davaları hep kaybetti. Ama ben tek tük de olsa kazandığı davaların olduğuna inanıyorum. Üniversite yıllarından itibaren siyasetle uğraşan, Gençlik Kolları Baş-

kanlığı yapan Bülent Arınç, Refah Partisi İl Başkanlığı görevinde de bulundu.

Evliliği

08.08.1979 tarihinde Münevver Tay ile evlendi. Münevver, bekârlığında başı açık bir genç iken evlendikten sonra Bülent'in isteği ile kapanıyordu.

Bülent ile Münevver'in evliliğinden; 07.06.1980 tarihinde Ayşenur isimli bir kızları, 25.07.1981 yılında Mehmet Fatih adında bir oğulları ve 04.03.1986'da Ahmet Mücahit isimli erkek çocukları oluyordu.

Bülent Arınç, 12.09.1997 yılında Manisa'da meydana gelen bir trafik kazasında, Mehmet Fatih adlı oğlunu kaybediyordu.

07.09.2002 yılında ise Arınç ailesi kızları Ayşenur'u evlendiriyordu.

01.04.2006 tarihli Vatan Gazetesi'nde; "Tesettür giyim, her kesimde yaygınlaşıyor" başlığı altında "Tesettür giyimin Vakko'su, Tekbir'in sahipleri Haftalıkla konuştu; çok ilginç ve iddialı bir "öngörü"yü dile getirdi" deniyor ve ekleniyordu. Tekbir Giyim, "AKP 5 yıl daha iktidarda kalsın, her yerde mağazamız olur" diyor ve şöyle devam ediyorlardı. "Ben Emine Hanım'ı mağazalarımızda görmedim hiç. Ama Hayrünnisa Gül ve Münevver Arınç bizden giyiniyor..."

Münevver Arınç, 7 Şubat 2004 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Mehmet Gündem ile "Münevver Arınç'la dobra dobra" başlık altında yaptığı röportajda; Bülent'le kız teknik öğretmen okulundan mezun olduktan sonra ortak arkadaşlarının vesile-

siyle tanıştığını ve fiziğine vurulduğunu açıklıyordu. Münevver 25 yıldır türbanlı olduğunu söylüyor, üniversiteyi peruk takarak bitirdiğini anlatıyordu.

Oysa;

25 Kasım 2002 tarihli Doğan Haber Ajansı imzalı haberde Bülent Arınç ile Münevver Arınç'ın görücü usulüyle evlendiği bizzat anne Arınç'ın ağzından duyuruluyordu. Böylece Münevver'in "Bülent'in fiziğine vuruldum" sözleri havada kalıyordu. Tayyip-Emine ve Abdullah-Hayrünnisa aşkının fos çıkması gibi bir başka aşk hikayesinin de gerçek dışı olduğu ortaya çıkıyordu. Gerçek dışı aşkın yanında bir de türban açıklamasının da yanlış olduğu görülüyordu. Şimdi haberi izleyelim:

"Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Başkanı Bülent Arınç'ın Bursa'da yaşayan annesi Ayşe Sevdiye Arınç, gelini Münevver Arınç'ın evlendikten sonra kapandığını açıkladı. Oğlunun geliniyle görücü usulüyle evlendiğini belirten Anne Arınç, Münevver Arınç'ın başörtüsüyle Cumhurbaşkanı Ahmet Necdet Sezer ve eşini uğurlayıp karşılamasını 'normal' bulduğunu söyledi.

TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın 83 yaşındaki annesi Ayşe Sevdiye Arınç, 43 yıl önce Jandarma Astsubay olan eşi İbrahim Arınç'ı, Manisa'da Askeri Hastane'de safra kesesi ameliyatı olurken kaybettiğini söyledi. Bundan sonraki yaşamını çocukları Bülent, Yıldıray, Kutlay ve Ümit Doğay Arınç'a adadığını belirten Anne Arınç, TBMM Başkanı olan oğlu Bülent Arınç'ın, dersini çok iyi çalıştığını, nasihat dinlemekten çok nasihat verdiğini açıkladı. Avukat olan oğlunun, bir meslektaşı

aracılığı ile 1979 yılında görücü usulüyle gelini Münevver ile evlendiğini kaydeden Ayşe Sevdiye Arınç, Gazi Üniversitesi Kız Teknik Bölümü'nü bitiren gelininin evlendikten sonra kapandığını, bundan sonra da saçlarını hiç açmadığını sözlerine ekledi..."

Anne Arınç da Sonradan Örtünmüş

Ayşe Sevdiye Arınç, Hep başının kapalı olduğunu söylüyordu. Ancak basında yer alan fotoğraflarında başında örtü bulunmuyordu. Sevdiye hanım; oğluyla birlikte, elinde çantası, başı açık fotoğraf çektirmişti. Gazetelerde yer alan bu başı açık fotoğraflarına şöyle kılıf buluyordu:

"Ben, iddia edildiği gibi başı açık değildim. İlkokulu bitirdikten sonra okuyamadım. Daha sonra da başımı örttüm. Gazetelerde çıkan başı açık fotoğrafım, evimizin bahçesinde çekilmiş bir fotoğraftır. Dışarıda başım açık hiç dolaşmadım."

Ya Gazi Paşa Duyarsa

Emekli Albay Erdal Sarızeybek, "Ya Gazi Paşa Duyarsa" adlı kitabında, 2003 yılında Manisa İl Jandarma Alay Komutanı olarak görev yaparken "Nurcular'ın Okuyucular Grubu" olarak anılan bir tarikata operasyon düzenlendiğini anlatıyordu. Sarızeybek, tarikatın dini eğitim merkezlerine yapılan operasyonda basılan evlerden birinin TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın Alanyalı olan annesi Sevdiye Arınç'a ait olduğunu kaydediyordu.

Sarızeybek, kitabında operasyonu dönemin Jandarma Genel Komutanı Org. Şener Eruygur'un da yakından takip et-

tiğini belirtiyor. Kitapta, Sarızeybek ile o dönemde de Meclis Başkanı olan Arınç arasında geçen telefon görüşmesi yer alıyordu. Bu görüşmede Arınç Sarızeybek'e, "Annemin evinde arama yapacakmışsınız. Aramada dikkat edin olur mu, annemin alt katta bulunan eşyalarına askerler zarar vermesin" diyordu.

TBMM Başkanı Bülent Arınç, Portekiz'e giderken Ankara Esenboğa Havaalanı'nda gazetecilerin bu konuya ilişkin sorularını yanıtladı. Bülent Arınç, "Evet, bu olay doğrudur. Ama bu olayı önüyle arkasıyla değerlendirmem lazım. Onu da inşallah 16 Mayıs'tan sonra daha rahat yaparız" diyordu. Arınç'ın sözünü ettiği 16 Mayıs'ta yeni cumhurbaşkanı olarak hayal ettikleri Abdullah Gül Sezer'den görevi devralacaktı, ancak bu düşleri suya düşüyordu.

Arınç, sözlerine şöyle devam ediyor, "Bu konu üzerinde Sayın Eruygur'a (dönemin Jandarma Genel Komutanı Orgeneral Şener Eruygur) ve o albayımıza (kitabı yazan emekli Albay Erdal Sarızeybek), ayrıca olayla ilgisi olan pek çok kişiye söyleyecek çok lafım var. O yüzden 16 Mayıs'tan sonrasını beklemek zorundayım" diyor, Arınç'ın bu sözleri Ankara kulislerinde kısa süreli de olsa bir tartışma yaratıyordu.

Kitabın 57. Sayfasında yer alan bu olay Sarızeybek'in kaleminden şöyle yansıyordu:

"...TBMM Başkanı Sayın Arınç'ın Beklenmedik Telefonu

Nerden aklıma geldi ki bu olayı size anlatmak, bilemiyorum ki? Kapkara düşünceler içerisine her dalışımı da, düşün-

celer sürüklüyor beni hep geçmişe doğru. Etkileyen, iz bırakan ya da derinden izi kalan olaylar bir bir aklıma geliyor, dalıp gidiyorum. İnanın bu olayın da izi kaldı bende ama anlayamadım. Sayın Arınç'ı bizi telefonla aramaya yönelten konuyu hala anlayamadım. Unutamıyorum, aklıma geliyor ve düşünüp duruyorum.

Olay Temmuz 2003'te geçer. Genel seçimler Kasım 2002'de olmuş, %34 oyla bir parti tek başına iktidar. Herkes gibi biz de; "bu hükümet artık yolsuzlukları önler, insanlar insanca yaşar ülkemde", diyoruz. Sayın Arınç Gazi Paşa'nın meclis başkanı. O zamanlar türban, laiklik konu bile belli değil. Genç bir vekil baş olmuş haykırıyor: İnsanı insan gibi yaşatacağız, diye. Biz de herkes gibi sabırla bekliyoruz görmek için insanların insan gibi yaşadığını!

Bu bir umut, fakirin ekmeği gibi. O zamanlar hatırlıyorum, hep birlikte umut ettik haklı olarak. Dedik, belki, belki bunlar onlar gibi değildir. Aradan geçip de yıllar bu gelenlerin, gidenlerden pek farklı olmadığını bize gösterince, bir de üstüne üstlük, türban, laiklik yani cumhuriyetin değerleri ile bizi biz yapan değerlerin siyasete alet edildiğini görünce derin düşünceler gene aldı beni. Dedim, herhalde hesap sormamızın zamanı geldi!

Gelelim konumuza, neydi ki bu olay? Anlatayım:

Dediğim gibi yıl 2003, Manisa İl Jandarma Komutanıyım. Tayin de çıkmış Şanlıurfa'ya. Her tayin döneminde olduğu gibi, içimizde garip bir heyecan, hazırlanıyoruz yeni bir göreve. Aylardan Haziran. Paris askeri ateşe yardımcısı Binbaşı Eyüp

beni aradı: Komutanım buraya mı geliyorsunuz; deyince ben şaşırdım. Bir şeyden haberim yok. Kim seçmiş, niye seçmiş, görev ne? Ankara'yı aradım. Dediler, Fransa'da bir uluslar arası tatbikat var, sen Türk Jandarma Birliği komutanı olarak tatbikata katılacaksın. Komutan seni seçti.

Garip bir heyecan. Uluslar arası bir tatbikat. Türk Jandarma birliğinin komutanı olmak ne demek! Büyük onur, büyük mutluluk! Bizi seçmişler, güvenmişler. Gururluyum, Jandarmayı temsil ne demek! Gittik, görmeliydiniz kahraman jandarmayı. Çatlattılar düşmanı, dosta güven verdiler ve döndüler. Basın yazıyor, gururumuz jandarma, biz de havalarda. Bakın gazetelere nasıl yansımış:

"İçişleri Bakanlığı, Jandarma Genel Komutanlığı Genel Sekreterliği

Tarih: 01 Temmuz 2003 Duyuru No:2003/21

Basın Açıklaması

1-Avrupa Birliğine üye ülkelerden, İngiltere, Fransa, İtalya, Portekiz, İspanya ve Hollanda ile birliğe henüz üye olmayan Türkiye ve Romanya jandarmasından teşkil edilen müşterek görev taburunun, 16 Haziran 2003 günü Fransa'nın Saint-Astier kentinde başlayan tatbikatı 28 Haziran 2003 tarihinde sona ermiştir. Avrupa kolluk kuvvetleri müşterek tatbikatına katılan ve başarı ile tamamlayan Türk Jandarma Özel Operasyon Birliği, 29.06.2003 tarihinde yurda dönmüştür.

2-Avrupa Güvenlik Kuvvetleri Taburu'nun 2002 yılında düzenlenen tatbikatına gözlemci olarak katılan Türk Jandarması, bu yıl J.Kd.Albay Erdal Sarızeybek başkanlığında 25 ki-

şiden oluşan özel bir ekip operasyon birliği ile katılmıştır.

3-Söz konusu tatbikata; Rusya, Almanya, Avusturya ve Belçika ile birlikte toplam onbeş ülke gözlemci olarak katılmış olup, gelecek yıl yapılacak olan tatbikata daha fazla ülkenin fiilen katılması beklenmektedir.

4-Avrupa Birliği çerçevesinde yapılan güvenlikle ilgili çalışmaları yakından takip eden Jandarma Genel Komutanlığı, ilk olarak 1998 yılında Avrupa Jandarmalar Birliğine gözlemci olarak katılmış, müteakiben tam üye statüsünde halen birlik düzeyinde çalışmalarını sürdürmektedir. Bu kapsamda çalışmalarını sürdüren Türk Jandarması yeni teşkil edilmekte olan Avrupa Birliği Güvenlik Kuvvetleri Müşterek Görev Kuvveti'ndeki yerini bu tatbikatla birlikte almıştır. Kamuoyuna saygıyla duyurulur:

Rapor hazırladım. Sayın Orgeneral Şener Eruygur'a sundum. Tebrik etti ve döndük Manisa'ya. Döner dönmez ne göreyim: Benim aslanlarım, Gazi Paşa'nın laik cumhuriyetini beğenmeyip yerine şeriat isteyen bir tarikatın izini bulmuş mu, bulmuş da tam operasyon zamanı mı?

Kısaca olay şu:

Nurcuların Okuyucular grubu diye adlandırılan bir tarikat ya da cemaat, Manisa'da üç beş yerde yazlık eğitim merkezi açmış, özellikle fakir ve zeki çocukları çeşitli illerden almış bu merkeze. Bir de, kimi İstanbul kimi başka yerden üst düzey ulemalar ve âlimler bulmuş. Abi ve ablalarla dini eğitim veriyorlar. O zamanlar Türkiye Cumhuriyeti laik ve demokratik bir ülke. Anayasamıza göre, izinsiz dershane açmak suç, izin-

siz din eğitimi vermek suç, bildiğim kadarıyla şimdi de suç.

Durum hemen Cumhuriyet Savcısına bildirildi. Arama kararları alındı ve operasyona başlandı. Jandarma bölgesinde üç eğitim merkezi bulundu; yurt içi, yurt dışı teşkilat, öğrenci listeleri, abi abla listeleri, eğitim ve öğretim ders notları, günlük faaliyet çizelgesi. Nerde bizim milli okullarda böyle düzenli planlar programlar! Onlar benim çocukluğumda vardı. Şimdi bile hatırlıyorum; pırıl pırıl öğretmenlerim, akla ve fikre ilmin ve bilimin egemen olduğu yıllar. Önce yerli malı bitti ya da bitirildi, ithal et yedik deli dana, buğday yedik, ithal, tarım ve hayvancılığın gözde olduğu ülkemizde ete buğdaya muhtaç olduk.

Ardından, önce PKK denen kan dökücü teröristler öğretmenlerimizi öldürdü ve biz koruyamadık yeni neslin eğiticilerini. Son derken kemer sıkma politikası aldı yürüdü. Maaş yetmez oldu öğretmenimize, kimi simit satmaya başladı, kimi şoförlük yaptı. Sonra paralı dershaneler açtık, aldılar gittiler en iyi öğretmenlerimi, düşünmediler parasız olan ne yapsın! Doğu, güneydoğu bir çile yeri oldu öğretmenime terör belasından; odun yok, kömür yok, okul yok. Bir derslikte beş sınıfa birden nasıl ders verilir? Gelin de görün bizim öğretmenimizi Van'da, Hakkari'de, nasıl beş sınıf birden yetiştirilir bir sınıfta, görün. Bu gerçeği bilmeyen çıkar televizyona; Doğuda eğitim sorunu var, bu sorunu aşmak için oradaki öğrencilere üç beş puan fazla verelim, üniversiteye girsin, der. Biz de dinleriz. Ama onlar bilmez atalarının sözlerini; ağaç yaşken eğilir diyen.

Gelelim bizim irtica operasyonuna. Jandarma bölgesi tamam; ifadeler, tutanaklar, tespitler. Eldeki dökümanlar, bir dini eğitim merkezlerinden iki üç tane de polis bölgesinde olduğunu gösterir. Akhisar Hilaliye Vakfı kontrolünde.

Dedim madem biz başladık bu işe, biz bitirelim. Emniyet Müdürümüz Kahraman Koçak, halim selim bir insan, anlayış gösterdi. Aldık bir polis yanımıza operasyon müşterek olsun diye. Savcıya bilgi verdik ve girdik Manisa merkeze. İki merkez bitti, geldik son merkezine dini eğitimin. Bir de bakalım ne görelim; arama kararında diyor no:5, ama no:5'te var beş ayrı daire! Bir de bu apartmanın Sayın Arınç'ın annesine ait olduğu duyulmasın mı, gerisini siz düşünün!

Hemen cumhuriyet savcısına durumu ilettik ve arama kararının beş daireyi kapsayacak şekilde genişletilmesini istedik. Cumhuriyetin savcısı da öğrendi evin kime ait olduğunu, aldı mı bir telaş Manisa adliyesini, Allah'ım o ne telaş!

İnanın bana öğretmenlerimiz ne kadar zorluk çekiyorsa yaşamak ve yaşatmak için, cumhuriyetimizin savcıları da aynı, hakimlerimiz de öyle. Yirmi yıl yaşadım savcı ve hakimlerimizle, on ayrı yerde. Sade bir mantıkla bakarsanız olaya aslında hepimiz biriz!

Küçük ilçelerde çalıştığımız zamanlar, birbirimizden hiç ayrılmazdık ki; akşam yemeği beraber, ev gezmeleri beraber, mesai içinde ziyaretler, bir bütün gibi. Onlar da çok çile çekti, görevlerini layıkıyla yapabilmek için. Hiç korktuklarını görmedim ne terörden ne de kaçakçıdan. Hep vicdanlarının sesini dinlediler adaleti tecelli ettirmek için. Sanırım nasıl ki, öğret-

menlerimizi yalnız bıraktık, destek olamadık, sıkıntılarını göremedik, aynı şekilde yargımıza da sahip çıkamadık, yanlarında olamadık, sorunlarını sahiplenemedik ve de çözemedik.

Ben anlıyorum onları ama gelin görün ki, devran döndü mertlik bozuldu. Gazetelerden öğreniyoruz, iktidarı elinde tutanlara ters düştünüz mü işiniz bitti. Geçen gün okudum, görevden alınan milli eğitim müdürlerine hindi nasıl yetiştirilir gibi araştırma konuları vermişler faydalı olsunlar diye memlekete millete!

Çoluk var çocuk var okuyan. Eş var çalışan. Maaş malum kime yetiyor ki? Tam bir yere tayin olup düzen kuruyorsunuz, al sana bir tayin daha. Ne dirlik kalıyor ne düzen. Yaş kemale ermiş, insan istiyor bir yere yerleşmek, yaşamak insan gibi ama ne mümkün.

İşte böyle bir ortamda, tayinin ceza olduğu bir yerde, bizim adliyeye haklı olarak aldı bir telaş. Ne olacak şimdi? Sayın Arınç'ın evi nasıl aranacak? Ama şu da var, bir kere arama kararı verilmiş, deliller yeterli görülmüş, o yer aranacak. İstenen karar kapsamının genişletilmesi. Üstelik bu beş dairenin üçü bu vakfa kiraya verilmiş, biri de hibe edilmiş. Yani tüm daireler ile vakıf arasında bir bağ olduğu gibi ele geçen dokümanlarda da buranın dini eğitim merkezi olduğunu gösterir somut ve inandırıcı deliller var.

Bakıyorum bugünlerde özellikle bizi yönetenler bağırıyor: Yargıya müdahale olmaz diye. Siz diyorsunuz bu çocuk iyidir, beraber çalıştık, al sana yargıya müdahale, üstelik çete halinde. İstanbul'dan bir iş adamı çıkıyor: Ya yapmayın etmeyin,

bu rektör, üniversite rektörü, ülke bizim, üniversite bizim, rektör bizim, elbette herkes görevini yapacak bu vatan için, halk için ama biraz dikkat! Al sana yargıya müdahale! Önce inceleme başlatılıyor, sonra niyet anlaşılıyor, dava kapanıyor. Ama dikkatiniz çekiliyor, kendi işine bak, bizim işimize karışma, dercesine. Nasıl oluyorsa bu iş, oluyor işte bizim ülkemizde.

Şimdi herkes sustu; korkudan mı neden bilmem? Sivil toplum sustu, rektör sustu, iş adamı sustu, sendika sustu, oda sustu, borsa sustu; sanırsınız her şey güllük gülistanlık ve ülkemiz bir cennet, biz de yaşarız hurilerle cennet bahçesinde!

Allah aşkına sorarım size: Siz hiç yargıya sesli müdahale gördünüz mü? Yani birinin çıkıp da: Buna ceza vermeyeceksiniz, bunun için üç yıl verin yeter, bana dava açmayın, diyecek kadar çılgın birini gördünüz mü hiç? İsterseniz bir deneyin! Sizi deli diye hastaneye yatırırlar inanın. Peki, yargıya müdahale olur mu? Olur. Nasıl mı olur, işaret parmağıyla, sessiz ve derin! Anlatayım: Siz büyük Türk milletinin takdirine mazhar olarak büyük ve de önemli bir koltuğa oturtulursunuz. Aslında o koltuğa otururken "Gazi Paşa olmasaydı, ben de bu koltuk da olmazdım" demeniz gerekir. Ama demezsiniz ve üstelik onu inkar edersiniz. İster deyin siyasi çıkar, ister deyin şahsi çıkar, sizinle ilgili bir değil bir çok dava gelir bizim savcımıza, hakimimize. Savcı vicdanının sesini dinler, olayda sizi suçlu görür mahkum eder. Bir bakarsınız, savcı Hakkari'de, hakim Şemdinli'de. Bu sizin ders almanıza, tecrübe kazanmanıza yetmez. Bir başka hakim gelir, bir başka savcı, yine dava yine mahkumiyet. Onlar bu sefer Kars'a diğeri Ardahan'a.

Koltukta oturan işaret parmağını size doğru sallar ama siz o parmağı göremezsiniz sadece hissedersiniz.

Nihayet bir başkaları gelir karar makamına. O gelenler sessiz düşünür "çocuk var, çoluk var, geçim derdi bir yandan, gelecek kaygısı bir yandan, yaş kemale de erdi, ne de olsa eden bulur bir gün" der. Ayrıca öbür dünyadaki mekanı da garantiye almak için "Allah'ım, bir günah işlediysem affet" der. Bir bakmışsınız ne dava kalmış ne karar ne de mahkumiyet! Elbette bu sessiz düşüncelerin kararı karşılıksız kalmaz, alın size rütbe alın nişan, sanki ulufe! Böylece ne yapmanız gerektiği size öğretilmiş olur işaret parmağıyla. İşte yargıya müdahale böyle olur, sessiz olur, sadece siz hissedersiniz başkası bilmez.

Neyse biz vakamıza devam edelim bakalım: Biz o gün, gecikmesinde sakınca olduğu gerekçesiyle savcıdan yazılı izin alamadık. Savcı dedi: Şifahen ben izin veriyorum arayın. Dedik: Savcı bey şifahen olmaz, imza atın şu kağıda, arada Sayın Arınç var, yarın görev yetki hududunu aşmak falan, al başına belayı, bizi kim kurtaracak? Tabi savcı da düşünüyordu sanırım, onu kim kurtaracak? Velhasıl o gün izin alamadık, mahkemeye müracaat etti savcı bey, iş yarına kaldı. Ekipler çevrede, tedbirimiz tamam.

Geldim, bizim meşhur koltuğa ve oturdum. Yaktım bir sigara, düşünüyorum, bu iş ne iş diye. Dediler komutan arıyor. Dedim, hangi komutan? Jandarma Genel Komutanı Şener Paşa. Şaşırdım, heyecanlandım. Dedim, Genel Komutan beni niye arar? Ne sorar, acaba bir kusur mu ettik hizmette? Ne, nedir bilmeden bağırdım var gücümle:

"Albay Sarızeybek, Manisa İl Jandarma Komutanı, emret komutanım.

Nasılsın evladım.

Sağ ol komutanım.

Anlat bakayım bu Arınç meselesi nedir?

Emredersin komutanım, dedim ve anlattım bir bir.

Şimdi olay ne safhada?

Komutanım, savcılık kanalıyla mahkemeye başvurduk arama kararının genişletilmesi için. Yarın cevap verecekler. Biz gerekli tedbirleri aldık, bekliyoruz komutanım.

Peki, evin etrafında tedbir aldınız mı, filme çektiniz mi?

Evet komutanım.

Şimdi o tüm dokümanlardan, CD'lerden birer kopya çıkar, hemen bu gece bir kuryeyle bana gönder.

Emredersin komutanım. Dedik ve gönderdik.

O zaman da şaşırmıştım şimdi de şaşkınım; Genel Komutan'ın bizzat bu işle ilgilenmesi ve Alay Komutanıyla doğrudan temasa geçmesi; arada kurmay başkanı korgeneral var, bölge komutanı tuğgeneral var. Bilmem ki, elbet bir bildiği vardı büyüklerimin deyip geçtim ve hiç düşünmedim.

Gece saat dokuz ya da on gibi, dediler sizi Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanı Sayın Bülent Arınç telefonla arıyor. Vallahi korktum. Korku gibi değil de başka bir şey, beni niye arıyor acaba, merak ettim. Bir yandan da mutluyum. Dedim, Erdal artık adam oldum, bak kimler arıyor seni. Herhalde nedir bu iş diye soracak, nasıl anlatayım şeriat irtica falan. Ya korkumdan ya da başka bir şeyden telefona çıkamadım. Oldu sabah.

Ya sabah sabah da olur mu, diyeceksiniz ama oldu, Sayın Bülent Arınç sabah sabah bizi gene aradı cep telefonundan. O da evladım, diyor Genel Komutan gibi.

Albay Sarızeybek, buyurun Sayın Meclis Başkanım;

Bir arama yapacakmışsınız annemin evinde.

Evet, Sayın Meclis Başkanım. Elimizde mahkeme kararı var. Her şey yasalara uygun Sayın Meclis Başkanım.

Aramada dikkat edin olur mu, alt katta annemin eşyaları var, onlara bir zarar vermesinler askerler.

Emredersiniz Sayın Meclis Başkanım. Ben bizzat aramada bulunacağım. Hiçbir şeye zarar verilmeyecek. Bundan emin olunuz Sayın Meclis Başkanım.

Tabi ben bunları söylüyorum, zannediyorum ki biz biraz sonra arama yapacağız. Ama nerde! Bakın ve görün olanları, olaylar nasıl gelişti.

Telefon bitti, inanın içim bir garip oldu. Ben neyim ki, bir albay, il jandarma komutanı. Beni arayan kim? Türkiye Cumhuriyeti'nin kurucusu Gazi Paşa'nın Meclis Başkanı, Türk Milleti'nin Meclisinde Başkan, beni niye arıyor?

Jandarma annesinin evinde arama yapacak!

Niye yapacak?

Atatürk'ün kurduğu cumhuriyet yerine şeriatı getirmeyi hedefleyen bir tarikat ya da cemaatin yaptığı izinsiz dini eğitimin önlenmesi ve faaliyetlerinin açığa çıkarılması için!

Sizce de bu işte bir gariplik var değil mi? Bu işte bir yanlışlık var değil mi? Bir yanlışlık var, yanlışlığın olduğu kesin. Kesin bir yanlışlık var da nasıl anlatmalı? Size mutlaka anlata-

cağım bu yanlışlığı yeter ki siz bilin kim hangi şekilde?

Sonra basında yer aldı bu olay, bildiğim Star gazetesinde Uzanların. Aradım haberi bulamadım. Google'da araştırdım:

Arınç'ın Evine İrtica Baskını Tarih: 10.07.2003 Saat: 09.22 Konu: Hakimiyeti Milliye, Jandarma, Manisa'da irticai faaliyetlerde bulunulduğunu tespit etti.

www.hakimiyetimilliye.org/modules php?name=News&file=print&sid=336-4k.

Bu sayfayı açtım gene hayret: Bu siteye erişim mahkeme kararı ile engellenmiştir!

Neyse, bizim işimiz magazin değil; derdimiz halkımız, halka hizmet. Bilmek de hakkımız, halkımıza kim hizmet eder! Dedim ya bu vakayı size anlatmayacaktım ama şimdi yazıyorum. Niye mi yazıyorum?

Aynı Sayın Arınç, 23 Nisan konuşmasında laiklik kavramı üzerine ve dini inançlar üzerine bir konuşma yapmadı mı Gazi Paşa'nın Meclisinde? Peki, ne dedi?

İşte bunun için yazıyorum, gerçekleri bilesiniz diye. Biz, bize inanan vatan evlatlarıyla birlikte omuz omuza mücadele etmedik mi, teröriste karşı, kaçakçıya karşı, niye?

Ne için biz mücadele ettik? Hepimiz huzur ve mutluluk içinde bu güzel ülkede yaşayalım diye.

Peki, şehitler niye şehit? Geride bırakacak evlatlarımız güvenli bir gelecek içinde yaşasın diye.

Peki, bu şehitlerin ruhu melek olmuş gökyüzünden bizi seyretmiyor mu?

Demiyor mu, biz bu günleri görmek için mi, bunları duymak için mi şehit olduk?

Biz şehitlerin canlı tanığıyız. Biz onların şahadetlerinin tanığıyız. Biz onların niye şehit olduğunun tanığıyız. Biz onlara

cevap veremeyiz bu konuda. Biz onlara bir şey diyemeyiz. Siz cevap vereceksiniz, bu ne iş, nasıl iş, siz anlatacaksınız.

Neyse biz gene konumuza dönelim. Mahkemeye müracaat ettik, bekliyoruz karar gelsin diye ve geldi. Bizim talebimiz yeterli delil olmadığından reddedilmiş! Hayda! Tabi biz yargıya nasıl müdahale edelim! Peki, hani önce delil vardı, bu delile dayanarak da arama kararı verilmişti? Şimdi ne oldu? Şimdi ne değişti?

Her vatandaş gibi bir üst mahkemeye müracaat ettik, bu kararının bozulması için. Yanılmıyorsam oldu akşam. İş kaldı yarına. Savcı, çok sevdiğimiz saydığımız insan, bizim gözlerimize bakıyor, ne diyeyim, ne söyleyeyim diye. Bir şey demesine gerek yok ki arif olan anlıyor zaten.

Biz gene döndük makama ve şu ünlü koltuğa oturduk. Haberci geldi. Dedi, komutan arıyor ama bu sefer açıkladı, arayan Genel Komutan:

Albay Sarızeybek, Manisa İl Jandarma Komutanı, emret komutanım.

Evladım, noldu? Gelişmeler nasıl?

Komutanım, mahkeme talebimizi reddetti. Bir üst mahkemeye başvuruldu. Kararı bekliyoruz. Bütün yasal yolları kullanıyoruz komutanım.

Evde tedbirler devam ediyor mu?

Ediyor komutanım, 24 saat esasına göre tedbir aldık. Komutanım ayrıca Meclis Başkanı Sayın Arınç aradı. Eşyalara zarar verilmemesini istedi. Bilgilerinize arz ederim.

Başka bir şey dedi mi?

Demedi komutanım. Bizimle çok nazik konuştu. Görevimize müdahale olacak bir şey demedi komutanım.

Son alınan dokümanları da hemen bu gece kuryeye ver, doğrudan bana getirsin.

Emredersiniz komutanım. Başka bir emriniz var mı komutanım. Sağ olun komutanım.

Ben hala anlamamıştım bu iş ne işti? Bir yanda Meclis Başkanı, bir yanda Genel Komutan. Kendi kendime soruyorum acaba eksik bir şey mi yaptık ya da kusur mu işledik, diye. Bir şey de bulamıyordum eksik ya da kusur ama bir gariplik vardı bu işte.

Oldu ertesi gün. Merakla beklenen karar çıktı. Üst mahkeme de talebimizi reddetti. Başkaca bir itiraz merci de kalmamıştı. Durumu Genel Komutan'a bildirdim, ilgili kararları istedi, gönderdim.

Tabi bu soruşturma başımıza gelince başladık biz bir dünü bir bugünü düşünmeye. Şener Paşa ısrarla bu Arınç olayını takip etmiş, günlük gelişmeleri adım adım izlemiş ve her belgeyi CD ortamında bizden almıştı yani bizim gönderdiğimiz kuryeden.

Olay önemliydi. Zeki ve fakir çocukların bir örgüt marifetiyle tek tek tespit edilip vakıf adı altında kurulan tarikat yurtlarında toplanması, eğitimlerinin baştan sona takibi, kendi görüşleri doğrultusunda dini eğitime tabi tutulması, üniversitelerden hocaların yaz aylarında bunlara özel eğitim verilmesi, bunların tüm masraflarının hayırsever insanlarımız tarafından karşılanması, bu öğrencilerin okul sonrası yaşamlarının denet-

lenmesi, tüm bunlar sizce ne demektir?

Yurt içinde il il hatta birçok ilçede teşkilatlanma, yurt dışında özellikle Kafkas ülkelerinde teşkilatlanma, her bir yerin sorumlusu, adres ve telefonları ve bunların içinde Sayın Arınç'ın annesine ait beş katlı bina da var, tüm bunlar sizce ne demektir? Tüm bunların amacı nedir? Bunlara göz yummak ne demektir? Sonra Özkök Paşa aklıma geldi hani şu emekli olduğu sırada Sayın Arınç'ı ziyaret edip "demokratikleşme sürecine katkılarınız unutulmayacak" diyen Özkök Paşa. Dedim her hal demokrasi bu laik cumhuriyete karşı teşkilatlanmak!

Mesajla da bildirdik gelişmeleri, organize bir olayla karşı karşıya kaldığımızı, hedefin laik cumhuriyet olduğunu dilimizin döndüğünce anlattık. Planlı dosyalar açtık. Tüm illeri durumdan haberdar ettik ve bölgelerindeki bu tür yerlerin kontrol altına alınmasını istedik. Bilmiyorum ki acaba bizim dilimiz mi dönmemiş, dönmemiş de yaklaşan tehlikeyi mi anlatamamıştık Şener Paşa'ya? Niye bu olay yarım kaldı bilemiyorum.

Sonuçta ne oldu? Bize sorarsanız bir hiç! Bu soruşturmanın ülke çapında genişletilip şimdiye kadar çoktan bitmesi gerekirdi ama bitmedi. Uzun süre bekledim, gazetelerde manşetten bir haber göreyim diye. Bu vakıfların tüm mal varlıklarına el konulduğunu, dini hür, vicdanı hür, aklı hür pırıl pırıl beyinleri barındıran bu teşkilat yönetiminin devletimizin Atatürkçü kadrolarına teslim edildiğini müjdeleyen bir haber! Aradan geçti yıllar, ben hala bekliyorum, umudum var Gazi Paşalardan.

Bizim olaya gelince, 30 yıldır bu işi yapıyorum, böyle bir hukuki durumla ilk kez karşı karşıya kalıyorum. Şimdi ben kendi kendime soruyorum, tabi savcı beyle de konuşuyoruz o de kendi kendine soruyor, elimizde bir arama kararı var, bu karar da halen geçerli. Ne bu karar, No:5'de yeterli delil olduğundan arama yapılması kararı. Ana No:5'te beş daire var. Karar kapsamını genişletin dedik genişletmediler. Peki, bu verilmiş bir karar ne olacak? İnanın unuttum şimdi. Ne yaptılar, o kararı da mı iptal ettiler, yoksa öyle mi kaldı, inanın bilmiyorum.

Ama olay vahimdi aklımda kalan; geniş çaplı bir örgütlenme, parasız yurtlar, yeme içme bedava, hep fakir ama zeki çocuklar, abiler, ablalar. Çocuk fakir ise ne yapsın belki sizden bizden Atatürkçü ama ne yapsın? Aslında devletin işi bu ama devlet yapmazsa bu işi, bir yapan bulunuyormuş demek.

Bu vaka Manisa adliyesinde. Tayinim çıktığı için fazla ilgilenemedim bu olayla ama görevimi yaptım. Şener Paşa var şimdilerin Atatürkçü Düşünce Derneği Başkanı. O bize anlatabilir bildiklerini, gördüklerini. Hadi eskiden askerdik siyaset bize uzaktı ama ya şimdi? Şener Paşa istediği gibi konuşabilir çünkü irtica ile mücadele şimdi asli görevi Paşamın. Diyeceğim şu ki o biliyor, her şeyi biliyor. Belki bir gün çıkar, anlatır tüm detayları, nedir bu irticanın abileri ablaları, okulları, yurtları, yurtiçi yurt dışı teşkilatları, para kaynakları anlatır bize, biz de öğreniriz neler oluyor bu güzel memleketimizde.

Biliyorsunuz yargıya intikal etmiş bir olay hakkında konuşmak olmaz, yargıya müdahale olur, sesli mi sessiz mi?

Yakında Cumhurbaşkanlığı seçimleri olacakmış. Sayın Arınç da Gazi Paşa'nın makamına aday olacakmış! Neyse, biz kapkara düşünceler içerisine dalarız ve de sorarız kendimize ya Gazi Paşa duyarsa bunu?.."

Arınç'ın Yemek Parası

2003 yılının 11. ayının başında Meclis Başkanı Bülent Arınç'ın annesi ölmüştür, Merhumeye Allah'tan rahmet dileriz. Biz burada rahmet dilerken, Arınç'ların evlerine gelen misafirlere yemek verilir.

Yemek çevre lokantalar varken **Manisa Emniyet Müdürlüğü Vali Parkı Polis Lokali**'nden gönderilir. Emniyet Müdürlükleri ne yapsın kapkaççı, soyguncu hırsız, katil kovalamaktansa riski daha az olan lokantacılığa soyunmuştur. Tabii ki yapıp gönderdikleri bu yemeğin bir bedeli vardır. Yaklaşık 400 milyon lira tutan bu yemeğin ücretinden yüzde yirmi beş de indirim yapılır...

Yemek bedelini **Bülent Arınç**, "tıkırt diye ödemiştir" şeklinde bir düşünceniz varsa yanıldınız demektir. Yüzde yirmi beş indirimli hesap Vali Parkı Polis Lokalinin kasasından 2. Sınıf Emniyet Müdürü **Yusuf Ünsal**'ın önerisi, 1. Sınıf Emniyet Müdürü **Kahraman Koçak**'ın 21.11.2003 tarihli "**Olur**"larıyla ödenir...

22 Şubat 2006 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nde değerli gazeteci ve yazar Emin Çölaşan, "Belge" başlıklı yazısında Arınç'ın yemek parasını şöyle kaleme alıyordu:

"Bilgisayarı olanlara çok yararlı, ulusalcı bir siteyi sürekli

okumalarını öneriyorum. www.19 mayis 1919.com.tr .

Dün bu sitede gezinirken Ergün Poyraz'ın belgeli bir haberini gördüm.

Manisa Valiliği Emniyet Müdürlüğü, Müdürlük makamına yazıyor.

"Müdürlüğümüz bünyesinde faaliyet gösteren Vali Parkı Polis Lokalince TBMM Başkanı Sayın Bülent Arınç'ın annesinin vefatı nedeniyle 3 Kasım 2003 tarihinde ikametlerine taziye yemeği gönderilmiş olup, verilen yemeğin bedeli olan 400 milyon liradan yüzde yirmibeş indirim yapılarak toplam 300 milyon lirasının polis lokali gelirlerinden ödenmesi hususunu tensiplerinize arz ederim." Yazının altında Emniyet Müdür Yardımcısı'nın imzası var. En altta ise Manisa Emniyet Müdürü tarafından verilen "olur" ve imzası var.

Meclis Başkanı Bülent Arınç AKP Manisa Milletvekili. Evi Manisa'da. Annesi vefat ediyor. Allah rahmet eylesin. Emniyet Müdürlüğü tarafından evine yemek gönderiliyor...

Ve parası ödenmiyor. Ödenmeyince de para polis lokalinden çıkıyor.

Belki Bülent Arınç bu olayı bilmiyordu. Evine gelen yemeklerin Emniyet Müdürlüğü tarafından polislerin cebinden gönderildiğinin farkına varmamıştı. Olabilir!

Ancak, örneğin bu iktidar Samsun 19 Mayıs Üniversitesi için Meclis'te komisyon kurdu. Amaçları kendilerinden olmayan Rektör Prof. Dr. Ferit Bernay'ı da tasfiye etmekti. Meclis Komisyonu çalışmalarını bitirdi ve somut hiçbir şey bulamadı. Üniversitelerin lokalinde bazı yemek harcamaları falanca yer-

den usulsüz yapılmış! Bu gibi gerekçelerle savcılığa suç duyurusunda bulunuldu.

Şimdi Bülent Arınç belgesi İnternet sitesinde.

Hiç kuşkunuz olmasın, Arınç iktidarın milletvekili değil de iktidar karşıtı biri olsaydı, örneğin Van yada Samsun Rektörü olarak görev yapıyor olsaydı, bu belgeden sonra hakkında derhal soruşturma başlatılırdı. Dürüstlük ve ilkeler adına değil, iktidar karşıtlığı adına!

Rakam az veya çok. Bülent Arınç kendi evine Manisa Emniyet Müdürlüğü tarafından gönderilen yemeğin parasını -bilerek veya bilmeyerek- ödememiş.

Boş verin canım, ödememişse canı sağolsun! Koskoca AKP Manisa Milletvekili ve Meclis Başkanı'nın arkasından koşacak değiliz ya!"

Bu yazıdan bir gün sonra, 23 Şubat 2006 tarihinde Emin Çölaşan Hürriyet Gazetesi'ndeki köşesinde "Açıklama " başlığı altında Arınç'ın danışmanlarından gelen açıklamayı aktarıyordu:

"Keşke hepimizin danışmanları, başdanışmanları olsa da, yazıp söyleyeceklerimizi bizim adımıza onlar yazıp söylese! Dün TBMM Başkanı Bülent Arınç'la ilgili bir belge açıklamıştım. Manisa'da annesi vefat etmiş, evlerine gönderilen taziye yemeklerinin parasını Manisa Emniyet Müdürlüğü ödemişti.

Dün bu konuda "TBMM Başkanı Başdanışmanı" Kemal Öztürk imzasıyla bir açıklama geldi. Cumhurbaşkanlığı adayımız(!) Bülent Arınç büyük adam olduğu için açıklamasını elbette kendisi değil, başkasının isim ve imzası ile gönderiyordu!

Böylesine büyük ve önemli bir devlet ve hükümet adamının bizler gibi sıradan gazetecileri muhatap kabul etmesi elbette ki mümkün olamazdı! Açıklamayı biraz kısaltarak sizlere iletiyorum:

"Bugünkü köşenizde TBMM Başkanı Sayın Bülent Arınç'ın annelerinin vefatından sonra yaşanan bir olaya yer vermişsiniz.

Konuyla ilgili Manisa Emniyet Müdürlüğü ile yapılan görüşmeler sonucunda olayın gerçekleşme şekli öğrenilmiştir. Sayın Başkan annelerinin vefatından sonra taziyede bulunmak isteyenleri Manisa'da annelerinin evinde kardeşleriyle birlikte kabul etmiştir.

Taziyeye gelen kişiler eve bir çok yemek ve gıda maddesi getirmiştir. Bunların kim tarafından getirildiğinin tespit edilmesi mümkün olmamıştır.

Yazınıza konu ettiğiniz Manisa Polis Lokali'nden o tarihte gelen yemeklerden Sayın Başkan haberdar olmamıştır. Bugün sizin yazınızla konuyu öğrenmiş, olayın araştırılması ve paranın ödenmesi için talimat vermiştir.

Yapılan araştırmada yemeklerin eve ulaştığı tespit edilmiştir.

Gönderilen yazıyı Manisa Emniyet Müdürü Kahraman Koçak fark etmeden imzalamıştır.

Bu ödeme emri 2005 yılında (Yani tam iki yıl sonra) yapılan tetkiklerde tespit edilmiştir. Koçak bunun üzerine söz konusu ücreti şahsi hesabından ödemiş ve bir tutanak düzenlemiştir. Ancak Sayın Başkan konunun bugün anlaşılması üze-

rine bu rakamın Koçak'ın hesabına gönderilmesi talimatını vermiştir.

Konu Sayın Başkan'ın bilgisi dışında gerçekleşmiştir. Ancak yemek ücreti Polis Lokalinden değil, Koçak'ın kişisel hesabından ödenmiştir. Dolayısıyla kamu malının kaybı söz konusu değildir..."

Açıklama böyle! Manisa Emniyet Müdürü, Bülent Arınç'ın evine gönderilen yemeklerin bedelini "fark etmeden imzalamış" iki yıl sonra da cebinden ödemiş!

Niçin cebinden ödemiş? Açıklamada o konuya değinilmiyor... Çünkü İçişleri Bakanlığı Müfettişleri tarafından 2005 yılında Manisa Emniyet Müdürlüğü'nün hesapları denetlenirken bu ödeme dikkat çekmiş ve "yasal olmadığı" belirtilmiş... Ve aradan tam iki yıl geçtikten sonra polis lokaline ödenmiş!

İşte böyle efendim! Dün de yazmıştım, koskoca devlet ve hükümet adamı, geleceğin cumhurbaşkanlığına soyunan Bülent Arınç bu gibi ufacık olayların farkına varır mı?

Elbette varmaz!.."

Alın bir yemek vakası daha;

Temmuz 2002 yılında Nevşehir'e ziyaret yapan Tayyip Erdoğan'a ziyafet çekilir. Çok geçmeden Nevşehir Belediye Başkanı'nın yemek bedelini belediyenin kasasından ödettirdiği ortaya çıkar.

Başkan Yalçın Demir kendini şöyle savunur:

"Erdoğan'a yemek vereceğim dedim. Ama bedelini cebimden ödeyeceğim demedim."

Erdoğan Caddesine Çıkan Sokak ve Sahte Çekler

26 Mayıs 2007 tarihinde Hürriyet Gazetesi'nden Yalçın Doğan, "Erdoğan Caddesi'ne çıkan sokak" başlıklı yazısında Rize-Güneysu'da yer alan caddelere Erdoğan ve kendisine yakın insanların isimlerinin verildiğini şöyle aktarıyordu:

"Tepede bir ampul yanıyor, ağaçlar arasında, ilçeye hakim olan o tepede, geceleri dev bir ampul yanıyor. Ampul AKP'nin amblemi.

Burası Rize'ye bağlı Güneysu ilçesi. Başbakan Erdoğan'ın baba ocağı. Tüm Karadeniz kıyılarında olduğu gibi, yeşillikler arasında, inci gibi sıralanan ilçelerden biri.

İlçenin merkezinde bir hastane var. Tenzile Erdoğan Hastanesi. Erdoğan'ın annesinin adını taşıyan, küçük ama, yörenin ihtiyacını karşılayan modern bir hastane. İlçeden akan derenin hemen yanı başında.

Dereye paralel bir cadde var. Tabelada Recep Tayyip Erdoğan Caddesi yazıyor. Hastanenin hemen arkasında. Hastaneden köşeyi dönünce, bir sokak var. Tabelada Atasay Sokak var. Atasay Sokak Recep Tayyip Erdoğan Caddesi'ne açılıyor. Erdoğan oralı, üstelik başbakan. Atasay Sokak neden?

Hastaneyi yapan Atasay Kuyumculuk. Hastaneye Erdoğan'ın annesinin adı veriliyor. Sokağa da Atasay adı.

Aklıma üç yıl önceki tartışma takılıyor. AKP iktidarı 1 Ağustos 2004'te pırlanta, elmas, yakut gibi mücevherlerin ithalatından alınan yüzde 18'lik KDV'yi sıfıra indiriyor. İndirimden kırk bin kuyumcu yararlanıyor. Dünya ile rekabet sağlanı-

yor. Kuyumculuk dünyasında Atasay, ilk beş büyük arasında..."

Şimdi size Tayyip'in yeğeninin, Atasay Kuyumculuk'un sahibi Cihan Kamer'in ve Tayyip'in kardeşinin adlarının yer aldığı, "T.C İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Sahtecilik ve Dolandırıcılık Bürosu"nun iddianamesini ve ifadeleri aktarıyorum. Böylece çıkar ilişkilerinin hududunun olmadığı bir kere daha belgeleniyordu:

T.C İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Sahtecilik ve Dolandırıcılık Bürosu

Soruşturma No: 2006/33858 Büro No: 2006/4204 Esas No : 2007/891 İddianame No: 2007/91-17

İstanbul Ağır Ceza Mahkemesine açılan davanın iddianamesinde; davacı: Sezgin Mücevherat Gümüşçülük San Ve Tic. Ltd. Şti. olarak yer alırken, şüpheli olarak Muhammet Abidin Erdoğan görülüyordu. İddianamede Abidin hakkında şu tanıtıcı bilgiler yer alıyordu: "Ali oğlu Fatma'dan olma, 08.12.1968 Doğumlu, Rize ili, Güneysu ilçesi, Dumankaya Köyü nüfusa kayıtlı, İslambey Cad, Karlıkdere Sok. No:18 Eyüp/İstanbul ikamet eder..."

Davada Abidin'i vekil olarak, Av. Özer Yılmaz-İstanbul temsil ediyor, ancak vekâletname ibraz etmiyordu.

Tayyip'in yeğeni hakkında düzenlenen İddianamenin suç bölümünde; "Sahte resmi evrak tanzim etmek ve banka malı olan çeki aracı kılarak dolandırıcılık" yer alıyordu.

Suç yeri olarak; Çemberlitaş-Eminönü gösterilirken, suç tarihi olarak,11.02.2005 tarihi esas alınıyordu.

Tayyip, TÜSİAD toplantısında yaptığı konuşmada, benim kendisi ve Abdullah Gül hakkında yazdığım kitaplardan dolayı yakınmış tabiri caiz ise adeta ağlamaklı olmuştu. Şimdi de yeğenimi dillerine doladılar diye sağda solda şikâyet edecek ama yeğeni hakkında iddianameyi ben düzenlemedim. 22.01.2007 tarihli iddianamede Tayyip'in yeğeninin işlediği ve iddia edilen suç aynen şu şekilde yer alıyordu. Şimdi iddianameyi inceleyelim:

"Soruşturma Evrakı İncelendi

Soruşturması Gebze C. Başsavcılığının 2006/2261 soruşturma sayılı dosyasında yürütülen, faili meçhul bir şüphelinin İsa Dolman adına tanzim ettiği sahte kimlikle, Gebze'de Dolman Gıda Petrol İnşaat Nakliye Tekstil San. ve Tic.Ltd. Şti'ni kurarak Denizbank Gebze Şubesine müracaat edip sahte kimlikle kurulan bu şirket adına bir çok çek koçanı aldıkları, bu çek koçanlarını gerek keşide ederek gerekse boş olarak keşide etmeden para karşılığında satarak piyasaya sürdükleri,

Şüpheli Muhammet Abidin Erdoğan'ın da muhtemelen piyasadan para karşılığında temin ettiği, keşidecisi sahte kimlikle kurulan Dolman Şirketi olan bu çeklerden bir tanesini temin edip, suç tarihinde müşteki şirkete götürüp 16.700.- YTL'lik mücevherat aldığı ve arkasını ilk ciranta olarak imzalayıp verdiği, daha sonra çek bankaya müştekiler tarafından götürülünce keşideci şirketin sahte kimlikle kurulmuş bir şirket olduğunun anlaşıldığı,

Şirketin sahte belgelerle kurulmasına ilişkin soruşturmanın ayrıca Gebze C. Başsavcılığının 2006/2261 soruşturma sayılı dosyasında yürütüldüğü, bu soruşturma dosyasının ve iddianamenin konusunun şüphelinin bilerek sahte çeki kullanması ve tanzim ettirmesi olduğu,

Şüpheli her ne kadar çekin sahteliğini bilmediğini, Metin Kaya adındaki arkadaşından aldığını savunsa da, Metin Kaya'nın çekin arkasında cirosunun bulunmadığı, şüphelinin beyanında arkadaşı olan Metin Kaya'nın adresini ve kimlik bilgilerini en kısa sürede ibraz edeceğini beyan ettiği halde, aradan bir yıl geçmesine rağmen bildirmediği, şüphelinin çeki haklı ve yasal yoldan aldığını ispatlayamadığı, çekte ilk ciranta olması nedeniyle şüphelinin sahte kimlikle alınan çeki piyasadan bilinçli olarak temin ettiği, her ne kadar çekteki keşideci imzası ve önyüzündeki yazıların şüpheliye ait olmasa da, şüphelinin bir başkasına yazdırıp imzalatabileceği gibi, bu tip çeklerin sahte imzayla hazırlanmış vaziyette de satıldığı,

Şüphelinin müsnet suçu işlediği yukarıda "deliller" bölümünde gösterilen delillerden anlaşıldığından, Mahkemenizce öncelikle CMK'nın 175. maddesi uyarınca iddianamenin kabulüne karar verilmesi, akabinde yargılamasının yapılarak eylemlerine uyan 5237 S.lı TCK.nın 204/1, 158/1-f-son, 53,58.ve 63. maddeleri gereğince cezalandırılmasına, Adli Emanetin 2006/4446 sırasında kayıtlı bulunan sahte çekin aynı yasanın 54/1. maddesi gereğince müsaderesine karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur..."

25.01.2006 tarihinde Tayyip'in kuyumcusu olarak tanınan Cihan Kamer, önce Tayyip'in yeğeni Abidin'e referans olmak için kimseyi aramadığını söylüyor, ardından kefil olmak için aradığını belirtiyordu. Başbakan'ın kuyumcusu Cihan Kamer, tam hatırlayamamakla birlikte yeğen Abidin için kendisini Başbakan'ın kardeşinin aradığını da anlatıyordu. Şimdi bu ifadeye bakalım:

"Tanık: Cihan Kamer, Atasay ve Keriman'dan olma, Çivril 1965 doğumlu, İstanbul Bakırköy Sakızağacı Mah. nüfusuna kayıtlı olup, halen Kır. Sok. No:3/A Florya/İSTANBUL adresinde ikamet eder.

Şüphelileri tanımaz. Engel hali yoktur. CMK 55. maddesi gereğince, usulen yemini yaptırıldı. Olay anlatıldı. Soruldu.

Ben İstanbul Değerli Maden ve Mücevher İhracatçılar Birliği Başkanıyım. Müşteki Hakan Sezgin de benim yönetim kurulu üyemdi. Kendisiyle tanışırız. Benim başkan olmam sebebiyle günde ortalama 10 kişi için bir yerlere referans olarak gitmem gerekmektedir. Bu nedenle Hakan Sezgin bana söyleyinceye kadar münferiden M. Erdoğan için referans amacıyla telefon ettiğimi hatırlamıyorum. Ancak Hakan Sezgin bana Abidin Erdoğan'ın kendisini dolandırdığını ve parasını ödemediğini Abidin içinde benim telefon ettiğimi söylemesi üzerine konuyu kısmen hatırladım. Tam emin olmamakla birlikte Abidin Erdoğan için Başbakanın kardeşi Mustafa Erdoğan zannediyorum beni aradı. Bende müşteki Hakan'ı arayarak ticari kurallar çerçevesinde Abidin'e yardımcı olmasını ancak benim birebir Abidin'i tanımadığımı ve kefil olmadığımı söyledim. Benim referans olmam bu kadardır. Abidin'in ne kadar mal aldığını malların karşılığını nakit mi yoksa çekle mi ödediğini, çekin sahte olup olmadığını bilmem mümkün doğru değildir. Alışverişe birlikte gitmedik. Ne şekilde olduğunu da bilmiyorum. Bu nedenle sahte olarak bankadan çek hesabı açtırılması ve bu çekin Abidin tarafından kullanılması hususlarında hiçbir bilgim yoktur. Konuya ilişkin bilgim bu kadardır, dedi.

Beyanı okundu imzası alındı..."

30.12.2005 tarihinde yeğen Abidin savcılığa şu ifadeleri veriyordu:

"ŞÜPHELİ İFADE TUTANAĞI (CMK nun 147. maddesi gereğince)

ADI SOYADI : Muhammet Abidin ERDOĞAN
BABA ADI : Ali
ANA ADI : Fatma
DOĞUM YERİ-TARİHİ : İstanbul 08.12.1968
NÜF.KAYT. OLD. YER : Rize Güneysu Dumankaya Köyü
TC.KİMLİK NO : 18710668748
İKAMET ADRESİ : İslambey Cad. Karlıtepe sok. No:18 Eyüp-İSTANBUL
İŞ ADRESİ : 5Atikalipaşa Medrese Sok. Gümüş Han 15/4 Çemberlitaş-İSTANBUL
EV VE İŞ TELEFONU : 0-212-528 .....
CEP TELEFONU : 0-532-284 .....
AYLIK GELİRİ :1.000 YTL
MESLEĞİ : Hediyelik Eşya ve Takı Tasarımı
MEDENİ HALİ : Evli

İFADENİN ALINDIĞI YER VE TARİH:Cumhuriyet Savcısı Odası, 30.12.2005

Şüpheliye CMK'nun 147. maddesinde yazılı bulunan kimliğine ilişkin soruları doğru olarak cevaplandırmakla yükümlü olduğu kendisine müdafi seçme hakkının bulunduğu ve onun hukuki yardımlarından faydalanabileceği, müdafiin ifade ve sorguda hazır bulunabileceği, müdafi seçecek durumda olma-

dığı ve müdafi yardımından faydalanmak istediği takdirde, kendisine baro tarafından bir müdafi görevlendirileceği isnat olunan suç hakkında açıklamada bulunmamasının kanuni bir hakkı olduğu, şüpheden kurtulması için somut delillerin ve lehine olduğunu düşündüğü delillerin toplanmasını isteyebileceği hususları tek tek ve açık olarak hatırlatıldı.

Şüpheli haklarını anladığını savunmasını kendisinin özel müdafisi olan İstanbul Barosu Avukatlarından 20316 sicil numaralı Av. Özer Yılmaz huzurunda yapacağını beyanla şüpheli müdafii olarak Av. Özer Yılmaz huzura alındı. Şüpheliye isnat olunan suç anlatıldı. Müdafii huzurunda savunma ve delilleri soruldu.

Şüpheli Savunmasında Ve Sorgusunda:

Ben müsnet suçlamayı kabul etmem. 28 yıldır yukarıda verdiğim iş adresinde çalışıyorum. İşyeri kendimindir. İşyerinde gayri resmi ortak olarak yanıma Metin Kaya adındaki bir arkadaşımı almıştım. Ancak Metin'in resmi olarak işyerinde hiçbir kaydı yoktur. Bana göstermiş olduğunuz çeki Metin Kaya samimi bir arkadaşına mal sattığını ve bunun karşılığında aldığını söyleyerek bana bu çeki verdi. Bende Metin'in bu çek keşideciden doğrudan aldığını düşünüp Metin'de hem işyerimin gayri resmi ortağı hem de arkadaşım olması nedeniyle Metin'in cirantasını almak hiç aklıma gelmedi. Bu çek Çemberlitaş'taki işyerimde aldım. Metin'in çek kimden ne zaman aldığını bilemiyorum.

sonra ben mücevherat işi yaptığımdan dükkanıma mal almayı düşündüm. Başbakan'ın kardeşi olan Mustafa Erdoğan'a gidip bana nasıl yardımcı olabileceğini sordum. O da bana bu piyasadan Atasay Kuyumculuğun sahibi olan Cihan Kamer'i tanıdığını ona telefon edebileceğini ve normal piyasa koşullarında bir kısım yardımcı olabileceğini söyledi. Daha sonra Cihan Kamer müşteki Sezgin Kuyumculuğa telefon etmiş. Ne konuştuklarını bilmiyorum. Ancak Başbakanın yeğeni gelecek ona yardımcı ol şeklinde söylediğini de sanmıyorum. Müşteki taraf zannediyorum, borcun ödenmesi için biraz sıkıştırmak amacıyla konuyu abartmıştır. Daha sonra Cihan Kamer telefon edince müşteki şirketin sahibi beni telefondan aradı. Ve görüşmemizi söyledi. Bende kendisine elimde bir çek olduğunu 2 ay vadesinin olduğunu söyledim. O da çeki kabul edeceğini ve fark almayacağını söyledi. Daha sonrada müştekinin işyerine gittim. Çek bedeli kadar malı seçtim. İşyerindeki personel Sezgin Kuyumculuğun sahibi olan müştekiyi aradı. Çeki ciro edip malları aldı.

Ben kesinlikle çekin sahte olduğunu bilmiyordum. Eğer piyasaya sahte çek sürme amacında olsaydım dosyayı 4-5 kez gelip takip etmezdim. Kesinlikle çekin üzerindeki yazı ve imzalar bana ait değildir. Suçsuzum, her ne kadar müşteki 7 aydır beni bulamadığını belirtse de, ben müştekinin 10 metre ilerisindeyim. Malıda oraya teslim ettiler. Tamamen yanıltmaya yöneliktir. Ben gönderdiğiniz her tebligata süresi içinde geldim. Müşteki konuyu çarpıtıp başka zeminlere çekmeye çalışmaktadır. Olaya siyasi boyut vermek istemektedir. Müşteki bu

çekin karşılığı çıkmayınca benden ayrıca 3.500 USD senet imzalatıp aldı, zannediyorum yukarıda yanlış anlaşıldı. Ben müştekiden aldığım malları Metin Kaya'ya verdim. Ve bu çekte Metin Kaya'ya verdiğim mallar karşılığında almıştır. Benim amacım sadece Metin Kaya'ya yardımcı olmaktı. Metin Kaya benim dükkanımdan ayrıca mal satmadı. Ve müştekiden aldığım malları çeki getiren kişiye Metin Kaya vermiş. Metin Kaya'yı da en kısa sürede hazır edeceğim. Adreslerini bildireceğim, dedi.

Huzurda bulunan şüpheli müdafiinden soruldu. Şüphelinin beyanın ekleyecek hususum yoktur, dedi.

Beyanları okundu. CMK 147. maddesindeki yasal koşullar yerine getirilerek düzenlenen tutanak birlikte imza altına alındı..."

Yeğen Abidin kendini ne denli övse de "T.C İstanbul Cumhuriyet Başsavcılığı Sahtecilik ve Dolandırıcılık Bürosu"nun hakkında düzenlediği aşağıdaki iddianame gerçeklerin hiç de onun kendini anlattığı gibi olmadığını gösteriyordu. Yeğen Abidin hakkında düzenlenen bir ikinci iddianame de şu şekildeydi:

10.04.2006 tarihli iddianameyi yine noktası virgülüne dokunmadan izleyelim:

"T.C İSTANBUL CUMHURİYET BAŞSAVCILIĞI Sahtecilik ve Dolandırıcılık Bürosu

Soruşturma No : 2005/56995
Büro No : 2005/4980

Esas No : 2006/4170

İddianame No : 2006/2060

İDDİANAME İSTANBUL ASLİYE CEZA MAHKEMESİNE

DAVACI :Kamu Hukuku

ŞÜPHELİ : Muhammet Abidin Erdoğan, Ali Oğlu Fatma'dan olma, 08/12/1968 doğumlu, Rize ili, Güneysu ilçesi, Dumankaya köyü, 72 cilt, 20 aile sıra no, 58 sıra no'da nüfusa kayıtlı İslambey Cad. Karlıdere Sok. No:18 Eyüp/İSTANBUL Adresinde ikamet eder.

SUÇ :Sahte resmi evrak tanzim etmek ve dolandırıcılık

SUÇ TARİHİ :28/09/2005

SUÇ YERİ :Eminönü, Beşiktaş

DELİLLER :Şüphelinin dolaylı anlatımı, müştekinin iddiası, ele geçirilen sahte çek ve tüm soruşturma kapsamı

SEVK MADDELERİ: 5234 S.lı TCK'nın 204/1, 157, 53, 58 ve 54/1. maddeleri

Soruşturma Evrakı İncelendi:

Şüphelinin suç tarihinde müştekiden aldığı mallar karşılığında keşidecisi Şengül Bulut gözüken tamamen sahte bastırılmış çek tanzim edilmiş vaziyette müştekiye verdiği, müşteki tarafından bankaya ibraz edildiğinde çekin tamamen sahte olduğunun anlaşıldığı,

Çekin arkasında ciranta bulunmadığı, çeki ilk olarak şüphelinin piyasaya sürdüğü, her ne kadar tanımadığı bir kişiden aldığını savunsa da, aldığını beyan ettiği kişinin cirosunu almadığı, çekin önyüzündeki yazıların şüpheliye ait olduğunu kendisinin ikrar ettiği, çekin komple sahte basılması nedeniyle ya-

zı ve imza incelemesi yapılmasına gerek olmadığı,

Şüphelinin müsnet suçu işlediği yukarıda "deliller" bölümünde gösterilen delillerden anlaşıldığından, Mahkemenizce öncelikle CMK'nın 175. maddesi gereğince iddianamenin kabulüne karar verilmesi, akabinde yargılamasının yapılarak eylemlerine uyan 5237 S.lı TCK'nın 204/1, 157, 53, 58 ve 63. maddeleri gereğince cezalandırılmasına, Adli Emanetin 2005/4843 sırasında kayıtlı bulunan sahte çekin ayın yasanın 54/1 maddesi gereğince müsaderesine karar verilmesi kamu adına talep ve iddia olunur..."

Neyse bu kadar açıklamadan sonra biz yine dönelim Arınç'ın seyir defterine... 24 Aralık 1995'te milletvekili genel seçimlerinde Refah Partisi'nden Manisa Milletvekili seçilen Arınç, RP MKYK üyeliğinde bulundu. Bülent Arınç bu dönemde TBMM Adalet Komisyonu ile Türkiye-AB Karma Komisyonu'nda çalıştı.

Arınç, RP'nin 15 Şubat 1998'de Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılması ve kapatma kararının 22 Şubat 1998 tarihli Resmi Gazete'de yayınlanmasından sonra, 27 Şubat 1998'de bir grup arkadaşıyla beraber 17 Aralık 1997'de kurulan Fazilet Partisi'ne (FP) geçti.

Arınç, 18 Nisan 1999 milletvekili genel seçimlerinde FP'den Manisa Milletvekili seçildi. İki yasama döneminde FP Grup Başkanvekili görevinde bulunan Arınç, ayrıca TBMM Dışişleri Komisyonu üyeliği yaptı.

Bülent Arınç, FP'nin "Yenilikçi Kanat" milletvekilleri arasında öne çıkan Kayseri Milletvekili Abdullah Gül ile beraber

hareket etti ve 14 Mayıs 2000'de toplanan FP 1. Olağan Büyük Kongresi'nde Genel Başkanlığa adaylığını koyan Gül'ü destekledi.

Hayatım boyunca bir mayın eşeklerine acıdım, bir de Abdullah Gül'e!.. O mayın eşekleri ki, düşünün bazen bir kaçakçıya, bazen teröristlere, bazen de güvenlik güçlerine mayınlı tarlalarda rehberlik ederler... Mayına bastıklarında kendileri parçalanır ama arkadakiler kurtulur ve böylece geride kalanlar yollarına devam ederler.

Abdullah Gül'ü tabi ki mayın eşeğine benzetmiyorum. Böyle bir düşüncem de asla olamaz. Abdullah Gül, katıldığı harekette hep tepkiyi çeken oldu. Fazilet Partisi içinde Hoca'ya bayrak açanların önderliğini aldı. Aday oldu seçilemedi. AKP Kurulunca Genel Başkan olması gerekirken, başkanlığı Tayyip'e bıraktı. Tayyip, Başbakan olamayınca yine öne çıktı emanetçi oldu. Daha sonra Başbakanlığı Tayyip'e devretti. Zor dönemi o geçirdi. Cumhurbaşkanlığına aday olarak yine şimşeklerin hedefi oldu, onu başkanlığa yine Arınç ve Erdoğan itti. Seçimleri kaybetti. Şu kesin ki, Gül Cumhurbaşkanlığı'na da hayatı boyunca uzaktan bakacak...

FP'nin 22 haziran 2001'de Anayasa Mahkemesi tarafından kapatılmasının ardından bu partiye mensup milletvekillerinden "Yenilikçi Kanat" olarak adlandırılan grubun 14 Ağustos 2001 tarihinde Recep Tayyip Erdoğan başkanlığında kurduğu AKP'nin kurucuları arasında yer alan Arınç, TBMM Grup Başkanı görevine getirildi.

Bülent Arınç, 3 Kasım 2002 tarihinde yapılan Milletvekili

Erken Genel Seçimlerinde üçüncü kez Manisa Milletvekili olarak Parlamentoya girdi.

Arınç, 19 Kasım 2002'de Türkiye Büyük Millet Meclisi Başkanlığına seçildi. Manisa Milletvekili Bülent Arınç birinci oylamada Anayasa'nın istediği çoğunluğu sağlayarak, 369 oyla TBMM'nin 22. Başkanı oldu.

Arınç Torpil Yaptı mı?

Bülent Arıç'ın kardeşini ve kardeşinin kızını Meclis'te işe aldığının iddiaları yoğunlaşırken, kendini 18 göbekten bile akrabam mecliste yok diye savunuyordu. Milliyet Gazetesi, CHP İstanbul Milletvekili Berhan Şimşek'in, 18'inci dereceden bir yakınını bile işe almadığını söyleyen TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın, yeğenini ve ağabeyini Meclis'te işe aldığını öne sürdüğünün haberini veriyordu:

"TBMM'de dün bir basın toplantısı düzenleyen Şimşek, Arınç'ın ağabeyi Prof. Dr. Ümit Doğay Arınç ile diğer ağabeyi Yıldırım Arınç'ın kızı Burcu Arınç'ın Milli Saraylar Daire Başkanlığı'nda çalıştığını iddia etti. Şimşek, Burcu Arınç'ın, 2005'te Milli Saraylar Daire Başkanlığı, Park ve Bahçeler Müdürlüğü'nde peyzaj mimarı olarak işe başladığını, Ümit Doğay Arınç'ın da Bilim ve Değerlendirme Kurulu Danışmanlar Komitesi'nde görev yaptığını bildirdi. Şimşek, "Film adamı mıyız, bilim adamı mıyız? Kim doğru söylüyor? '18 göbek yakınımda kimse yok' diyordun. 18 değil, 1 göbek yakınında Bay Arınç'ın akrabaları vardır" dedi.

Arınç soyadı yoktu;

Bu arada, Milli Saraylar Daire Başkanı Dr. Cemal Öztaş'ın, 11 Mart 2004'te düzenlediği basın toplantısında Bilim ve Değerlendirme Kurulu'nu tanıtırken, Ümit Doğay Arınç'ı, "Arınç" soyadını söylemeden tanıttığı ortaya çıktı. Söz konusu toplantıya ilişkin TBMM'nin resmi internet sayfasında yer alan habere göre Öztaş, Arınç'ı, "Prof. Ümit Doğan (Celal Bayar Üniversitesi Rektörü, YTÜ Isı Tekniği Bilim Dalı eski Bşk.)" diye tanıttı..."

30 Nisan 2005 tarihli Takvim Gazetesi'nde; "Bülent Arınç'tan vefa ataması" başlıklı haberde Arınç'ın eski lideri Kutan'ın oğluna yaptığı torpilin haberi yer alıyordu:

"TBMM Başkanı Bülent Arınç, eski lideri Saadet Partisi Genel Başkanvekili Recai Kutan'ın oğlu Murat Kutan'ı, TBMM'de işe başlattı. Atama, TBMM Başkanı Arınç'ın vefa borcunu ödemesi şeklinde yorumlandı. Murat Kutan'ın TBMM'deki görevinin statüsü henüz netleşmezken, TBMM'nin İstanbul'daki birimlerinde görev yapacağı öğrenildi..."

Akraba A.Ş

Mart 2007 tarihli Akşam Gazetesi'nde "İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde "Akraba A.Ş. iddiası" başlıklı bir haber yayınlanıyor, başta Bülent Arınç olmak üzere birçok AKP'linin Belediye'de işe yerleştirildiklerini aktarıyordu:

"Üç seçim döneminden beri AKP ve selefi partilerden başkanların elinde bulunan İstanbul Büyükşehir Belediyesi'nde çalışanların bir bölümü de 'haliyle' AKP'li bakan veya

yöneticilerinin akrabalarından oluşuverdi.

Bünyesindeki işgücünün önemli bir kısmının son zamanlarda AKP'li bakan ve milletvekili çocukları, yeğenleri ve yakınlarından oluşması sayesinde İstanbul Büyükşehir Belediyesi adeta akraba şirketine dönüştü. AKP'li milletvekilleri ya da parti kurmaylarının bu yakınları Başbakan Tayyip Erdoğan'ın belediye başkanlığından bu yana belediye ve şirketlerinde çeşitli dönemlerde işe alınırken, bu isimlere her gün yeni bir isim daha ekleniyor.

Akraba A.Ş.'nin tanıdık isimlerinin kimi 5, kimi 1, kimi 3, kimi de uzun yıllardır belediye ve belediyeye ait şirketlerde çalışıyor. TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın ağabeyi Ümit Arınç, Emine Erdoğan'ın yeğeninin eşi Göksel Gümüşdağ, Başbakan Erdoğan'ın yanından ayırmadığı, koruma olarak görev yapan yeğeni Ali Erdoğan'ın kardeşi Ömer Erdoğan bu isimlerden birkaçı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi ve belediyeye bağlı şirketlerde görev yapanlardan bazıları, kamuoyunun yakından tanıdığı isimlerin yakınları.

İstihdam pastasından nasiplenen isimler,

Prof. Dr. Ümit Doğay Arınç: TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın ağabeyi. 1995-1999 yılları arasında İGDAŞ'ta Yönetim Kurulu Üyesi olarak görev yapmasının ardından şimdi İGDAŞ'a bağlı Uluslararası Gaz Eğitim Teknoloji ve Araştırma Merkezi (UGATEM)'in Yönetim Kurulu Üyesi ve Murahhas Üyesi.

Ravza Kavakçı Kan: Belediyenin Avrupa Birliği İlişkileri Şube Müdürlüğü'nde teknik eleman olarak görev yapıyor.

1999 yılında, Fazilet Partisi'nden Meclis'e türbanıyla girmeye kalkışan ancak dönemin Başbakanı merhum Ecevit'in sert tepkisiyle karşılaşan Merve Kavakçı'nın kız kardeşi.

Burcu Topbaş: Kadir Topbaş'ın yeğeni Turan Topbaş'ın eşi. Büyükşehir Belediyesi'nde iletişim danışmanı olarak görev yapıyor. Burcu Topbaş, Cumhuriyet Bayramı'na, Sidney'deki kutlamaları uyarlama projesi için, eşiyle birlikte kutlamaları yerinde izlemek üzere Sidney'e gönderilmesiyle kamuoyunun gündemine de gelmişti.

Nezahat Şahin: AKP Hükümeti'nin ilk Tarım Bakanı Sami Güçlü'nün kızı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi İstimlak Müdürlüğü'nde mimar olarak çalışıyor.

İsmail Erdem: AKP İstanbul Milletvekili Ekrem Erdem'in amcasının oğlu. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Encümen Üyesi.

Ayşe Pakdil Kahveci: TBMM Başkan Vekili Nevzat Pakdil'in kız kardeşi. Büyükşehir Belediyesi'nin Basın Danışmanlığı'na bağlı olarak Kadir Topbaş'ın konuşma metnini hazırlayan ekipte çalışıyor.

Mümin Kahveci: Ayşe Pakdil'in eşi, TBMM Başkan Vekili Nevzat Pakdil'in de damadı. Ulaşım A.Ş'de, Genel Müdür Yardımcısı.

Halil İbrahim Ürün: AKP Konya Milletvekili Halil Ürün'ün yeğeni. İSKİ Tahsilat Takip Müdürü.

Kadir Önder Kar: AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin'in damadı. İstanbul Büyükşehir Belediyesi şirketlerinden Ulaşım A.Ş.'nin İnsan Kaynakları Müdürü.

Tevfik Göksu: AKP Adıyaman Milletvekili Mahmut Göksu'nun amcasının oğlu. İSKİ Yatırımlar Genel Müdür Yardımcısı.

Ahmet Öcalan: Esenler Belediye Başkanı Mehmet Öcalan'ın oğlu. Büyükşehir Belediyesi'ne bağlı Spor A.Ş. Genel Müdürü'nün Özel Kalem Müdürü.

Ahmet Ketenci: Başbakan Erdoğan'ın büyük oğlu Ahmet Burak'ın eşi Sema Ketenci'nin ağabeyi. Belediyenin şirketi Belbim'de teknik müdür.

Musa Karaağaç: AKP Genel Sekreteri İdris Naim Şahin'in yeğeni. Belediyede şoför olarak çalışıyor.

Murat Kansu: AKP İstanbul Milletvekili Hüseyin Kansu'nun yeğeni. Belediyenin Deniz Hizmetleri Müdürlüğü'nde görevli. Kansu'nun bir diğer yeğeni Cemal Kansu da, Eminönü Belediyesi'nde zabıta.

Göksel Gümüşdağ: Emine Erdoğan'ın ağabeyi Hasan Gülbaran'ın kızı Müge Gülbaran'ın eşi. İstanbul Büyükşehir Belediyesi Spor Kulübü Başkanı. Gümüşdağ, Küçükçekmece ilçesinden de Büyükşehir Belediyesi Meclis Üyesi.

Ömer Erdoğan: Başbakan Erdoğan'ın yanından ayırmadığı koruma olarak görev yapan yeğeni Ali Erdoğan'ın kardeşi. Belediyenin fotoğrafhanesinde görevli.

İGDAŞ'ta 3. Dava

09.09.2003 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Özgür Erbaş "İGDAŞ'ta 3. Dava" başlıklı yazısında aralarında Bülent Arınç'ın ağabeyinin de bulunduğu 142 kişi hakkında dava açıldığını aktarıyordu:

"Erdoğan'ın bürokratına 33 yıl istemi

İGDAŞ'taki yolsuzluklarla ilgili 3. dava açılırken "Faiz haramdır" diyerek son haftalarda gündeme gelen Kamu Bankaları Ortak Yönetim Kurulu Başkanı Zeki Sayın'ın ömür boyu memuriyetten yasaklanması istendi. Sayın'la birlikte DSİ Genel Müdürü Veysel Eroğlu ve TBMM Başkanı Arınç 'ın ağabeyinin "nitelikli zimmet suçu" işlediği ileri sürüldü.

İGDAŞ'taki yolsuzluklarla ilgili, aralarında Kamu Bankaları Ortak Yönetim Kurulu Başkanlığı'na getirilen Zeki Sayın, Devlet Su İşleri Genel Müdürlüğü görevine getirilen Veysel Eroğlu, TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın ağabeyi Ümit Doğay Arınç'ın da bulunduğu 142 kişi hakkında dava açıldı. Bu davayla birlikte, İGDAŞ'taki yolsuzluklara ilişkin toplam üç dava açılmış oldu.

Eyüp Cumhuriyet Savcısı Ali İhsan Demirel tarafından hazırlanan iddianamede, sanıkların "ihtilasen nitelikli zimmet", "sahte belge düzenlemek", "Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Kanun'a muhalefet etmek" ve "ihaleye fesat karıştırmak" suçlarını işledikleri iddiasıyla 6 ay ile 33 yıl arasında değişen hapis cezalarına çarptırılmaları istendi. Savcı Demirel, ayrıca Başbakan Recep Tayyip Erdoğan, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanı Ali Müfit Gürtuna, Enerji ve Tabii Kaynaklar Bakanı Hilmi Güler'in de aralarında bulunduğu 5 kişi hakkında takipsizlik kararı verdi.

İddianamede Zeki Sayın'ın, İGDAŞ Yönetim Kurulu üyesi olduğu dönemde gerçekleştirildiği iddia edilen, kitap, dergi basımı ve dağıtımı ihalelerinden haksız çıkar elde edilmesi su-

çuna işlemlere onay vererek ortak olduğu savlandı. Sayın'ın "nitelikli zimmet" ve "ihaleye fesat karıştırmak" suçlarını işlediği iddiasıyla 33 yıla kadar hapsi ve memuriyetten müebbeten men cezasına çarptırılması istendi.

Şirket amaçlarının dışına çıkıldı

İddianamede, 1994-2001 yılları arasında şirketin ana sözleşmesindeki amaçlar dışına çıkıldığı savlanarak Güngören katlı otoparkı inşaatı, Ümraniye Belediyesi inşaatı, İstanbul Halk Ekmek, billboard, Kartal kavşak düzenlemesi ve bazı şirketlere borç verilmesi, Kiptaş'ta konut alımı, bazı vakıflara, Büyükşehir Belediyesi'nde istihdam edilen danışmanlara yapılan ve şirketi zarara sokan ödemeler yapıldığı iddialarına yer verildi. Yönetim Kurulu üyesi olduğu dönemde bu işlere olur vererek "nitelikli zimmet" suçunu işlediği iddia edilen ve 18 yıla kadar hapis ve memuriyetten müebbeten men cezalarına çarptırılmaları istenen kişiler arasında Eroğlu ile Ümit Doğay Arınç da var. İddianamede ayrıca İGDAŞ'ın İstanbul 1999 dergisi basım ve dağıtımı, mobil tahakkuk sisteminin de aralarında bulunduğu ihalelere ilişkin soruşturmalarda, hesap uzmanları ve Mülkiye başmüfettişlerine yanlış ve eksik bilgi verildiği iddia edildi. İddianamede, 18 sanık hakkında "Kara Paranın Aklanmasının Önlenmesine Dair Yasaya muhalefet etmek" suçunu işledikleri gerekçesiyle 1 yıla kadar hapis cezasına çarptırılmaları istendi.

İddianamede "Zincirleme zimmet" suçunu işlediği iddia edilen 11 sanığın da 12 yıla kadar ağır hapisleri ve memuriyetten müebbeten yasaklanma cezasına çarptırılmaları istendi..."

Arınç'ın Kardeşi Tekstilci

23 Aralık 2003 tarihli Milliyet Gazetesi'nde Serpil Yılmaz, "Arınç'ın kardeşi tekstilci" başlığı altında Arınç'ın kardeşi hakkında ilginç bilgiler veriyordu:

"Yeni iktidar, yeni ortaklıklar ilgimizi çekiyor. Konya doğalgaz dağıtımını, Konya Sanayi Odası Başkanı Hüseyin Üzülmez ile Mesut Yılmaz'ın yeğeni ve Global Menkul Değerler'in sahibi Mehmet Kutman ortaklığının alması...

TOBB Yönetim Kurulu üyesi de olan Üzülmez'in, AKP'den Konya belediye başkan adaylığı söylentiler arasında. Başbakan Tayyip Erdoğan, Kutman ile Üzülmez ortaklığını, Konya'da katıldığı Şebi Arus törenlerinde öğreniyor. Kutman'ın doğalgaz dağıtım firmalarıyla düşük oranlı da olsa ortaklıklar kurarak, doğalgaz dağıtım piyasasından yüzde 10 pay alacak bir 'gaz holding' kurma hedefi olduğu biliniyor.

Bursa'ya geçelim. Güneşli hafta sonu Ayşe Azizoğlu'nun daveti üzerine, Bursa - Yalova yolu üzerinde Dilhan Tekstil'in ev dekorasyonu ürünlerinin sergilendiği showroom açılışına gittik. Davetliler 300 bin dolara mal olan showroom'u, Meclis Başkanı Bülent Arınç'ın açacağını zannediyordu.

Davetin başladığı ilk saatlerde Bülent Arınç 'ın kardeşi Kutlay Arınç'ın yanındayım. Kutlay Bey, Dilhan'ın kurduğu iplik firmalarının birinde 3 yıldır ortak.

Kutlay Arınç ağabeyi için, "Gelmez dersem, siz gazeteciler gidersiniz" diyor. Gider miyiz, bir ekiple gelmişiz!

İstanbul sosyetesinin önde gelen isimleri mimar ve antikacı Naim-Güler Arnas, konfeksiyoncu Erkan-Gülbin Simitçioğ-

lu çifti, Dr. Halil Yiğit ve yılların tiyatro sanatçısı Haldun Dormen'in kardeşi, eşi Güler Yiğit, borsacı Mete Taki ve eşi Neslihan Taki (22 yıllık eşi Kemal Derviş'ten, 13 yıl önce boşanmış olmasına rağmen biz kendisini nedense hâlâ "Derviş'in eski eşi" diye anmaya devam ediyoruz...), gıda ithalatçısı Deniz - Füruz Kurbanzade çifti, Habbab Grubu Koordinatörü Öner Tüzün ve eşi Gülgün Hanım, avukat ve işadamı Mehmet Ürgüplü, Ertuğrul ayakkabılarının sahibi Ertuğrul Ar, mimar Yalçın Alataş ve showroom'un mimarı Eren Yorulmazer; aklıma ilk gelenler...

Dilhan Tekstil, 23 yıllık pazarlamacı, 9 yıllık sanayici Kayserili Ruhi ve Nuri Baytimur kardeşlerin kurduğu bir şirket. Üretim Bursa'da, firmanın satış merkezi İstanbul. Dünyanın önde gelen markalarına tül perde üretiyorlar. Üretiminin yüzde 40'ını; New York, Barcelona, Dubai ve Tahran'daki satış ofisleri başta olmak üzere ihraç ediyorlar. 300 kişiye istihdam yaratıyorlar.

Nükhet Duru ve Cenk Eren sahneyi hareketlendirmeden; Kutlay Arınç ile sohbet etme fırsatımız oluyor, Arınç tekstil sektörüne yeni girmiyor. Adana'da Sabancı Grubu'nun ilk şirketlerinden Sasa'da bir süre çalışmış. Sasa'yı bilirsiniz... Sakıp Sabancı'dan bir "Sa", Adana'nın döneminde en zengin ailesi Sapmaz'lardan da öbür "Sa" alınarak kurulan fabrika.

Arınç, 1993 - 1994 yıllarında Türkmenistan'da anahtar teslim tekstil fabrikası kurduğunu anlatıyor. Birlikte sohbet ettiğimiz Başbakanlık Müsteşarlığı görevini yeni teslim eden Başbakan Müşaviri Fikret Üçcan'ın da, Türkmenistan anısını

dinliyoruz. Üçcan Aşkabat'a ayak bastığı gün, Türkimenistan para birimi manat ile ABD doları eşitleniyor. Üçcan o geziden eşine belki de o güne kadar aldığı en "pahalı" hediye ile dönüyor. Arınç ise cüzdanında hâlâ hatıra parası olarak manat taşıyor.

Ekonomiden söz açılıyor, piyasanın da açıldığı görüşü paylaşılıyor. Devlet odaklı yatırımların yerini, özel sektör alınca ortaya yeni serüvenler çıkacak, izleyeceğiz..

Arınç yalnız kalıyor

Yerel seçimler sırasında, Genel Başkan Tayyip Erdoğan, saygı göstererek, Manisa adaylarını Bülent Arınç'a bırakıyor. Manisa Arınç'ın memleketi.

Arınç da, tutuyor, Manisa'da işkenceci polislerin avukatlığını üstlenen birini aday gösteriyor. O şimdi Manisa Belediye Başkanı!.. AKP Genel Merkezi bundan rahatsız, ama yapacak bir şey yok!..

Adayların belirlenmesinden sonra, Arınç Manisa'ya gidiyor. Bir tören var. Ama törende, Arınç'a sevgi ve muhabbet eskisi gibi değil. Bir yabancılaşma, bir dışlama gözleniyor.

Her sözü bir olay, her davranışı bir olay yaratan Arınç, pot kırmakta rekor kırıyor. Şeyini şey etmekle başlayan çirkin sözler, Arınç'ın AKP Genel Merkezi'nde neden olduğu son rahatsızlık.

Arınç ayrıca AKP'de köktendinciliğin temsilcisi. AKP merkeze doğru yol alırken, Arınç modası geçmiş bu düşüncenin peşinde ısrar ediyor.

Arınç ile Genel Merkez arasında soğuk rüzgarlar esiyor Arınç'ı yalnız bırakan mesafeler...

Vekile Yağıyor, Vatandaşa...

22 Şubat 2007 tarihinde Antibürokrasi adlı İnternet sitesinde "Kamuoyuna yansımaması için" başlıklı yazıda, İbrani asıllı AKP Genel Başkan Yardımcısı Nükhet Hotar Göksel'in dişlerine vidalı tedavi uygulanması ile ilgili bilgiler yer alıyordu:

"Bülent Arınç ile ilgili epey yazı yazdım, kendisi milletin parasını çarçur eden, TBMM personeli memura, milletvekillerine halkın aleyhine haksız yere çıkar sağlamayı huy haline getirmiş garip bir insan. Bir de haktan, adaletten bahsetmesi yok mu, insanı çileden çıkarıyor. Birbiriyle bağlantılı birkaç haber okudum ve ellerindeki devlet imkanlarını kendi çıkarları, cepleri, akrabaları, ahbapları için nasıl fütursuzca kullandıklarına, bu konuda uzman olmama rağmen bir kere daha dehşetle şahit oldum. Şu haber 2005 yılına ait, bakın Bülent Arınç güya vekillerin sağlık harcamasından şikayet ediyordu. Tarih; 16 Haziran 2005:

Hatıra olarak saklıyorum, bir arkadaşımız alt-üst çenesini tamamen implant yaptırdığını söyleyince diş hekimleri isyan ettiler. 2 ayda bir gözlük değiştirenler, 30 kalemden 40 kutu ilaç yazdıranlar...

Olabilir, bunların hepsi her konuda mümkündür. Kontrol etmez üzerinde durmazsanız, bunlar toplanır, 72 milyondan aldıklarımızı 70 kişinin cebine koymuş oluruz, bu haksızlık, zulüm...

Gözleriniz yaşardı değil mi? Hayır, 32 dişine implant yaptıran vekilin çektiği acıya değil, Bülent Arınç'ın 72 milyonun hakkını savunmasına elbette. Peki ne beklersiniz, orada bu şikayetleri yapıp ağlayan Bülent Arınç bu milletvekilinin iflahını

kesmiş, "72 milyonun" hakkını 2 ayda bir gözlük değiştiren, yedi sülalesinin ağzını implantla dolduranlardan almış, hepsinin adını ilan etmiştir, Allah razı olsun, değil mi? Boş hayal kurmayalım, ortada ne isimler, ne de geri alınan para var. Üstelik "ne indirecek, bindirdi" diyenin hesabı, aradan bir yıl geçiyor ve ilginç bir haberle karşılaşıyoruz.

1 Ocak 2007'den itibaren çalışanlar için diş protez yapımları bile sınırlandırılacakken, TBMM, milletvekillerinin ağız sağlığı için keseyi açtı. Milletvekilleri ve birinci derece yakınlarının faturası TBMM tarafından karşılanacak 'vidalı diş sayısı' arttı.

AKP Genel Başkan Yardımcısı Nükhet Hotar Göksel'in implant tedavisi faturasının ödenmemesinin ardından TBMM Başkanlık Divanı, tedavi yönetmeliğinde değişikliğe gitti.

AKP'li Hotar'ın implantlarının bedeli de yönetmeliğin öngördüğü koşullara uymadığı ve sınırları aştığı gerekçesiyle TBMM tarafından faturası ödenmemişti. Konuyla ilgili yakınmalar üzerine TBMM Başkanlık Divanı toplanarak, yönetmeliği değiştirdi. 21_inci maddedeki sınırlamalar kaldırıldı ve her çene için altı implant yapılabilmesine olanak sağlandı. Yönetmelik yürürlüğe girmesi için Başbakanlığa gönderilirken, yayımlanıncaya kadar **kamuoyuna yansımaması için de gizli tutuldu.** Radikal, Hotar'ın partideki sekreteryasına görüşme isteğini iletti, sonuç alamadı.

Yönetmelik değişikliğiyle milletvekillerinin diş tedavilerinde yeni olanaklar sağlanırken, Maliye Bakanlığı'nın 2006 Bütçe Uygulama Talimatı'yla çalışanların tedavi hakkı kısıldıkça

kısıldı. Maliye'nin talimatına göre, bu yıl üç öğretim üyesinin raporunu alarak implant tedavi görmek zorunda olduğunu kanıtlayan çalışanlara, bunun için 90-120 YTL ödeme yapılacak. 2007 yılı başında yürürlüğe girecek Sosyal Güvenlik ve Genel Sağlık Sigortası Yasası'ndaysa implant bedelleri tümüyle kapsam dışı bırakıldı.

İktidar partisi milletvekili Nükhet Hotar tanesi 1500 dolardan şu kadar diş bedelim nasıl ödenmez diye yaygara yapınca derhal TBMM Başkanlık Divanı (geçen yıl ağlayan Bülent Arınç'dan habersiz değil herhalde) hemen yönetmeliği hazırlayıp kamuoyuna fark ettirmeden kadının gönlünü yapıvermiş. Hotar'ın ve birinci derece 8-10 akrabasının vidalı diş parasını herhalde TBMM başkanlık divanı cepten ödeyecek öyle ya.

72 Milyon için kara haber ise bugün Milliyet tarafından TBMM memurlarına "müjde" başlığıyla geldi. Milliyet'teki habere göre bu kıyaktan milletvekillerinin sülaleleri yanında meclisin memur takımı da istifade edecekmiş. Bakın "müjdenin"içinde neler var:

Meclis personeline implant diş müjdesi

Türkiye Büyük Millet Meclisi (TBMM) Başkanlığı, milletvekiline tanıdığı altı implant diş yapımı hakkının yarısını kendi memuru ve ailesine de tanıdı. **TBMM personeli, tanesi 1500 doları bulan implant dişleri ücretsiz olarak** Meclis Baştabipliği'nde yaptırabilecek.

Diğer düzenlemeler şöyle:

İşitme cihazı için rapor değil kulak-burun-boğaz uzmanının reçetesi yeterli olacak. İşitme cihazı için milletvekiline

1500, personele 1000 Yeni Türk Lirası ödeniyor.

Milletvekili ve Meclis personeli artık, diş tedavisi hariç, diğer muayene ve tedavilerinde **öğretim üyesi farkını ödemeyecek.**

Milletvekili ve yakınlarına, acil müdahale gerektiren durumlarda tanınmış olan ambulans ücretinin ödenmesi kapsamına "yatağa bağımlı hastalar" da dahil edildi.

Sadece ilgili dal uzmanının yazabileceği ilaçlar, TBMM Baştabipliği'ndeki bir doktor tarafından da reçete edilebilecek. Böylece Türkiye Büyük Millet Meclisi, raporlu ilacın reçete yazımı için dahi özel hastaneye 70 Yeni Türk Lirası ödemekten kurtulacak..."

Ülker'den Bir İlk Daha

18.07.2006 tarihinde Ülker'in İnternet sitesinde, "Kolesterolü düşürmenin doğal yolu Benecol, 22 ülkeden sonra şimdi Türkiye'de..." başlıklı yazıyla yeni ürününü şöyle tanıtıyordu:

"Yıllardır tüketicilerin beklenti ve ihtiyaçlarını en üst düzeyde karşılama misyonu ile hareket eden Ülker, sonsuz tüketici mutluluğu hedefi ile çalışmalarına sürekli hız veriyor. Sağlıklı ve kaliteli ürünler sunmak ilkesinden asla vazgeçmeyen Ülker, bu gaye doğrultusunda önemli bir sosyal sorumluluk bilincinin oluşmasına da öncülük ediyor. Son girişimi ile fonksiyonel gıda sektörüne giren ve kolesterol düşürücü Kalbim Benecol ürün serisi ile kalbinizin en büyük dostu olmaya hazırlanan Ülker, gıda sektöründe bir atılıma daha imza atıyor.

Kalp ve damar sağlığı için çağımızın en önemli risk faktörlerinden birini oluşturan kolesterolü düşürmek ve kontrol altına almak konusunda dünyaca tanınan Benecol ismi; Ülker güvencesiyle 22 ülkeden sonra Türk tüketicisiyle buluşuyor. Yoğurt, yoğurt içeceği, süt ve margarinden oluşan ürün yelpazesiyle Ülker Kalbim Benecol'ün basın lansmanı, Ülker İstişare Konseyi Üyesi & Grup Sözcüsü Metin Yurdagül, Gıda Grubu Başkanı Mehmet Tütüncü, Raisio Life Sciences Başkanı Jukka Lavi, Türk Kalp Vakfı Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulu Başkanı Çetin Yıldırımakın ve Prof.Dr. Osman Müftüoğlu'nun katılımıyla 18 Temmuz 2006 tarihinde Swiss Otel'de gerçekleştirildi..."

Ülker, Raisio Life Sciences Başkanı Yahudi Jukka Lavi, Türk Kalp Vakfı Mütevelli Heyeti ve Yönetim Kurulu Başkanı Mason Çetin Yıldırımakın ile elele yaptıkları toplantıda "Türk Kalp Vakfı tarafından da desteklenen Kalbim Benecol ürün serisi ile Ülker, doğal, keyifli ve kolay yoldan kolesterol kontrolüne olanak sağlayacaktır." diyordu.

Yine aynı günlerde Ülker grubunda umum müdürlük yapmış, Murat Ülker ve ailenin diğer fertleri ile ortaklık yapmış, yine Ülker ailesi ile beraber yaptıkları faaliyetler sonucunda "dolandırıcılık ve nitelikli dolandırıcılık" iddiaları içeren müfettiş raporları düzenlenen Unakıtan'ın başında bulunduğu Maliye Bakanlığı, kalp sağlığı için en hayati önem taşıyan kolesterol düşürücü ilaçların ödemelerini adeta durduruyordu.

Bakanlık bunu heyet raporuna bağlamış, kolesterol ilaç alımı sonucu biraz düşünce ödemesini ve yazılmasını önlemiş-

tir. Tıptan ve kalp sağlığı ile en ufak bir ilgisi olan insan bilir ki bu ilaçlar ömür boyu alınmak zorundadır. İlaç alımına ara verilince kolesterol yine yükselecektir. O zaman gelsin Benecol'ler...

Ülker'in ortakları arasında Başbakan yer almış, Kola Turka şapkası giyerek pozlar vermiş, açılışlarda Kola Turka'yı elinden düşürmemiş, arabasından çocuklara Ülker mamulleri dağıtırken gazetelerde ve Tv'lerde görüntüleri yayınlanmıştı.

Asıl soyadları Berksan olan Ülkerler Kırımdan göçen ve Yahudi soyundan gelen isimlerin ağırlığı olan bir şirketti. Burası da Kırım kökenli Rus Yahudilerinin adeta karargahı idi. Yani Musa'nın ticari sahada faaliyet gösteren şirketiydi. Bu gruba bağlı şirketlerden Ülker Gıda'da Bülent Arınç'ın bacanağı Süleyman Kaya, fabrika müdürü olarak çalışıyordu. Masonları Hiram Usta'nın kulları olarak niteleyen Arınç, Ülkerlerin Masonlarla ortak faaliyetleri hakkında nedense konuşmuyordu. Bunlardan biri de Ülker'in finansör olduğu Mozart Günleri idi. Bilindiği gibi Mozart, Müslümanların ve Türklerin yok edilmesini isteyen bu konuda şiirler yazan bir alçaktı. Onun bu özelliği herkesçe bilinmesine rağmen, kanında zerre kadar Türklük, kalbinde zerre kadar Müslümanlık taşıyan bir insan Mozart'ı övebilir mi?

Türk ve İslam Düşmanı Mason Mozart ve Ülker

Hürriyet Gazetesi'nden Mason Doğan Hızlan, 2 Mart 2006 tarihli "Mozart Günleri" başlıklı yazısında; Ülker grubunun Türk ve İslam düşmanı mason Mozart'ın kutlamalarına

verdiği desteği şu sözleri ile anlatıyordu:

"Ülker Müzik Günleri'nin bu yılki adı: **"Mozart'la Sonsuzluğa Yolculuk"** Wolfgang Amedeus Mozart'ın doğumunun 250. yılında, konserler, etkinlikler 11 ile 13 Mart 2006 arasında gerçekleştirilecek..."

Doğan Hızlan'ın yazısından açıkça görüldüğü gibi, Türk ve İslam düşmanı mason Mozart'ı kutlama günlerinin finansmanını "**Ülker**" firması karşılıyordu.

Aynı Ülker grubunun ilanla ve her daim desteklediği Andante Dergisi'nin Ocak-Şubat 2006 tarihli 20. sayısının 14. sayfasında "**Bu Şarkıyı Hampson'dan Dinleyin**" başlığı altında, Mozart'ın, zil ve davul gibi Türk enstrümanlarını da kullanarak, '**İmparator olmak istiyorum**' adlı bir Alman savaş şarkısı bestelediğini, bu parçayı Osmanlı'ya savaş açmaya hazırlanan İmparator II. Jozeph'in ısmarladığını anlatıyor ve şarkının ilk dörtlüğünü şöyle veriyordu.

"İmparator olmak istiyorum
Silkelemek istiyorum Doğu'yu,
Titretmek istiyorum Müslümanları,
Konstantinopolis benim olmalı..."

Ermeni Hırant Dink'in "Türk'ten boşalacak zehirli kanın Ermeni'nin temiz kanı ile değişeceğini" söylediği, sözlerden savcılığın beraat ettirilmesini istemesinden, İstiklal Marşına karşı yaptığı saygısızca açıklamalarının ardından hiçbir tepki almamasından olacak, Ülker grubu çıtayı yükseltiyor, Mozart isimli Masonu göklere çıkaran yayın ve etkinlikleri Müslüman Türk milletinden kazandığı paralarla finanse ediyordu.

Ülker'in desteklediği yayında Mozart'ın yukarıdaki şarkısının sözleri-

nin altında şunlar da yazılıyordu:

"Thomas Hampson, çok başarılı bulunan bu albümde Mozart'la birlikte, Haydn, Beethoven ve Schbert'in şarkılarını, Nikalaus Harnoncourt yönetimindeki Concentus Musicus Wien topluluğu eşliğinde söylüyor..."

12 Mart 2006 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde Ülker'in "Mozart'la sonsuzluğa Yolculuk" başlıklı reklamları yayınlanıyordu. Atatürkçü(!) Cumhuriyet Gazetesi, İslamcı-muhafazakar Ülker, İmparator olmayı; Türk illerini silkelemek, Müslümanları titretmek ve İstanbul'u Bizans yapmak için isteyen Mason Mozart...

Ne üçlü ama...

Türk ve İslam düşmanı Amadeyyus Mozart'ı, yerli(!) masonlar Mimar Sinan adlı dergilerinin 80. sayısında şöyle ululuyorlardı:

"Kâinatın ulu yaratanı, zaman zaman, dünyaya dahiler gönderir. İnsanlığı kurtarsın, Nuruziya'ya kavuştursun diye!

1756 yılının 27 Ocak günü, Salzburg'un, bugünkü adı Getreidegasse olan, dar bir sokağındaki 6 No'lu evin mütevazı bir odasına Mozart biraderi gönderdi. Bir dev doğdu o gün o evde. Gökten bir sanat nuru indi o evin üzerine. Bir tanrı mucizesi olan bu dahinin sanat ışığı dünyamızı hala aydınlatıyor..."

Ne oyun ama Müslüman Türk milletinin sırtından kazandıkları paralar ile Silkelemek istiyorlar Türk illerini, titretmek hayali kuruyorlar Müslümanları... İstanbul'u işgal özlemlerini de şu alçakça sözlerle dile getiriyorlar; "Konstantinopolis benim olmalı..."

Destekledikleri ve besledikleri yayınlarda yukarıdaki gibi gerçek yüzleri fışkıranlar, saf insanlarımıza ne diyorlardı;

"Önce güneş hava su sonra bol gıda gelir, akşama babacığım unutma Ülker getir"

Tabi yerseniz...

Masonların ululadıkları bir diğer Mason Abdullah Cevdet, ülkemize damızlık erkek ithal etmeyi öneriyor, Fransız Masonlarının "Kur'anı kapa, kadınları aç" tekliflerini uygulamaya koymaya çalışıyordu.

Şerefe Ülkerler Şerefe

"Önce güneş hava su sonra bol gıda gelir, akşama babacığım unutma Ülker getir." Çocukluğumuzda Televizyon reklamlarında sıkça bu sözleri dinlerdik. Herhalde bundan sonra reklamlarında "akşama babacığım Ülker yerine Efes getir" sözleri yer alacak. İnançlı saf insanlarımıza alkol satan dükkanların önünden geçmenin ne denli günah olduğu anlatıldı. İnsanlar hasta çocuklarına bile alkol satan dükkanlardan kızamık şekeri almadı. Dükkanlar ve üretilen gıda maddeleri İslami ve İslami olmayan diye ikiye ayrıldı. Hep belli markalar camilerde belli kesimlerin imamlarınca dikte ettirildi.

Ülker grubu da İslami sermayenin başını çekiyor, ürünlerinde domuz ürünlerini kullanmadığını özellikle vurguluyordu. Alkolünse zinhar yanlarından bile geçmiyordu.

Bir gün Efes Pilsen biralarının üretim ve dağıtımını yapan Anadolu Endüstri Holding'in sitesini incelerken ilgimi bir şirket çekti. Polinas isimli bu şirkette Holding hisselerinin oldu-

ğunu söylüyor ancak ortaklarını belirtmiyordu. Aynı şekilde Ülker grubu da sitelerinde Polinas adlı şirkette ortaklıkları olduğunu söylüyor, ancak onlar da ortakları hakkında bilgi vermiyorlardı.

23 Eylül 2004 tarihli Ticaret Sicili gazetesini incelerken hiç olmayacak gibi gelen bir durumla karşılaşıyor, Efes Ülker ya da Özilhan ve Ülker ortaklığına rastlıyordum.

Ticaret sicil gazetesinde bu ortaklık şu şekilde yer alıyordu:

"Ticaret ünvanı: Polinas Plastik Sanayii ve Ticaret Anonim Şirketi...

Merkezi İzmir'de 1378 Sokak No:4/1 Kordon iş hanı, Alsancak, adresinde olup, ticaret sicilinin merkez- 57823 numarasına kayıtlı yukarda ünvanı yazılı Şirket'in 26.04.2004 tarihinde yapılan olağan genel kurul toplantısında,

Ana sözleşmesinin 4. ve 6. maddelerinin tadil edildiği , yönetim kurulu üyeliklerine;

Sabri Ülker, Orhan Özokur, Murat Ülker, Hüseyin Avni Metinkale, Georg R Wiederkehr, Dan Zelouf, Tuncay Özilhan, Mustafa Uysal, Mahmut Mahir Kuşçulu, A. Cumhur Büyükakıncı 3 yıl için;

Denetim Kurulu Üyeliklerine;

Güneş Yıldız, Ataman Yıldız, Musa Doğan, Ahmet Bal 1 yıl için seçildikleri bildirilmiş tescil ve ilanı istenilmiş olmakla buna dair olan tutanak ve 06.07.2004 tarihli kararın sicile T.t.K.h göre 10.09.2004 tarihinde tescil edildiği ilan olunur.

Yine aynı günkü genel Kurulda Efes-Ülker ortaklığının 1. derecede imza yetkilileri şu şekilde oluşuyordu;

Sabri Ülker Yönetim Kurulu Başkanı....

Tuncay Özilhan Yönetim Kurulu Başkan Vekili...

Orhan Özokur Yönetim Kurulu Üyesi...

Murat Ülker Yönetim Kurulu Üyesi...

Yener M. Sonuşen Müşavir...

Hüseyin Avni Metinkale Yönetim Kurulu Üyesi...

Georg R. Wıeserkehr Yönetim Kurulu Üyesi...

Dan Zelouf Yönetim Kurulu Üyesi...

Mustafa Uysal Yönetim Kurulu Üyesi...

Mustafa Kuşçulu Yönetim Kurulu Üyesi...

A. Cumhur Büyükakıncı Yönetim Kurulu Üyesi, Genel Müdür...

Sadettin Korkut Genel Müdür Yardımcısı...

Levent Sipahi Genel Müdür Yardımcısı...

Özilhan-Ülker ortaklığı tabii ki Polinas ile sınırlı değil, "Nasaş Aluminyum Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi"nde Sabri Ülker ve Tuncay Özilhan ortaklığının diğer isimleri de şu şekilde yer alıyordu:

Şinasi Çelikkol

Metin Tokpınar

Nuh Kuşçulu

M. Fethi Ağalar

Kamil Yazıcı

Cevat Höbek

Yücel Sayın

Şerif Elçi

Güngör Aydınoğlu

Klaus Von Eichmann
Rene vermeire
Demir Demirgil
Cemalettin Özabacı
İrem Nuhoğlu

Bira

Tüsiad eski başkanı ve Ülkerlerin ortağı Tuncay Özilhan'ın sahibi olduğu Efes birasının reklamlarında, "Dünya karması açıklandı" başlığı altında "Biraullah" ifadesi kullanılarak, Allah'ın ismine hakaret ediliyordu.

Şeriatçı Vakit gazetesi, İBDA-C'nin yayın organı görünümündeki "Aylık" adlı dergilerde bu duruma tepki gösterilirken, Tuncay Özilhan için "Tescilli İslam Düşmanı" deniyordu. Oysa Tuncay Özilhan'ın ortakları arasında yer alan Ülkerler için her iki yayın organından da hiçbir tepki ve hatta eleştiri bile gelmiyordu.

Ülker'e Farklı Görüşten 8 Yeni Akıl Hocası

Murat Ülker, Ülker İstişare Konseyi'nin üyelerini seçti. Murat Ülker'in seçtiği isimlerden bazıları Yahudi, bazıları Mason'du. Bunlar arasında Cumhuriyet Gazetesinin Yönetim Kurulunda yer alan, Alev Coşkun da vardı. Dinci Ülker Cumhuriyet değerlerini savunduğunu iddia eden Cumhuriyet Gazetesi'ne sponsorluk yapmaya başlıyordu. Ülker Silahlı Kuvvetlerden Turhan Özer'i kadrosuna katıyordu.

Oltan Sungurlu, A. Nail Kubalı, Galip Demirel, İlter Türk-

men, Rona Yırcalı ve Rıfat Hassan Ülker bünyesine katılan diğer isimlerdi. Gerçi Yahudi cemaatının önde gelen isimlerinden Rıfat Hassan yeni katılmış görünse de yıllardır Ülkerlerin kakao ihtiyacını karşılıyordu.

Böylece; 4 milyar doları aşan cirosu, Başbakan, Maliye Bakanı, gibi ortaklıkları ve değişik ilişkileri ile Türkiye'nin en karmaşık gruplarından biri olan Ülker, Nisan ayında gerçekleştirdiği ve gençlere daha çok sorumluluk verilen yeniden yapılanma sürecinin devamında, ilginç isimleri bünyesine katıyordu:

Ülker grubuna göre; Alev Coşkun, Galip Demirel, Rıfat Hassan, Turhan Özer, Ali Nail Kubalı, İlter Türkmen, Rona Yırcalı ve Oltan Sungurlu, grup faaliyetleri ve yansımalarını takip ederek grubun dış dünyadan nasıl görünüp algılandığını yorumlayacak, şirketlerin aktivite ve ürünleri hakkında yeni fikirler üretecek.

Grupta Nisan 2005'te başlayan yeniden yapılanma, halka açık tek kuruluş olan Ülker Sanayi Gıda'nın başına Ali Ülker'in atanması ile başladı. Onursal Başkan Sabri Ülker'in oğlu, İcra Kurulu Başkanı Murat Ülker ile birlikte çalışacak bir 'İstişare Konseyi' kuruldu, buraya grup içinden Metin Yurdagül ve Necdet Buzbaş atandı. Ülker'den o tarihlerde yapılan açıklamada, konseyin 'ihtisas sahibi' yeni isimlerle güçlendirileceği duyurulmuştu. İşte isimler dün açıklandı. Konsey, İcra Kurulu'nun üstünde değil, Murat Ülker'in yanında yer alacak. Grup Sözcüsü Metin Yurdagül imzasıyla yapılan açıklamada, Ülker'in İstişare Konseyi'nin 8 yeni üyesinin isimleri sıralandı:

Dr. Alev Coşkun; Turizm ve Tanıtma Eski Bakanı, Cumhuriyet Gazetesi yazarı... İzmir eski Milletvekili...

Galip Demirel; Emekli Vali, Müsteşar, 18. Dönem, Malatya Milletvekili, TBMM İç İşleri Komisyonu eski Başkanı...

Rıfat Hassan; Mason, tüccar, sanayici, Yahudi cemaatinin eski başkanlarından, Akmerkez'in ortaklarından..

Dr. Ali Nail Kubalı; İş adamı, çeşitli şirketlerde genel müdür ve yönetim kurulu başkanlığı yaptı. Danışmanlık şirketi sahibi...

Turhan Özer; Emekli Koramiral...

Oltan Sungurlu; Adalet ve Milli Savunma Eski Bakanı, 17, 18, 19, 20. dönem Gümüşhane Milletvekili...

İlter Türkmen; Dışişleri Eski Bakanı, Emekli Büyükelçi...

Rona Yırcalı; DEİK, Balıkesir Sanayi Odası, Dünya Odalar Federasyonu (WCF), TEV Başkanı. Çeşitli dernek ve konsey üyesi...

Neler Yapacaklar

Ülker Gurubu yeni yöneticilerinin neler yapacağını şöyle anlatıyordu:

"Bugüne kadar yapılan toplantılarda grubun AB'ye uyum çalışmalarını gözden geçirerek kurumsal itibar yönetimi değerlendirmelerini yapan ve her ay toplanacak kcnseyin faaliyet konuları da şöyle belirlendi:

"Ülker Grubu temel politikalarının sosyal sorumluluk çerçevesinde oluşturulması, grup faaliyetleri ve yansımalarının takip edilerek grubun dış dünyadan nasıl görünüp algılandığının

yorumlanması, yönetime veri sağlamak ve destek olmak, grup şirketlerinin aktivite ve ürünleri hakkında yeni fikirler üretmek yönünde çalışmalar yapmak..."

Ülker'in Ermeni Ortakları

Ülkerlerin Amerikalı, Alman, Yahudi, Rum ortaklarının yanında Ermeni ortakları da yer alıyordu. Doğan Matbaacılık Ambalaj Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi adı altında faaliyete geçirdikleri şirketteki Ermeni ortakları şu isimlerden oluşuyordu:

Dikran Mihran Acemyan

Dikran Acemyan

Fotini Acemyan

Aynı şirketteki diğer ortakları ise; Karabet Kalender, Vahram Serap, Sevim Bardakçı, Sebahattin Saraç, Yener Mehmet Sonuşen'den oluşuyordu.

Ermeni Azeri savaşında Ermenilere Ülker grubundan 18 ton malzeme gönderiliyor, bu malzemenin çikolata olduğu iddia ediliyordu. Savaşın ortasında Azeriler ekmek bulamaz. Bir milyon savaş kaçkını açlık ve sefaletle pençeleşirken, Ermeniler, Ülkerler sayesinde çikolata dağlarına kavuşuyorlardı.

Aynı Ülkerler yıllardır, milliyetçi-mukaddesatçı çevrelerin de en büyük hamileri (koruyucu-kollayıcıları) arasında yer alıyorlardı. Sözgelimi bunlardan biri de Türk Dünyası Yazarlar ve Sanatçılar Vakfı'ydı... Fetullahçıların Abant toplantılarının tertipçilerinden olan bu vakfın ihdas ettiği "Türk Dünyasına Üstün Hizmet Ödülü" Ülkerlere de verilmişti. Abant Toplantı-

larının değişmez isimlerinden biri de **Bülent Arınç**'tı. Ermenistan'a uygulanan ambargoyu delmek de Türk Dünyasına üstün hizmetin bir göstergesi olmalıydı!

Ne demişler! Al gülüm ver ödülüm pardon ver gülüm..."

Dan Cake, Dan Kek, Ya da Dangalak Kekler

Eski adı, **Dan Cake Gıda Sanayi Ve Ticaret Anonim Şirketi** olan ve yağlar ve gıda maddeleri ihracatları grubunda yer alan, 1992 yılında faaliyete başlayan **Fresh Cake Gıda Sanayi Ve Ticaret Anonim Şirketi**'nde Ülker grubunun ortakları şu şekilde yer alıyordu:

Richard Handscombe
Sabri Ülker
Orhan Özokur
Murat Ülker
Francis Bon
Necdet Buzbaş

Kamuoyunda yerli ve muhafazakar bir şirket olarak bilinen Ülker reklamlarında Amerikalıları Turkalaştırıyor, ancak bu toplumda Türkleştiriyor gibi algılanması sağlanıyordu. Reklamlardaki Amerikalılar iftar saatlerine Türklerden daha fazla uyarak, nerdeyse bize dini kuralları öğretiyorlardı. **Kola Türk** üretemeyip Turka imal eden Ülker'in yerli kek olarak lanse ettiği **"Dan kek"**i İsviçre malı, ismi de yine bir başka yabancı ortağından geliyordu. **Dan Cake**... Ya bunu yiyen kekler... Neyse biz Ülker'in kek yatırımındaki asıl ortaklarına dönelim:

Steen Knoth Ludvigsen
Ole Havskov Jacobsen
E. Hessellund Eskildsen

Ali Enis Çiftçi
Samim Çiftçi
Eric Pironneau
Alparslan Öktener
Francis Cukiermann
Dan Cake
E. Hesselund Eskıldsen
Cemal Esen
Turgut Eker
Hayrettin Ekinci
İbrahim Damlalı
Müfit Özdural

Firmanın Ticaret sicilinde belirttiği iş alanı da şu şekildeydi;

"Dan Cake teknolojisi altında kek ve İsviçre pastası imalatı başta olmak üzere gıda sanayinin her dalında un, katkı maddeleri gibi her türlü hammadde ve malzemenin ithali, ihracı ve pazarlanması başta olmak üzere her nevi gıda madde ve malzemelerinin imalatı, başkalarına yaptırılması, alımı ve satımı, ithali ve ihracı süt ve süt ürünleri hububat ve değirmencilik müstahsalları, salt nişasta ve müstahsalları susam ve yağlı tohumlar, şeker ve şeker mamülleri, kakao ve müstahsalları esasını un, hububat ve nişasta teşkil eden müstahsallar pastacılık mamülleri paketlenmiş taze veya dondurulmuş her türlü gıda maddesinin imali, ithali, ihracı ve pazarlaması başkalarına yaptırılması. Yurt içinde ve dışında faaliyet gösteren gerçek merkezden ve yerinden yönetim esaslarına göre kurulmuş kamu tüzel kişileri ve özel hukuk gerçek ve tüzel kişileri ile şirket

faaliyetlerinin gerektirdiği ölçüde ve her sıfatla gayrimenkul iktisabı ve ferağı da dahil alım satım kira istisna yayım komisyon vekalet hizmet taşıma kefalet müşavirlik müteahhitlik mümessillik bayilik acentelik distribütörlük yapabilir ve hukuka uygun her türlü sözleşmeleri akdedebilir iç ve dış teknik yardım know-how anlaşmaları yapabilir patent ihtira beratı gibi sınai haklar kazanabilir alıp satabilir devredebilir bu hakları ilgili sicillerine tescil ve terkin edebilir gayrimenkuller üzerinde rehin ticari işletme rehni ve ipotek de dahil olmak üzere menkul ve gayrimenkullerle ilgili her çeşit ayni ve şahsi hakları iktisap edebilir başkaları lehine bu hakları tesis edebilir bunları tapu kütüğüne ve ilgili sicillerine tescil ve terkin edebilir üçüncü kişiler için rehin ticari işletme rehni ve ipotek de dahil olmak üzere bu nevi hakları tesis ve tescil ettirebilir şirket lehine tesis edilen rehin ve ipotekleri fekkedebilir sahibi olduğu gayri menkulleri ipotek ve ticari işletme rehin de dahil olmak üzere kendisi veya üçüncü kişiler adına her ne nam ve şekilde olursa olsun teminat olarak gösterebilir ve 23.5.1996 tarihinde tescil edilen tadil mukavelesinde yazılı olan diğer işler."

Hilafet Özlemcisiyle Ortaklık

Müsiad kurucusu ve Başkanı Erol Mehmet Yarar, "Hilafetin Türkiye'den yıkıldığını" söylüyor "ve yine Türkiye'den ayağa kalkacağını" anlatıyordu. Ankara DGM Savcısı Nuh Mete Yüksel hazırladığı Milli Görüş iddianamesinde Erol Yarar'ın da diğer sanıklarla birlikte anayasal nizamı yıkma girişiminde bulunduğunu iddia ediyordu.

MÜSİAD'ın eski Genel Başkanı, Ülker ortağı Erol Yarar'ın Nurcu Zehra Vakfı'nda, Kürt Said'le aynı paralelde yaptığı konuşma bu insanların amaçlarını bir kere daha gözler önüne sermektedir:

"Sancak düştüğü yerden kalkacak..

Bu işin kilidi Türkiye'dir. İslam ümmetinin sancağı buradan kalkacak, Allah'ın izniyle... Hadis-i Şerif söyledi arkadaşlar... Hilafet sancağı nereden düşerse oradan kalkacak.

...Bak, hep dünyayı düşündürüyor Allah. Bize öyle vizyon vermiş. Köyümüzü, kasabamızı, bölgemizi değil, dünyayı kavramak. Allah'ın arzından hakikaten, Allah'ın bir halife yaratacağı temsilci... Allah'ı temsil eden, Allah'ın arzını temsil eden bütün yakasını düşünen; kuzey, güney, batı böyle bir kavrayış, Allah lütfetmiş. İşte bunu takip etmek buna göre gitmek, buna göre çalışmak, İşte Zehra vakfı!.... Medreset-ül Zehra'dan çıkan talebelerdir. İnşallah bu vizyonla çıkması lazım. Medresetül Zehra; Allah inşallah Said-i Nursi hazretlerinin o güzel ifadeleriyle buyurmuş oldukları o Medrese-tül Zehra'yı kurmayı ve böyle bir vizyonu bütün bir dünyayı yönlendirecek vizyonu gençlerimize aşılamayı nasip etsin. Bütün temennimiz budur.

Bakalım sancak ne zaman göklere dikilecek?.... Onun içinde Medrese-tül Zehra'nın talebeleri de olacak. Bir bakacağız ki, Allah'ın izniyle İslam Ordusu'nda!..."

Ülkerler, Müsiad kurucusu Erol Yarar ile de otomobilcilik dalında OMC Otomotiv Sanayi ve Ticaret Anonim Şirketi adı altında bir ortaklık kuruyorlardı. Daha sonra buradaki hisselerini Ömer Özargun ile Nadir Haluk Vardar'a devrediyorlardı.

Dönmeler

Yahudi ve Sebataycı dönmelerin taktikleri sonucu, tarikatlar aracılığı ve para ile devşirtilen kökleri arızalı isimler ikibinli yıllarda en önemli mevkileri işgal ediyor, bu işgal sırasında kimi Rumların gururu olurken, kimi Ermenilerin Gülü pozisyonunu alıyor, kimi ise uncubaşı edasıyla ülkemizi değirmen zannedip tüm kaynaklarını Yahudilere aktarmak için sakallarını buduyordu. Çingene kılıklı biri de en kahraman Rıdvan edasıyla ortalığı karıştırıyor, sonra da ilk kaçan oluyordu. Parayla devşirilmelerinin sonucu olacak "Allah, din, iman" gibi kavramları bir kenara atarak kıblelerini yeşil dolarlara çeviriyor, Yahudi cemaatlarından ödüller alarak, Allah'ın kulluğundan Yahudi'nin müritliğine dönüyorlardı.

Bu muhtedilerin yani dönmelerin çevresini Kürt Teali Cemiyeti'nin artıkları, torunları sarıyor hep birlikte "Hilafet Ordusunu" oluşturuyorlardı. Osmanlı'yı nasıl yıktılarsa bu sefer hedefleri aynı oyunlarla son Türk Devleti'ydi.

Masonlar, tarikatlar, Musa'nın şirketleri, din taciri Musa'nın partileri; kimi sarığın üzerine Melon şapka takmış, kimi melon şapkayı sarıkla kamufle etmiş, kimi gece hahamlık yaparken gündüz imam olup namaz kıldırmış, kimi gündüz, gezici - seyyar vaizlik yaparken gece papazlık yapmış. İngiliz, Amerikan ve İsrail istihbaratından alıp dağıttıkları paralara kutsiyet masalları uydurup, saf insanlarımızı kandırıp aldatarak, ülkemizi sömürmek suretiyle Amerika, İngiltere ve İsrail'e peşkeş çekmenin son versiyonlarını sergiliyorlardı.

Anlamak Mümkün Değil

Batuhan Çolak, Bülent Arınç'ın Şehit ailelerine randevu vermeyip, PKK'ya yardım ve yataklık yapanlarla ilgilenmesine anlam verememiş, "Anlamak mümkün değil" diyerek bir yazı kaleme almış, okuyalım:

"Değerli okuyucular, dün haberlere göz gezdirirken ilginç bir habere takıldım. Haberi kısaca özetlemek gerekirse; F tipi cezaevinde yatan Behiç Aşçı isimli mahkûm 265 gündür ölüm orucu tutuyor ve bu nedenle sağlık durumu kötüye gidiyor. Bunun üzerine de TBMM Başkanı Bülent Arınç harekete geçiyor. Behiç Aşçı'nın durumuna üzülen TBMM Başkanı (tam da Cumhurbaşkanlığı seçimi tartışmaları alevlenmişken) tüm basını toplayarak ölüm orucundaki Behiç Aşçı'nın annesi ve beraberindeki sivil toplum kuruluşları ile kameraların karşısına geçiyor. Bülent Arınç, F tipi cezaevlerini protesto etmek için ölüm orucu tutan Behiç Aşçı'nın eyleminden bir an önce vazgeçmesini istiyor ve sözlerine şöyle devam ediyor;

"Türk kamuoyu bir an önce Behiç Aşçı'nın sağlıklı bir şekilde aramıza dönmesini istiyor. Behiç Aşçı'nın hayatı söz konusudur ve herkes bu konu üzerine eğilmelidir. Yaşama hakkı kutsaldır. Bu duruma Meclis'in duyarsız kalması söz konusu değildir."

Söz konusu haber bu ve benzeri şekillerde yazılı ve görsel medyada yer buldu. Konuyla ilgili çıkan haberlere baktığımızda sizler de dikkat edeceksiniz ki bu avukatın neden dolayı F tipi cezaevinde yattığı söylenmiyor? Bir avukat ne gibi suçlar

işler de oraya konulur? Bu konuların hiçbirine değinilmiyor. Dolayısıyla buradan şunu açıkça söyleyebiliriz; verilen haberler kesinlikle bilgilendirici değildir. Verilen haberler objektiflikten uzak ve de belli bir fikri dayatmaya yöneliktir.

Peki, Behiç Aşçı kimdir? Neden F tipi cezaevinde hapis cezasını çekmektedir?

F tipi cezaevinde 265 gündür ölüm orucu tuttuğundan bahsedilen Behiç Aşçı, 30 bin evladımızı verdiğimiz ve 22 yıldır süren bölücü örgüt mensuplarının avukatıdır. Aynı zamanda bölücü örgüte yardım ve yataklık yaparak, terörü dolaylı yollardan desteklemiştir. Tüm bu suçlarından ötürü kesinleşmiş hapis cezası vardır ve bundan dolayı F tipi cezaevine konulmuştur.

Tüm hain emeller ve faaliyetler yetmezmiş gibi bir de mahkûmun annesi ve beraberindeki sivil toplum örgütleri de Dolmabahçe Sarayı'nda üst düzeyde karşılanarak taleplerine hak veriliyor ve bu konuda her türlü fedakârlığın yapılacağı belirtiliyor. Pes doğrusu! Sen Mehmetçikleri şehit et, gazi et, geride acılı aileler bırak, daha doğmamış bebeklere kurşun sık, sonra da mazlum ol. Yok, öyle iş beyler!

Türk Milleti'nin bu olanlara göz yumması mümkün değildir. Biraz geçmişe gidersek, düne kadar şehit Anaları Derneği'ni kabul etmeyen Bülent Arınç nasıl oldu da Behiç Aşçı'nın eylemi nedeniyle annesini kabul etti?

Şimdi içimizi acıtan bu haberlere ve olaylara karşı bazı sorular soruyoruz;

Daha önce Şehit Aileleri Derneği'nin Ankara Şubesi'nin

görüşme talebini kabul etmeyen TBMM Başkanı Bülent Arınç, neden teröristleri savunan ve onlara yardım ve yataklık eden bir avukatın annesiyle görüşüyor ve girişimlerde bulunuyor?

Gençliğinin baharında vatanını savunmak için şehit düşen, gazi olan Mehmetçik bu olanları görse, görebilse biz ne için şehit olduk? Biz ne için gazi olduk demezler mi?

Türkiye Cumhuriyeti Devleti'nde, Behiç Aşçı gibileri destekleyen sivil toplum kuruluşları hakkında işlem yapabilecek hiçbir hâkim, savcı yok mudur?

Tüm bunlar bir yana, Behiç Aşçı'nın protestosunu haklı bulan TBMM Başkanı Bülent Arınç, "konuya meclisin duyarsız kalması mümkün değildir" sözleri ile Türk Milleti'ni derinden yaralamıştır.

Türk Milleti'ni temsil eden en üst idari makam TBMM'dir. Dolayısıyla TBMM'nin hassas olacağı konular, Türk Milleti'nin hassasiyetleri doğrultusunda olmalıdır. Fakat bu vatanın evlatlarının şehit olmasına sebep olanların, vatanı bölmeye çalışan hainlerin, Meclis ortamına taşınması mümkün değildir. Anayasa da Meclis Başkanı'nın, Bakanların, Milletvekillerinin ve geri kalan Meclis Üyelerinin görevleri çok açık ve net bir şekilde tanımlanmıştır. Bu noktadan hareketle haberlere konu olan mahkûmun Meclis ortamına getirilmesi büyük bir güven eksikliğini de beraberinde getirecektir.

Sonuç olarak Osman Baydemir'lerden, Ahmet Türk'lerden, Aysel Tuğluk'lardan, DTP'den ve daha birçok kişi ve kuruluştan endişe duymayanlar, PKK'ya yardım ve yataklık su-

çundan cezaevinde yatan bir mahkûmun, ölüm orucu tutmasından ve sağlığının bozulmasından endişe duymaktadırlar. Bu fikri anlamak ve anlamlandırmak mümkün değildir..."

Arınç da Sorunlu

Yeniden Anadolu ve Rumeli Müdafaa-i Hukuk Dergisi "Bülent Arınç da sorunlu" başlığı ile şunları aktarıyordu:

Bülent Arınç herhalde; tıpkı Recep Tayyip Erdoğan gibi, Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan, vesaire tarafından takdir ve tebrik edilmeyi arzu etmiş olmalı ki, o da Güneydoğu'daki terör meselesini "Kürt Sorunu" olarak açıklayıverdi.

Allah encamını hayreylesin.

Kürt sorununun çözümü için cesur adımlar atılmalıymış, daha fazla demokrasi, daha fazla özgürlük gerekirmiş...

Asla!..

Daha fazla demokrasi ve daha fazla özgürlük Güneydoğu'nun elimizden çıkmasına sebep olacaktır.

Arınç 'tan DEP'lilere Yemek ve Sarı Kırmızı Yeşil

24 Ekim 2004 tarihinde, Kapatılan DEP'in eski milletvekilleri Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan ve Selim Sadak'ın, Meclis Başkanı Bülent Arınç'la bir araya geldiği, Zana, Dicle, Doğan ve Sadak, Bülent Arınç 'ı Çankaya'daki Meclis Başkanlığı resmi konutunda ziyaret ettiği ortaya çıkıyordu.

TBMM Başkanı Bülent Arınç, iki hafta önce kendisine ziyarette bulunmak için randevu talebinde bulunan eski DEP'lilere, Şehit Annelerinden esirgediği randevuyu hemen veriyor

ve aynı gece bizim üç büyük önderimiz var; Abdullah Öcalan, Celal Talabani ve Mesut Barzani diyen Leyla Zana ve arkadaşlarına milletin kesesinden yemekli davet veriyordu.

25.10.2004 tarihli Zaman Gazetesi "Bülent Arınç 'tan DEP'lilere sürpriz yemek" başlığı altında Arınç ve Zanagillerin buluşmasını veriyordu.

"Haziran ayında tahliye olduktan sonra yeni parti çalışmalarına başlayan kapatılan Demokrasi Partisi (DEP) eski milletvekilleri Leyla Zana, Hatip Dicle, Orhan Doğan ve Selim Sadak, önceki gece Meclis Başkanı Bülent Arınç'a sürpriz bir ziyarette bulundu. Meclis Başkanlık Konutu'nda gerçekleşen yemekli görüşme 2,5 saat sürdü."

Bülent Arınç, 90'lı yıllarda gittiği hac ziyaretinde; sarı, kırmızı, yeşil renkli bir çadırda, şeriata övgüler düzerken, şimdi dost olduğu Siyonistlere ve Siyonizm'e küfürler yolluyordu. Arınç, İslam Birleşmiş Milletleri'nin, İslam Ortak Pazarı'nın ve İslam ortak para biriminin hemen faaliyete geçirilmesini de istiyordu. Arapça'nın bütün okullarda okutulması da bir başka dileğiydi.

Arınç; bu isteklerinin ufuklar ötesi bir hedef olduğunu cüce insanların bunları anlayamayacağını da belirtiyordu.

Arınç, Thierse ve Zana

14 Haziran 2004 tarihinde, TBMM Başkanı Arınç, Almanya Federal Meclis Başkanı Thierse ile görüşüyordu. Bu görüşme basına şöyle yansıyordu:

"Almanya Federal Meclisi Başkanı Wolfgang Thierse'nin

resmi davetlisi olarak iki günden beri Almanya'nın başkenti Berlin'de bulunan TBMM Başkanı Bülent Arınç, Federal Meclis'te Federal Meclis Başkanı Wolfgang Thıerse ve Berlin Eyalet Meclisi Başkanı Walter Momper ile görüştü.

Thıerse, görüşmeden sonra Türk gazetecilere yaptığı açıklamada, "Öncelikle Avrupa Parlamentosu seçimleri hakkında görüştük. Seçimlere katılımın düşük olmasından ve çok sayıda Avrupa ülkesinde iktidar partilerinin seçmenler tarafından cezalandırılması üzerinde durduk. Bunun Avrupa'nın entegrasyonunu zorlaştıracağını ifade ettik" dedi.

Türkiye'nin politikası hakkında da görüşlerini ifade eden Thierse, "Ben Leyla Zana'nın serbest bırakılmasından dolayı memnuniyetimi dile getirdim ve teşekkür ettim. Bu, Almanya'da çok olumlu karşılanan bir sinyal oldu" şeklinde konuştu.

TBMM Başkanı Arınç, Thierse ile görüşme öncesinde otobüsle bir Berlin turu yaptı. Arınç, kendisine eşlik eden AK Parti ve CHP'li milletvekilleriyle birlikte, "Checkpoint Charlie" adı verilen ve eskiden Batı ile Doğu Berlin'i birbirinden ayıran geçiş noktasını gezdi. Arınç, Berlin turunun ardından Müstakil İşadamları Derneği (MÜSİAD) temsilcilerini kabul ederek, kısa bir süre görüştü.

"Yıllarca Gecikmiş Pek Çok Reform Bir Çırpıda Meclisten Geçti"

TBMM Başkanı Bülent Arınç, Berlin Eyalet Meclisi Başkanı Walter Momper ile yaptığı görüşmeden sonra eyalet meclisinin altın defterini imzaladı.

Arınç, buradaki konuşmasında, Türkiye'nin AB üyeliği ko-

nusunda özellikle son yıllarda çok büyük atılımlar yaptığını, çok büyük reformlar başardığını belirterek, "TBMM yıllarca gecikmiş pek çok reformu bir çırpıda çıkardı. Bunlar içinde 30 maddeye yakın anayasa değişikliği ve 100'den fazla yasa değişikliği yapılarak bunlara uyum getirildi. Şimdi bunların uygulamaya geçirilmesini de takip etmeye başladık" dedi.

Türkiye'nin, Kopenhag siyasi kriterlerinin hemen hemen pek çoğunu yerine getirdiğini ve kritik eşiği aştığını ifade eden Arınç, "Bu yılın sonunda yapılacak AB zirvesinde Türkiye'nin müzakerelere başlaması kararının alınmasını bekliyor ve ümit ediyoruz. Böyle bir kararın çıkması, Türkiye'deki reformların hem süratle uygulamaya geçirilmesini hem AB'nin kendi değerleri içinde ayrıcalık yapmayacağını göstermesi hem de Türkiye ile AB arasında 1963'te başlamış Ortaklık Anlaşması'na bağlı kalındığını göstermek açısından anlamlı olacaktır" diye konuştu.

Berlin Eyalet Meclisi Başkanı Momper de Türkiye'deki gelişmeleri sadece Almanya'da yaşayan Türklerin değil, kendilerinin de büyük bir ilgiyle izlediklerini belirterek, "Türkiye Avrupa'ya ne kadar yakınlaşırsa aramızdaki dostluk da o kadar artacaktır" dedi. Konuşmalardan sonra Arınç, Momper'e Ayasofya'nın görüntülendiği bir resim hediye etti. Momper de Berlin'in sembolü olan altın boyalı porselen bir küçük ayı heykelini Arınç'a sundu..."

AB ve Hülya Avşar

14 Haziran 2004 tarihinde Almanya'da; "Bu yılın sonunda yapılacak AB zirvesinde Türkiye'nin müzakerelere başlaması kararının alınmasını bekliyor ve ümit ediyoruz. Böyle bir

kararın çıkması, Türkiye'deki reformların hem süratle uygulamaya geçirilmesini hem AB'nin kendi değerleri içinde ayrıcalık yapmayacağını göstermesi hem de Türkiye ile AB arasında 1963'te başlamış Ortaklık Anlaşması'na bağlı kalındığını göstermek açısından anlamlı olacaktır" diye konuşan Bülent Arınç, Tekirdağ-Malkara'da ise Türkiye'yi dörtyüz milyonluk AB'ye kapıcı bekçisi yapmak istiyorlar diyordu:

"Geldiğimiz nokta; içkinin uyuşturucunun, kumarın, fuhşun önünün açıldığı noktadır. Çanakkale geçilmez diyorduk, 80 yıl evvel. Onların düşüncelerini reddediyorduk. Örf ve adetlerini istemiyorduk. Onların bayraklarına karşı çıkıyorduk.

Şimdi Avrupa'nın Fatihi Hoş geldin diye, Türkiye'nin Başbakan'ını karşılıyorlar. Anayasa'nın 6. maddesini hasıraltı ederek, Türkiye'yi dört yüz milyonluk Katolik dünyasının kapıcı bekçisi yapmaya çalışıyorlar..."

Arınç'ın, Tekirdağ'da yaptığı konuşmada Hülya Avşar da nasibini alıyordu. Arınç; Hülya Avşar için; "Fettan bir kadın her önüne gelenle düşer kalkar" diyordu.

Arınç'tan DTP'ye Destek ve Şey'i

14 Ağustos 2006 tarihli Sabah Gazetesi'nde "Arınç'tan DTP'ye destek geldi" başlıklı yazıda Arınç'ın Zanagillerin mensubu olduğu DTP'nin barajı aşmasını önleyecek düzenleme arayışına girenlere tepki gösterdiği aktarılıyordu. Gazete'de; Arınç'ın; "Niyet okumayla DTP'lilerin seçilmesini engellemek antidemokratik olur" sözleri yer alıyordu. Arınç sözlerine şöyle devam ediyordu:

"Kişiler seçilebilir. Halkın seçtikleri kabulümüzdür. Anayasa'ya sadakat yemininin hilafına bir iş yaparlarsa mevcut mevzuatımız zaten bunun çaresini getirmiştir..."

15 Nisan 2004 tarihinde Meclis Başkanı Bülent Arınç'ın ünlü cümlesi basında yer alıyordu: "Şeyini şey ettiğimin şeyi"

Arınç, bir muhabirin 23 Nisan resepsiyonu davetiyelerinde neden sadece kendisinin isminin bulunduğunu sormasına, "şeyini şey ettiğimin şeyidir" şeklinde ahlak ve edep ölçülerine sığmayan bir cevap veriyordu.

Arınç'ın Danışmanı ve Marş Sansürü

11 Mart 2004 tarihli Cumhuriyet Gazetesi'nde "Arınç'ın başdanışmanı Humeyni hayranı" başlıklı yazıda şunlar aktarılıyordu:

"Kendisinin de içinde olduğu 80 sonrası İslamcı kuşağın milli düşünüşü aştığını savunan Kemal Öztürk, şimdi TBMM Başkanı Bülent Arınç'ın danışmanlığını yapıyor. Öztürk, 1990 yılında Girişim dergisinde yayımlanan ve şimdi savunamadığı yazılarında İran İslam Devrimi'ne ve Humeyni rejimine övgüler düzüyor, "Mizah" kitabında da Atatürk devrimlerini hedef alan Öztürk, İslamcı teröristler tarafından öldürülen Turan Dursun'dan ise "Pişmiş kelle" diye söz ediyor."

Dolmabahçe Sarayı'nın 150. yıldönümü töreninde 10 yıl marşının okunması engelleniyordu. Bülent Arınç'ın ev sahipliğini yaptığı geceye, R. Tayyip başta olmak üzere bir çok davetli katılmıştı.

Arınç'tan Atilla Yayla'ya Destek

25.11.2006 tarihinde Bülent Arınç'ın Atatürk'e hakaret eden Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Atilla Yayla'ya

verdiği destek şöyle açıklanıyordu:

"Bülent Arınç da Prof. Atilla Yayla ile aynı görüşte çıktı!.. Arınç: "Yayla'nın sözlerinde Atatürk'e hakaret yok" dedi. TBMM Başkanı Bülent Arınç, Gazi Üniversitesi Öğretim Üyesi Prof. Dr. Atilla Yayla'nın sözleri ve sonrasında yaşanan gelişmeleri değerlendirdi.

TBMM Başkanı Bülent Arınç, Prof. Dr. Atilla Yayla'nın İzmir'deki konuşmasında tasvip edilmeyen bazı şeyler söylemiş olabileceğini, ancak bundan dolayı bir linç kampanyasına girilmesini ifade özgürlüğü açısından çok tehlikeli ve yanlış bulduğunu belirterek, bu kampanyanın içerisinde olanları da kınadığını bildirdi..."

Arınç'ın sahip çıktığı Atilla Yayla 20.11.2006 tarihinde AKP İzmir İl gençlik Kolları tarafından düzenlenen bir panelde şunları söylüyordu:

"Kemalizm ilerlemeden çok gerilemeye tekabül eder. İleride artık bizlere; neden her yerde bu adamın heykelleri ve fotoğrafları var diye soracaklar. Bunun üstünü örtemezsiniz ileride bize soracaklar..."

Allah, Atatürk'e Uzun Ömür Versin

Atilla Yayla ve Bülent Arınç bu tür hezeyanlar içindeyken, 2 Haziran 2007 tarihli Gazetelerde; Genelkurmay 2. Başkanı Orgeneral Ergin Saygun'un "Allah, Atatürk'e uzun ömür versin" şeklindeki sözleri yer alıyordu. Orgeneral Saygun Atatürkçülüğe karşı tavır takınan çevrelere sert tepki gösteriyor ve şunları söylüyordu:

"Allah Atatürk'ü başımızdan eksik etmesin. O'na uzun ömürler versin."

İstanbul'daki Harp Akademilerinde Uluslararası Güvenlik Sempozyumunun 1 Haziran 2007 tarihindeki kapanışında konuşan Orgeneral Saygun, bazı çevrelerin "Atatürkçülüğe" karşı olan görüşlerini; "Bugün Atatürk ve Atatürkçülük bitmiştir, Atatürkçülük bağnazlıktır, Türkiye'nin önünü tıkamaktadır. Anayasa'dan Atatürk'le ilgili bölümler çıkarılmalıdır. Atatürk'ün resimleri resmi dairelerden indirilmelidir" diye savunduklarını hatırlatarak, bu görüşleri "Hezeyan" olarak tanımladı.

"Bu bütün herşeyini geleceğine vermiş, çocuklar ve gençler için bayram kurmuş, öğretmenlere de yeni nesil sizlerin eseri olacaktır, her ne söylediyse ileriye yönelik söylemiş bir insana yapılabilecek en büyük haksızlıktır. Bu sözlerimi, bu fikirleri taşıyan kişilere ithaf ediyorum: Allah O'nu (Atatürk) başımızdan eksik etmesin. Allah O'na (Atatürk) uzun ömürler versin..."

Arınç'ın Atatürk Düşmanlığı

Bülent Arınç, Konya'da yaptığı konuşmada Atatürk ve Atatürkçülük hakkında ağzını açıyor, gözlerini yumuyordu:

"Bizlere yöneltilen en büyük suçlama "Siz Atatürk düşmanısınız" Nedenmiş o? Çünkü Atatürk'ü istismar etmiyorsunuz. Ne yapalım yani sizin yaptığınızı mı yapalım? Siz Atatürk'ün en büyük fotoğrafının altında en büyük rüşveti yiyorsunuz. Siz Atatürk'ün ticaretini yapıyorsunuz.

Ne yapalım yani, sabah kalkalım akşama kadar Atatürk

mü diyelim. Yatarken rüyamızda onu mu görelim. Yani canımız meyve istedi, Atatürk de meyveyi sever miydi diyelim. Size yaranmak için ne konuşalım, ne söyleyelim?...

Dünyanın hiçbir yerinde bir insan kanunla korunmaz. Türkiye'de 5816 sayılı kanun var. Atatürk'ün hatırasına hakareti yasaklar. Başlığı böyledir. Ama Türkiye'de bütün hukukçular bilir ki, buna Atatürk'ü koruma kanunu derler. Asıl adı "hatırasına hakaret" Bütün samimiyetimle söylüyorum, biz kimseye hakareti düşünmeyiz. Ne Atatürk'e, ne size, ne başkasına... Biz niye hakaret edelim. Hakaret etmek demek aşağılamak demektir. Hakaret etmek demek kanundaki tabirle tahkir etmek demektir. Yani kötü kötü sözleri bana söyletmeyin.

Bir milli kahraman eğer kahramansa onun kanunla korunmasına ihtiyaç yoktur. Bu millet Ali cenap bir millettir ki, yapılan her hayrı bilir. Bir çivi çakan insanı bile unutmaz...

...Eğer bu insan Mustafa Kemal ise tarihte yeri elbette vardır. Yaptıklarıyla, yapmadıklarıyla, hatalarıyla, sevaplarıyla, yapmayı düşünüp yapamadıklarıyla... Mutlaka doğru yaptığı şeyler olduğu kadar, yanlış yaptığı şeylerin olması doğaldır. Siz Atatürk'ü adeta hatasız, günahsız, hiç ölmeyen bir ilah gibi kabul ediyor, Atatürkçülüğü bir din haline getiriyorsunuz. Sizin bana Atatürk'ü sevip sevmediğimi sormanız için önce onu bulutların arasından alıp yere ayağını oturtmanız lazım. O da bir insan çünkü. O da yer içerdi. O da evlenir boşanırdı. O da gülerdi, ağlardı. O da içki içerdi, meyve suyu içerdi, ne bileyim ben.

Benim gibi bir adamdı. Yani bir başka şey değil ki, bu bir

insan nihayet. Bir insanı bir ilah haline getirdiğiniz zaman onda kusur bulmanız mümkün mü?..

Benim babam öldü. Benim dedem de öldü. Benim dayım öldü. Allah sizinkilere de rahmet etsin. Hepinizin babaları, dedeleri, evlatları öldü. Peygamberimiz öldü, aleyhüsselatü vesselam. Bütün Hülafa-i Raşidin öldü. Sahabeden kimse kalmadı. Ama Atatürk ölmedi olur mu öyle şey? Nasıl ölmesin, niçin ölmedi, bunu söyleyin. Bunu söyleyen bir insan mantıklı mıdır?

Öldü yahu mezarı da şurada. Lütfen gülmeyin bir başka mana çıkarabilirler. Çünkü Türkiye'de siz gördünüz rüyaları bile anlatmak hürriyetine sahip değilsiniz. Siz güldüğünüz zaman "bak insanları tahrik etti de güldürdü" derler. Vallahi korkarım. Adam öldürenler kurtulur da mahkemelerden Atatürk'ü alaya aldı diyen insan kurtulmaz. Damdan düşenin halini damdan düşen bilir. 163'den beş yıl ağır hapis yiyen bir adamın ne demek istediğini bilirsiniz..."

Bülent Arınç'ın 163'den aldığı bu ceza Sabih Kanadoğlu ve arkadaşlarının önüne gelir. Kanadoğlu ve arkadaşları kararı bozarlar ve Arınç paçayı kurtarır.

Bu açıklamadan sonra biz dönelim yine Arınç'ın Antalya konuşmasına:

"Gülmeyin doğrusunu söylüyorum. O da bir insandı. Faniydi, öldü. İnancımıza göre hesabını da verecek. Doğrusuyla eğrisiyle elbette hesap görülecek...

Ona ölmedi demek ne kazandırır o insana, size ne kazandırır? 100 yaşında, 101 yaşında, 102 yaşında, 103 yaşında...

Doların numarator çevirdiği gibi, her sene bir yaş ekleniyor. Olmaz böyle şey... O da hata yapabilirdi. Mustafa Kemal'in ak dediğine kara diyenin vay haline derseniz. Bu ne demokrasi olur, bu ne temel hak ve hürriyetler olur...

...Aziz kardeşlerim, demokrasi içinde bir resmi ideoloji olarak Atatürkçülüğü koymak mümkün değildir. Bugün Atatürkçülük devletin resmi ideolojisidir. Türkiye'de herkes, Türkiye'de her parti, her dernek zorla, mecburen Atatürkçü olmak zorundadır. Hangi demokraside bu var Antalyalılar.

Bırakınız şunu bunu, demokrasi açısından meseleye bakınız. Hangi devletin anayasasında bir insanın ismi ilke haline getirilmiş ve tüm milletvekilleri onun adına yemin etmek mecburiyetinde bırakılmıştır. Hangi devletin protokolünde mozole ziyareti vardır. Hangi devlette memurlar memuriyete girdikleri gün yazılı bir beyanname imzalayıp dosyasına koymak zorundadır, "ben Atatürkçülükten ayrılmayacağım" diye...

10 Kasımları, 20 Kasımları bırakınız. Her parti kongresini yapar, Otomobilciler Derneği kongresini yapar, Kanarya Sevenler Derneği kongresini yapar, kocaman bir çelenkle huzuruna giderler. Affet bizi biz ettik sen eyleme derler. Özür dilerler, af dilerler, yahu demokrasi adına konuşuyoruz hangi devlette var af dilemek, özür dilemek?... Sen her şeyin iyisini bilirdin de, en kötüsünü biz yaptık bizi kurtar demek. Nerde soruyorum demokrasiye can verenler, gönül verenler, hangi demokraside ebedi şef diye bir kurum var. Hangi demokraside yol gösterici ebedi kurtarıcı diye bir isim var. Hiç birisi yok.

Biz şunu istiyoruz, Türkiye'de. Atatürkçülük resmi ideolo-

ji olmaktan çıkmalı. Bir sivil ideoloji haline gelmelidir. Bunun anlamı ney? Türkiye'de isteyen istediği kadar Atatürkçü olsun, istemeyen de başka bir şey olsun. Niye herkesi mecbur tutuyorsunuz. Bir parti göğsünü gere gere "Ben Atatürkçüyüm" diyebilmeli bu hak onlarındır. Hiçbir zaman da ellerinden almayız. Bir başka parti de "Ben Atatürkçü değilim" diyebilmeli. Niye gocunuyorsunuz?.. Demokrasi dediğin böyle olur.

Senin demokrasi dediğin şey neye benziyor, biliyor musun? George Orwel diye bir İngiliz yazar var. Bu İngiliz yazar, yirmi beş yıl kadar önce Komünizmi hicveden bir kitap yazdı. Hayvanlar çiftliği veya Domuzlar Diktatoryası diye... Komünizmi bu kitap kadar güzel hicveden bir başka kitap yoktur. Bakınız bir misal söyleyeyim sizlere bir çiftlik var içersinde. Hayvanlar var ama domuzlar diktatoryayı kurmuşlar. Şimdi bu çiftliğin kapısına bir tabela koymuşlar. Tabelada bir yazı var. Diyelim ki, bu otelden o çiftliğe bakıyoruz. Karşıda bir tabeladaki büyük harfleri okumak mümkün ne yazıyor? Bütün hayvanlar eşittir. Altında başka yazılar var ama imza gibi kalmış, küçük yanına gitmezseniz göremiyorsunuz. Onu okumanız için çiftliğin kapısına gitmeniz lazım. Kocaman yazıda bütün hayvanlar eşittir. Ama küçücük yazıda domuzlar daha fazla eşittir yazıyor.

Bakınız bu işi demokrasi içersinde bir yere oturtmak lazım.... Dağlara taşlara Atatürkçüyüm diye yazsanız ne faydası var. Sizin Atatürkçülüğünüz doğudaki ateşi söndüremiyor. Atatürkçülüğünüz enflasyonu durduramıyor...

Açıkça söylüyorum. Bizim Atatürkçülük gibi bir mesele-

miz yok. İstiklal mücadelesi içersinde, yeni Cumhuriyet içersinde O'na da layık olduğu yeri vereceğiz. Neresi layıksa tabi!.."

Yeni Başlayanlar İçin Bülent Arınç

Hürriyet Gazetesi'nde Ahmet Hakan "Yeni başlayanlar için Bülent Arınç" başlığı altında kendince Arınç'ı anlatıyordu:

"Bülent Arınç, eskiden **"Manisalı içli bir avukat"** idi.

O kadar içliydi ki...

Ancak **"Girdiği bütün davaları kaybederek sakinleşecek"** bir hali vardı.

Bu özelliği devam ediyor.

Görmüyor musunuz?

Türkiye Cumhuriyeti protokolünün "iki numarası"nda bulunmasına karşın...

Bir türlü huzur bulamıyor!

Çünkü o bir **"zafer adamı"** değil.

İstikrar dönemlerinde canının sıkılması bundandır.

Uzlaşmanın ön plana çıktığı anlarda bunalması bundandır.

O, hayatta en çok mazlum konumuna düşmeyi sever.

Yaptığı tüm çıkışların en derindeki amacı şudur:

"Aman! Yetişin komşular, zulme uğradım" diye feryat etme imkânını elde edebilmek.

Çıkışını yapar, olağan tepkiyi alır, mazlum konumuna düşer ve bir parça rahatlar.

Ta ki yeni bir **"Zalimin zulmü varsa mazlumun Allah'ı var"** duygusunu yaşamasına zemin hazırlayacak çıkışa kadar.

O Türk siyasetinin **Sami Hazinses**'idir.

Aşırı tevazusuyla terör estiren adamlardandır.

Gözyaşlarını silah olarak kullanmaktan kaçınmaz.

Şahane hitabetinin tek kusuru, tekdüzelik ve durgunluktur.

Tekin değildir: O müthiş nezaket ve kibarlığı, her an hiç olmayacak bir kabalığa dönüşme potansiyeli taşır.

Dişil duygusallıktan delikanlı bir erkeksiliğe savrulur durur.

Güllerin içinden gelirken gözyaşlarını tutamaz; ama hoşuna gitmeyen soru karşısında da;

"şeyini şey ettiğimin şeyi" yorumunu patlatıverir.

Bir strateji adamı değil de bir gelgitler adamıdır Bülent Arınç.

Bütün istediği, şöyle dört başı mamur bir zulümdür.

Mississippi Eyaleti'nin o bezgin ve sıkıcı çölünde hoyrat beyazların elinde sıkışıp kalmış bir "zenci" olmak ister.

Ya da...

Güney Afrika'da İngiliz İmparatorluğu'na kafa tutan genç **Gandi**!

Fakat... Ne yazık ki...

Meclis Başkanlığı'na kadar yükselebileceği bir ülkede yaşamaktadır.

Tamam, **"Dünyayı boş vermiş bir derviş"** edası taşımaktadır.

Tamam, **"Bu dünyadan çok öteki dünyayı hesaba katıyormuş"** gibi bir imaj vermektedir.

Ancak...

Kendisine yönelik en küçük bir eleştiri karşısında, o eleştiriyi kaleme alan adamın isminin üstünü hışımla çizecek kadar da dünyevidir...

Zaten **"toplumun vicdanı"** gibi görünme arzusunun ya da **"zulme uğramış bir mazlum"** gibi görünmekten hoşlanmasının altında da bir parça bu dünyeviliğin etkisi vardır.

Bu dünyadan vazgeçmiş havası atan bir dünyevidir Bülent Arınç...

Ama hesapsız filan da değildir.

Gücün kimin elinde bulunduğunu bilir.

Nereye kadar ilerleyebileceğinin farkındadır.

Ne yüzde 10'luk bir kitlenin kahramanı olacak çıkışlarla Çankaya'ya çıkabileceğini düşünür...

Ne de **Tayyip Erdoğan** ile bilek güreşine girişmeyi göze alacak kadar saftır.

Onun tek bir amacı vardır: Huzursuz ruhunu bir parça rahatlatacak bir huzursuzluk!

"Yar bana biraz zulüm" diye haykırışı bu yüzdendir.."

Fethullah Gülen Benim Dostum

FP Grup Başkanvekili sıfatıyla konuşan Bülent Arınç, Fetullah Gülen'in DGM'de açılan davada beraat edeceğini söyleyerek, ona sahip çıkıyordu.

Arınç, Fetullah Gülen hakkında da 312. madde nedeniyle gıyabi tutuklama kararının verildiğini kaydederek, "Türk milletinin yetiştirdiği ender şahsiyetlerden biri, faaliyetlerinde suç

unsuru olmamıştır. Biz bu iddiaların boş çıkacağını ve yargıda aklanacağını çok iyi biliyoruz" diye konuşuyordu.

"Ankara DGM Cumhuriyet Savcısı Nuh Mete Yüksel'i de eleştiren Arınç, "Bu tür davaları açmaya meraklı, hele hele bazı davaları abartarak, büyüterek, sansasyonel hale getiren" Yüksel'in açtığı davaların yüzde 80'inin beraatla sonuçlandığını savunuyordu. Ancak dava açılmadan önce sağlık sorunlarını bahane ederek ABD'ye göçen Fetullah Gülen aradan geçen bunca yıla rağmen Türkiye'ye dönmüyor, Allah'ın korumasından, CIA ve FBI'ın kanatları altına giriyordu..."

Fetullah Gülen'e yakınlığı ile tanınan Özel Samanyolu Liselerinin 20. Kuruluş yıldönümlerine Meclis Başkanı sıfatı ve eşi Münevver Arınç ile katılan Bülent Arınç, bu okullarda okuyan oğlu Mücahit Arınç'a plaket veriyordu.

31. 5. 2006 tarihinde: " Fethullah Gülen benim dostum." diyen Arınç, 18 Haziran 2006 tarihinde, Gülen'in yurda dönmesini ise "Bitsin artık bu vuslat" sözleriyle teşvik ediyordu:

"TBMM Başkanı Bülent Arınç, gelecek yıldan itibaren Uluslararası Türkçe Olimpiyatlarında başarılı olanlara TBMM özel ödülü vereceklerini bildirdi.

Arınç, "İstanbul Kongre ve Gösteri Merkezi"nde düzenlenen 4. Uluslararası Türkçe Olimpiyatı ödül töreninde yaptığı konuşmada, 84 ülkeden 400'e yakın gencin katılımıyla yapılan yarışmanın herkesi çok mutlu ettiğini ve bundan gurur duyduğunu söyledi.

Türkçe'yi bir Türk kadar güzel telaffuz eden bu öğrencilerle iftihar ettiğini belirten Arınç, Türkçe Olimpiyatının 10. yılın-

da bütün dünyadan çok sayıda öğrencinin katılımıyla büyük bir olimpiyat düzenleneceğini kaydetti. Yarışmaya gelen öğrencilerden bir kısmının kendisini Meclis'te ziyaret ettiğini anımsatan Arınç, şöyle devam etti:

"Orada onlara hitaben şunları söylemiştim; 'Benim ülkemde Türkçe'nin kıymetini bilmeyenlerin sayısı artmaya başladı. Bir kuş öksürüğü kadar zarif, bir su şırıltısı kadar güzel ve dünyanın en zengin anlamlı dillerinden biridir Türkçe. Ama öyle bir eğitim girdabından geçiyoruz ki 15-20 kelimeyle konuşanların, argoyu Türkçe zannedenlerin sayısı arttı. Veya kelimelerin, cümlelerin önünü yumruklayarak, arkasını tekmeleyerek, ortasını yamultarak konuşanlar var. Türkçe'nin güzelliklerini yaşatmalı, büyütmeliyiz. En zengin kelime haznesi ile onu konuşmalı, yazmalı, söylemeliyiz. Şarkı, folklor ve okuma dilimizde Türkçe'yi yüceltmeliyiz. Türkçe'yi bütün zenginliği, haşmetiyle devam ettirmeliyiz' demiştim."

"Önümüzdeki yıldan itibaren Türkçe Olimpiyatında başarılı olanlara milletimiz adına TBMM özel ödülü takdim edeceğiz" diyen Arınç, Türkçe Olimpiyatına katılan her öğrencinin ödüllendirilmesi gerektiğini ifade ediyordu.

Arınç, bir maraton koşusunun bile ilk adımla başladığına dikkat çekerek, şunları kaydediyordu:

"Bu işi düşünen bir kişi var. Bu işi büyüten, kendi boyundan daha güzel hedefleri kendisine hedef edinen insan var. 100 ayrı televizyonda canlı yayımlanan programın içindeyiz. Eminim ki milyonlarca insan şu anda bizi göz yaşı dökerek izliyor. Bunların arasında birisi var ki gurbette tek başına hüzün-

le televizyondan bizi seyrediyor. Bir kişi, inandığı sözleri inandırdı, hedef gösterdi, teşvik etti. Doğru bir şey söyledi; 'fedakarlık yapmamız gerekir, bütün dünyaya ulaşmalıyız, Asya, Avrupa bizimdir. Türk okullarını açmalıyız. Bu okullarda nitelikli eğitim vermeliyiz. Bu okullarla bizi biz yapan değerlerle Türkiye'yi kucaklaştırmalıyız, el ele vermeliyiz' dedi. Ve bu başarıldı. Bu çocukların geldiği okullar, dünyanın en az 100 ülkesinde 500'den fazla okul vardır, ben bunların pek çoğunu gördüm."

Bu okullara bazen gözü yaşlı ve tek başına gittiğini, şimdi Meclis Başkanı sıfatıyla parlamento başkanları, cumhurbaşkanları, başbakanlarla ve büyükelçilerle giderek Türk Bayrağı çekilmiş gönderin altında öğrencileri kucakladıklarını belirten Arınç, "Tek bir adımla başladı bu yürüyüş ve muvaffak olundu. Televizyon başında belki saatler ötesinde bizleri izleyen o güzel insana ve arkadaşlarına milletim adına teşekkür borcum var. Hüzünlü gurbet bir an önce bitsin, vuslat gerçekleşsin" diye konuşuyordu.

81 ilden insanların tasarruf ettikleri 3-5 kuruşu bir araya getirerek ve bunu kendi geleceklerine kullanmayarak bu hizmet için ayırdıklarını anlatan Arınç, insanların hiç bilmedikleri yerlere giderek oralarda en güzel eğitim kurumlarını meydana getirdiklerini de söylüyordu.

Arınç'ın Vuslat gerçekleşsin çağrısının ardından, DP Genel Başkanı Mehmet Ağar da "Şimdi gurbette olan, hasta olan Fetullah Gülen bu hayalin mimarıydı. Hayali gerçekleşti" sözleri ile Arınç'a destek veriyordu.

2.5.2006 tarihinde Arınç, Fetullah Gülen'in hocası ve onu Diyanete alan Yaşar Tunagür'ün ölümü üzerine ailesine başsağlığı diliyor ve şunları söylüyordu:

"Diyanet İşleri'nin eski başkan yardımcılarından, değerli eşiniz Yaşar Tunagür'ün vefatından büyük üzüntü duydum. Milletimizin birlik ve beraberliği için çalışan bir din adamı olan Tunagür, ömrünü hayır işlerine adamıştı. Yeri doldurulmayacak hizmetleri asla unutulmayacaktır."

Şeytan Yolu

Bülent Arınç'ın övgüler yağdırdığı Gülen, ev toplantılarında şunları söylüyordu:

"...Doğru yolu görseler onu yol yordam edinmeyecekler... Düzen yordam edinmeyecek, o yolu tutup gitmeyecekler... Şeytan saltanatına ait bir yol kendilerine gösterildi mi; komünizmdir, kapitalizmdir, faşizmdir, bilmem ne izm'dir, ne izm'dir... Şeytana ait bir yol onların önlerine getirilip onlara gösterildi mi; hemen yol olarak, yordam olarak onu benimserler, parlamento olarak onu benimserler, Reis-i Cumhur olarak onu benimserler... İnsan karihatından çıkan yolu, ŞEYTAN YOLUNU benimserler!.."

Kendi ve yandaşlarınca kurmak istedikleri düzenin dışındaki bütün sistemleri ki, buna Demokrasi de dahil **"şeytan Yolu"** olarak damgalayan, eninde sonunda bir gün **"şeriat"** nizamının geleceğini ilan eden, kendi gibi düşünmeyen insanları **"kobra"** olarak niteleyip, böyle insanlar hakkında iyi düşünmenin **"kobralara merhamet"** olacağını müridlerine bildiren böy-

le bir insanı; geçmişine, gittiği yola, arkasındaki destekçilerine bakmadan bizlere **"Hoşgörü abidesi"** olarak yutturmaya kalkıyorlardı.

Emniyetin övgüler düzdüğü Gülen; özlediği, arzuladığı nizam içinde İstanbul Çamlıca'da yaptığı bir konuşmasında şöyle haykırıyordu:

"Bir gün gelecek semavat, zemin; bütün düzeniyle, nizamıyla İslam'ın bembeyaz eline teslim olacak. Yed-i Beyza İslam'a, yani Hz. Musa'nın harikalar meydana getiren asayı taşıyan mübarek eli demektir. AK ŞERİATA, ak yola, ak sisteme, ak el... NASIL OLSA OLACAK!.."

Gülen, bu iddiasını da ."İnancın Gölgesinde-2, adlı kitabının: 207. Sayfasında yer alan şu sözleriyle pekiştiriyordu:

"Medine döneminde ise, iktisat ve içtimaiyatta, hukuk ve muharebelere ait meselelerin gündeme geldiğini ve bir SİTE DEVLETİNİN kurulma çalışmalarının başladığını görüyoruz. Bütün peygamberler için değişmeyen BU KANUN, BAŞKA HİÇBİR DEVİRDE DE DEĞİŞMEYECEKTİR"

Gülen, tebliğ ve cemaatleşmenin ardından, Takıyye sanatının en önemli virtüözlerinden biri olduğunu şu sözleri ile kanıtlıyordu:

"Yapılan hareket, kime karşı yapılıyorsa, tavrımız onlar tarafından hiç hissedilmeden ve sezdirilmeden yapılmalıdır ki, hedefi vurma ve yara almadan da dönmek mümkün olsun"

Gülen; gerek kitaplarında gerekse vaazlarında ve kapalı kapılar ardında düzenlenen ev toplantılarında; **Nihai atak** için kendine bağlı kişilere gayet kurnazca verdikleri taktiklerle çıkı-

şın zamanlamasının iyi yapılmasını, ölümü göze almayı, hesaplaşmaya hazır olunmasını, misyona kitlenmenin önemini, söz değil aksiyon ve hamle gerektiğini, savaş halini, sürekli aksiyonu, karar gününü ve şerefli bir ölümün yeğlenmesini işlemektedir.

Gülen; "**İ'layı Kelimetullah ve Cihad"** adlı kitabında cihadın tarifinin "**İslamla birlikte Allah yolunda kavga verme"** olduğunu, bu savaşın herkese farz olduğunu, hangi halde yapıldığını, İslami bir görev olduğunu, kıyamete kadar devam edeceğini, peygamber mesleği olduğunu, bir cemaatın kendini buna adaması gerektiğini, cihattan geri durmanın günah olduğunu, en büyük İslami müeyyide olduğunu, cihat olmayınca huzurun da olmayacağını, tek ve asıl vazife ayrıca tek çare olduğunu, şehit ya da gazi olunmasının gerektiğini, yeryüzü hâkimiyetinin cihatla gerçekleşeceğini, İslami bir borç ve en yüksek ideal olduğunu sayfalarca işlemektedir. Bunun böyle olduğuna "Yakînimiz vardır" diyerek müritlerine gaybı bilen evliya havasıyla konuşmaktadır. Ama asıl bu konuda gerçek arzusunu ise şu cümleyle açığa vurur.

"Kürsüde de bazen öyle olur. Mesela Hz. Hamza vurdu derken, sanki kılıcı ben kullanıyorum gibi olur." (Fasıldan Fasıla-1, sf. 78)

"Biz herkese karşı rabbimizi anlatmakla mükellefiz ve dünyaya karşı hem **manevi hem de maddi cihadda muvaffak olmak zorundayız."** (İ'lâyı Kelimetuhllah veya Cihad, sf. 34)

Gülen, cemaatına dahil olan ve cemaatının ulaşabileceği saf insanları bu ülkede kendilerine zulüm yapıldığı gibi gerçek

dışı anlatımlarla kışkırtır, onların beyinlerini, "**cihad**" yani **"Allah yolunda savaş"** gibi dini motiflerle yıkar. Gülen, yine cemaatına verdiği bir seminerde şunları söyler:

"Düşünmeli ki, bu memlekette hatta bütün İslam aleminde tevhidin temelleri sarsılmış, **Allah inkar edilmiş**, peygamber (a.s) **tezyife** maruz kalmış, din bütünüyle hafife alınmış ve bütün cihanı aydınlatan hatta düşmanlarına bile mucizeliğini kabul ettiren aydınlık tufanı **Kur'an-ı Kerim ayaklar altına alınmış,** inanmış insanların yanında bile adeta dinin hiçbir ağırlığı kalmamış ve her şey içinden çıkılmaz bir hale gelmiş. İşte böyle bir devrede hem yapacak iş çok hem de yapılan işlerin değeri büyük olur...

Karşı taraf bir taş çekiyor bütün duvarı aşağı yıkıyor, biz ise taş üzerine taş koya koya o duvarı yeniden örmek zorundayız."

Gülen, bu konuşmasının ardından kendilerine Allah'ın koruma elinin uzandığını, koruma ve kollama altında olduklarını da söylüyordu. Hizbullah örgütünde de militanların beyinleri yıkanırken, koruma ve inayet altında oldukları beyinlere işleniyor, onlar da bunu gerçek zannediyorlardı. Hatta kendilerine göre öyle bir koruma altındaydılar ki, kendilerine ve özellikle kurucu liderleri Hüseyin Velioğlu'na asla kurşun işlemeyecekti. Ancak, Beykoz'daki çatışmada ilk kurşun Velioğlu'na isabet ettiğinde, sürekli böyle düşünen militanlar, adeta şoke oluyorlardı. Polisteki sorgularında bu uğradıkları hayal kırıklığını anlatarak, daha bir çok açıklamalarda da bulunuyorlardı. Fetullah Gülen de, insanları aynı yöntemle avlamaya çalışıyordu.

"Fakat bütün bunlarla beraber açıktan açığa inayet elinin göründüğünü söylemek te mümkündür."

Gülen, bu şekildeki beyin yıkamadan sonra, şeriat yolundaki nihai hedefini de açıklar,

"Kanla abdest almak!.."

"Cihad, bir mümin'in uğruna canını feda edebileceği en tatlı bir mefkure ve en yüksek bir idealdır. Zira mümin, kendi teri içinde boğulma veya **kendi kanıyla abdest alma gibi bir payeyi** ancak cihadla elde edebilir." (a.g.e., sf. 45)

Tabi ki bu uğurda ya şehit olunacaktır ya da gazi!..

Hizbullah militanları için de **"Allah askerleri, Allah Partisi ve siyasi boğuşmalar ve siyasi partiler karşısında Allah Partisi"** tanımlamalarını yapıyor, bunlara övgüler yağdırıyordu.

"...Sürekli ittikaya kendisini salmış, kaptırmış, arayışına girmiş, yakalamış dahasını arayan, takvanın dahasını arayan derinlerden derin kutsiler... Hz. Muhammet Mustafa'nın askerleri, Cindullah; Allah ordusu... **Hizbullah**; Allah cemaati, tabiri caizse Allah Partisi... Siyasi boğuşmalar, siyasi partiler karşısında Allah Partisi..."

Arınç Nazım İçin Mezar Yeri Önerdi

Dört günlük Moskova gezisine "Lenin'i ölü görmek güzel" esprisiyle damga vuran ve Nazım Hikmet'in mezarı başında şiir okurken gözyaşı döken TBMM Başkanı Bülent Arınç, gezinin ardından Sabah Gazetesi'ne Nazım Hikmet'in mezarının Türkiye'ye getirilmesi halinde gömülmesi için gönlünden hangi köy mezarlığının geçtiğini açıklıyordu.

Nazım'ı "Bir mücadele insanı" diye tanımlayan Arınç, gençliğinde dönemin iki ünlü şairi Necip Fazıl ile Nazım Hikmet'in tartışmalarını ilgiyle okuduğunu söyledi. "Tabii biz o zaman Necip Fazıl'ın tarafını tutardık" diyen Arınç, Nazım'in şiirlerini 15 yıl önce okumaya başladığını belirterek "Nazım'ın mücadelesi beni çok etkiledi. Uzun yıllar cezaevinde yatmış, çok genç yaşta Türkiye'den ayrılmak zorunda kalmış. Moskova'da önceleri çok iyi karşılanmış ama sonra gurbet ve hasret acısı içine iyice oturmuş. Bunlar insani olarak beni çok etkiledi. Bir kere ben kendimi bir mücadele insanı olarak görüyorum. Herkesin bir fikri olmalı. Hayatı boyunca doğruları için mücadele etmeli. Nazım'ın doğruları o zaman öyleydi.

Ben o ideoloji ile çok dost olmadım, hatta karşısında mücadele ettim. Ama bir tarihle yüzleşme zamanı benim için çok önemli." Arınç, mezarının getirilmesi halinde ünlü şairin Türkiye'de nereye gömülebileceğine ilişkin "gönlünden geçenleri" de şöyle anlattı:

"Mezarının Türkiye'ye getirilmesi için vatandaşlık hakkı olmasına gerek yok. Nazım'ın en büyük arzusu bir köy mezarlığına gömülmesi. Ben köy mezarlarını bilirim, çok ziyaret ederim. Köy mezarları genellikle yolların yanına yapılır. Gelip geçenler bir Fatiha okusunlar diye. Aynı duyguları Nazım'da gördüm. Bir köy mezarlığını, yakındaki arkadaşlarını, komşularını da tarif ediyor. Hatta '40'ı çıkmadan vefat eden şehit de Ayşe olsun' diyor, bir tarafından da ırgat filan kişi olsun. Ondan sonra da en güzel özlemini dile getiriyor. Diyor ki, 'başımda bir çınar ağacı olursa taş falan istemem.' Bu şiiri okuduktan

sonra mezarını ziyaret etmeye ahdım vardı. Anadolu'da köy çok. Manisa'nın Gördes ilçesinin Kaşıkçı köyünden Hüseyin abi diye çok sevdiğim bir dostum vardır. Vefatında yanında olamadım. İlk gittiğimde köyünde mezarını ziyaret ettim. Bu tarife çok uyan bir yer. İstediği çınar ağacı da bulunabilir. Yeter ki cenazesi Türkiye'ye getirilebilsin."

Atatürk ile Nazım'ı Neden Birarada Anarlar

"tepkimiz.net" adlı internet sitesinde Hakan Arıkan, Nazım Hikmet'i anlatan bir yazı kalem alıyordu:

'En büyük Türk: Atatürk' söylemi Türk milletinin arasında hızla yayılmaktadır. Bunda Atatürk'ün daha iyi tanınmaya başlamasının etkisi çok büyüktür. Ama bu tanıma Türk evladının kendi çabaları ile olmaktadır. Atatürk daha yakın zamanlara kadar yalnızca kendi yüzleri görünmesin ve sığınacakları bir dalgakıran olsun diye sahte Atatürkçüler tarafından Türk Milleti'ne tanıttırılmıştır.

Atatürk'ü kim sevemez: Türk kelimesinin ta kendisi ile sorunu olanlar... Kimdir bunlar? Haymatlos bir dünya vatandaşlığı isteyen, Rus emperyalizmine hizmet eden, milliyet kavramını reddeden, dini bir afyon olarak belirtip bütünüyle reddeden beynelmilel **komünistler** ve Anadolu Federe İslam Devleti vatandaşı olmak için can atan Türklük ile temelden sorunlu Amerikan, Alman, İngiliz, İsrail çıkarlarına hizmet eden **dinciler** ve "Ne Mutlu Türk'üm Diyene" sözü ile nasiplenemeyen ve başka ırkların gizli ve açık sevdalarını içlerinde barındıran **bölücü zihniyetliler**...

Demek ki ortak payda ne imiş; **hepsi de aslında Türk düşmanı!**

Kafalar karıştırılmaya çalışılıyor ve çeşitli ideolojiler taraftar toparlamak için Yüce Türk Atatürk'ün adını istismar ederek gerçek yüzlerini maskeliyorlar.

Tutturmuşlar bir Nazım, her fırsatta gizli hülyalarını açığa vurup duruyorlar. Gerçeği bilmeyen Türk gençliği ise ister istemez bu gizli emellerin çekim alanına giriyor.

Oğlu Mehmed'e yazdığı mektupta Nazım ne demektedir:

"...Bizim hudutlarımız içinde Ermeniler de, Rumlar da, Kürtler de yaşıyor. Öyleyse, dili, dini, devleti ve devlet hudutlarını birleştirsek, yani bu üç hususta müşterek olan insan topluluğuna millet derler, desek olur mu? Bu da olmaz"

Gördünüz mü Üniter bir devlet anlayışı bu yazımda?

Yazdığı bir başka yazıda Nazım ne zırvalıyor bir de buna bakalım:

"Türkiye Cumhuriyetinin kuruluşundan sonra, Türk idarecileri ve egemen çevreleri, Kürt halkına tanımayı vaad ettikleri millet ve insan haklarını tanımadı. Hatta işi Kürt milletinin millet olarak varlığını bile inkara kadar götürdü." (K.B adlı bir Kürdolog arşivinden)

Bu kadar mı yalnızca... Ondan feyz alan ailesi neler yapmış ona da bakalım mı:

Nazım'ın Ailesi Kürtlerle Dayanışma Halinde

Sadece Nazım'ın kendisi değil, diğer yandan aile fertlerinden eşi Münevver Hanım, oğlu Mehmed Nazım, üvey kızı Renan'ın Polonya'da bulundukları yıllarda Kürtler ile belli bir da-

yanışına içinde olmuşlar. Bu yıllarda çekilen bazı fotoğraflarda Kürtler tarafından örgütlenen yürüyüş ve gösterilere Nazım Hikmet'in aile fertlerinin de katıldığını görüyoruz.

Örneğin Polonya'da öğrenim görmekte olan Kürt öğrencilerinin Varşova'da yapmış olduğu bir yürüyüşte Nazım Hikmet'in oğlu Mehmed ve üvey kızı Renan ön sırada yer almışlar. O yıllarda Polonya'da öğrenim görmekte olan Kürtlerden Memo Y—'in ifadesine göre bu yürüyüş esnasında taşınan Kürdistan haritasını da Nazım Hikmet'in eşi Münevver Hanım kendi eliyle yapmış. Kürdistan haritası ve Kürdistan sözcüğünün büyütülmüş birer harfini göğüslerine asan öğrencilerin yer aldığı bu yürüyüşün ön saflarında Renan'ın ve Memo Y—-'in Kürt ulusal giysileriyle yürüdüğünü görüyoruz."

Şimdi birlikte düşünelim bir insan hem Said-i Kürdi'yi canından çok sevip hem de Atatürkçü olabilir mi? İçinizden elbette olamaz diye geçireceksiniz. Haklısınız. Ömrü boyunca o ve onun rejimini yıkmak için mücadele etmiş İngiliz ajanı Saidi Kürdi nasıl aşikar bir Atatürk ve Türklük düşmanı ise aynı şekilde ömrü boyunca o ve onun rejimini değiştirmek için çabalayan Rus ajanı Nazım Hikmet de bir Atatürk düşmanıdır. Beynelmilel eski tüfek Marksistlerin bugün dinci taife ile el ele kol kola olmaları acaba bir rastlantı mıdır? Yoksa ortak düşmana karşı birlikte mücadele mi veriyorlardır? Bu mücadelenin kime-neye karşı olduğu bellidir: Atatürk'e ve onun eserlerine; Türkiye Cumhuriyeti dahil!

Bakalım Nazım'ın hangi seneler yargılandığına ve kimisinden aflar sayesinde kurtulduğuna:

1925- Ankara İstiklal Mahkemesi Davası

927- 1928 İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1928- Rize Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1928- Ankara Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1931- İstanbul İkinci Asliye Ceza Mahkemesi Davası

1933 -İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1933 -İstanbul Üçüncü Asliye Ceza Mahkemesi Davası

1933- 1934 Bursa Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1936- 1937 İstanbul Ağır Ceza Mahkemesi Davası

1938- Harp Okulu Komutanlığı Askeri Mahkemesi Davası

1938- Donanma Komutanlığı Askeri Mahkemesi Davası

(Burada konunun daha iyi anlaşılabilmesi için hemen bazı kaynaklara başvurmak gerekmektedir:

http://www.nazimhikmet.net/kitaplar/nazimhikmet_ve_1938_harbokulu_olaylari/kitap.php

http://atsiz.org/belgeler/knh/knh_goster.a.php?picid=1)

Yani kolayca görüleceği gibi bütün yargılanmaları Atatürk dönemine denk gelmektedir!

Şimdi hemen yok efendim Kuvva-i Milliye destanı filan demeye başlayacaklardır.

Ben de diyeceğim ki onu yazmaktaki gayesi Atatürk'ü komünist ideolojiyi benimsemiş sanmasıdır! Durumun böyle olmadığını anlayınca **burjuva kemaller** (28 Kanunusani) hemen su yüzüne çıkmıştır...

"Trabzon'dan bir motor açılıyor

Sahilde kalabalık!

Motoru taşlıyorlar

Son perdeye başlıyorlar!
Burjuva Kemal'in omuzuna binmiş
Kemal kumandanın kordonuna
Kumandan kahyanın cebine inmiş
Kahya adamların donuna
Uluyorlar.
Hav.. hav.. hav.. tu
Yoldaş unutma bunu
Burjuva ne zaman aldatsa bizi
Böyle haykırır
Hav.. hav.. hav.. tu"
-Nazım Hikmet-

Yok vatan sevdası imiş, yok en büyük Türk şairi imiş... Bunlar hep yalan dolan şeylerdir. O Türkiye Cumhuriyeti'ni değil Sovyetlere yama olacak bir Anadolu'yu sevmekte-istemektedir!

Bu konuda yazılmış bir yazıyı okuyalım:

"Nazım Deli miydi?

Son günlerde kulaklarımız yine Nazım Hikmet teranesi ile dolmaya başladı. Bu, açılan ilk kampanya değildir. Türkiye'de Nâzım Hikmet konusunda zaman zaman rüzgârlar estirilir. Şairin memleketini çok sevdiğinden, İstanbul'a hasret içinde öldüğünden, Anadolu'da bir "ceviz ağacı" dibinde mezarının bulunmasını çok arzu ettiğinden bahsedilir.

Bu büyük Türk (!) şairinin mezarının Moskova'da bulunması milletimiz ve devletimiz için büyük bir ayıp olarak gösterilir. Bizim bu ayıptan bir an önce kurtulmamız için, Nazım'ın

mezarını Türkiye'ye getirmek ve onun ruhundan özür dilemek zorunda olduğumuz tekrarlanır...

Acaba bu istek Nazım'ın isteğine uygun mudur? Burası önemli değil. Önemli olan, Marksistlerin kendilerini tatmin edebilmeleridir. Komünist sistemin çok acı bir şekilde iflâsından sonra, Türkiye gündeminde kendilerine yer bulabilmeleridir. Bunun için genellikle kış ve ilkbahar mevsimleri seçilir. Zira Marksistlerimiz yaz ve sonbahar mevsimlerinde tatilde bulunurlar. O zamanlarda gündeme gelmek gibi bir ihtiyaçları yoktur.

Gündeme gelmek istediklerinde, Marksist olmayan kesimden de destekçi bulabilirler. Bu da Marksist olmayan kişilerin, "gündeme gelmek için ille de Marksistlerin yaygarasına ihtiyaç duyulduğu" şeklindeki batıl inanışlarına dayanır. Bu aldanışa bazen bakan seviyesinde kişiler de kapılarak, "Nazım'ın mezarı mutlaka gelmeli/Muazzeb ruhu huzura ermeli" nevinden tekerlemeler söylerler.

Zannederler ki koltukları sallanmaya başladığında, Marksistler, bu desteklerine karşılık, onları koruyacaklardır. Amma ne yazık! Bu beklenti hiçbir zaman gerçekleşmez...

Bu noktada Nazım Hikmet'in hayatına kısa bir bakış yapmak zorundayız.

Hazret annesinden doğduğu 1902 (Selânik) yılında Sultanü'ş şüera değildir henüz. İleride 1950'li yıllardan itibaren, bu unvanın da az görülerek kendisine Sultanü'ş şüeraü'l cihan payesinin verileceğinden de habersizdir. O da her çocuk gibi doğar doğmaz ağlamaya başlamıştır. Ama bu ağlayıştaki

ahenk, daha o zamandan en büyük Türk şairi olacağının habercisi gibidir. O kendini her ne kadar Türk kabul etmese de, dost ve âşıkları onu böyle pazarlamaya devam edeceklerdir.

Nazım 1921 yılında Moskova'ya gidip, Doğu Halkları Üniversitesi'ne girene kadar milliyetçi bir şair sayılabilir. Orada 24 saat Marks - 24 saat Lenin - 24 saat Engels okuduktan sonra iyi bir komünist olur. (Not: Komünizm Ekim 1917'de Rusya'da yapılan ihtilâlle iktidara gelmiş, milyonlarca kişinin ölümüne sebep olmuş, Kafkas ve Orta Asya Türklerini de esaret ve zulüm altında inletmiş, başlangıçta vaad ettiği pembe dünyanın tam aksi zifiri karanlık bir dünya gerçekleştirmiş, milyonlarca insanı açlık ve sefalete mahkûm etmiş, nihayet 1988 yılında tarihe karışmış bir ideolojidir. Nazım -ileri görüşlü, büyük dahi ve şair Nâzım- ömrünü bu ideolojiyi Türkiye'de de iktidara getirme ve Türk halkına böyle bir refahı (!) yaşatma mücadelesine adamıştır.)

Lütfen dikkat edelim! Kurtuluş Savaşı destanının şairi Nazım, Kurtuluş Savaşı yıllarında (1919-1922) 17-20 yaşlarındadır. Her nasılsa bu savaş sırasında bırakın cepheye gitmeyi, Ankara'ya bile gitmemiş; kendisine eğleşme mahallî olarak Moskova'yı seçmiştir.

Anadolu'da 16 yaşındaki Türk gençleri yokluklar içinde cephe cephe dolaşırken, Türk kadını kağnılar üzerinde mermi taşırken, çocuğunun üzerine örteceği örtüyü nem kapmasın diye top mermisinin üzerine örterken, destan şairi Nazım Moskova'da komünizm tahsil etmektedir. Türkiye'ye dönüşü de her şey olup bittikten, Cumhuriyet kurulduktan sonradır (1924).

Türk milleti, Türk gençleri Kurtuluş Savaşı'nı yapmış, hazrete de Moskova'dan izlediği savaşın destanını yazmak kalmıştır. Kurtuluş Savaşı Destanı'nın şiir değeri ayrı bir yazı konusudur. Ancak destanda da yer alan "Karayılan" isimli Türk kahramanının niçin "korkak bir tarla faresi"ne benzetildiğini sormak hakkımızdır.

Dahinin(!) hayatını incelemeye devam edelim.

1924'te İstanbul'a döndü. 1925 yılında komünizm propagandasından 15 yıl hapse mahkûm olunca, Rusya'ya birinci kaçışını gerçekleştirdi. 1928'de tekrar Türkiye'ye döndü. Cezasının yanlışlıkla verildiği kanaatine varılmış olacak ki, aklandı.

1933'te tekrar yargılanırken imdadına cumhuriyetin 10. yılı affı yetişti. 1936'da yine mahkemedeydi. Suçlama "komünist kışkırtıcılığı" idi (Elbette bu Nazım için son derece şerefli bir işti).

1938'de orduyu ve donanmayı isyana teşvikten 28 yıl 4 aya mahkûm oldu. Çankırı ve Bursa cezaevlerinde yattı. 1950 yılında Demokrat Parti onu hapisten çıkardı. O da anavatanı Rusya'ya ikinci defa kaçtı. Yani Nâzım Rusya'ya kaçtığında hapiste değildi. Mahkûm da değildi. Hakkında açılmış herhangi bir dâva da yoktu. Hür bir insandı. Hür iradesiyle karar verdi ve Rusya'ya kaçtı. Kendine vatan olarak orayı seçti. Bu, şuurlu bir seçiş idi. 29 Haziran 1951 tarihinde Moskova havaalanına inen Nazım Hikmet'in orada verdiği beyanat 30 Haziran 1951 tarihli Cumhuriyet gazetesinde şöyle haber oldu:

"Moskova radyosu dün akşamki yayınlarında Kızıl Şair Nazım Hikmet'in Moskova'ya vardığını ve havaalanında beya-

natta bulunurken, "Beni yaratan Stalin'dir" diye bağırdığını bildirmiştir. Gene Moskova radyosuna göre kızıl şair, Stalin'i göklere çıkaran şu sözleri de sarf etmiştir: **"Gözlerimin ışığını Stalin'e borçluyum, her şeyimi ona borçluyum, o beni yarattı, o beni yaşatıyor."**

Nâzım komünizme öylesine körü körüne bağlıdır ki, bu sözleri ile en az 50 milyon insanın katilini, Stalin'i, ilâh mertebesine yükseltmektedir. Büyük dahi, ne yazık ki Stalin'in bu yönünü görememiştir.

Nazım Türkiye'de yaşadığı yıllarda toplam 17 yıl hapis yattı. Bunların hepsi Atatürk ve İsmet İnönü dönemlerindedir. Demokrat Parti iktidara geçince serbest bırakılmıştır. Yani Nazım'a yapılan haksızlıkların (!) vebali Atatürk'e ve İsmet İnönü'ye aittir. Bugünün Marksist-entel Nâzımcıları bu konuda hesap sorarken, yanlış adrese geldiklerini bilmek zorundadırlar. Ya Atatürkçülükten vaz geçeceklerdir, ya Nâzımcılıktan. Nazım'ın İnönü devrinde yattığı 12 yıl hapsin hesabını da Sayın Erdal İnönü'den sormaları daha mantıklı olur. O, "Ben siyaseti bıraktım." derse, Sayın Deniz Baykal'a müracaat edebilirler.

Söylemek istediğimiz şudur:

Hem Atatürkçü hem Nazımcı olmak bize iki yüzlülük gibi geliyor.

Gelelim Nazım'ın vatan hasreti ile öldüğü meselesine. Bu konuda onun, ölümünden 17 ay 26 gün önce (7 Aralık 1961) Sovyetler Birliği vatandaşı olmak için zamanın başbakanı Kruşçef'e dilekçe verdiğini okuyoruz. Bu dilekçe Nazım'ın Rus-

ya'ya kaçışından 10 yıl sonra yazılmıştır. Mektupta sonsuz bir komünizm ve Rusya sevgisi devam etmekte, ayrıca Türkiye'ye duyduğu söylenen hasret konusunda ise en ufak bir ip ucu bulunmamaktadır.

"SAYGIDEĞER NİKİTA SERGEYEVİÇ

19 yaşından beri, yalnızca kalbim ve kafamla değil, geçmişimle de Sovyetler Birliği'ne bağlıyım.

Bolşevik Partisi'ne, ilk olarak 1923 yılında üye oldum. Ardından 1924 yılında yine Moskova'da, Türkiye Komünist Partisi (TKP) üyesi oldum.

1925 yılı başında Moskova'daki Doğu Emekçileri Komünist Üniversitesi'ni bitirdim ve parti işleri için Türkiye'ye gittim. 1925 yılı sonunda, Ankara'da yeraltı çalışmaları gösterdiğim için gıyaben 15 yıl hapis cezasına çarptırıldım.

Sonra, yine Moskova'ya döndüm. 1928 yılında Türkiye'de parti işleriyle uğraştım. O zamandan 1950 yılına kadar toplam 56 yıl hapis cezasına çarptırılmama karşın toplam 17 yıl cezaevinde kaldım. Başta Sovyet halkı olmak üzere, ilerici insanların mücadelesi sonucu cezaevinden çıkarıldım. Ben sayılı komünist şairlerindenim. Çok mutluyum. Çünkü büyük Ekim Devrimi'nin beşinci yıldönümünü Moskova'da kutladım, şiir yazdım. SBKP'nin 22'inci kongresini kutladık. Bu nedenle de şiir yazdım.

Artık 10 yıldır Moskova'da yaşıyorum. Ailem de yanımda. Bütün Sovyet halkı gibi buradaki yaşama alıştım.

Saygıdeğer Nikita Sergeyeviç, yardım edin, ben Sovyet vatandaşı olmak istiyorum.

En iyi dileklerimle.

Saygılarımla.

Nazım HİKMET

7 ARALIK 1961".

Uzun sözün kısası: Nazım bilinçli olarak Rusya'ya kaçmış ve bilinçli olarak Sovyet vatandaşı olmak istemiştir. Bir insanın ölüsünün, vatan bildiği yerde bulunması da son derece normal ve hakkaniyet ölçülerine uygundur. O da 3 Haziran 1963'te Moskova'da ölmüş ve vatanının topraklarına gömülmüştür. Nazım'ın mezarını Türkiye'ye getirmek isteği, bu insanın ruhî durumunu tartışmaya açmak ve onun Rusya'ya kaçma ve Sovyet vatandaşı olmak kararlarını aklı yerinde olmadığı bir zamanda verdiğini kabul etmek demektir. Şimdi Nazım'ın mezarını Türkiye'ye getirmek isteyenlere soruyoruz:

Nazım Hikmet deli miydi? -A. Bican ERCİLASUN"

Nâzım Hikmet'in Türkçe'nin en büyük şairi olduğu şeklindeki iddia hakkında aydınlanmak ve etraflı bir Nâzım Hikmet tahlili okumak isteyenler şu yazıya bakabilirler/bakmalıdırlar: Prof. Dr. Birol Emil, Nâzım Hikmet Masalı, Türk Edebiyatı, Haziran 1996, sayı 272. s. 7."

Büyük şairliğine gelince bu şairlerin değerlendirebileceği bir konu olduğundan benim bir şeyler demem pek yakışık almayacaktır ama hemen ilginç bir yazı gözümüze çarpmaktadır:

"Nazım Hikmet'in Salkım Söğüt'ü İntihal mi?

Nazım Hikmet'in meşhur, "Salkım Söğüt" şiirinin İdris Sa-

bih'in 1918 yılında yayınlanan Öksüz Akşamındaki şiirinden intihal olduğu öne sürüldü. İddiayı gündeme Türk Edebiyatı dergisinden Nazım H. Polat getirdi.

Nazım H. Polat'ın "Suyun aynasındaki salkımsöğüt" başlıklı yazısından bir bölüm:

(..) Salkımsöğüt, Nazım'ın önünü geniş bir edebi çevreye yayan ilk şiirlerindendir. 1928'de yayımlanmış, 1930'da Bahri Hazer ile birlikte şairin kendi sesiyle Columbia firmasınca plağa alınmıştır.

Bu şiirde belirgin üç obje var ve üçü de ilk beş mısrada söyleniyor. Su, salkımsöğüt ve atlılar.

Akıyordu su
Gösterip aynasında söğüt ağaçlarını!
Salkımsöğütler yıkıyordu suda saçlarını!
Yanan yalın kılıçları çarparak söğütlere
Koşuyordu kızıl atlılar güneşin battığı yere!

Salkımsöğüt su bir aynaya, Salkımsöğüt o aynaya bakarak suda saçlarını yıkayan bir güzele benzetilmiştir. Vurulmuş bir kuş gibi atından yuvarlanan yaralı atlı, "yanan yalın kılıçlarla" anılınca, kanlı vücuduyla şiiri nasıl objesi olarak beliriyor. Bu tabloyu daha etkili kılan ise tabiatın bir akşam atmosferi yaşamasıdır. Güneş batarken ufku bürüyen kızıl renk, suyu da ufku da aynı renge büründürür.

Atlılar kayboluyor güneşin battığı yerde!
Atlılar atlılar kızıl atlılar!

Şiirin sonuna doğru, akşam iyice bastırınca, bu atmosfer de koyulaşır:

Gölgeler gölgelendi,
Renkler silindi,
Siyah örtüler indi
Mavi gözlerine

Şiirin sonunda Salkımsöğüt tekrar obje olur; bu sefer kara suyun aynası da el bağlayarak, ölen atlıya ağlayan bir yaşlı güzel hayalini canlandırmaktadır. Söğüt ağacının ağlaması, estetik heyecan ve değeri yüksek bir hayaldir. Şiiri güzelleştiren asıl unsur da işte bu, suyu ayna yapıp saçlarını yıkayan ve ağlayan güzel hayalidir.

Ama acaba bu hayalin ne kadarı Nazım Hikmet'e aittir?

Biz bu orijinal hayalin daha önce, İdris Sabih Gezmen tarafından kullanıldığını söyleyeceğiz.

Nazım'ın şiirinden 10 yıl önce Nüzhet Haşim Sinanoğlu'nun, Milli Edebiyata Doğru (Cemiyet Kütüphanesi, Nefaset Mat., İstanbul 1918, s. 153) adıyla yayımladığı kitapta yer alan Öksüz Akşam başlıklı şiir (ilk yayımlanışı belki bir-iki yıl kadar daha önce) şöyle bitiyor:

Suyun gümüş aynasında bakan yosma bir söğüt,
Nemli kumral saçlarını dağıtarak kurutur;
Ayın dolgun memesinden akan süt,
Ölen günden öksüz kalan şu akşamı uyutur!

Nazım'ın Salkımsöğüt'ündeki suyu ayna yaparak saçlarını yıkayan güzelin bize tanıdık gelmesi, onun aslında İdris Sabih'in Öksüz Akşamı'ndaki suyun gümüş aynasına bakarak (yıkadığı) nemli kumral saçlarını, kurutan "yosma" oluşundan!.. Nazım, bu güzele, dili varıp da "yosma" diyemiyor, sade-

ce resmini çiziyor. Çünkü Türkçe'nin "yosma"sı yıldan yıla yaşlanarak artık herkesin içinde anılamayacak kadar sevimsizleşmiştir.

İdris Sabih'in şiirindeki "ölen günden kalan akşamı uyutan süt, ayın dolgun memesinden" aktığına göre, akşamdan biraz sonraki vakittir. Nazım'ın şiirindeki akşam ve biraz daha sonraki vakit tam olarak bu atmosferi vermektedir. Her iki şiirin de sonunda "ölüm" ve "ağlama"nın bulunması, bahsettiğimiz hayalleri aynileştiriyor.

Salkımsöğüt için "ağlama" imajının kullanılması ise daha genel bir sebebe bağlanabilir. İngilizce'de salkımsöğüt, "wveeping willow" yani "ağlayan söğüt"tür.

Peki Nazım'ın İdris Sabih'e ait bu şiiri ve hayali okumuş olma ihtimali ne kadar kuvvetli?

İdris Sabih'in şiiri söz konusu kitapta yer aldığında, Nazım, şiir denemeleri bulunan, 16 yaşında bir çocuktu. Ama Öksüz Akşamı okumuş olması, "muhakkak" denecek ölçüde kuvvetle muhtemeldir. Öncelikle kitabın yazarı Nüzhet Haşim, Nazım'ın bir yıl okuduğu Galatasaray Sultanisi'nden hocasıdır.

Diğer bir işaret ise hikayemsi bir olay; Nazım'ın ilk şiirlerini Bahriye Mektebi'nden hocası olan Yahya Kemal gözden geçiriyor, birtakım düzeltmeler yapıyordu.

Hatta Yahya Kemal, Nazım'ın yayımlanan ilk şiiri "Hâlâ Serviliklerde Ağlıyorlar mı?" için, "O kadar tashih ettim ki adeta aslından uzaklaştı" diyecektir. "Serviliklerde" şiirinin tashihi konusunu hem Yahya Kemal'in anlattıklarında öğreniyoruz hem de Nazım'ın kendisi (Ekber Babayev'e) söylüyor!.. (Türk Edebiyatı Dergisi)"

Tam burada yine bir yorum yapmadan bir hikayeyi anımsamadan geçmeyelim:

Nazım'ın KAFATASI, BİR ÖLÜ EVİ ve UNUTULAN ADAM isimli oldukça basit piyesleri Şehir Tiyatrosu'nun (Darulbedayi) sahnesinde aylarca oynanmış Nazım'a hem para hem şöhret temin etmişti. Üstelik Nazım'ın şöhreti Atatürk'e kadar ulaşmıştı.

Atatürk de, Nazım adına yapılan bu geniş reklam ve propagandaya pek itimat etmediği için:

"Şunun bir şiirini kendi ağzından plağa alın getirin bakayım" demiş. Nazım'ın "Hazer" ve "Salkımsöğüt" şiirleri kendi diliyle plağa alınarak Atatürk'e dinletilmiş, Atatürk bunları dinledikten sonra aynen:

"Bu şiirlerde Türk Milleti'nin hayatına kasteden bir bomba var" demişti..."

Ahmet ve Nazım

Kara Kuvvetleri Komutanlığı'nın yayınladığı; "Türkiye'de yıkıcı ve bölücü akımlar" adlı kitabın 140. Sayfasında Nazım Hikmet için şu sözler yer alıyordu:

"Yurdumuzdaki solcular tarafından büyük vatan şairi olarak tanıtılan, fakat kendisi tarafından; "Beni Stalin yarattı" diyen, Nazım Hikmet Verzansky Kore'de savaşan Türk askerleri için şu şiiri yazmıştır:

Söylenecek bir sözün varsa
Ahmet teslim ol,
Yitirmedinse insanlığını,

Çoluk çocuk naşıyla dolu
bir çukurda teslim ol,
Biz Türkler yiğit izdir
Yiğitliğin zerresi kaldıysa sende
Teslim ol
Tesim ol, ananın başı için
Teslim ol Türk halkı adına
Ahmet kardeşim,
Kardeşlerine teslim ol..."

Bülent Arınç Nazım'ın mezarı başında kendini bulmuş olacak ki, ağlamış ve mezarının Türkiye'ye getirilerek bir ceviz ağacının dibine gömülmesini istemişti.

İmam-Hatipçi Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı

Cengiz Özakıncı, Otopsi yayınlarından çıkan **"İblis'in Kıblesi"** adlı kitabının 17-31. sayfalarında "İmam-Hatipçi Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı Ülke Yönetiminin Kilit Noktalarına İmam-Hatiplileri Yerleştiriyor" başlıklı yazısında Bülent Arınç'ın ve bu ekibin İlim Yayma Cemiyet-Vakfı" ile olan ilişkilerini ve onların da başta ABD ve diğer ülkelerle bağlarını gün yüzüne çıkarıyordu:

"...Bülent Arınç, 28 Şubat'tan 3 gün önce, 25 Şubat 1997 günü, Refah Partisi Milletvekili olarak Meclis kürsüsünden şöyle haykırıyordu:

'Merhum Cumhurbaşkanımız Cevdet Sunay Cumhurbaşkanı olduğu zaman, besmele çekerek makamına oturduğunda, Türkiye'de laikler feryat etmişlerdi, "laiklik elden gidiyor"

diye bas bas bağırmışlardı...'

Bugün bir takım Siyasal İslamcılar, "Devlet ve ordu Amerika'yla birlik olup İslam'ı ezdi" yalanını yayarken, Emekli Orgeneral, 1960-1966 arası Genelkurmay Başkanı, 1966-1973 arası Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay, 1969'larda şöyle diyordu:

Bugünkü (1968-1969) –laik- okullar birer anarşi yuvası haline geldi. Bu –laik- okullardan yetişen gençlere memleket idaresi teslim edilemez. On yıl sonra bunların hepsi işbaşına geçecekler. Onlara nasıl güvenebiliriz? Hem biz laik okullara karşı İmam-Hatip Okullarını "bir alternatif" olarak düşünüyoruz. Devletin kilit mevkilerine yerleştireceğimiz kişileri bu –İmam-Hatip- okullarında yetiştireceğiz..."

Bugün İmam Hatip ve klasik okul çekişmesi altında yine ABD ve onun uzantılarının gayretleri yaymaktaydı. Neyse biz yine dönelim Özakıncı'ya:

"Emekli Orgeneral, Genelkurmay ve Cumhurbaşkanı Cevdet Sunay'ın, 1960'larda dile getirdiği ülke yönetiminin kilit noktalarına İmam-Hatip mezunlarını yerleştirmek düşüncesi, yaşanan gerçekliğe baktığımızda, adım adım gerçekleşmiş bulunuyor.

Demek ki, toplum önünde Atatürkçü söylevler çekip Atatürkçü demeçler veren bir takım askerler de kapalı kapılar ardında Amerika'nın baskısı altında, isteyerek ya da istemeyerek, Siyasal İslamcılığı besleme, palazlandırma, yönetime getirme buyruğunu yerine getiriyorlardı ve Soğuk Savaş döneminin Siyasal İslamcıları, alınlarında "NATO Mücahidi", "Penta-

gon İslamcısı", "Beyaz Saray Müslüman'ı" damgasıyla çalışıyorlardı.

Amerikancı-İslamcı İlim Yayma Cemiyeti:

İslamcı Siyasetçi ve Bürokrat Fabrikası

Siyasal İslamcıların kendilerini yurtsever, Amerikan karşıtlarını ise vatan haini ve namussuz olarak gösteren yalanlarını çürütmek hiç zor değil. Ülkemizde Amerikan güdümlü Siyasal İslamcılığın 1945'ten sonraki ilk odağı sayılabilecek, 1951'de kurulan ve şu anda Türkiye'yi yöneten Siyasal İslamcı kadroların pek çoğunu yetiştirmiş bulunan İlim Yayma Cemiyeti biraz incelenirse, Siyasal İslamcılığın Amerikan beslemesi ve işbirlikçisi olduğu gerçeği apaçık ortaya çıkar. Siyasal İslamcı Milli Gazete'de Sadık Albayrak şöyle övüyor bu kuruluşu:

İlim Yayma Cemiyeti'nden kimler yetişmedi ki?.. Hukukçular yetişti, doktorlar çıktı ortaya... Bir kaç üniversiteyi yönetim ve ilim kadrosu ile, evirip çevirecek bir noktaya geldi! Ülkeye nizamat verecek bir siyasal erke ulaştı!.

İşte 11 Ekim 1951'de kurulan ve Milli Gazete yazarı Sadık Albayrak'ın 13 Mayıs 2000 günlü yazısında, yetiştirdikleriyle "ülkeye nizamat verecek siyasal erke ulaştı" dediği İlim Yayma Cemiyeti, kendi tanıtım kitapçığından görüleceği üzere bir "İmam Hatip Fabrikası" olarak kurulmuştu. Açtıkları İmam Hatip okullarını, devletin laik okullarından kat be kat büyük olanaklarla donattıklarını özenle belirtiyorlardı. 10 Şubat 1953'te kamu yararına sayılarak vergiden bağışık kılınan İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nden yetişenler, gerçekten de ülke yönetimini, siyasal erki adım adım ellerine geçirmişlerdi.

Fakat ülkenin yönetimini ellerine geçiren İlim Yayma Cemiyeti bağlantılı İmam-Siyasetçi ve İmam-Bürokratların neredeyse tümünün ortak bir özelliği vardı: Amerikancılık...

Örneğin bürokrat, milletvekili, bakan, başbakan ve cumhurbaşkanı olarak ülke yönetimine yıllarca damgasını basan İslamcı Turgut Özal da İlim Yayma Cemiyeti'nin Vakıf kurucuları arasındaydı.

Türkiye'yi Siyonist-Masonlar mı yönetiyor,

Yoksa Çoğu İlim Yayma Cemiyeti'nden yetişen

Amerikancı Siyasal İslamcılar mı?

AKP Milletvekili Bülent Arınç da Türkiye'nin yönetim basamaklarına yerleşen İslamcıların çoğunlukla İlim Yayma Cemiyeti bağlantılı oldukları gerçeğini 30 Mart 2003 günü İstanbul'da düzenlenen İlim Yayma Cemiyeti Genel Kurul Toplantısı'nda yaptığı konuşmada şöyle açıklıyordu:

"İlim Yayma Cemiyetinin bugüne kadar yaptığı bu mütevazı ama adeta bir tohum gibi, toprak altına atılıp, sonra sümbüller, güller verdiği gibi, o büyük hizmetlerini tebrik etmek için geldim... İlim Yayma Cemiyeti'nin, şu önümüzdeki dosyalara baktığınızda da göreceksiniz ki, yaptığı okulları devletin bütçesiyle yapmak mümkün değil, yaptığı yurtları eğitimin bütçesiyle yapmak mümkün değil, verdiği bursları da, yine, kamu harcamalarıyla yerine getirmek mümkün değil. İlim Yayma Cemiyeti, Türkiye'nin her yerinde var. Okullarıyla, yurtlarıyla var, öğrencilerimize sağladığı imkânlarla var Bakanlarımız, genel müdürlerimiz var; belediye başkanlarımız var; Silahlı Kuvvetlerimizden emekli olmuş, ayrılmış; ama, bu güzel hiz-

meti götürenlerimiz var; .. toplumun bütün kesimlerinden, bu hayırlı hizmete şu veya bu şekilde katkısı olmuş değerli insanlarımızın buluştuğu İlim Yayma Cemiyetimiz var... İlim Yayma Cemiyeti'nin başkanı, bir emekli tuğgeneraldi. [1980–1981 yıllarında Milli Güvenlik Konseyi Devlet Başkanlığı Genel Sekreter Yardımcılığı yapan General Hasan Sağlam, emekli olduğu 1986 yılından itibaren 2002 yılına dek aralıksız olarak İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin Genel Başkanlığını yapmıştır-eb] Aramızda, belediye başkanları var, genel müdürler var, müsteşarlar var, bakanlar var, milletvekilleri var, tüccar var, sanayici var, işadamı var... Bunlar bizim en büyük sermayemizdir ve gücümüzdür."

Arınç'ın Amerikancı İslamcı İlim Yayma Cemiyeti'nin ülke yönetimindeki gücüne ilişkin anlattıkları, Masonların ülke yönetimindeki gücü konusunda anlatılanlara çok benziyordu. İslamcı yayın organlarında ülkenin perde gerisinden masonlarca yönetildiği söyleniyor, fakat perdenin önündeki yöneticilerin büyük bir çoğunluğu İlim Yayma Cemiyeti'nce kurulmuş İmam Hatip Okulu mezunlarından oluşuyordu.

İlginçtir, Masonluk ulusal değerlere karşı olduğu gibi, siyasal erke ulaşan Amerikancı İslamcı İlim Yaymacılar da ulusal değerlere aykırı görüşler taşıyordu çoğunlukla. 24 Eylül 1996 günü T.B.M.M.'de "Ben, Urfa'dan İstanbul'a ilk gittiğim zaman, Çarşıkapı'daki İlim Yayma Cemiyeti Yurduna geldim. Öğrencilerimizin, inşallah, Anadolu'nun her tarafında, yurtlara kavuşmasını temenni ediyoruz," diyen RP Şanlıurfa milletvekili İbrahim Halil Çelik ulusal değerlere karşıt görüşlü sayı-

sız İlim Yaymacı'dan yalnızca biriydi.

17 Ocak 1993'te RP İl Teşkilatı'nın Kahramanmaraş Spor Salonu'nda düzenlediği toplantıda; "70 yıldır Allahsızlık rejimi ile yönetiliyoruz. Atatürk ve Firavun Allahsızlık iddiasında bulunuyorlar," diyerek İlim Yayma'dan hangi düşünce yapısında yöneticiler çıkabildiğini ele veriyordu Çelik..."

AKP Milletvekili ve Meclis Başkanı Bülent Arınç'ın 30 Mart 2003 tarihinde İlim Yayma'nın Genel kurulunda söylediği şu sözler oldukça önemliydi:

"Aramızda, belediye başkanları var, genel müdürler var, müsteşarlar var, bakanlar var, milletvekilleri var, tüccar var, sanayici var, işadamı var... Bunlar bizim en büyük sermayemizdir ve gücümüzdür..."

İlim yayma Cemiyeti Vakfı'nın 28. Dönem kurucularına baktığımızda Arınç'ın "bunlar en büyük sermayemizdir, gücümüzdür" şeklindeki sözleri bir kere daha netleşiyordu. İlim Yayma'nın kurucuları arasında **Ülker Grubu;** Sabri Ülker, Murat Ülker, Asım Berksan hatta Damat Orhan Özokur'a kadar... Fetullah Gülen'e yakınlığı ile bilinen Evyap Gurubundan Fikret Evyap. Evyapların ortaklarının arasında ise Kanaltürk ekranlarının hızlı Atatürkçüsü Kemal Yavuz da yer alıyordu. İlim Yayma'nın 28. Dönem diğer kurucuları arasında Tayyip Erdoğan, Korkut Özal, Sabahattin Zaim, Kemal Unakıtan, Nevzat Yalçıntaş, Mehmet Aydın ve İstanbul Eski Valisi Erol Çakır, başrolde yer alıyordu.

İlim Yayma Vakfı'nın 1999 yılı Mütevelli Heyet üyeleri listesinde Maliye Bakanı Kemal Unakıtan Başkan olarak yer

alırken Murat Ülker 8. sırada üye olarak görevlendiriliyordu. İşte 28. Genel Kurulu Kurucular listesi :

"Erol Çakır, Ali Müfit Gürtuna, Recep Tayyip Erdoğan, Kemal Unakıtan, Sabri Ülker, Murat Ülker, Tayyar Taş, Yusuf Türel, M. Avni İman, Ali Oğuz, Prof. Dr. Ahmet Rumeli, Op.Dr. Asım Taşer, Abidin Topbaş, Afif Topbaş, Ahmet Yıldız, A. Aydın Bolak, Ali Coşkun, Beşir Akınel, Bülent Çorapçı, Burhanettin Zaim, Fehmi Çelikkol, Cemalettin Yavaşça, Durmuş Ocaklıoğlu, Emin Şadoğlu, Ender Kitapçı, Faruk Topbaş, Edip Uğur, Feyzullah Değerli, Fazlı Sofuoğlu, Hüsnü Çakır, Hüseyin Tokuz, Em. Gnr. Hasan Sağlam, Hasan Tahsin Uğur, Hüseyin Çıkrıkçıoğlu, Halit İlhan, Halit Göknil, İhsan Akdeniz, İbrahim Bodur, M. Kemal Alkoç, İsmail Erünsal, Korkut Özal, Kazım Savaş, Münevver Ayaşlı, Mehmet Aydın, Mehmet Bilge, Mehmet Güler, Mustafa Köseoğlu, Mustafa Topbaş, Müfit Uğur, Musa Uğur, Oğuz Borat, Mehmet Yıldız, Mustafa Kalaycıoğlu, Nuri Keçebaş, Nevzat Yalçıntaş, Numan Kurtulmuş, Nazif Gürdoğan, Osman Alptekin, Osman Çataklı, Osman Topbaş, Osman Kılıç, Osman Öztürk, Orhan Özokur, Ömer Çizmeci, Ömer Lütfi Take, Rıfat Tandoğan, Asaf Ataseven, Süleyman Süleymangil, Sabahattin Topbaş, Salih Tuğ, Sedat Cebi, Sabri Özpala, Süleyman Yalçın, Sabahattin Zaim, Selçuk Berksan, Sabahattin Kırkan, Şaban Çavuşoğlu, Talip Alp, Yurdakul Dağoğlu, A. Yahya Kığılı, M.Zehra Ertürk, Yaşar Topçu, Zeki Bayramoğlu, Mehmet Bilginoğlu, Metin Eriş, Fikret Evyap, M. Akif Aydın, Ferruh Ertürk, Abdullah Tiv-

nikli, Ahmet Davutoğlu, Halit Çizmeci, Mustafa Açıkalın, Mustafa Uğur, Em.Gnr. Mehdi Sungur, Osman Kilitçioğlu, Hulisi Topbaş, İlhan İmik, Ahmet Akça..."

Söyletmen Vurun

Bülent Arınç, Konya-Karatay'da yaptığı konuşmada "Başörtüsü bayrağımızdır" diyor, Atatürk'ü hedef alıyor, esiyor gürlüyordu. Bülent'in hışmından en çok nasibini alan ise şimdi can ciğer oldukları ABD oluyordu. Patlak Ampul adlı kitabımda Arınç'ın bu konuşmasından kısa bir özet yer vermiştim. Bu özetten alıntı yapan Melih Aşık'a bana dava açacağını söyleyen Arınç, tam aksini yapmış, Aşık'a dava açmıştı. Şimdi Melih Aşık'ın Milliyet Gazetesi'nde yer alan 20Nisan 2005 tarihli bu yazısına bakalım:

"Meclis'ten yanıt

Meclis Başkanı Bülent Arınç'ın, Taksim'deki Ulusal Egemenlik yürüyüşü sırasında, Atatürk anıtına çelenk koymaması ve saygı duruşunda bulunmamasını eleştirmiştik.

TBMM İletişim Danışmanı Kemal Öztürk, konuyla ilgili açıklama gönderdi...

Diyor ki:

'Devlet kurumlarının ne zaman, nasıl resmi törenleri icra edecekleri, ilgili yönetmeliklerde belirtilmiştir. 17 Nisan günü Taksim'de düzenlenen halk yürüyüşü ve halk konseri resmi törenler kapsamında değildir. '

TBMM'de basın toplantılarının yapıldığı odaya konulan dekordaki "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" yazısının al-

tında Mustafa Kemal imzası neden yok diye sormuştuk...

Açıklamada bu sözün TBMM'nin logosu haline getirildiği anlatılıyor, Bu söz Yüce Atatürk'le o kadar özleşmiştir ki, bunu yeniden vurgulamanın gereğini anlamak mümkün değildir" deniyor.

Kurtuluş günlerinde illere gönderilen kutlama mesajlarında Atatürk'ün sözünün edilmemesi konusunda, "Önceki yıllarda bu mesajlarda ne yer alıyorsa, yine aynı deyimler yer almaktadır" şeklinde bir ifadeye yer verilmiş...

Ergün Poyraz'ın "Patlak Ampul" kitabından kimi satırlar nakletmiştik... Kitapta Bülent Arınç'ın Atatürk ilkeleri hakkında "Sapık ilkelerini tabu haline getirdiler" dediği yazılıydı. Gelen açıklamada Bülent Arınç'a atfedilen bu sözlerin asılsız olduğu, bu konuda hukuki girişimlerin başlatıldığı belirtiliyor.

Dava sonucunu merakla bekliyoruz..."

Melih Aşık "Dava sonucunu merakla bekliyoruz" diyordu ama Arınç bana dava açmamış, açamamıştı. Çünkü kitapta yazılanların hepsi belgeli gerçeklerdi. Her zamanki, valla bilmiyoruz, biz yapmadık, biz söylemedik, komplo, dava açtık, açacağız" gibi sözlerin ardına saklanmışlardı. Ancak daha ilginç bir şey yapmış, Melih Aşık'a iki dava açmış, 25 milyar istemişti. Açtığı davalar yerel mahkemeler de red edilmişti.

Şimdi o konuşmanın tamamına bakalım ve Arınç'ı bir kere daha tanıyalım:

"...Çok aziz ve muhterim Konyalı kardeşlerim, başta çok değerli Karatay Belediye Başkanımız olmak üzere, bütün değerli misafirlerimizi, siz Konya'lı kardeşlerimi, hanım kardeşle-

rimi, genç delikanlıları ayrı ayrı hürmetle sevgiyle selamlıyorum, hepinize hayırlı akşamlar diliyorum. Cenabı hakkın selamı rahmeti ve bereketi hepimizin üzerine olsun. Değerli Konyalı kardeşlerim, birkaç yıldan beri devam etmekte olan Mevlana haftası içerisinde büyük şehir belediyemizin kültür etkinlikleri, hepimizin takdirleri ile devam ediyor, bu hafta içerisinde Karatay Belediyemiz, bendenize de bir konuşma teklif ettiler, bunu büyük bir iltifat olarak kabul ettim, bir vesile oldu bu akşam sizlerle Yeni Dünya Düzeni ve Türkiye konulu bir sohbet yapacağım. Böyle güzel bir hafta içerisinde bana da konuşma imkanı verdikleri için başta Belediye Başkanımız olmak üzere, bu haftayı tertipleyen görev alan bütün kardeşlerime teşekkür ediyorum, özellikle başta Büyükşehir Belediye Başkanımız olmak üzere onun çok yakın çok değerli mesai arkadaşlarına bütün belediyemizde çalışan çok değerli insanlara ve bu haftaya çok büyük ilgi gösteren siz Konya'lı kardeşlerine şükranlarımı, tebriklerimi sunuyorum. ..

Elinizdeki programlardan da takip ettiğiniz gibi ülkemizin çok değerli ilim adamları bu konu üzerinde gerçekten ihtisas sahibi olan kişiler değişik konular üzerinde konferanslar veriyorlar. Hatta bazen gündüz saat 13'de akşam saat 19'da olmak üzere bir günde iki toplantı dahi yapılıyor. Önümüzdeki Cuma gününe kadar bu konferanslar, bu toplantılar, büyük bir bereketle inşallah devam edecektir. Cenabı haktan hayırlara vesile olmasını diliyorum, bu toplantıların çok daha büyüklerinin inşallah önümüzdeki yıllarda nasip olmasını Cenabı haktan dua ve temenni ediyorum.

Muhterim Konya'lı kardeşlerim sözlerimin başında, bir konuda sizleri tebrik etmek istiyordum. Bildiğiniz gibi geçenlerde, Japon hükümeti dünyadaki en başarılı Belediyeler içerisinde Konya'mızı da on belediye içerisinde bir büyük belediye olarak seçti. Bu hepimiz için büyük bir iftihar vesilesidir. Sadece Türkiye'mizi değil bütün İslam âleminin hatta bütün dünya içerisinde Konya'nın konumunu gerçekten yerli yerine oturtan çok önemli bir karardır. Türkiye'de maalesef pek çok televizyonda pek çok basın organında layığı ile yer bulmadığına inandığım bu haberden dolayı hazır huzurlarınıza gelmişken sizleri büyük bir şükran içerisinde tebrik etmek istiyorum. Bu başarıda şüphesiz Büyükşehir Belediye Başkanımızın, Karatay, Meram, Selçuk Belediye Başkanımızın ve canla başla belediye hizmetlerine görev almış bütün kardeşlerimizin hissesi vardır. Fakat onlarla birlikte ve en az onlar kadar siz Konyalı kardeşlerimizin onları seçmek onlara yardımcı olmak, onlara hayırlı hizmetlerinde en büyük desteği vermek konusunda bugüne kadar gösterdiğiniz büyük gayretleri de şükranla ifade etmek istiyorum. İnşallah Konya'mız belediyecilikteki bu büyük başarısını Türkiye içerisinde adeta bir efsane haline gelmişken çok daha ileri noktalara götürsün, hepimizin yüz akı olsun ve daha büyük başarıları inşallah Cenabı Hak nasip etsin.

Bakınız böylesi bir toplantıyı bile bir belediyenin tertiplemiş olması hakikaten takdir edilecek bir konudur. Mevlana dünyaya mal olmuş çok önemli bir şahsiyettir. Maalesef bazıları kendi istedikleri ve inandıkları gibi onu taklit etmek istiyorlar, ama hazreti pir bizzat kendi ifadesi ile kendisinin ne oldu-

ğunu ortaya koyuyor, ben Kuran'ın bendesiyim kölesiyim, ben Resulullah aleyhisselatu vesselamın ayağının tozuyum sözleri ile Kurana bağlı olduğunu, İslam'a bağlı olduğunu ve peygamberimiz Aleyhisselatu vesselamın izinden sünnetinden dışarı çıkmadığını çok açık bir şekilde ifade ediyor. Böyle bir zatın manevi huzurlarındayız. Onunla birlikte olmak onun manasını yaşatmak, hepimiz için çok büyük bir görevdir. Onun düşüncelerini hümanizm adına bayraklaştıranlar var. Onun düşüncelerini kendi günahlarına perde ve dayanak yapmak isteyenler var, gel gel sözlerinin arkasında ne olursan ol, yine bulunduğun hal üzere kal, ama gel sözünü anlayanlar var. Şüphesiz siz Mevlana'nın dilinden çok iyi anlıyorsunuz ve onun gerçekten kast ettiği manaya sahip çıkmaya çalışıyorsunuz,

Konya bir ilim beldesidir. Bir tarih ve mana beldesidir. Böyle güzel bir beldeye güzel sahipler çok güzel yakışıyor. Cenabı haktan niyaz diyorum, Konya inşallah Anadolu'nun çadırının orta direği olmak görevini bundan sonra da başarı ile sürdürsün, böyle mübarek zatların ağuşun da kucağında inşallah tarihte olduğu gibi bugün de tekrar bir ilim beldesi bir mana beldesi bir iman beldesi olsun. Sizler buna layıksınız, bin yıldır hakkın bayrağını en yükseklerde tutmuş, Anadolu insanı da buna layıktır. En büyük devletleri en büyük medeniyetleri kurmuş bir milletin çocuklarıyız, onlara hakim olan düşüncenin onların gerçek amacının Hazreti Mevlana'nın düşüncesinde yaşadığına inanıyoruz. Ben bir hafta boyunca konferans verecek dostlarımız, ağabeylerimiz, büyüklerimiz içerisinde Mevlana'yı belki çok az bilenlerdenim. Ama benim için önem-

li yanı birkaç cümlesinde gizlidir. Onları da ifade ettim. İslam'a, Kurana, Peygambere sıkı sıkıya bağlı ve İslam'dan öte bir şey düşünmeyen bir büyük mutasavvıf için elbette onu yakından tanımak hepimize bir büyük borçtur.

Değerli arkadaşlarım bakınız bugün İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi diye ağızlarını doldura doldura her zaman konuştukları 1948'de imzalanmış bir bildirgenin yıl dönümüdür. Ülkemizde kocaman kocaman insanlar pek çok kereler adeta sakız çiğner gibi İnsan Hakları Evrensel Beyannamesinden bahsediyorlar. Bazen Paris Şartı'ndan bahsediyorlar, bazen Helsinki Sözleşmesi diyorlar, sıkışırlarsa AĞIT gitmekten bahsediyorlar, şeffaflaşma, demokrasi, özgürlük, liberalizm hiç ağızlarından terk etmedikleri şeyler, adeta bir amentü gibi la teşbih, siz amentü denince söyleyeceğinizi biliyorsunuz, ama dünyada ve Türkiye'de bazı yöneticiler, bazı devlet adamları bazı bilginler ağızlarından amentü gibi sözleri düşürmüyorlar, varsa yoksa İnsan Hakları Evrensel Bildirgesi, varsa yoksa Helsinki Paris şartı, varsa yoksa küreselleşme, globalleşme, şeffaflaşma ne idi belirsiz, muhtevası olmayan içi bomboş sloganlar, ama çok da konuşuyorlar, yani dünyada bir olayı izah ederken bunlara dayanırsanız yaşadınız gitti, ama bunlardan bahsetmezseniz, söylediğiniz sözlerin hiçbir kıymeti yok.

Peki, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi deniyor da, Paris Şartı deniyor da, şu dünyadaki katliamlar niçin durmuyor, şu savaşlar, şu bombalar, şu kıyasıya süren ırkçılık mücadelesi niçin bir türlü sona ermiyor. Hem söyler misiniz şu anda dünyanın 26 tane ülkesinde niçin sadece Müslüman kanı

dökülüyor Eritre'den, Habeşistan'dan, Filipinler'den, Moro'ya, Açuşsumatra'ya kadar Hindistan'ın Keşmir'inden Bosna Hersek'ine, Azerbaycan'dan Filistin'ine, Somali'sinden Sudan'ına Morutanya'sına varıncaya kadar niçin dökülen sadece Müslüman kanıdır. Gözyaşı ızdırap niçin Müslüman'ın payına düşmüştür. Yeni Dünya düzeni diyorsunuz, biz de artık dünya devletiyiz, dünya ile birlikte hareket etmeye mecburuz diyorsunuz da neden hep ezilen biz oluyoruz. Niçin hep kanı dökülen biz oluyoruz. Niçin hep altta kalan niçin hep hakları hukukları rencide edilen katledilen Müslümanlar oluyor, buna bir izah getirilmiyor..."

Ermenistan'ın Üzerine Bir Bomba

Arınç, hep Müslümanların kanlarının döküldüğünden bahisle Ermenistan'ın bombalanmasını, Sırp mevzilerinin bombalanmasını diliyordu. Arınç, şimdi kapısından ayrılmadığı çok samimi dost olduğu Amerika için; "Amerika ve yandaşları kendilerini efendi, bütün İslam ülkelerini köle görüyor" diyordu.

"Bir ülkenin başındaki bir insanın mazeretine bakınız, Clinton bana gece yarısı telefon etti Irak'ı bombalamak istediğinden bahsetti, ben de kendisini kıramadım, bu bir mazeret midir, hayır bu söz fevkalade utanç verici bir olaydır. Kırılamayan sadece Clinton'mu olmalı, sizin de bir hakkınızda varsa bir günde sizi kıramasınlar, Bosna'da her gün kesilen kanları dökülen Müslümanlara karşı bir on dakika Sırp mevzilerini bombalasalar olmazdı, bir günde Azerbaycan'da yurtlarından

topraklarından sürülen annelerinin gözleri önünde katledilen çocuklara karşı Ermenistan'ın üzerine üç dakika bir bomba atılsa ve sizin hatırınız da gözetilse mümkün değil mi?

Niçin yıllardan beri hep size buyurulmuş ve siz de bunu emir telakki etmişsiniz ve savunmanız hep kıramamak Dünya devleti ile birlikte hareket etmek, Türkiye uzaydan gelmedi, Jupiter gezegeninden dünyaya düşmüş bir devlet değil Türkiye, hep zaten dünyanın içindeyiz, haklarımız çiğnenirken, dünya devletiyiz. Başımızı adeta bir deve kuşu gibi toprağın altına sokmalıyız. Avcı da nasıl olsa bizi görmüyordur. Kendimizi aldatmamalıyız demekten öte yapacağımız başka bir iş yok mu. Yeni dünya düzenine bu konu elbette çok önemli olduğu için giriyorum. Ve sadece Refah Partisi'ndeki sıfatımla değil, hangi siyasi partiye mensup olursa olsun bütün kardeşlerimizi bu konu üzerinde özenle hassasiyetle durmaya davet ediyorum. Çünkü yeni dünya düzeninde Müslüman'a hayat hakkı yok diyoruz. Bu boş bir iddiadan ibaret değildir.

Ve bu dünyaya kaşı geleneksel bir nefretimizin baş kaldırışımızın da ifadesi de değildir. Bunun sebeplerini biraz sonra arz edeceğim. Yeni dünya düzeni yeni bir dünya dümeni ise ve bunda Müslümana hayat hakkı yoksa, Amerika ve yandaşları kendilerini efendi, bütün İslam ülkelerini köle olarak görüyorsa ve dökülen Müslüman kanları bir gelecek zulmün habercisi ise, haritalar yeniden çizilmek isteniyorsa, yeni olaylar bu düzenin devamı için ortaya çıkarılıyorsa biraz daha dikkatli olmamız gerekir.

Hazreti Mevlana haftasında yeni dünya düzeninin ne ilgi-

si var diye soranlar bu konunun önemini biraz daha anlasınlar idrak etsinler diye bu girizgahı yapıyorum ve konuyu en iyi bilenlerden de değilim. İstiyorum ki bütün düşünürler, televizyonlar da basının her sahasında hakikaten bilgi ve birikim sahibi olan insanlar. İnsan adına bu konuya eğilsinler. Çünkü insanı esas alıyor. İnsan yaratılmışların en şereflisidir. Eşrefi mahlukattır ve insanların doğuştan Allah tarafından kendilerine verilmiş dokunulmaz, devredilmez, vazgeçilmez, pazarlık konusu yapılmaz teraziye gelmek hakları vardır. Bunlar yaşama hakkıdır. İnanç hakkıdır. Elbette nefsini korumak, elbette aklını korumak, elbette toplumu korumak gibi kendisine Cenabı Hak tarafından bahşedilmiş, hiç kimsenin lütfu olmayan, bahşişi olmayan hakları vardır. Bu temel hak hürriyetler dediğiniz konuda bir Müslüman olarak elbette hassasiyetle durmalıyız. Bu sözleri ağızlarına pelesenk etmiş insanların bunları da sakız gibi çiğnediğini, ama hakları kendileri için bilip, vazifeyi bize verdiklerini düşünmenizi istiyorum.

Hak sadece onlarındır. Sizin hakkınız yoktur. Askere siz gidersiniz, vergiyi siz verirsiniz, savaş olursa önce sizi sürerler, ibadet etme hürriyetiniz canilerin sadece açık olmasından ibarettir. Bir de devletin televizyonunda haftada belki on beş yirmi dakikada TRT'nin demirbaşı Asaf efendiden din ve ahlak konuşmaları dinlersiniz. Kadir gecelerinde ve Regaip kandillerinde de papyonlu dervişlerin ilahilerini adeta kendinizden geçerek huşu içerisinde dinlersiniz. Düzenin size bahşettiği ve kendisini korkutmayacak kadar tanıdığı vicdan hürriyeti budur. Bunun dışına çıkarsanız, yani inancınızı hakir kılma ko-

nusunda bir iddianız varsa, o zaman sizin karşınıza dikilirler, sizi terörist ilan ederler. Terörle mücadele kanunu içerisinde çok konuştun dilin fazla uzadı gel bakalım diye sizi devlet yıkan, millet düşmanı olan, ülkeyi bölünmeye götüren adeta eli kaleşnikoflu bir terörist gibi kabul eder ve size mahkeme yolunu gösterirler.

Başörtüsü geleneksel olarak devam ederse buna bir şey demezler, ama bir inanç simgesi olarak üniversiteye giden kızlarımızın başında bir bayrak olarak dalgalanırsa hemen buna karşı çıkarlar. Demokrasi, insan hakları, özgürlük aman ne kadar güzel hep bunu konuşurlar. Sandıktan Müslüman çıkarsa hırlaşmaya başlarlar. Sandıktan Yahudi çıkarsa o ne kadar güzel demokrasi, sandıktan mason çıkarsa a bundan güzeli olamaz, sandıktan İrona Staller denen bir İtalyan fahişesi çıkarsa ne yapalım demokrasinin cilvesi derler. Sandıktan Musolini'nin edepsiz bilge torunu çıksa ne yapalım kardeşim halk seçiyor, demokrasi bu, sandıkla gelen, sandıkla gider derler. Ama sandıktan Cezayir örneğinde olduğu gibi ve pek çok örnekleri bulunduğu gibi, Müslümanlar çıkarsa kazara o zaman hırlaşmaya başlarlar.

Demokrasi sadece sandıktan onların diledikleri çıkınca vardır. Sandıktan ummadıkları çıkarsa o zaman demokrasiyi rafa kaldırmak, askeri davet etmek, militarizme sığınmak ve yine postallı demokrasiye dönmek zorunda kalırlar. İşte bunların demokrasi anlayışı, insan hakları konusunda olduğu gibi hep çifte standartlıdır. Yani helvadan putların yenmesine benziyor bunların demokrasi anlayışı. Hazreti Ömer gülerek anla-

tır bunu, müşrik Araplar seyahate çıkarken yanlarına putları alırlardı, kendilerini düşmandan korusun, kendilerine siyamet etsin diye. Şam'a kadar giderlerdi. Ticaret kervanları idi bunlar. Yol uzun olur, artık yiyecekler tükenmeye başlardı. Kendilerini korumak için yanlarında taşıdıkları helvadan putlara sulanmaya başlarlardı. Eh yol da yaklaştı, karnımız da acıktı. Artık sıra helvadan putu yemeye geldi...",

Görüleceği üzere Arınç, bugünkü söyleminin aksine türbanı başörtüsü olarak değil, "İnanç simgesi" şeklinde üniversiteye giden kızlarımızın başında dalgalanan bir bayrak olarak kabul ediyordu. Neyse biz yine Arınç'a devam edelim:

Cezayir'in Postallıları

"Cezayir'de demokrasinin önüne geçenle ve gelin bakalım ey postallılar, sandıktan Müslüman çıktı bunlara iktidar vermeyin diyenler işte ebu cehil mantığı içerisinde helvadan put yiyenlerin aynı anlayışını ortaya koyuyor. Saddam konusunda bile bunlar çifte standartlıdır. Saddam'ı İran üzerine saldırtırken sebepsiz bir harbin müsebbibi yaparken Saddam Batı dünyası için ne kadar sevimli bir insandı. Aslan Saddam, yaşa Saddam ikinci Selahattin, kadisye kahramanı Saddam. İngiltere, Fransa, Amerika 47 Milyar dolar silah ve para yardımı yaptı. Çünkü Saddam o gün işlerine yarıyordu. İran'la olan harp sekiz sene sonra bitti ve Saddam oltanın ucundaki solucanla avlandı. Kuveyt'e girdi, körfez harbinin senaryosunda bu vardı. O zaman Saddam hemen madalyonun ikinci yüzüyle karşımıza çıktı, eli kanlı adam, zalim insan, kara kalpli kara

insan Saddam oldu. Halbuki bir müddet evvel aslan olan bir müddet sonra bu hale nasıl geldi, çünkü batı sadece maddeyi ve menfaati biliyor.

Akif herhalde en güzelini söylemiş, zebun güç Avrupa bir hak tanır ki o da kuvvettir. Siz yani Müslümanlar hakkı esas alırsınız, size göre haklı olan kuvvetlidir. Bir insan ki haklı söylüyor. O dağlar kadar kuvvetlidir. Bir insan ki hakka bağlıdır. Bir mesele ki haktır ve doğrudur. O en büyük, en güçlü olandır. Ama batı bunun tem tersine inanıyor. Onlar için kuvvetli olan haklıdır. Çıkar nerdeyse güç nerdeyse hakta ordadır. İşte bu çifte standartlarının eğer düğümünü çözmek isterseniz, karşınızda onların inancını anlayışını bulacaksınız. İşte böyle insan hak ve hürriyetlerinin artık demokratikleşme, şeffaflaşma, yeni dünya düzeni gibi sözlerin arkasında dünyaya bakıyorsunuz, eskiden kuzey güney kavgası, eskiden komünizm veya onun karşıtı olan hür dünya kavgası, şimdi aynen ama belki başka şekilde devam ediyor. Yine dünyada harpler ve savaşlar var. Yine dünyada ırkçılık fitnesi hortladı, yine dünyada bombalar atılıyor, masum çocuklar can veriyor, insanlar açlıktan, kıtlıktan, yoksulluktan telef oluyorlar.

Değerli arkadaşlarım bu sözlerimle sizlere şunu söylemek istiyorum. Yani devir değişti. İki binli yıllara yaklaştık. Yıllar su gibi gelip geçiyor. Altı sene sonra yeni bir yüz yıla başlayacağız. 2001 yılında 21. yüzyılın eşiğinde olacağız, çocuklar dün doğuyor, bugün delikanlı oluyor, zaman su gibi akıp gidiyor, o yüzden meseleleri tekrar ortaya koyup, bu yeni dünya düzeni ne getirdi, hangi anlama geliyor, bunun için biraz gerilere bak-

mamız lazım. Mesela belki iki buçuk üç saatlik bir konferans konusudur. Türkiye'nin pek çok yerinde, yurt dışında da bu konu üzerinde durduk. Belçika'da Almanya'da Avusturya'da Hollanda'da ve hatta Avustralya'da Allah nasip etti. İşte komünizm çöktü gitti, işte kapitalizm çöküyor, kendi içerisinde intihar eden bir akrep gibi kendini sokarak, batı uygarlığı da bu gün çözmek üzere insanlık maddesi ile manası ile bir bütün olmak istiyor. Ahlaki bir düzen arzuluyor. Sosyal müeyyidesi olan bir düzen içerisinde yaşamak istiyor. İnsan Avustralya'da olsa, insan Afrika'da olsa, insan Türkiye'de olsa dünyaya geldiğinden bu yana üç şey istemiş;

Bir insan kavgasız, harpsiz barış içerisinde yaşamak istiyor. İnsan saadeti ve huzuru kendisine esas almış, ikincisi insan yoksulluğu ve sefaleti istemiyor. Bolluk ve refah içerisinde yaşamak istiyor. Üçüncüsü insan sömürülmek istemiyor. Ya insan onuruna yakışır, bir itibar bir onur şeref haysiyet içinde yaşamak istiyor. Pigmeler de bunu istiyor, insanlar Türkiye'de de olsa bunu istiyor. Afrika'da da olsa bunu istiyor. İnsanın fıtratında olan bu bekleyişe uygun bir sistem bulmalıyız. İnsan fıtratına aykırı rejimler, adı ne olursa olsun, bütün beşeri ideolojilerde içinde olmak üzere bunu insana vermedi, veremedi. Ya homoekonomikus oldu, insanı sadece ekonomik bir varlık olarak gördü. Yani sen etten sinirden kemikten müteşekkil bir varlıksın dedi. Onun duygusunu düşüncesini ruhunu inkar etti. Veya bunun tam da aksi oldu, yani insan sadece bir manevi varlık olarak kabul edildi elbette bu da bir yanlıştı. İnsanın ruhuyla ve cesediyle olan birlikteliği onun hem dünyada hem

ahirette mutlu olmasının yolu ikili bir sistemden geçiyordu. Bunu görmeyen bütün sistemler ve rejimler görüyorsunuz ki birer birer yıkılıyor.

O zaman özetlemem gerekirse şöyle bir on beş yıllık periyot içerisinde dünyadaki gelişmelere bir bakmamız gerekecek. Dünyada son on beş yıldan bu yana, 80'den başlasın veya 78-77 o civardan başlasın fevkalade önemli değişiklikler oldu. Bunlardan bir tanesi ve belki de çok önemli olan komünizmin çöküşüdür. Komünizm insanlık içerisinde çok eski bir düşüncedir. Ta Mazbekilerden tutunuz, dünyanın bütün kavimlerinde belki yer tutmuştur. Temel inancı prensipleri irtibatı ile ama komünizmi bir rejim haline getiren, teoriden eyleme dönüştüren olaylar, çok yakın periyotta 1917 Bolşevik ihtilaliyle başlar. Çarlık Rusya'sının devrilip, yerine Bolşeviklerin Lenin ve arkadaşlarının yaptığı ihtilalle komünistler iktidara gelirler. Bunun üzerinden 80 yıla yakın bir zaman geçti. Ve komünizm, kapitalizmden intikam almak üzere kurulmuş bir sistemdi. Kapitalizm sömürücü bir sistemdi. İnsanlar sömürülüyordu, zengin daha zengin, fakir daha fakir oluyordu. Vahşi kapitalizm insanı kendisine köle yapıyordu. Oysa insanlık için en önemli varlık onun emeği idi. Üretim vasıtalarını ortak hale getirilmesi ve onun yerine çalışanların yani proletaryanın iktidarının kurulması gerekiyordu. Bu yolla ortaya çıkanlar 80 yıl içerisinde proletaryanın iktidarını kuramadılar, insanlara refah ve bolluk ta getirmediler. Dünya cennetini vaat etmişlerdi onu da göstermediler. Sınıfsız imtiyazsız bir toplum olacağını söylemişlerdi, hem sınıflı hem de imtiyazlı bir topluluk haline

geldiler. Bunu ilk fark edenler de 30'lu yıllarda Milivonconaski gibi arkasından alimler bilginler düşünürler gibi insanlar oldu. Fakat acımasız totariter bir sistem olan Komünizm aykırı düşünenlerin hepsini ya akıl hastanelerine, ya Sibiryalarda buzların altında ölüme mahkum etti. Baskıyla ve dayatmayla bu rejim ayakta kalmaya çalıştı. Çok özetleyerek ifade ediyorum, bunun altında mali sebepler var, komünizmin çöküşünün, elbet maddi sebepler de var. Dini inkar eden bir sistem, dini insanların afyonu olarak gören bir rejim, insanın camisini kilisesini kapattı. Evet anayasalarında din ve vicdan hürriyeti vardı. Onlar da laikliğe benzer kavramlar ortaya atıyorlardı. Ama bunu en güzel şekilde sosyalistine ifade ediyor..."

Rüya Görmek Serbest Anlatmak Yasakmış

Bülent Arınç, Türkiye'yi eski demirperde ülkeleri ile aynı kefeye koyuyor, "Rüya görmek serbest anlatmak yasak" diyordu:

"Aleksandır Soljenistin hepiniz tanırsınız, Nobel edebiyat ödülü kazanan bu insan, "Gulak Takım Adaları" isimli kitabında Sovyetler Birliğinde din hürriyeti nasılmış onu ifade ediyor. Diyor ki Sovyetler de Tanye isimli bir kadın şair vardı. Çok küçük bir şiir yazdı, bu şiirden dolayı da on yıl hapse mahkum oldu. Neydi o şiir, dua etmekte hürsün, fakat öyle dua et ki yalnız Allah işitsin. Şiir bu kadar basit, çoğunuzun da anlamadığınızı zannediyorum. Bir daha tekrarlayım, şiire de benzemiyor ya, işte kafiyesini tutturmaya çalışayım. Dua etmekte hürsün, fakat öyle dua et ki yalnız Allah İşitsin. Sovyetler sadece dua etme hürriyetini veriyorlar, onu da başkası amin demeye-

cek şekilde, yalnız Allah duyacak kadar. Yani kendi içinizden çok gizli bir şekilde dua edeceksiniz. Eh siz buna din hürriyetimi dersiniz. Tabi buna benzer din hürriyeti tatbikatları bu ülkede de yaşanmadı değil, geçtiğimiz yıllarda burada konferans veren, Mevlana gün gazetesinden takip ettiğim kadarıyla, Hasan Hüseyin Ceylan bey kardeşimiz iyi bir araştırmacı olarak, Türkiye'de de zamanında din hürriyetinin hangi noktada olduğunu belgelerle ortaya koymuştur.

Sanıyorum belki şu anda bile Türkiye'de şu anlattığım kadar olmasa dahi, insanların rüya görmesi serbesttir. Ama rüyasını anlatması, hele hele tabir ettirmesi mümkün değildir. Bir 163. madde tatbikatını içinde yaşadığımız için biliyorum. Bu zamanda 1989'un Aralık ayında Türkiye'de din ve vicdan hürriyeti konusunda bir konferans vermiştim. Orada örneklerini de çok açık seçik bir şekilde ortaya koymuştum. Şu karşınızda gördüğünüz kardeşiniz, 163'den dolayı İzmir Devlet Güvenlik Mahkemesinde 5 yıl ağır hapse mahkum edilmiş bir insandı. Hangi sözünden ve eyleminden dolayı, bir buçuk saatlik konuşması içerisinde, inşallah biz geleceğiz ve hakkı hakim kılacağız sözünden dolayı. Bu sözde ne var derseniz, eh yorum yoluyla her şeyi bulabilirsiniz. Fakat Türkiye'de yargıçlar bile özellikle yargıçlar diyorum, diyorlar ki ceza kanununda unsur cürminin tevsir yoluyla ifdası mümkün değildir. 43 tarihli bir karar olduğu için, eski tabirlerle yazılmış. Unsur cürminin tevsir yoluyla ifdası mümkün değildir ne demek, suç unsurlarının yorum suretiyle ortaya çıkartılması mümkün değildir demek.

Değerli kardeşlerim, yorum yoluyla suç unsuru bulmak dünyanın hiçbir ceza sisteminde mümkün değildir. O yüzden Türkiye'de 163 öylesine şiddetli bir şekilde tatbik edildi ki, in-

sanların dua etmeleri, temennileri, konuşmaları, hareketleri bile suç haline getirildi. O yüzden şu anda Terörle Mücadele Kanunu içerisinde meşuh olduğu için hepiniz biliyorsunuz, 8. madde içerisinde getirilmek istenen Türkiye için bir bombadır. Bir dinamittir, ne hukuka uyar, ne ceza hukukunun sistematiğine uyar, ne de Türkiye'nin gerçeklerine uyar. Bu bakımdan bu maddeyi getirmek isteyen zihniyete karşı, hangi siyasi düşünceye sahip olursak olalım, bütün Konya'lı kardeşlerimi uyanık olmaya davet ediyorum. Çünkü ellerinde imkan buldular mı, Türkiye'de fundamantaller gelişiyor, kökten dincilerin ayak sesleri duyuluyor, biz gidersek şunlar gelir diye, korkulu rüya görmeye başlayan insanlar, sırf bu gelişmeye engel olabilmek için dünyanın hiçbir yerinde görülmeyen bir rejim, bir sistemi maalesef getirebilirler.

Değerli kardeşlerim, komünizm çöktü, Sovyet imparatorluğu dağıldı, bağımsız devletler ortaya çıktı. On on iki tane halkın içerisinde Müslüman Türk olan yeni cumhuriyetler kuruldu. Doğu Avrupa'da sınırlar hudutlar değişti. Devletlerin isimleri değişti, başındaki yöneticiler değişti, ne Jivkof kaldı, ne Sernenko kaldı, ne Çavuşesko kaldı, ne bir başkası kaldı, hepsi gitti. Berlin duvarı yıkıldı, iki Almanya birleşti, Halekler akıl hastanesine tıkıldı. Komünizmin çöküşünde çok sebepler arayabilirsiniz, mesela Afganistan'da Rusların mağlup olması, kızıl ordunun arkasına bir tekmeyle Afganistan'dan kovulması, Rusya'nın çöküşünü hızlandırdı diyenler var.

Teknolojik gelişmeler Sovyetlerin çöküşünü hızlandırdı. Bunu söyleyenler var. Çünkü kanal sayısı arttı. Rusya'daki insanlar da uydular vasıtasıyla bütün dünyayı izler hale geldiler. Üçüncü olarak Sovyetlerdeki rejim, sadece Ekim devriminin

yıl dönümünde halkı tepeden seyreden bir baskı rejimi haline geldi. İnsanların çorba tasları büyümedi, insanların cebine giren para artmadı, insanlar mülkiye miras haklarından dini inançlarından uzak, ailesini ihlal eden şekle getirildiler, sırf çalıştıkları kadar para alabilmeleri için, fakat buda mümkün olmadı. Komünist partisine ön planda üye ve yönetici olanlar, özellikle polit büro üyeleri, komünizm içerisinde adeta yine bir sınıf haline geldiler. Hangi sebebi söylerseniz gerçeklik payı vardır, ana en önemli sebep komünizm insan fıtratına aykırı bir rejimdi. Onu yıkan insan fıtratıdır, yaratılışıdır, insan yaratılışına aykırı bir rejime ancak 80 sene dayanabildi, sonra da tekmeyi vurdu. Brejnev öldükten sonra, Arnapol ve Sernanko isimli 80 yaşlarında iki tane bunak kısa aralıklarla vefat ettiler, öldüler arkasından gelen Gorbaçov'un yıkılmakta olan komünizme yeni bir makyaj tazelemek gayretleri de semere vermedi, Graslov, Seraskov'sa da boşa gitti ve komünizmin Sovyetlerdeki en büyük örneği de devrildi.

Sadece Sovyetler değildi, komünizm rejimine sahip olan, işte Mao'nun ülkesi Rusya, Çin affedersiniz bir milyarlık nüfusuyla uzak doğuda bir komünist devdi. Hindistan'ın büyük bir bölümünde, Asya ülkelerinin pek çoğunda Vietnam ve onun uzantılarına komünist rejim vardı. Ortadoğu'da Yemen gibi ülkeler, Afrika'da 7-8 tane ülke komünist rejimle yönetiliyordu. Avrupa içerisinde, Doğu Avrupa'da 7-8 tane ülkede komünist rejim vardı, yaklaşık bir buçuk milyarlık nüfus komünizmin baskısı, dayatması altındaydı. Allah'a şükrediyoruz, böylece inancımıza ve insan yaratılışına aykırı bir sistem bizim gözlerimizin önünde çöktü. Allah'a binlerce şükür. İnsanlık böyle bir

batıl, böyle bir dayatmacı, diktacı, totaliter bir rejimden kurtulduğu için şanslı sayılmalıdır.

Değerli kardeşlerim, ikinci büyük özellik, komünizmin karşıtı olarak ayakta duran, kapitalizm olarak veya batı uygarlığı olarak isimlendireceğimiz, sistem de kendi içerisinde çöküyor. Kahrolsun komünizmden başka bir şey bilmeyen insanlar vardı her ülkede. Onlar komünizm çöktüğü için sevinebilirler, belki de yaşasın batı uygarlığı diyorlardır. Yaşasın Amerika diyorlardır belki, yaşasın kapitalizm diyorlardır. Sadece onlar için söylüyorum, çok fazla sevinmesinler, komünizm çöktüğü kadar, batı dünyası da kendi içerisinde yıkılıyor çöküyor. Bugün batı dünyası bir maddeci sistemin içindedir. Kapitalizm dediğimiz sistem, hangi renk ve tonda olursa olsun, yine insan fıtratına aykırı bir rejimdir. O da insanı bir ekonomik varlık olarak kabul ediyor, o da insanı etten, kemikten sinirden bir yaratılmış müteşekkil bir insan olarak kabul ediyor.

İnsanı üretim ve tüketim cenderesi içerisinde kabul ediyor. İnsanı duyan, düşünen, yaşayan bir varlık olarak düşünmüyor. Hemen itirazlar olabilir ve komünizm gibi onlar diktacı bir sistem değil ki, komünizm gibi dini inkar eden bir sistem değil ki, komünizm gibi camiyi, kiliseyi kapatan bir sistem değil ki, eh doğru tabi, onlar camiye kiliseye giden yolları açık tutuyorlar. Ama insanların oraya gitmemesi için başka tuzaklar hazırlıyorlar. Belki de en akıllısı bu, onların yaşaması için, insanların öyle bir sistem koyuyorlar ki önlerine, insan duyan, yaşayan, aşkı merhameti, sevgiyi bilen komşuluğu kardeşliği, itimadı saygıyı bilen, başkaları ile sevgiyi ve kederi paylaşmayı bilen bir varlık olmaktan çıkıyor. Kapitalizm içerisinde insanlar bencil ve egoist oluyorlar.

Kapitalizm içerisinde insanlar köşe dönmeyi hedef biliyorlar, kapitalizm içerisinde insanlar sadece zevk ve konfor için yaşamak istiyorlar. Kapitalizm içerisinde insanlar her şeyi mubah görüyorlar kendi menfaatleri için, böylece kendi sonlarını hazırlıyorlar. Cami var, kilise de var çanlar pazar günleri çalıyor, ama bugün Avrupa'yı her yıl üç dört defa gören bir arkadaşınız olarak söylüyorum, artık 50 yaşın üstündekiler bir müze ziyaret eder gibi kiliseye gidiyor, 25 yaş altındakiler müzenin önünden geçerken bile farkına varmıyorlar.

Bugün Hollanda'da, Belçika'da kiliseler satışa çıkartılıyor. Ve çok şükür Müslümanlar bu kiliseleri satın alıp camiye tekdil ediyorlar. Yani inanç noktasında insanlar, 30 kanallık televizyonların karşısında, modanın esiri olarak, çok tüketen, çok israf eden bir toplum olarak, kanaati unutmuş, iktisadı unutmuş bir toplumu olarak sadece günü birlik yaşıyorlar. Onlar sadece kendi zevkleri için hayatı esas biliyorlar. Onlar yarışan, onlar sevişen, onlar çok affedersiniz çok içki içen, onlar sadece kendi bedeni zevkleri için her şeyi yapmaya çalışan ve dünyada olanı biteni fark etmeyen bir toplum haline geldi, acaba böyle mi. Bugün batıyı kendi gözlerimizle değil, o ülkelerdeki sosyal bilinçlerin gözüyle görürseniz, o ülkelerde gerçekten siyaset adamlarının düşünürlerin elinde görürseniz, bir felaketin içerisinde yaşadıklarını bizzat onlar söylüyorlar.

Bugün batı dünyasına gittiğiniz zaman, diyelim ki Avusturya'ya gittiniz Viyana'da ne kadar güzel bir dünya, 154 metre yükseklikte Tuna nehrinin kenarında kuleye çıksanız, Tuna'nın ve Viyana'nın bütün güzelliklerini görebilirsiniz. Viyana bazıları için valsler şehridir. Viyana içerisinde 20 tane Viyana var, 6. Viyana, 7.Viyana, 8.Viyana, isterseniz Kalembur kapı-

sına gidiniz, yeniçeri kavuğu görünür. Ecdadın kapısına dayandığı Viyana'yı görürüz. İsterseniz Münih'e gidiniz, isterseniz Paris'e gidiniz 354 metre yükseklikteki Eyfel Kulesi'ne çıksanız 18 milyonluk Paris gözünüzün önünde Sen nehriyle birlikte bir renk cümbüşü içerisinde, her taraf ışıklar içerisinde, aman Allah'ım dünyada ne kadar keyifli insanlar var. Altınızda Şanzelize meydanı, renk cümbüşü içerisinde, biraz ötede zafer parkı ve Conkort meydanı, toprağın altına inin, toprağın altında 5 kat metro var Paris'te, üstündeki kalabalığı altına alıyor ve Paris'in her tarafına anında ulaştırıyor.

Böyle bir şebeke, böyle bir rahatlık dağın başındaki evde bütün batı Avrupa'da sıcaktı soğuktu gidiyor, asfalt yol gidiyor, bir otoban üzerinde şu kadar bir çukur göremiyorsunuz. Böyle bir dünyada yaşamak ayrıcalıktır. Hepinizi cezp eder bunlar, ne kadar rahat yaşıyor insanlar, ne kadar keyifli, ne kadar dünyada mutlu bu insanlar dersiniz. Acaba öyle mi, dışardan baktığınız zaman gerçekten öyle, ama o dünyanın insanlarına bir sorun bakalım, yaşadıkları hayattan memnunlar mı? Yaşadıkları hayat onları mutlu ve bahtiyar ediyor mu? Değerli arkadaşlarım bunu öğrenmek için çağdaş dünyadaki yani şu yaşadığımız asırdaki insanın ruh dünyasına girmemiz lazım. Başta söylemiştim ya insanlar nerede olursa olsun üç şey istiyorlar. Huzur istiyorlar, itibar istiyorlar, bolluk refah istiyorlar. Acaba bu insanlar huzurlu mu? Hayır huzurlu değiller. Bu boş bir iddia değil, Papa bile bunu söylemeye başladı. Şu anda Avrupa'ya ve Amerika'ya dıştan baktığımız zaman gördüğünüz o renk cümbüşünün içerisinde insanlık dramı yaşanıyor..."

Fransızlar Çocuklarının Babasını Bilmiyorlarmış

"...Bu gün değil, bundan 10 küsür yıl evvel Fransızların meşhur Lo Pigaro mecmuasının kapağında bir genç kadın ızdırabını şu sözlerle haykırıyordu. Genç kadın kucağında bir çocuk taşıyor. Bütün dünyaya mecmuanın kapağından şöyle hitap ediyor. Benim adım Kristin 22 yaşındayım, bir iş yerinde sekreter olarak çalışıyorum, altı bin Frank maaş alıyorum, altımda Citroen marka arabam var, hafta sonu istediğim yere gidip eğlenebilirim, her yıl dünyanın her yerinde tatil yapabiliyorum, evimde her şeyim var, bu aldığım para bana modayı takip etmek için her türlü imkanı veriyor. Arabam var, evim var, tatilim var, makyaj malzemem var dünyada her istediğim şey var, dört milyon satan Lö Pigaroda kadın bunu söylüyor. Ama altında ki cümle önemli, keşke bunların hiç birisine sahip olmasaydım, hiç birisine sahip olmasaydım da, şu kucağımdaki çocuğun babasını bilseydim diyor. Cümle bununla bitiyor. Bu bütün batı dünyasının dramıdır. Annesiz, babasız çocukların toplumu sardığı bir batı dünyasında bir genç kadın, kendi zevkinin, hevesinin, şehvetinin, arzusunun yerine geldiğini söylüyor, ama sonunda insan olduğunu da hatırladığı için şu çocuğumun babasını bilsem ve çocuğumu babası ile büyütseydim diyor. Batı toplumunun kucağında böyle çocuklar taşıyan Kristinlerin çocuğunun babasını yazı mı, tura mı atarak tayin ettiği bir noktaya geldi. Bu bir ızdırap değil midir?

1990 Mart ayında Fransa'daydım, Paris'te 5 gün kaldım. Plalsto İtali denilen bir semtte sanırım 50-60 dairelik bir gökdelende milli görüş teşkilatlarının misafir hanesi var. Her katta altı tane daire var. Arkadaşlarımın bir sözü çok enteresan buldum. Dediler ki şu dairede yaşayan bir yalnız kadın vardı,

50-60 yaşları arası idi, bir gün öldüğünü duyduk. Ama öldüğünü şuradan haber aldık. Dışarıya taşan kokusundan affedersiniz. Meğerse kadın ölmüş ve 18 gün sonra dışarıya taşan kokusundan kadının öldüğünü bilmişler. Ne var bunun altında diyeceksiniz, bu kadının kocası var, Paris'in başka bir banliyosunda yalnız yaşıyor. Bu kadının çocuğu var, 28 yaşında, Jerar isminde, o da Paris'in başka bir banliyosunda yalnız yaşıyor. Ne kocası arar bu kadını, halim hatırım nasıl diye sorar, ne çocuğu anne bu gün nasılsın bir ihtiyacın var mı diye sorar, bitmedi sadece kendi katında beş tane daha daire var, yani en az bir komşusu daha var, hiç birisi de madam bu gün sokağa çıkmadı, acaba ne oldu hastalandı mı diye kapısını çalmaz. Böyle bir dünyada yaşamaktansa dağ başında kertenkele olmak herhalde daha iyidir. Neden biliyor musunuz? Kalabalıkta yaşıyorlar insanlar, amma yalnız yaşıyorlar, her birisi kendi başına hiç başka biri selam vermiyor. Hiç başka biri nasılsın demiyor. Hiç başka biri ihtiyacın var mı diye sormuyor. Hiç başka biri bana yardımcı olabilir misin dendiğinde, yüzüne nezaketle bakan bir insan görmüyor. Madem ki insan önemlidir. Paris'in metrosundan önce, Paris metrosuna gece dokuzdan sonra korkusundan giremeyen insanı düşünmemiz lazım. Gece dokuzdan sonra metroya girerseniz, canlı çıkamazsınız.

Şu anda Paris'in, İngiltere'de Londra'nın, New York'ta 70 tane bölge kritik bölgedir. Akşam on dokuzdan sonra bu bölgeye hasta bakıcı, doktor, polis giremiyor. Ve bu semtlerde insanlar kapıların iki tane anahtar kilit koyarak gece rahat yatabiliyorlar. Vahşileşmiş ve kudurmuş bir toplum. Metronun içerisinde cinayet, sokaklarında insanlar birbirlerinin adeta kanlarını içecek, sapıtmış ve yönünü şaşırmış bir toplum. Aca-

ba böyle mi diyeceksiniz, işte ben çağdaş dünyanın, çağdaş insanın batıda hangi dünyada yaşadığını izlere yine saatime dikkat ederek kısa bir şekilde arz etmeye çalışayım. Diyorlar ki bu gün batı dünyasında stres var, cinayetler var, cinnet var, intiharlar var, inançsızlıklar var, akıl hastaları var, fuhuş var, kumar var, uyuşturucu var, alkol tutkunluğu var ve böylece cana mala ırza tecavüzler var, korkunç boyutlara ulaşan cinsel sapıklıklar var, işte batı toplumunda mesela Angıla Maloyu dinleyelim; Toplumda karşılıklı sevgi, saygı yardımlaşma kalmadı. Avrupa insanı sadece maddi hayat lüks ve konfor için yaşıyor. İşin ilginç yanı da diyor, kimsenin halinden memnun olmayıp, devamlı şikayetçi oluşudur. Batıda herkeste dehşet verici bir ölüm korkusu ve gelecek endişesi hakimdir.

Bu feci durum karşısında, idareciler ve bilim adamları çaresizlik içerisinde, entelektüeller ise manevi boşluk ile bu korkunç yıkılışa seyirci kalmaktadır. Demek ki çağdaş batı insanının sıkıntılar var, birkaç örnek vermek suretiyle bu konuyu kapatayım. Mesela alkol tüketimi, o kadar korkunç boyutlara ulaştı ki batıda alkol tüketimi, rakam olarak İngiltere'yi vereyim. İki milyon alkolik var. Nüfusun yüzde üçü, alkolikten kastım Şarbul Leylun vennehar, yani sabah akşam kafa çekenler. Alkolizme uğramış nüfusun yüzde üçü Amerika'da devamlı içenlerin sayısı 95 milyon bunların 10 milyonu gerçek alkolik, 14-17 yaşı arasında ki gençlerin yüzde 19'unda aşırı içki problemi var. Fransa da her sekiz erkekten biri, her on iki kadından biri alkoliktir. Toplam alkolik sayısı 10 milyonu buluyor. Bu verdiğim rakamların World Healt organization, yani Dünya Sağlık örgütünün rakamları olarak söylüyorum. İçinizde doktor kardeşlerimiz var gördüğüm kadarıyla, özellikle onların

bu konuyu çok iyi bildiğine inanıyorum. Kendi kaynaklarından ki bu verdiğim rakamlar 80'li yıllar içindir. 85 içindir bir tanesi, bakınız bu günkü herhalde bunun birkaç katı kadar derece yapmış olmalıdır. Tabi batıdaki bu alkol bağımlılığının sayısının arttığını söyledikten sonra aklımdaki bir gerçeği de üzülerek ifade edeyim.

Batı, batıdır alkolü su gibi içiyor, Almanya'dır birayı içiyor, Fransa'dır şarabı içiyor, bir başkasıdır bir başka zıkkımı içiyor da Türkiye'ye ne oldu diyeceksiniz, Türkiye'nin ölçüsünü, batı ölçüleri içerisinde vermek mümkün değil, çünkü nüfusun yüzde 98'i Müslüman yani rakamlar itibariyle söylüyorum. Bu insanların en az yarısı beş vakit namaz kılar, en az yüzde yetmişi her yıl Ramazan ayında oruç tutar, en az yüzde sekseni Cuma namazına gider, yüzde 90'ı bayram namazlarını kaçırmaz, niye bunları söylüyorum, çünkü bu ölçü içerisinde bu Müslümanlar bilirler ki, içkinin azı da çoğu da haramdır. Madem ki böyledir, şu verdiğim rakama ne diyeceksiniz, 1990 yılı rakamından bahsediyorum, Fransa ve İngiltere'deki konumuz, şimdi Türkiye'ye döndük, 1990 yılı rakamlarına göre Türkiye'de fert başına düşen süt tüketimi 1,2 litredir. Fert başına düşen içki tüketimi 2,5 litredir. Yani şu özelliklerini biraz evvel saydığım Türkiye'de sütten bir misli daha fazla içki tüketiliyor. Rakamlar önümde 1990 yılında tekel 114 milyon litre içki üretmiş, dışarıdan kaçak gelen ve ithal edilenlerle birlikte bu sayı 200 milyon litreyi geçmiş ve bu sahada biraz evvel verdiğim rakamlara göre Türkiye çağ atlama noktasında eğer arzuları buysa, dünyada sanıyorum ilk beş devlet içerisine girmiştir. İçki tüketiminde Türkiye, belki batı ülkelerini bile sollamıştır.

Fert başına düşen milli geliri sormayın, adamların canını sıkarsınız, ama içki tüketiminde çağ atlayan transformasyon yapan Türkiye'yi şöyle yaptık böyle kalkındırdık diye Amerikanvari propagandalarla renkli balonlarla oyalayan insanların bizi getirdikleri nokta budur. Ölenleri hesap veriyor kalanlarına Allah akıl fikir versin, hidayet nasip etsin, geldiğimiz nokta bu, uyuşturucu bağımlılığı, batı ülkelerinde uyuşturucu kullanımı astronomik rakamlara ulaştı, 1985 rakamlarına göre, Amerika'da bir yılda kokain için 39 milyar dolar harcanıyor, kokain de uyuşturucunun en güçlü dozu olan şey, eskiden afyon, esrar, eroin, morfin, lsd, marihuvana vardı, şimdi kokainden başkası tatmin etmiyor, 39 milyar dolar Amerika'nın bir yılda uyuşturucu için tabi kullananlar açısından söylüyorum sarf ettiği para, Batı Almanya'da yapılan bir sağlık araştırmasında, 360 bin eroinman olduğu tespit edildi. Geçtiğimiz yıl Hollanda'nın Roterdam'ında şıkıdam dedikleri yerde Almanya'da Münih'te hatırlıyorum İsviçre'de Zürih'de adeta Belediyenin açmış olduğu büfeler gibi Polis teşkilatı bazı yerlerde büfeler açtı ve orada kokain kullanan insanlara bizzat poşetler içerisinde kokaini devlet veriyor, enjektörünüde bizzat vermek suretiyle, niçin bu kullananlar nasıl olsa kullanıyorlar, birbirlerini enjektörleri kullandırıp da Aids'i bilmem neyi bulaştırmasınlar, bu zıkkımı herkes steril enjektörlerle kullansın diye amme hizmeti görüyorlar, bırakınız bunu önlemeyi, bunun önüne geçmeyi artık bırakmışlar bizzat belediye polis teşkilatı büfelerle kokain veya eroin dağıtıyor, bu gün metroların kapısında çekmiş leş gibi affedersiniz yatan insanlar görürsünüz, saldırgan da olabilirler, dünyadan geçmiş halleriyle batı toplumunun bir kısmı olarak ta karşınızda durabilirler, çünkü aklıma

hep geliyor nerden geliyorsa gelmemesi lazım ama, istatistikler gösteriyor...

Türkiye'de uyuşturucuya başlama yaşı da 17'ye kadar indi yani tehlike zilleri çalıyor, sinyalleri var, ufkumuzu karartan bu kara bulutlara dikkatinizi çekiyorum. Akıl hastalıkları, Amerika'da son istatistiklere göre 6 milyon 700 bin akıl hastası var, 6 milyon da ruh bozukluğu olan hasta var, sosyal demokratların kulağını çınlatıyorum. Onların örnek bir kesimi İsveç insanların her türlü sosyal güvencesi var. Ama İsveç bu işin şampiyonu, akıl ve psikolojik hastalıklardan rahatsız olanların sayısı nüfusun sıkı durun yüzde 25'ı, her dört İsveçli'den birisinde ruh bozukluğu var, bu yüzden zaten intihar nispetinin en yüksek olduğu ülkelerden birisi de İsveç'tir. Çocuklarda ruhi bozukluklar var, intiharlar artıyor, cinsel sapıklıklar, cinsel hastalıklar artıyor, artık aidsi Türkiye yıllar öncesinden konuşmaya başladı ben size birkaç cümleyle isterseniz bunları özetleyivereyim.

Cenabı Hak Kuran'ı Kerim'inde bütün insanlar için çok önemli örnekler vermiş, işte Lut kavminin başına gelen felaketin neden dolayı olduğunu, Cenabı Hak kıssalarında göstermiş, Sodom Ve Gomore bir örnektir, Fon Tei bir örnektir. Hanım kardeşlerimizden teessüf ediyorum bunları söylerken, ama Lut'ilik denen homoseksüellik denen edepsizlik cinsel sapkınlık, batıda öylesine yaygın hale gelmiştir ki, gözlerimle gördüğüm için bazılarını tiksinerek söylüyorum. Eyfel kulesinin altında, Şanzalize meydanının akşam 20'den sonra kadınlar erkekler birlikte satılıyor, böyle bir toplumda bu hastalık bu kepazelik o kadar yaygınlaşmış ve insanlar nefret duygularını unutup adeta bunları teşvik eder hale gelmişlerdir. Bunlar için

kulüpler var, bunlar için özel yayın yapan televizyon kanalları var, elbette her toplumda sapkınlar bulunabilir. Fakat önemli olan o sapkınlara karşı toplumun nefretini göstermesidir. Bunları bir hastalıklı insan gibi kabul etmesidir. Tedavisi için önlem almasıdır, tedbir almasıdır. Oysa batı bunlara tepki göstermek bir tarafa bu gay kulüplerini teşvik ediyor, bunlara gay ve lezbiyen isimlerini veriyorlar, bunlara karşı toplumda adeta bir kucak açma var, onun için ne oluyor bu toplum çöküyor.

Şu anda İngiltere, Danimarka ve Hollanda'da parlamentodan kanun çıktı, kadınla kadın, erkekle erkek isterlerse bu birlikteliklerini nikahlı hale getirebileceklerdir. Yani bu rezilliği anlatırken yüzümüz kızarıyorsa, bu rezillikleri bir nikah beraberliği haline getirmek, Lut kavminden daha kötü olan insanların bu toplumda yaşadığını göstermez mi? Değerli kardeşlerim böylesine bir rezaleti dünya yaşıyor, ve böylesine bir ihanete karşı batı dünyası kendi dini değerleriyle karşı duramıyor. Bakınız sadece Katolikler buna karşı çıktılar, Papa bunu nefretle karşıladı, bu nasıl kanun dedi, bu kepazeliği nasıl meşrulaştırabilirsiniz, çünkü Katoliklerde evlenmek mukaddestir. Katoliklerde boşanmak yoktur. Elbette insan fıtratına aykırı olan bu sistem, başka yerden patlama yapıyor. İtalyan ceza kanunun aynen alan bir ülkede yaşıyoruz biz, İtalyan ceza kanununda zina suç olmaktan çıkmıştır. Bir sinek ısırığı kadar basit bir fiildir. Neden çünkü Katolik olan İtalyanlar boşanamadıkları için zina serbest hale gelmiştir. Metres tutmak onlarda ayıplanan bir iş değildir. Sana ne oluyor ki bir zampara İtalyan'ın gelip ülkeye de aynen tatbik etmeye çalışıyorsun, inancımıza alenen aykırı olan toplumun sıhhatini bozan insan neslinin sıhhatini bozan bu şevki fiile karşı Türk Ceza Kanunun-

da takibi şikayete bağlı suç olan zinayı bile ortadan kaldırmaya çalışan bakanlarımız var, bilginlerimiz var, düşünürlerimiz var, var oğlu var, bakınız dünya ne hale geldi, Türkiye'yi de bu hale getirmek istiyorlar. Beterin de beteri var mı? Beterin de beteri var, Aids'in çaresi yok, çağımızın kara vebası Aids diyorlar Alman İçişleri Bakanı Frederi Zimerman vardı belki şimdi değişmiştir, iki yıl evvel Almanya'da bir beyanat verdi. Dedi ki Almanya'da şu anda bin tane Aidsli hasta var, bunların her biri için 250 bin dolarlık masraf yapıyoruz, eğer bu sayı 2 bine çıkarsa Alman bütçesinde para kalmayacak, peki 250 bin doları niçin harcıyor bunlar, tedavi için mi yo hayır tedavisi mümkün değil ki, başkalarına bulaştırmasın diye steril ortamda bu insanlar ölümü bekletiliyorlar, öldükten sonra 7 metre çukur kazıyorlar, üstüne kireç kaymağı döküyorlar, adamı naylon poşet içerisinde sallandırıyorlar üzerini betonla örtüyorlar, ah öldü de kurtulduk diyorlar ama öylesine artıyor ki bu sayı çünkü insanlar nikahlı ve meşru ölçüleri bilmiyorlar.

Azgınlığın sonu yok sınırı yok, 250 bin dolarda boşa gidiyor. Nedendir yüzde 65 cinsel sapıklıktan AİDS'in, yüzde 17'si de uyuşturucu kullanmasından geriye kalan üçlük beşlik başka sebepler de, peki bunun çaresi ne çaresi İslam'a dönmek, insanlığa dönmek, insanlığın fıtratının gerektirdiğini yapmak, hayır yapmazlarsa ne olacak çöküp gidecekler, Aids'ten homo seksüellikten daha da kötüsü var mı, daha da kötüsü var o neymiş o, ona ensest diyorlar, tıbbi bir terimdir Ensest, ensest ne demek aile içerisinde cinsel sapıklık, affederseniz annenin erkek evlatla, babanın kız çocuğu ile, bu cık cık derken sizin ağızlarınızdan dökülen cümleler, lanet olsun Allah belalarını versin, olmaz ki canım bu kadar da olur mu? Deyişin ifadesidir.

Ama kulağınızı dört açın, Ensest denen şey Türkiye'de de maalesef şu anda yaşanmaktadır. Belki en mazbut topluluklarda bile bu hastalığın mevcudiyetinin öğretmenlerine yana yakıla anlatan 14 yaşındaki kız çocuklarından doktorlara giden başkalarına başvuran aile içi fertlerden anlayabilirsiniz, neden toplum bu hale geldi, bir örnek vereyim.

Frengi hastalığı Frengde çıktı, zaten bütün melanetler belki oradan geldiği için frengiye bile bu ismi taktılar, gömleğinizin yakasından pantolonunuza Kroveze ceketinizden başınızdaki şapkaya meşrutiyetten Tanzimat'ın hükümlerine kadar her şeyi batıdan aldığımız için Frenk diyarından bunlar geldiği için belki çok şey getirdiler çok şeyler de götürdüler, Frengi hastalığı da bir cinsel hastalıktır. Fransa'da çıktı, Anadolu'ya Osmanlı topraklarına gelmesi 350 sene sonra oldu, bakınız toplum ne kadar güçlü, bir hastalığı 350 sene kendisine sokmuyor, kabul etmiyor, ama bakınız 1985'lerde Türkiye'de ilk defa görülmesi, İngiltere'de görülmesinden 4 gün sonradır. Yani İngiltere'de Aids görüldü, 4 gün sonra İstanbul'da ortaya çıktı. Hangi toplum daha güçlü, hangi sistem daha çok kendisini muhafaza ediyor. Hıfzısıhha kaidelerine hangi daha çok uyuyor.

Toplumumuzu 350 sene hastalıklara karşı muhafaza edenler mi, yoksa 4 gün bile ayakta duramayan bu çağ atlayan düzen mi? Kanaatinizi takdirlerinizi siz verin. İşte bakın bu sıkıntılar içerisinde teferruatı çok fazla ama hepsini tek tek anlatmama gerek yok. İsterseniz bu toplumun hangi şartları yaşadığını kendi toplumun içerisinden onların ağzı ile konuşalım. Katoliklerin papazı Vatikan'da 1992 yılı ocak ayında Noel mesajı verdi, bu Noel mesajı çok önemlidir. Almanların

Ştern dergisi ile Bill dergisi bunu yayınladılar. Ben o tarihlerde inanınız Almanya'daydım. Ştern dergisinin kapağında Bush'un resmi vardı, suyun içerisinde ağzına kadar gömülmüş boğulmak üzere olan bir insan resmiydi bu ve Ştern dergisinin kapağında Amerika SOS yazılıyordu, yani Amerika çöküyor, dış borcundan bahsediyor, 16 milyon insanın homeles yani evsiz yaşadığından bahsediyor.

3.5 Trilyon dolarlık dış borcundan bahsediyor vesaire, içine de Papa'nın Noel mesajını almış, Papa diyor ki, ey batı dünyası, siz komünizm çöktü diye seviniyorsunuz, ama dikkat edin komünizm çökerken kapitalizm de çöküyor, siz büyük bir yanlış yaptınız diyor Papa, siz bir sistem kurdunuz, insanı o sisteme benzetmeye çalıştınız. Hâlbuki doğru olan şey, insana göre bir sistem kurmaktır. Siz insanı sadece maddi şekliyle aldınız, mana cihetini gözetmediniz. Şimdi öyle bir sistem kurun ki ahlaki müeyyidesi olsun, sosyal yönü olsun, yoksa korkarım bütün batı toplumu çökecek ya insanlık yeni bir sistemi başka ülkeler de görecek diyor. Papa akıllı adam tabi, biraz daha güzel düşünmüş, yani bir adaletli devlet düzeni bir yerde kurulur da, bütün insanlık onu örnek alır. Yol yakınken siz elinizi çabuk tutunda şu batı toplumunun da patlayan tarafları bir yamayın. Ahlaka biraz yönelin demek istiyor herhalde. İşte batı dünyası, biraz da Papa'larının verdiği bu direktifle şimdi maddi ve manevi ölçüler içerisinde bir düzen arayışına girdi. Ben sözümü şunlarla sıralamış olayım, son on beş yılda çok büyük önemli hadiseler gördük diye başlamıştım, daha yeni dünya düzenine girmedik ha, bunlardan birisi komünizmin çöküşüydü, ikincisi de Kapitalizmin can çekişmesi idi.

Amerika'nın İngiltere'nin, Fransa'nın çöküşünü Rabbim hepimize göstersin

Bülent Arınç, şimdi dost oldukları, Partilerinin kurulmasında en büyük destek aldıkları ve sözlerinden çıkmadıkları Amerika ve İngiltere'nin çöküşü için bir zamanlar böyle dua ediyordu:

"Rabbim onu da bize göstersin inşallah, her gün binlerce, on binlerce Müslüman'ın kanını döken ve bu kanlardan zevk alan Amerika'nın da ve onun yandaşlarının da, her gün İmami Azamlar türbesine, Aldulkadir Geylani Hazretlerinin mübarek toprakları üzerinde, Hazreti Hasan, Hazreti Hüseyin efendimizin mübarek ruha niyetleri üzerine, canı istedikçe bomba yağdıran, Filistin'de intifada erlerine, Afrika'da Müslümanlara, Bosna Hersek'te sübyanlara, kadınlara kızlara kadar, kan deryası haline dünyayı getiren, insanlık katili Amerika'nın da İngiltere'nin de, Fransa'nın da çöküşünü Rabbim hepimize göstersin.

Değerli kardeşlerim, üçüncü önemli olay, bütün dünyada despotik rejimlere karşı karşıya bir başkaldırı var. İnsanlık adı sultanlıkta olsa, şahlıkta olsa, imparatorlukta olsa, tek adam, tek rejim baskı, totaliterlik, dayatmacı yani insanların ruhunu esir alan sistemlere, şahıslara rejimlere karşı baş kaldırdılar. Bakınız Mao'nun heykelleri yerinde değil, Somanza'nın adı anılmıyor, Noraya'da bir başka tarafa kaçtı. Fakir halkı içerisinde kendisini imparator ilan eden, Jan Bakassolar'ın bile yerinde yeller esiyor. İnsanlar zalimlere karşı haklarını, hukuklarını aramaya başladılar. İnsanla fıtratlarının gereğini yerine getiriyorlar. Ben hür doğdum, hür yaşayacağım. Ben inancımla yaşayacağım. Ben ahlaklı bir düzen içerisinde yaşayacağım.

Ben huzur içerisinde, refah içerisinde, bolluk içerisinde, sömürülmeden yaşayacağım diyor insanlar. Ve bunun örnekleri her gün gözümüzün önündedir.

Hepiniz görüyorsunuz, İran Şahı çok güçlüydü. Ama ülkesinden kaçmak zorunda kaldı. Çok sevdiği Amerika'ya sığındı, bir haftadan fazla kalmasına müsaade etmediler. Mısır'a gitti, kendisi gibi bir zalimin kanatları altında geberdi. Samonzo Amerika'ya dayanıyordu, halkına zulüm ediyordu. Mao kendini tanrı ilan etmişti. Her gün yüz tonluk heykelinin karşısında zavallı Çinliler geliyor ona bağlılık yemini ediyorlardı. Duvarlardaki gazetelerde halkın günlüğü ismini verdikleri şeylerde de o Çinli'ler Mao bugün ne söylemiş onu okuyarak işlerine başlıyorlardı. Ama bugün öldü, öldükten sonra Mao'nun ismini anan kalmadı. Kendisini tanrı haline getiren, kendisini zorbalıkla ayakta tutmaya çalışan, ne Çavuşesku kaldı, ne bir başkası kaldı. İnsanlar hem bu zalimlere, hem de kendilerine putlaştıran kendi inançları karşısında, kendi yaratılışları karşısında, yol kesen putlara karşı bir büyük mücadele başlattılar. 21 yüzyılın basamağında en önemli olaylardan bir tanesi de insanların önünü kesen putlara karşı savaşamalarıdır. Dünyanın her yerinde böyle soylu bir savaş devam ediyor. Mübarek Mevlana'nın avucundayız, kucağındayız. Onun da ruhani yetiyle, onun da himmetiyle Cenabı Hak'tan dua ve niyaz ederim, darısı başka ülkelerde, başka putların başına.

Değerli kardeşlerim, bütün bu değişikliklerden sonra, bakınız komünizm çöktü, kapitalizm çöküyor, putlar da birer birer devriliyor. Ne Leningrat'ın adı kaldı, ne de Lenin, ne de Stalin'in heykelleri kaldı. Hiçbir şey kalmadı. Her şey aslına rücu ediyor. Herkes bir Musa gibi, herkes bir Hazreti İbrahim gi-

bi eline gözüne, kulağına, kalbine put bir düşmanlığını yerleştiriyor. Zincirleri kırmaya başlıyor. Ne kadar büyük bir gelişmedir. İnsanın inancı karşısında hiçbir beşeri kuvvetin duramayacağını hep birlikte göreceğiz. Yaşayanlar görecek, rabbim o günleri gördükten sonra canımızı alsın. O günleri görmeyi nasip etsin inşallah. Değerli kardeşlerim, bütün bu gelişmelerden sonra, bütün dikkatler İslam ülkelerinin üzerine çevrildi. Beşeri sistemler ve ideolojiler çöküyor. İnsanlar İslama yöneliyorlar. Batı dünyasının en kıymetli insanları elemanları Müslümanlığa dönüyor. Kustosu döndü ve dönmedi, Astronot Amstrong döndü veya dönmedi önemli değil. Ama komünist partisinin genel sekreteriyken Müslümanlığı kabul eden, Roji Grodi, bugünki ismiyle Reca Çarodi, Avrupa'nın ortasında bir yanardağ gibi infilak etti. Fransa'da Sentetiyen Üniversitesi profesörlerinden, profesör Herberk, Abdulselam Herbert di sanıyorum, hanımı ile birlikte profesör Müslüman oldu. Doçent Doktor Daniyel Yusuf Löplek Müslüman oldu. Profesör Yahya Müsmer Müslüman oldu. Ahmet Bumer isimli şey de Müslüman oldu. Almanya'da Erich Göhler ve arkadaşları, Muhammed Salim Abdullah ve arkadaşları hep Müslüman oldular, bunların kimisi parlamenter, bunların kimisi düşünür, kimisi bilim adamı, kimisi gazeteci, işte Ket Stevens İngiltere'de Müslüman oldu Yusuf İslam adını aldı.

Amerika'da batı dünyasında bunlar çok önemli gelişmeler olarak dikkati çekti. İnsanlar manayı araştırmak için uzak doğuya gidiyorlardı, Budist oluyordu, Konfiçyüs'u araştırıyordu. Tibet dağlarında Dalai Lama'nın peşine düşüyorlardı. Ta beş bin metrelik dağların tepesinde insanlar huzur arıyorlardı. Fransa'da Lion Şehrinde Liyon'lu Hristiyan Fransızlardan

Müslüman olan otuz kişi ile tanıştık Cenabı Hakk'a şükürler olsun. Liyon'da bir kasabada yaşıyorlar çoğu ticaretle uğraşıyor, isimleri de Abdulkerim, Zekiriya, Abdulmuhsin beyaz elbiseler içerisinde hanımları da gayet güzel örtülerle her cumartesi akşamı zikir yapıyorlar. Şazeni tarikatıa intisap etmişler başlarında otuz üç yaşında kitapçılık yapan Abdulmuhsin sanıyorum isimli birisi var. Biz ne Arapça biliyoruz, ne Fransızca biliyoruz sağ olsun arkadaşları gayretiyle konuşabildik. Nasıl Müslüman olduğunu kendisine sordum. Ben bir Katoliktim ama Katolikliğin içerisinde inancımı bulamıyordum. Bir türlü ruhum huzura ermiyordu, uzak doğuya gitmem gerektiğini düşündüm. Fransızlarında çok önemli bir özelliği var; Fransızlar Mistizizim dedikleri tasavvufa çok önem veriyorlar...

Tasavvufu neyde biliyorlar, onun etrafında kümelenmişler, uzak doğu dinlerini araştırmak için üç beş kişi bir araya gelmişler, Lyon'dan çıkmışlar, Avrupa'yı kat etmişler, Anadolu'yu kat etmişler, Anadolu'da kendileri için farklı bir şey görmemişler, adamın itirafı bu, belki Konya'dan da geçtiler, bir şey diyemiyorum. Şam'a gitmişler, Şam'da Cem evi mi dir yoksa başka bir cami'mi dir bilemiyorum ismini anlayamadım. O camide akşam namazında cemaatın namaz kılışına dikkat etmişler, bu davranışın içinde bir his bu işin hoş olduğunu göstermiş, akşam namazından sonra yatsıya kadar tekrar camide kalmışlar, yatsı namazından sonra bir pir gelmiş, onlara cemaata zikir yaptırmış, onlar Şazeri tarikatı mensupları imiş, ben hatırlıyorum. Sultan Abdulhamit Han Cennet Mekanda Şazeri tarikatın iltisaklıydı, daha çok Fas tarafında bu tarikatın mensupları varmış bildiğim kadarıyla o zikirler çok hoşlarına gitmiş, şu anda onlar da orada zikir yapıyorlar Lyon'da zikir

hoşlarına gitmiş, adamın eteğine yapışmışlar, her halde kültürlü biri olsa gerek, onlarla anlaşmak imkanı bulmuşlar, o zat içlerinden bunu istidatlı görmüş İslamiyet'i öğrenmek istiyorsan Arapça'yı da öğrenmek gerekir. Şam'da bir yıl kalacaksın demiş, adam Şam'dan ailesine telefon etmiş, ben aradığımı burada buldum bir yıl Lyon'a gelmeyeceğim ben burada Arapça öğreneceğim. Arapça'yı öğrenmiş, diğer İslami konularda da biraz mesafe almış, sonunda Lion'a gelmiş ve kendi gayreti ile 30'a yakın Lyon'luyu Müslüman yapmış, cumartesiden, cumartesiye de zikir yapıyorlar, hurmayla çay ikram ediyorlar ve İmam Nebevi'den zannediyorum bir kitaptan hadisi şerifler okuyorlar, bakınız böyle bir dünyada insan inanmak istiyor. İnancını bazen ve özellikle İslam'da bulunca yeni bir dünyaya kavuşuyor, özellikle son onbeş yıl içerisinde İslam ülkelerinde meydana gelen pek çok olay bütün batı dünyasının da dikkatini çekti, yeni dünya düzeni de zaten işte bundan sonra ortaya çıktı. Bu hadiseler nelerdir, sadece kronoloji yani tarih itibariyle söylüyorum.

Biri ötekinden daha önde değildir. Çünkü bazen bunları anlatırken bazı insanlar ha bu herhalde şunu tercih etti bu tavsiye ediyor diye düşünebilirler, ben sadece size tarih itibariyle bu olayların önemli olanlarını dünyanın dikkatini çekme açısından önemli bulduklarımı arz ediyorum. Bunlardan birincisi İran'daki İslam devrimidir. Şah'ın yıkılması, 1979 yılında Humeyni'nin Fransa'dan gelmesi ve orada kendi inançlarına uygun yani Şia düşüncesi içerisinde bir İslam Cumhuriyeti kurmaları, fevkalade önemli bir olaydır. Şüphesiz İran'daki Müstazaf Müslümanlar çok büyük gayret gösterdiler. Silahların arkasında önünde şehit oldular. Öldüler mücadele ettiler topye-

kun bir mücadeleyi başarıyla sonuçlandırdılar. Bunlar onlar açısından çok büyük bir başarıdır. Humeyni'nin arkasından İran İslam Devleti'nin anayasası rejimlerini kurmaları, Irak'la 8 yıllık harpleri, harpten bitkin çıkmalarına rağmen bu gün ulaştıkları seviye İran adına bir başarıdır.

Biz 79 devrimi olarak hadiseye bakalım İran'da. Amerika yanlısı Şahın yıkılıp yerine Amerika düşmanı inançlarını ayakta tutmaya çalışan bir kadronun işbaşına gelmesi, batı dünyasını gerçekten sarstı. Önce Carter döneminde Tabas Çölünde bir operasyon düzenlediler. Storam Bezerk dedikleri şimdi Körfez Harbine verdikleri isim aslında 1981-82 yıllarında Carter'in düzenlediği bir çöl operasyonunun ismidir. Yani orada rehine kalan Amerikalıları kurtarmak, şımarık İran'a bir ders vermek için Tabas çölünde helikopterlerle bir operasyon düzenlendi. Pentagon, her şeyi en ince teferruatına kadar düşündü. Yani A Helikopteri 14.45'de hareket edecek, öbürü 14.46'da kalkacak, filan yere inecek, falan kişiler falan saatte oraya gelecek, oradan filanın damına inilecek rehineler kurtarılacak ve tekrar çöle dönülecek, adeta saliselerin dikkate alındığı bir operasyon düzenlendi. Ama tam harekatın başlayacağı anda başta Cenabı Hakk'ın hesabı gündeme geldi ve o anda müthiş bir çöl fırtınası çıktı, helikopterler daha kalkmaya fırsat bulamadan fırtına içerisinde param parça oldular. Üç gün sonra seçim vardı, Carter ile Reagan seçim için kavga ediyorlardı, Carter bunda başarılı olursa tekrar seçilecekti. Televizyona çıktı, gözyaşları içerisinde çölde bizim hesaplarımızı alt üst eden başka bir olay oldu, başarısız olduk dedi ve Reagan'a yenildi, bakınız İran bundan sonra üzerine saldıran Saddam'a karşı durdu, İran'ın batı dünyasını korkutmasının sebebi nedir?"

Şeytan

Arınç, ABD ve İsrail'i insanlarımızdan oy almak isterken, **"büyük ve küçük şeytan"** olarak tanımlıyordu. AKP hükümeti kurulduktan sonra ise bu ülkelere övgüler yağdırmada Erdoğan ve Gül'den aşağı kalmıyordu:

... Bir, Amerika ile İsrail'e "bunlar büyük ve küçük şeytandır" şeklinde yaptığı bir düşmanlıktır. Ve batının Fundamental, radikal, kökten dinci olarak vasıflandırdığı, yani sulandırılmış Müslümanlığın ötesine inancını hakim kılacak bir devletin ortaya çıkmasıdır. Bu korku İsrail içinde vardır. Çünkü İsrail'in ilgi alanı içerisinde Türkiye nasıl varsa İran'da vardı. Orta Doğu'da Amerikan güdümünde olan ülkeler varken rahat olan İsrail Amerika'nın güdümün dışında bir ülkenin varlığından elbette rahatsız olacaktır. Bu yüzden Amerika ve Batı İran'a daima düşman oldu. İran'da başarıya ulaşan rejim dünyada 79'lu yıllarda fevkalade önemli bir olay olarak ortaya çıktı.

Değerli kardeşlerim ikinci önemli olay Afganistan'ın Ruslar tarafından 79 Aralık ayında işgal edilmesidir. Afganistan bir Müslüman ülkedir. Çoğunluğu da sünnidir, kardeşlerimizdir bütün Müslümanlar gibi. Ruslar Afganistan'ın başındaki uşakları vasıtasıyla orayı işgal ettiler. Müslümanlar düşündüler; ya işgal altına zillet altına yaşamak, ya İman, Hicret ve Şahadeti tercih etmek, Müslüman'a bu yakışır. İman, Hicret ve Şahadet bildiğiniz gibi tam on yıl Müslümanlar Afganistan'da büyük bir cihat hareketi başlattılar. Hepimizin şerefi oldular. Allah'ta onların şerefini artırsın, on yıl boyunca silahsız, ayağında papucu olmayan sırtında mintanı olmayan Hindukuş dağlarında mücahitler canlarını Allah için verdiler.

Bir buçuk milyon şehit, yedi milyon muhacir, en az bir buçuk milyon gazisi ile on yıl sonra Afganistan'da başarıya ulaştılar. Allah'ımıza hamd ediyoruz. Bu olay bütün dünyanın dikkatini çekti. Bu olayı çok iyi inceledim. Brezilya'dan, Arjantin'den, Portekiz'den Hıristiyanlar nasıl oluyor da Müslümanlar dünyanın en güçlü ordusu Kızıl Ordu'ya karşı bu mücadeleyi başarı ile götürüyorlar diye Afganistan'a geldiler olayları yerinde gördüler, mucizelere fevkalade olaylara şahit oldular belki yanlış ifade ettim. Herkesi hayrete düşüren harika olayları gördüler, bir kısmı da Müslüman oldular. Rusya'nın çöküşünde Afganistan'daki Müslümanların cihadının payı vardır. Çünkü Rusya önce Afganlara karşı Tacikleri, Özbekleri, Tatarları gönderdi kendi ordusu içerisinde, onlar dedi ki Amerika geliyor da Afganistan'ı işgal ediyor, siz oranın halkını Amerikan sömürüsünden kurtaracaksınız, kavga, silah bomba Müslümanlar birbirlerini öldürdü. Ama harp ilerledikçe, ezan seslerini duyan Tacikler Afganistanlıların kardeşleri olduklarını anladılar. Generalleriyle yüzbaşılarıyla, erleriyle Afgan Mücahitlerinin safına geçtiler ve işin rengi ondan sonra değişti. Hamd olsun ve bakınız Afganistan'da bir büyük başarıya ulaştık. Şüphesiz kafire karşı, Kızıl Ordu'ya karşı, teknolojiye karşı, iman galip geldi. Kızıl Ordu'nun teknoloji, bu disiplinli ordusuna karşı Müslümanların iman dolu göğüsleri galip geldi hamd olsun, Kızıl Ordu'nun kartondan bir aslan olduğu ortaya çıkıt ve böylece Rusya içinden vuruldu.

Ezan sesi evrensel bir mesaj gibi Özbekistan'da, Türkmenistan'da, Almaata'da, Aşkabat'ta, Semerkant'ta, Buhara'da her yerde dalga dalga yayıldı. Zaten Rusya nüfusu içerisinde,

seksenle yüz milyon arasında Müslüman vardı. Bunlar büyük bir baskı rejiminin altında bile Müslümanlığı yaşamaya çalışıyorlardı. Nakşi terbiyesi içerisinde Müslümanlıklarına sahip çıkıyorlardı. Gizli ezanlarıyla, namazlarıyla, kuranlarıyla Müslümanlığı 80 yılın zulmüne karşı yaşatıyorlardı. Ezan sesini duydular. Kızıl Ordu'nun mağlup olduğunu gördüler ve çok şükür Rusya kendi içerisinde indifa etti, çatladı. Afganistan'da Müslümanlar galip geldiler, ama Kabil'in kapısında birbirlerine düştüler, işin acı tarafını söylemeyeceğim dua edelim aralarındaki iltifatı bir an evvel bitirsinler ve Afganistan'da en güçlü İslam Devleti'ni kursunlar.

Şimdi beni konum itilafları anlatmak değil, benim konum başarıları konuşmaktır. Dünyanın bütün dikkati, Afganistan'da galip olan Müslümanların üzerine çevrildi.

Bununla ilgili batı basınında yazılanları bir bilseniz, batıda konuşulanları bir bilseniz, televizyonlarda konuşulanları bir bilseniz, o zaman yeni dünya düzeni ne için kuruluyor bunu çok iyi anlayacaksınız, üçüncü önemli olay Filistin'deki mücadelenin şekil değiştirmesidir. Filistin çalınmış vatandır. Müslümanların mukaddes beldesidir. Peygamberlerin ayaklarının beşikleridir. Hazreti Resullullahın vesselatu vesselamı mı bahsedeyim, Hazreti İbrahim'lerimi Hazreti Musa'larımı bahsedeyim, Hazreti Süleyman'larımı bahsedeyim, Miraç olayından mı bahsedeyim, Hazreti Ömer'den mi bahsedeyim siz biliyorsunuz, Müslüman için kutsal mekanlar, Kıbleniz olan Mescidi Aksa'sıyla Müslümanların en kutsal Kudüs'üyle mekanları olarak biliyoruz. Ortadoğu 1917'ye kadar Müslümanların elindeydi, Osmanlının hizmetini gördüğü mukaddes beldelerdi. Haremi Şerifiyle, Filistin topraklarıyla vesaire, Osmanlı yıkıldı,

tespihin imamesi koptu, taneleri dağıldı, uzun söze gerek yok, ne oldu biliyor musunuz?

O topraklara önce İngilizler hakim oldular, arkasından Yahudileri getirdiler, Müslümanları kendi topraklarından kovdular, mülteci durumuna düşürdüler ve 48'de devletlerini kurdular, çok acı bir durum, çalınmış vatanımız Filistin, Müslümanların mekanı, üzerinde toprağının her zerresinde inancımız yatıyor. Müslümanlar Yahudi'ye karşı mücadele ettiler, gerilla örgütleriyle, zaman zaman, 63'te 67'de 73'te olduğu gibi harp yaparak, Mısır'ıyla, Suriye'siyle, Ürdün'üyle, İsrail üzerine hücum ederek, ama muvaffak olamadılar, Arafatlar, Ebu Nidallar, Corc Habaşlar, Kavatneller hepsi uçak kaçırarak, bombalarla insanları öldürerek, bütün dünyanın dikkatini çekecek eylemler yaptılar ama muvaffak olamadılar..."

Müslüman ile Yahudi Harbi 2

Bülent Arınç Meclis Başkanı sıfatıyla ABD'ye gittiğinde Yahudi kuruluşlarına,ülkemiz insanlarından dert yanıyor, "Yahudi ve Musevi düşmanlığını bir avuç fanatik yapıyor" diyordu. Dün Konya'da ise "Müslümanlar ile Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır" şeklinde konuşuyordu:

"...Niçin muvaffak olamadılar? Çünkü, Yahudi her gün işgal ettiği toprakları artırdı. Golan Şeria elden gitti. Devletin sınırları büyüdü ve böyle bir topraklar üzerinde Müslümanlar her gün sığıntı durumuna düştüler. Sabra ve Şakilla kamplarında Müslümanlar suyu ve ekmeği kalmadığı için fare eti yiyecek kadar acı bir durumla karşı karşıya kaldılar. Başarısızlığın sebebini çözdüler, Mescidi Aksa'nın son baş İmamı Temimi Hazretleri tek bir örnekle bunu açıklıyor, bir hadisi şerif var

sahih bir hadis olduğu söyleniyor, "Müslümanlar ile Yahudiler harp etmedikçe kıyamet kopmayacaktır. Bu harp öyle bir hiddetli harp olacaktır ki Müslümanlar galip geleceklerdir. Yahudiler korkularından ağaçların ve taşların arkasına saklanacaktır. Ağaçlar dile gelecek ey Müslüman benim arkama Yahudi saklandı gel onu öldür diyeceklerdir."

Sadece Garkı adi müstesna diyor bir hadisi şerifte. Şimdi, Temimi diyor ki "mademki bu hadisi şerif var, niçin Müslümanlar galip gelmiyorlardır diye soranlara üç şey söyleyeceğim" diyor. "Gel bakalım Arafat niçin siz, gel bakalım ey Nasır, gel bakalım ey Küçük Kral Hüseyin, gel bakalım Corc Habaş ki Hıristiyan Araplardandır, siz niçin muvaffak olamadınız, siz niçin çarpışıyorsunuz bana söyler misiniz siz Arapçılık adına çarpışıyorsunuz. Yahudi ile siz ırkçılık yapıyorsunuz. Siz bilmezsiniz ki, Allah ve Resulü ırkçılığı men ediyor..."

Arınç, dönme, Sabataist, Musa'nın Çocukları ve Yahudi'lerin en büyük korkuları insanlarımızda var olan Milliyetçilik duygusuydu. Bu nedenle sürekli olarak milliyetçiliğe saldırıyorlar, bu duyguyu yok etmek için başta din olmak üzere her olgudan yararlanıyorlardı. Arınç, konuşmasına şöyle devam ediyordu:

"Kim, Allah'ın dinine yardım ederse, Allah'ta onu aziz eder, muvaffakiyete kavuşturur. Halbuki siz Allah'ın men ettiği ırçılık fitnesi ile ortaya çıktınız, siz Yahudi'ye karşı galip gelemezsiniz, o kendi şeriatı ile size karşı geliyor, siz ona ırkçılıkla kavga ediyorsunuz, yenilginizin birinci sebebi bu, ikincisi gel bakalım Arafat sen Yahudi ile harp ederken arkana hangi kuvveti alıyorsun bana doğruyu söyle, sen arkana ya Rusya'yı alıyorsun, ya Amerika'yı alıyorsun, sen hiç hayatında Hasbin Al-

lahu Veniğ Vel Vekil dedin mi? Hayır demedim. Sen Rusya'nın güdümüne girdin oradan silah aldın, sen Amerika'ya sığındın ondan kuvvet bekledin, Allah'tan başkasına dayananı Allah aziz eder mi? Hayır!.. İşte yenilginizin ikinci sebebi, üçüncü sebebi gel bakalım Arafat sen muvaffak olursan nasıl bir devlet kuracaksın bana söyle bakalım demokratik bir devlet mi, laik bir devlet mi, batı yanlısı bir devlet mi, evet tabi böyle bir devlet kuracağım, eh başka soruya hacet kalmadı, işte sen bunun için muvaffak olmuyorsun çünkü sen Allah'ın dini üzere değilsin, ve işin şekli değişti...

Şeyh Ahmet Yasin ve arkadaşları, Gazze'ye bir ışık yaktılar, dediler ki Müslüman, Vahye dayalı bir mücadele yapmazsa muvaffakiyete kavuşamaz. Allah'a dayanacağız, Kuran'a dayanacağız ve hedefimiz İslam Devleti olacak, bunun adı İntifadadır, bunun adı Hamas Hareketidir. İşte altı yedi yıldan beridir Hamas Hareketi başarıya ulaşıyor. Ee işte o başarıya ulaşıyor ki, hakikisi gelecek diye korkan Yahudi, sahtesine razı oluyor, Arafat'ı devlet başkanı ilan ediyor. 90 tane ülke harita bir yeri görülmeyen bir santimetre kare toprağı olmayan Filistin devletini güya tanıyor, bir maskaralıktır bu, peki siz diyebilirsiniz ki bana Arafat tankıyla, topuyla, uçağıyla, gerillasıyla, dinamiti ile muvaffak olamadı intifa dediğiniz şey sizin 10 yaşındaki çocuğun eline taşı alıp onu atması, Yahudi askeri bunu yakaladığı zaman öldürüyor, yakaladığı zaman taşla kemiğini kırıyor, 10 yaşındaki çocuk Arafat'ın yapamadığını mı yapacak, Temimi buna da cevap veriyor, Allah ondan razı olsun, siz nasıl Müslümansınız diyor, siz Kuran okumadınız mı hiç, siz Ebrehe'nin ordusunun ne kadar güçlü fillerle, Kabe'yi yıkmak üzere geldiğin hatırlamıyor musunuz, Müslümanlar ne

kadar büyük bir endişeye korkuya kapılmışlardı, bu fillerin önünde biz nasıl dururuz, bu kadar güçlü bir ordunun karşısında Kabe'yi nasıl koruruz diyorlardı, işte Allah kuvvet kudret sahibidir, o Ebreheni fillerin üzerinde küçücük kuşlar meydana geldi, Cenabı Hak halk etti, ağızlarında da küçücük taşlar vardı, işte Ebrehe'nin güçlü ordusunu, o küçük kuşlar ağzındaki taşlarla nasıl helak ettiyse, bu zalim Yahudi'nin hakkından da on yaşındaki çocuğun Allah diye attığı o küçük taşlar gelecek ve hesabını görecek.

İşte bu işin sırrı buradadır. Allah diye atarsınız, Allah attırır ve yerini buldurur, bu gün intifada, belki çocukların kemiklerinin kırılmasıyla hepimizi üzüyor ama, Filistin gerçek mücadelesine yeni başlıyor, İnşallah orada dökülen kanlardan İslam Kardeşliği ve Hakimiyeti doğacak. Filistin gerçek kimliğine kavuşacak. Rabbimiz inşallah o günleri de hepimize göstersin, bütün dünyanın dikkati intifada üzerinde intifada için Müslümanlar bir vücudun azaları gibidirler, en azından bu çileyi çekelim arkadaşlar, akşam Milli Gençlik Vakfı'mızın Yüksek Talebe Yurdu'nda bizleri misafir etti gençler. Yüzüne bakmaya doyamadığımız, istikbalimiz, inşallah güvencemiz ümidimiz bunlar, onlara yardımcı olan, onlar için hizmet eden bütün kardeşlerimizden Cenabı Hak razı olsun, başına bir Bosna Beresi geçirmiş hiç olmazsa Bosnalı kardeşlerimle birlikte aynı duyguları paylaşayım diye düşünüyorlar. Her şey yapılabilir, yapabildiğimizi yapmak en azından sorumluluğumuzu bilmektir.

Ya Bosna'dan hiç haberi olmayan, ya Afganistan'ı hiç duymayan, ya Filistin'i intifada hareketini hiç gönlüne getirmeyen Müslümanların hali nicedir. Rabbim onlara da hepimize de hidayet etsin. İnşallah bütün dünyada ayağındaki dike-

nin acısını başında duyacak noktaya gelsinler, kardeş olsunlar, bir vücudun azası gibi doğudakinin ayağına diken batsa, batıdaki bundan ızdırap duyacak bir güzel kardeşliği yaşasınlar. Yaşıyoruz, Filipinler'deki Müslüman'ın derdinden haberdarız. Oda bizim sıkıntımızı biliyor, Avusturya'ya gittiğimiz günlerde, Malezya'lı Müslümanlarla karşılaştığımızda gördüm ki Türkiye'de Müslümanların çektiği çileyi, Türkiye'deki Müslümanlardan çok daha iyi biliyorlar, Avustralya'dan Kanada'ya geçiniz, Kanada'dan Amerika'ya gidiniz... Belçika'dan Hollanda'ya İspanya'dan bilmem nereye kadar Müslümanlar birbirlerinin dertlerini bilmeye başladılar.

Afrika'da küçücük bir ülke Burkine Faso Çumra kadar toprağı yok, Konya kadar diyemiyorum çünkü Hollanda'nın bile Konya kadar toprağı yok. Bu Burkine Faso'nun Çumra kadar, belki de Akören kadar toprağı yok, ama buradan bir delikanlı geliyor, bir genel kurulda kendisini görmüştüm. İki metrelik boyuyla, her tarafı simsiyah, sadece avuçlarının ve ağzının, gözünün bebeği bembeyaz bir adam konuşmak için kendisini davet ediyorlar, yamyamlıktan yeni kurtulmuş bir insan. Müslüman olmanın zevkine varmış, başında da Bosnalı arkadaşların beresi gibi bir bere iki metre on santimlik boyuyla, yeri göğü titrete titrete çıkıyor ve mikrofona geldiği zaman sadece tekbir getiriyor, bu ne kadar güzel bir olaydır bilir misiniz, aynı dili konuşmak ne kadar önemli bir olaydır.

Muhammed Ali Clay'ı bilir misiniz siz, bilirsiniz, Muhammet Ali, Dünya boks ağır siklet boks şampiyonu, hepiniz bilirsiniz, 69'larda, 70'lerde, sabaha karşı saat 4'te kavga edecek diye sabaha karşı uyanır onu televizyondan varsa, yoksa radyodan galip gelmesi için dua ederdik. Bir yıl evvel Amerika'da

bir televizyon şirketi kendisi ile röportaj yaptı, Türkiye'de de yayınlandı, nereden nereye geçiyorum beni bağışlayınız, bu noktada aklıma geldiği için söylüyorum. Muhammed Ali, Kısyus Marselyus, Kıley isminde bir zencidir. Yani Amerika'daki bütün zenciler gibi itilip kakılan otobüslerinde zenciler ile köpekler giremez diye yazan, lokantalarında zenciler ve köpekler giremez diye levhalar bulunan Harlem'den Newyork'tan Kaliforniya'dan bahsediyorum, bunlar gemilerin alt seviyesinde Afrika'nın çocukları olarak burunlarına halka takılıp, Amerika'da çiftliklerde çalıştırılmak için getirilen, Kunta Kintelerin torunları, gelmişler hep itilip kakılmışlar, kavgayı öğrenmişler çünkü bay tommiksin hayatını okursanız, Cenabı Hak rahmet etsin, kavga etmeye mecburdum, çünkü kavga etmeye mecburdum. Durduğum yerde kimse bana iş ve ekmek vermiyordu. Zencinin yaşaması için kavga etmesi gerekiyordu Amerika'da diyor, Kısyus Marselyus, Kıley 17 yaşında en güzel boks yapan insan. Bütün rakiplerini devirdi, devirdi şampiyon oldu. Olimpiyat şampiyonuydu. Ondan sonra zenciler İslam'a dört elle sarıldılar Amerika'da hatta mazları yanlış bir kanatta satıldı, saplandı sanki Müslümanlığı zencilerin dini olarak gördüler. Mesela Eliya Muhammed, Vallat Muhammed bu düşüncedir. Malkom X islamın evrensel boyutunu gördü, ırk üstünlüğü olmadığı, Müslümanlığın insanları kardeş yaptığı şuuruna vardı... "

1923'e düşmanlık

"...Başka hangi gelişmeler oldu İslam dünyasında, Pakistan'da oldu, Ziya Ülhak Rabbim rahmet etsin önemli örnektir. Bir İngiliz dominyonu olan Pakistan'da yüz milyondan fazla nüfusu vardır. Ziya Ülhak İslamizasyonu kabul etti, arkasından Mısır'da Hasan El Benna'nın ve onun yolunda gidenler etkinlik göstermeye başladılar. Arkasından Dannuşinin Tunus'taki hareketi, İslama yönelişleri Fas'ta ve Cezayir'deki olaylar, Sudan'daki Turabi hareketleri ve nihayet, eğer gerçekten çok önemli batı dünyası için, Türkiye'deki İslami gelişmeler, bütün dünyanın dikkatini çeken önemli olaylar haline geldi, bütün bu olayların arkasında batı bir şeyi gözlüyor, o nedir İslami hareketler, düşünce ve fikir planında da çok üst düzeyde, bakınız sadece Türkiye'yi ele alınız, çok büyük tahribattan geçtik biz, bir batılılaşma serancamı içerisinde Türkiye çok büyük bir tahribatla karşı karşıya kaldı, hukuk sistemini batıdan aldı ekonomik sistemini batıdan aldı, devlet düzenini batıdan aldı, duygu ve düşüncesini, şarkı ve türküsünü, eğitim sistemini hep batıdan aldı ve geçmişle olan bütün irtibatını kesti, Osmanlıyı reddetti, İslamı inkar etti ve biz 1923 yılından sonra yepyeni yani dünyaya Mars gezegeninden yeni düşmüş bir devlet olarak kurulduk. Hiçbir bağımız yok, hiçbir mazimiz yok, dağ başında hüdainabit gibi bir ot halindeyiz..."

Şeriat Övgüsü

"... Kökümüz bir santim çektiğiniz zaman çıkıyor. Hangi devlet vardı ki kökünü inkar etsin, aslını reddetsin maalesef bir batılılaşma hengamesi içerisinde iyiyi kötüden doğruyu yanlış-

tan zararlıyı faydalıdan ayıramadık. Batılılaşmayı sorgulamak istiyoruz biz, ne getirdi ne götürdü, bunu düşünmeye mecburuz, ama getirdiği bir şey var ki felakettir.

Çift kimlikli bir toplum haline geldik. Kökü doğuda, gövdesi doğuda, ama dalları meyvesi batıda bir toplum düşünebiliyor musunuz?. Böyle bir toplumda insanlar, içine dönük dindar ama dışa dönük laik yaşamak zorunda düşünebiliyor musunuz? Yani siz ikiyüzlü olmaya mecbursunuz, duygunuzda düşüncenizde devlet hayatınızda ve inancınızda hep iki standart içersinde kaldınız siz, dışa dönük mutlaka laik olmaya mecbursunuz, ama içinizde İslam'ı yaşatmaya gayret ediyorsunuz, kahrolsun şeriat diye cenaze törenlerinde bağıran gafiller, götürdükleri ölüyü musalla taşına emanet ediyorlar, musalla taşı Şeriat'tır okunan ezan Şeriat'tır. Kılınan namaz Şeriat'tır. Verilen telkin Şeriat'tır. Ama cenazenin sahibi kahrolsun Şeriat diye bağırıyor. Bir güzel örnek olsun diye söylüyorum böylesine gaflet içindeyiz biz, Şeriat'a ulu orta küfreden kendini bilmezler, Şeriat'ın ne olduğunu bilmeyecek hale geldiler. Namazı kabul eden ama başörtüsünü inkar eden bir toplum, Cuma namazına koşa koşa giden okey masasında taşları da yerlere bırakarak namazdan dönen tekrar taşına devam eden bir toplum, namazda yer bulamazsa cebinden tan gazetesini çıkarıp üzerinde namaz kılan bir toplum, yeni ne demek istiyorum. İnancını gereği gibi yaşayamayan bir toplum İslam'ı sadece Mevlit'ten ilahiden farz eden bir toplum İslam'ın dünyasını, ahiretini, nizamını sistemini düşünmeyen bir toplum neden bu hale geldik biz, eskiden kopmamız için bu yapıldı, peki bütün bunların hepsini kabul edelim yaptığınız doğrudur diyelim.

O zaman hesabınızı verin bakalım nedir bu enflasyon, nedir bu ekonomik çöküntü, nedir bu Türk parasının yerlerde sürünen kepazeliği, nedir bu dokuz milyon insanın işsizliği, nedir bu 700 trilyon civarındaki dış borç, nedir bu Türkiye'deki fakirleşen insanların böbreğini satması, nedir bu Türkiye'deki insanların aile içi boşanmaları, nedir bu Manukyanların vergi rekoru kırması, nedir bu içki tüketimindeki artış? Kim bunun sahibi, bunu karşımıza getiren kim, elbette onlar, en az elli yıldır devlet onların elinde, basın onların elinde, radyo onların elinde, televizyon onların elinde, üniversite onlarda, sendikalar onlarda, fabrikalar onlarda, sokağın bütün çığırtkanlıkları onlarda, parlamento onlarda verin hesabını, sen beni inkar ettin, reddettin, yaşama imkanı vermedin, ağızlarımıza prangalar, ayaklarımıza kelepçeler koydun, Gladyatör bile senden daha iyi insandı, "Vur fakat dinle" diyordu, sen ondan daha hainsin "Söyletmem vurun" diye bağırdın yıllarca, ben yoktum sen vardın, ben güçsüzdüm sen güçlüydün, her şey sendeydi işte tablo senin eserin. İftar edebiliyorsan et bakalım.

Bugün yetiştirdiğin gençlik sokaklarda kıl oldum abi ile mest oluyor. Bu gün eserin olan gençler sokakta birbirini kurşunluyor. Kaba küstah cahil yetiştirdiğin evlatların annesine babasına koca karı diyor. Soygunculuğa başlıyor. Devletini milletini tanımıyor. Ben yapmadım bunu sen yaptın ver hesabını, bunun hesabını bunlardan soracaksınız, gelin tartışalım dediğiniz zaman, karşınıza tabular, totemler çıkartıyorlar, kendi sapık ilkelerini tabular haline getirmişler, arkasına saklanıyor aman çatarsan mahvolursun ha diyorlar. İşe yaramıyor hiçbir şeyleri, çöküyorsunuz, resmen misalimidir bilmiyorum ama başına dalların arasına çamurdan ev yapan insanın hali

gibi sizin haliniz. Her kuruyan çamur dökülüyor siz çamurla sıvıyorsunuz damınızı, günün birinde yıkılınca adam feryat etmiş, niye yıkılacağını haber vermeden. Vallahi ben haber verme için ağzımı her defasında açtım. Sen her defasında ağzımı çamurla tıkadın, sen Müslümana bu gözle baktın senelerdir.

Söyletmem vurun, 163 az geldi, 5816, o az geldi 6087 o az geldi başka bir şey, söyletmeyin ne olur söylenirse karanlıklar gider ışık gelir korkuları budur. Ama bakınız bu gün geldiğiniz noktada çok şükür biz Konya şehrinin içerisindeyiz. Her tarafta bir güzellik var, bu sokağın eski ismi belki de Toros'tu hatırladığım kadarıyla, belki bu salonda başka şeylerin törenleri yapılıyordu. Belki şu sokaklarda başka şeyler görülüyordu, belki şuralarda bu işletmeler şunlar bunlar yapıp ediliyordu, bir belediye başkanının meydana getirebildiği güzellikleri devlet sistemi içerisinde görseniz ne göreceksiniz Konyalı'lar,

Gül devrini bilseydim bülbül olurdum
Yarab evvel getireydin beni ne olurdu

Diyor şair, bir gül devrini şu her sokağında camiler olan Konya'ya bakın, Anadolu'ya bakın mescitler, hanlar, kervansaraylar, külliyeler, medreseler, kütüphaneler, darul şifalar, hepsi bir medeniyetin eseridir. Vakıflar Ser Sebil sular, kim yapıyor bunları insan ne için, Allah rızası için, inandığı için yapıyor, düşünün ki parlamentodasınız, düşününki iktidardasınız, düşününki hem haklısınız hem kuvvetlisiniz, olmayacak şey var mı, onun için şu saydığım gelişmelerde belki batı sadece Türkiye'ye baksa yeridir. Neden işte en güzel televizyonları biz kurmaya başladık. En güzel gazeteleri biz çıkarıyoruz. En güzel salonlarda en güzel konuşmaları Müslümanlar dindarlar

yapıyor. Ve sadece kültürde ilimde değil, siyasi sahada da güçlü olmaya başladılar. Karşılarındaki barikatlar, barajlar sökmüyor artık bir sel gibi hepsini aşıp geliyorlar.

Bütün bunları siz, batı uykuda mı zannediyorsunuz. Bunların hesabı yapılmıyor mu zannediyorsun, telefonlarda konuşulanlarla bu barajların, bu barikatların hangi noktalara çıkarılmak istendiğini siz tahmin etmiyor musunuz? Elbette yapıyoruz. Ama korkunun ecele faydası yok, Rabbim nurunu inşallah tamamlayacaktır. Korkuyla, korkutmakla, zorbalıkla gelmiyoruz. En kötüye en fazla faydanız dokunacaktır diyor hocamız, ne kadar güzel şey dedi, kucaklamak için insanımızı geliyoruz, yarasını sarmak için geliyoruz. Ağlayan gözyaşını dindirmek için geliyoruz. Öksüzlerin yetimlerin sırtını okşamak için geliyoruz. Böyle bir gelişe kim mani olmak isteyebilir. Rencide olur diye Guffaşşiyadan diyor şair, yarasanın gözü ışıktan kaçar ve korkar, kim ki ışıktan korkuyor yarasa misalidir. Ama korkunun ecele faydası yok..."

Cezaevi masalları

"...Takdiri Huda, Kuvveyi Bazu ile dönmez. Bir ziyaki mevla yakar üflemekle sönmez, ne demek istiyorum biliyor musunuz? Bir iştir ki, Allah onu takdir etmiştir. Onun önüne geçecek hiçbir pazu kuvveti yoktur. Ne top, ne tank, ne şu, ne bu Takdiri Huda'nın karşısında hiçbir beşeri kuvvet duramaz. Bir şema ki, bir ışık ki, bir nur ki, bir ziya ki onu Allah yakmıştır. Hiçbir kişi üflemekle söndüremez, ne kadar güzel şeyler bunlar, bir inancın ifadesi bunlar, söyletmen vurunlarla geldik bu noktaya, barajlarla barikatlar la geldik bu noktaya, cezaevlerinden, zindanlardan koşarak geldik bu noktaya, Konya'lar

da sarığı boynunda asılanlarıyla, Karadeniz'de sürüklenenleriyle, Yozgat'ta bilmem ne yapılanlarıyla geldik bu noktaya, ve bundan sonra gidecek geriye bir santim gerilememiz yoktur.

Ateşi Nemrut'tan korkar mı İbrahim olan, hodri meydan, hodri meydan, hodri meydan Konyalı'lar. Hiç kimse korkmasın, tankla, topla, silahla adam öldürerek, kafa keserek gelmiyoruz. Onların yaptıklarını biz yapmayacağız. Rahmet unsuruyuz. İhyalara memuruz, kötülere en fazla faydamız dokunacak ki iyi olacaklar, eşkıya evliya olacak, sarhoş ayık hale gelecek, öyle bir düzen getireceğiz. Bunun yolunda çalışıyoruz. Bu faşistin gözü ışıktan korkarmış ne yapalım. Onlara da elbette bulunacak karanlıklar ve izbeler her kes gideceği yere gidecek ama meydanlara bir nur bir ışık bir ziya gelecek, işte Cezayir'de demokrasiye rağmen Müslümanların karşısına çıktılar. Söz buraya geldi. İki saati geçtim ama kusuruma bakmayın herhalde otobüs saati gelinceye kadar devam edeceğim. İkiye kadar. E o zaman yoldan konuşmam lazım çünkü onda ben yolcuyum. Değerli kardeşlerim Allah razı olsun ilginizi görüyorum dertlerimizi konuşuyorum. Bunu çok daha güzel söyleyen çok daha güzel bilenler var. Bana konuşmak Karatay Belediyesinin daveti ile bu gece nasip oldu.

Önemli olan şudur. Cezayir de bakınız kendi putlarını yediler. O helvadan putu yiyen Müşrik Araplar gibi oldu batı dünyası, bunlar bize ne diyorlar, siz zorbasınız, siz silahtan, siz kılıçtan başka bir şey bilmezsiniz. Siz zaten at nallarının şakırtısı ile gelirsiniz, kafa kesmekle de gidersiniz. Halbuki demokrasi olmalı diyorlar, sandık olmalı, seçim olmalı, sandıkla gelen sandıkla gitmeli, insanlar oy kullanmalı, Egemenlik Kayıtsız Şartsız Milletindir. Bu onların sözü her gündü bunu konu-

şurlar. Eee peki hadi bakalım birde demokrasi yapalım. Parti kuruyorsunuz, propaganda yapıyorsunuz, teşkilat kuruyorsunuz, aday gösteriyorsunuz, seçime gidiyorsunuz, Türkiye'de de oldu da Türkiye'de ki örneklerini bırakalım.

Ben şimdi Cezayir diye bir hayal ülkesinden bahsediyorum size, seçime girdiler önce belediyeleri kazandılar, ondan sonra genel seçimlerde yüzde seksenle ilk turda 250 milletvekilinin 180'ini kazanacak duruma geldiler. Baktılar ki iş ciddi, hemen orduyu davet ettiler. Halbuki diyorlar ki demokrasi özgürlüktür. Militarizm nedir, Militarizm de postal idaresidir. Askeri idaredir. Militarizmde de özgürlük yoktur. Yav özgürlük diyordun, askeri çağırıyorsun bu nasıl iş, ee çelebi demokrasi dediğin bizde böyle olur diyor.

İngilizlerin meşhur bir yazarı var George Orvel diye, George Orvel'in hayvanlar çiftliği, "domuzlar diktoteryası" ismiyle yirmi sene evvel yayınlanmış bir kitabı var, o zaman Komünizm daha var ve çokta ceberrüt, George Orvel ancak bir misal vererek komünizmi hiciv ediyor. Bir çiftlikte hayvanlar var, o hayvanlar içerisinde, domuzlar diktoterya kurmuşlar, bir komünizm sistemini Orvel bununla hiciv ediyor. Bir tek yeri önemli, şimdi bu çiftliğin kapısına kocaman bir levha var, karşıdan baktığınız zaman, mesela buradan karşı duvarı görseniz, okuyorsunuz. Büyük büyük harflerle ne yazıyor. Bütün hayvanlar eşittir yazıyor. Orvel bunu yazmış, ama altında da küçük harflerle yazılmış bir şey var, buradan görmeniz mümkün değil, onu okumanız için çiftliğin kapısına gitmeniz lazım, şimdi yüz metre öteden baktınız bütün hayvanlar eşittir. Altında imza gibi kargacık, burgacık bir şey var acaba orada ne yazıyor. Gittiniz üşenmediniz çiftliğin kapısına kadar, baktınız ya-

zan şey şu; bütün hayvanlar eşittir. Altında küçük yazı "ama domuzlar daha fazla eşittir."

İşte Orvel'in hayvanlar çiftliğindeki demokrasi anlayışı böyle, yani domuzlar için diktatörlük ve özgürlük çok daha fazla olması lazım, La teşbih, ya tenz canım, bakarsınız terörle mücadele kanunu bu gün çıkarda, yarın buyur gel derler, neme lazım tedbirli olmak lazım, yani değerli arkadaşlarım Orvel demişte ben onun yalancısıyım. Böyle bir şey yazmış adam kitabında... Peki bununla neyi söylemek istiyorum ben size, bakınız bu ülkelerde bütün bunlar gözümüzün önünde cereyan ede ede ede geldi, bu noktaya kadar dayandı, şimdi ona da dediler ki demokrasi özgürlük filan ama sandıktan neyin çıkacağına bağlı, sandıktan Yahudi çıkarsa "aaa ne kadar güzel demokrasi, Mason çıkarsa aman efendim işte demokrasi dediğin bu zaten" Fransız'larda fahişe seçimi kazandı İrona Staller diye, e ne yapalım demokrasinin cilvesi katlanacağız, çünkü demokrasiye iman etmezseniz yaşamazsınız. Bir başka yerde üç kağıtçı mafya babası kazandı, ne yapalım halk seçti demokrasi bu.. Ama sandıktan Müslüman çıktı. Cezayir'de hırr diye köpek gibi hırladılar. Niye sandıktan Müslüman çıkarsa demokrasi yok. Olur mu böyle şey, bu demokrasinin batının çifte standardıdır, ayıbıdır, hürriyetlerin beşiği olan Fransa, 1789 da ihtilalini yapıyor, herkese hürriyet nutukları atıyor ama 130 sene Cezayir'de Müslüman kanı döktü.

1960'da bağımsızlığına kavuştu Cezayir, uzun seneler Fransız kafalı adamlarla idare etti, şimdi Sorgon mezunu Keşmir'de doktora yapmış bir sosyoloji profesörü Abbasi Medeni, bir petrol mühendisi Abdulkadir Haşani, bir İngilizce öğretmeni Ali Bel Hac parti kuruyor. Yani fikirse fikir, diploma ise dip-

loma, etiket ise etiket, dünyayı tanımaksa dünyayı tanımak ve diyor ki ben eşitlik vaat ediyorum. Ben adalet vaat ediyorum. İki buçuk milyon kare topağa sahip Cezayir'de petrol zengini Cezayir'de, doğalgaz zengini Cezayir'de, uranyum zengini Cezayir'de benim halkım açlıktan ölüyor. Bu Şadlı Bin Cedid, bu Hayru Bin Meblen, bu Bin Bella keratası, bütün zenginlikleri İsviçre'ye kaçırıyor, Fransızlar benim ülkemi sömürüyor, ben sömürüye paydos diyorum. Ben antiemperyalist bir siyasi iktidarı kuracağım dediği için, İslami Selamet cephesi oy alıyor ve seçimi kazanıyor. Bunun karşısına çıktılar ve hayır demokrasi bitti, kara göründü dediler. Bu kimin ayıbı, Cezayir'de ki diktanın ve onlara istikamet veren batının ayıbı, bu ne ilktir, ne son olacaktır. Cezayir ilk defa karşılaştı ama onlarda bir imtihan veriyorlar. Şimdi 30 bin insan Cezayir'in ortasında ki çölde hapishanede kaderini bekliyor. Ama onlar inançlı, Abbasi Medini'nin oğlu Ussame Türkiye'ye geldiğinde bir miting de şunu söyledi, hiç endişe etmeyiniz, biz askerine, polisine kurşun çekmek istemiyoruz. İşi zamana bıraktı ve kazanacak.

Şimdi Türkiye'de bazı insanlar yani bu iş siyasetle olmaz diyenler, ve sadece bunu Refah için konuşanlar var. Bu iş siyasetle olmaz diyenler, hiçbirisi ANAP'lılara gidip bunu söylemez, SHP'ye gidip bunu söylemez, DYP'ye gidip bunu söylemez, MHP'ye gidip bunu söylemez, yani ben hiç hatırlamıyorum, gelirler bizim yakamıza yapışırlar. Sizin yakanıza yapışırlar. Çumra'da Ermenet'te, Hadim'de, Taşkent'te kim Refahlıysa "arkadaş bu iş siyasetle olmaz" derler, "ya nasıl olacak" dediğiniz zaman ve pek tatminkar bir şey söylemezler, e bu bana söylediğini birazda öbürlerine söylesene ya dersen, hiç ona da doğrusu iltifat etmezler. Şimdi bunu söyleyenler adeta bir

haklılık kazanmış gibiler. Nasıl işe maddiyat tarafından bakarsanız, bin mantık silsilesi içerisinde şöyle söyleyebilirler, işte orda parti vardı, teşkilat vardı, aday vardı, seçim vardı, sandık vardı, demokrasi vardı, sandıktan çıktınız, ama gördünüz mü iktidarı vermediler. Eşittir demek ki bu iş siyasetle olmuyor. Halbuki işin özüne bakarsanız, bu anlattıklarınızdan sonra şu sonuca da varabilirsiniz. Demek bu iş ancak siyasetle oluyormuş, neden çünkü Cezayir'de karşı çıkılan şey, Şadlı Bin Cedidin gidip yerine Abbasi Medeni'nin gelmesi değil...

Cezayir'de karşı çıkılan şey başörtüsü değil, Cezayir'de karşı çıkılan şey camilerde namaz kılan Müslümanlar değil, orada iktidarı kazanacak siyasi partinin temel yapısı şu, onlar anayasa olarak Kuran-ı Kerim'ı ilan ediyorlar, eşitlik ve adalet vaat ediyorlar, toplumun bütün kurum ve kuruluşlarında hakka bağlı bir idare kurmak. Hatta batılı düşünürler bile bu konuda ikiye bölündüler. Bir kısmı demokrasi bütün şartlarıyla var olmalıdır. Mademki Cezayirliler tercihlerini bu şekilde kullandı buna karşı çıkmayın. Bir kısmı dedi ki olmaz, bunları boş bırakırsan ya davulcuya, ya zurnacıya gider, korkulu rüya görmektense, uyanık durmak daha iyidir. Her ne şart altında olursa olsun, Müslümanlara iktidar verilmeyecek, demokrasi rafa kaldırılacak. Şimdi onlar bunu tartışıyorlar, sonunda ortaya çıkacak şeyden inşallah hayır göreceğiz. Değerli arkadaşlarım, işte çok kısada olsa yenidünya düzenine geldik. Bakınız yenidünya düzeni, Bush'un ağzından ifade edilmeye başlanınca, özellikle körfez harbinden sonra ortaya çıktı. Aslında ortaya çıkması, İslam'ı toplumlarda meydana gelen İslam'ın önlenemeyen yükselişi şeklinde biraz evvel ifade ettiğim, Afganistan, Filistin, Pakistan, Türkiye ve Cezayir'de ki gelişmelerden son-

radır. Bunun bir tek esprisi var, eskiden dünya iki kutupluydu, Rusya ve Amerika hür batı dünyasını temsil ediyordu.

Varşova paktının karşısında Nato vardı, Türkiye'de Nato'nun batıda jandarmalığını yapıyordu. Sen aslansın kahramansın, hele hele bir taneniz bile dünyaya bedel sözleriyle, Türkiye daima efendilerinin emrinde onların bekçiliğini, istihbaratını yerine getiriyordu. Ama şimdi komünizm çöktü, çökünce Nato'nun gereği kalmadı. Komünizmin yerinde tek kutuplu dünya ortaya çıktı ve o Amerika, Amerika'nın çevresinde menfaat birliği olan devletler, Almanya'yı saymıyorum, mesela İngiltere, Fransa ve diğerleri. Almanya ve Japonya Amerika ile birlikte değil. Çünkü ikisi de ikinci cihan harbinin mağlubu, birisinin sebepleri var, bu ekonomik sebepler petrole, endüstriye bağlı olan şeyler, Amerika'nın petrolü Alaska'da çıkıyor. Alaska buzlar altında bir ülke ve sadece sekiz sene yetebilecek kadar petrol rezervi var, yani üç sene evvel petrolü Alaska'dan çıkarsa Amerika, 33 dolara mal ediyordu. Oysa dünya petrol piyasası OPEK ülkelerinde 16 dolar seviyesindeydi. İngiltere'nin kendisine 7 yıl yetecek kadar petrolü var. Almanya ve Japonya'ya talihsiz, bir gram petrolleri yok, işin ekonomisine baktığınız zaman, Amerika'da endüstri çökme noktasında, dış borcu, iç borcu fazla, insanlar kolilerin içerisinde omo kutularında yaşıyorlar evleri yok, köprüler yıkılıyor ve endüstride artık işsizlik büyük bir patlama noktasında. Amerika'nın Almanya ve Japonya ile rekabet edebilmesi için petrolün kuyusunun başına geçmesi lazım.

Dünya petrol rezervinin dikkat edin notlarınızı alın, yüzde altmışı Suudi Arabistan, Kuveyt ve Birleşik Arap Emirlikleri noktasındadır. Dünya petrol rezervinin 900 milyar varil ol-

duğunu tahmin ediyorlar. Bunun yüzde altmışı, yani 500 milyar varili bu üç bölgenin içindedir. Yani Arabistan, Arap Emirlikleri ve Kuveyt bölgesinde 500 milyar varil var ve bu kadar rezerv dünyaya 200 yıl yetebilecek kadar bir rezervdir. Amerika'nın petrolü sekiz yıl, İngiltere'nin petrolü yedi yıl, ama Arap bölgesindeki petrol 200 yıl yetebilecek. Siyaseten hakim o bölgeye Amerika, ama İran kuşkusundan sonra ve Irak'ın Saddam'ı Nasır'ın yerine geçecek Arapların babası olmak iddiası ortaya çıkınca, elinde de kendi verdiği silahlar bulunuyorken Amerika körfez harbini ortaya çıkardı. Maksadı nedir, Müslüman ülkeleri bir cephe haline getirmek ve komünizmin yerine İslam'ı bir tehlike dışına çıkmayacak yönetimler ve onların emrinde Müslümanlık isteriz. İşte dünyada şu biraz evvel saydığım gelişmeleri özellikle batı Müslümanlık olarak değerlendirmedi. Müslümanlara başka bir isim koydu. Nedir o isim? Fundamentalizm, kökten dincilik veya radikallik, Müslümanlık deseniz herkes bilecek, bende Müslümanım diyecek karşı duracak, ama radikal deyince, aman Allah'ım herhalde canavar olmalı bu, sekiz tane kolu, on iki tane bacağı, kırk tane kafasında solungacı olan, böyle insanı ham diye yutan canavar olmalı.

Çünkü Türkiye'de altı defa gidip, yedi defa gelen birisi var ki her zaman şununla övünür, herkes Müslümanım demeli göğsünü gere gere ama teokrasiye karşıyız. Şimdi Konyalı bu işin başını alır. Herkes göğsünü gere gere Müslüman'ım demeliye, gerisinde başka bir şey söyledi bu adam ama acaba ne söyledi, teokrasi, Allah Allah Ahmet efendi teokrasi ne demek? Valla bilmiyorum. Bilmediğimize göre herhalde böyle bir laf etmiştir, herhalde çok güzel bir şey söylemiştir. Çünkü

bazı insanlar ne kadar çok uydurdukça konuşurlarsa o kadar güzel şeyler söylüyorlar zannederler. Olanaklar ve olasılıklar içerisinde saptama yaparsak diye başlar bir adam aman Allah'ım ne dediğini anlayamazsınız, ama ondan sonra bu insan büyük bir insan yav herhalde güzel bir şey söyledi dersiniz, biz Anadolu insanı gibiyiz. Konya'nın, Taşkent'in bilmem yukarı köyünden bir çocuk gitmiş Ankara'da okuyor. Anası da hasret içerisinde oğlan bir tatile çıksa da gelse, oğlan Ankara'ya gider yurtta kalır evde kalır, ötesine berikisine karışmaz, temizliğine kıyafetine dikkat etmez, arkadaşları gibi dolaşmaya başlar, günün birinde köye gelir...

Annesi... Yukarı köyündeki Fatma teyzenin olanak sözünden ne anladığına bakın, ah evladım der olanak bulamadıysan sabunda yok muydu? Der. Yani biz Fatma bacı gibiyiz. Olanaklar, saptamaklar, koşullar, yanıtlar, tanıklar üzerine bir şey anlayamayız. Bize böyle adam gibi konuşacak insanlar lazım. Böyle dört dörtlük laf etsin, ne söylüyor, ne ediyor, eğmesin bükmesin arkadaş, doğru konuş bakalım, teokrasiye karşıyız. Allah Allah bir çözün bakalım bunun arkasında ne var, dini devlet idaresi tam doğru olmamakla birlikte tabi, teokrasiye Avrupa'da Kilisenin hakimiyeti olarak görürler. Ama bizde anlaşılan şey, yani dinin hakim olması, Müslüman'ım diyen insan buna karşı olduğunu söylüyor. E tabii karşı olduğunu söyleyen insan Türkçe'sine karşı olsa, ha belki bir bilincin ifadesidir. Dünyada radikallik Fundamentallik adına Müslümanları böylece isimlendirmeye çalıştılar.

Ve işte Komünizmin yerine tek düşünce olarak tek hedef olarak pek çoğunu atlayarak geçeceğim. Yenidünya düzeninde küreselleşme ve globalleşme içerisinde Müslümanlığı bir

tehlike olarak gösterdiler. İslami gelişmeler önlenmeli, Müslümanlar baskı altında kalmalı ki dünyada yeniden Amerika'nın önderliğinde demokrasi, liberalizm, laiklik hakim olsun. Yenidünya düzeninde bu sözler yeni değil, dünya asırlardan beri demokrasiyi, laikliği, liberalizmi zaten tartışıyor. Peki, bunun yeni olan tarafı neresi, Müslümanlar ezilecek, batı dünyası İslamın önlenemeyen yükselişini bir noktada durduracak çünkü menfaati buna bağlı, işte bunun için körfez harbi meydana geldi. Amerika Irak'ın hiçbir müdahalesi olmamasına rağmen, 310 bin ton bombayı Irak'ın başında patlattı. Şimdi 4 tane evrak vermedin diye bombalıyor. Bush'a suikast olacaktı da ben bunu haber aldım diye bombalıyor. Ambargo var çocuklar ölüyor Irak'ta, Saddam'ın Allan bin belasını versin manevi kumandanlarıyla Müslüman mülkü olan Irak her gün gözümüzün önünde bombalanıyor. Irak'ı bombalıyorum. Bak Saratoga'da sana füze gönderdim. Sende ayağını denk al diyor. Çekiç güç var içinizde sende ayağını denk al diyor. Fransız Çavuşu Şemdinli Kaymakamını tokatlıyor, sende ayağını denk al diyor..."

Dün bu şekilde bağrıp çağıran Bülent Arınç, bugün ABD'yi en önemli müttefik, ilan ediyor, İsrail'lilere övgüler düzüyordu:

"...Bütün bunlarla Bosna Hersek'te Müslüman kanı dökülüyor. Efendim bu Hıristiyanlar ile Müslümanlar çatışması değil, nereden çıktı diyor bizim idarecilerimiz, halbuki Radovan Karadzic diyor ki, bu ikinci Endülüs'tür Birinci Endülüs'te Müslümanların kanı, Kurtubu'larda sel gibi akmıştı, şimdi Bosna'da Müslümanların kanı sebil gibi akıyor. Bu bir Kosova'nın intikamıdır diyor. Radovan Karaziç, Milevan Slodoviç hepsi

bütün bunları söylüyor. Miloseviç'te söylüyor. Stoyleviç'te söylüyor. 400 bin insan can verdi. Öldürürken bile güzel öldürmediler. Acıyla işkenceyle katlettiler. 50 bin hanımımızın ırzını tarumar ettiler. 50 bin çocuk dünyaya doyamadan gitti ve hala tüketemediler. Irak'ı bombalayan Amerika niye Bosna'ya gelmez, menfaatim yok diyor, peki biz niye Somali'yi gidiyoruz da Bosna'ya gitmiyoruz. Biz niye Kore'ye git dedikleri zaman gidiyoruz da, Azerbaycan'a gitmiyoruz. Bunu çözmek için bu konuşmaların temeline inmek lazım, işte bakınız Libya Ambargosu elbette yenidünya düzeninin bir senaryosudur. İki yıldan beri Libya adeta abluka altındadır. Cezayir olayları bunun bir senaryosudur. Azerbaycan Karabağ olaylarıyla Türkiye, Azerbaycan'ı kaybetmekle kalmamış, Orta Asya ile arasına bir İsrail girmiştir. Bu da büyük Ermenistan'dır artık Kırgızistan'ı, Kazakistan'ı Türkiye'nin unutması lazımdır. Zaten babanın dediğini ana reddetti. Azerbaycan'dan affedersiniz, Adriyatik'ten, Çin denizine, Çin Seddi'ne kadar sözünü yuttular..."

Butros Gali keferesi

"...Kıbrıs bunun bir uzantısıdır. Ver kurtul la, Butros Gali keferesinin haritasıyla orası gitmek üzere, Somali bunun bir uzantısıdır. Sudan'a müdahale ve Afrika'yı dize getirmek için Somali'ye Amerika çıkmıştır. Çıkmayın diyenlerle alay edenler 10 gün sonra gazetelerde "Eyvah Erbakan haklı çıktı" başlıklarını duyunca herhalde utanmış olmalılar. Petrol kuyularına el koyan Sudan'ı terörist ülke ilan eden ve bütün kaynakları bizzat kendi eliyle hakim olan Amerika'nın Emperyalizmini dünya gözleriyle görmüştür. Şimdi onlar askerlerinin canı tatlı diye çekerken, biz onların yerine daha fazla asker gönder-

meye hazırız. Ne kadar acıdır. Türkiye böyle bir yönetimle karşı karşıya, değerli kardeşlerim işi şununla sonuçlandırayım. Yenidünya düzeni içerisinde Müslümanların kanı dökülmeye devam ediyor.

Bu senaryoların gerçek sebebi hem ekonomiktir, hem siyasaldır. Türkiye çok önemli bir ülke, Jeopolitik bakımdan, coğrafi bakımdan, stratejik bakımdan çok önemli, yenidünya düzeni orta doğuda yeni haritalar çizmek istiyor. Avrupa'nın haritasını yeniden tanzim etmek istiyor. Orta Asya'daki Türk Cumhuriyetleri için yeni şeyler düşünüyor dolayısıyla hayatı mevzubahis olanlar bizleriz bunun ne denli bir tehlike olduğunu bilmemiz ve özellikle bulunduğumuz topraklar üzerinde bu yeni dünya düzeni mahkumları olmamak için ne kadar büyük bir gayretle çalışmamız gerekiyor. İslam ülkeleri içerisinde bir ağabey devlet gibidir. Türkiye 60 milyonluk nüfusu ile tarihi birikim ile Coğrafyası ile üç yanı denizlerle çevrili akarsular ve boğazlarıyla bin yıldan beri hakkın bayrağını yere düşürmemesi ile tespihin imamesi gibi taneleri bir gün toplamasıyla Türkiye hedef bir ülkedir. Lider ülke olacaktır ve inşallah 1.5 milyarlık İslam âlemi içerisinde onların başını tekrar dik tutacak bir ülkedir. Biz Türkiye'deyiz, herkes evinin önünü süpürmeye mecburdur. Sokaklarımızı temiz yapmanın ülkemizin maddi ve manevi sahada büyük yapmanın yeniden örnek üstün bir medeniyet kurmanın sorumluluğu bizim üzerimizdedir.

O zaman lütfen Konya'lı kardeşlerim siyasal düşünce farklılıklarına bakmadan partilerin kısır kalıpları içerisinde kalmadan Allah rızası için şu dünyadaki olaylara bir ibret gözüyle bakarak bu olaylar içerisinde Müslümanlara biçilen kaftanın rolü ne olduğunu düşünerek esir olmayı mı? Yarın Türkiye'nin

bir Bosna Hersek durumuna düşmesini mi? Her tarafından kıskaç altına alınan bir Türkiye'de Tuna'yı geçtikten sonra Balkanlara hakim olanların yarın Anadolu'ya, Yunanistan'ından Megola İdeası, Siyonizm'den, Türkiye'nin 9 tane vilayeti, Ermenistan'dan bütün doğu Anadolu'yu içerisine alacak planların uygulamaya konulmasıyla dünya devleti olan Türkiye bir Sevr antlaşmasının kalıpları içerisine sokuluyorsa, eh bu hükümete bir defa daha şans verelim. İşte Demirel gitti, Çiller gitti. Çiller geldi, Piller gelir, piller siler gelir demenin bir faydası var mı? Alemi var mı? Bu kadar tecrübeler bu kadar musibetler, bir nasihata kafi gelmeyecek mi? Benim partime oy verin demiyorum, ama lütfen duyunuz düşününüz, gözünüzü açınız Muhammet İkbal Merhumun uyan derin uykudan sözlerinden terennüm ettiği gibi şarka bakınız garba bakınız, dökülen kanlara bakınız. Akıbetinize bakınız ve davranınız, gayret ediniz çalışınız. Cenabı Hak cümlemizi hakka birleştirsin, batıldan ve yanlışlıklardan korusun. Hazreti Pir'in himmetiyle Cenabı Hak bütün Müslümanlara saadetlere ve selametlere kavuşmayı nasip etsin, hepinizi tekrar hürmetle selamlıyorum. Hayırlı geceler diliyorum..."

Bülent Arınç, dinleyenleri "iyi geceler" diyerek uykuya gönderiyordu. İnsanlarımızın yıllar süren bu uykularından uyanmaları dileğiyle.

MUSA'NIN MÜCAHİTİ

ERGÜN POYRAZ

Yazarın bir süre önce yazdığı; Musa'nın Çocukları ve Musa'nın Gül'ü adlı kitapları en çok okunan yerli kitaplar arasında 1. ve 2. liği almış, satış rekorları kırmıştı. 22 Mayıs 2007 tarihinde TÜSİAD toplantısında Başbakan Tayyip Erdoğan, "Benim, için Rum çocuğu diyorlar, yok Musa'nın çocuğu diyorlar, kardeşim Gül için olmadık iddialarda bulunuyorlar" sözleri ile TÜSİAD Üyelerine şikayette bulunmuştu. Erdoğan Mahkemelerden kitabın toplatılmasını istemiş ve bu isteği reddedilmişti.

Yazar, bu kitabında da Bülent Arınç'ın tüm bilinmeyenlerine projektör tutuyor. Dedeleri, ailesi, siyasi geçmişi ve şimdiki durumu hakkında "Şok" belgelere yer veriyor. Kitapta Bülent Arınç'ın hayat hikâyesini okurken hayretler içinde kalacak, "Bunlar mı bizi yönetiyor" diye uzun uzun düşüneceksiniz.

ISBN 978-975-9179-53-3
9 789759 179533

Togan
15 YTL

Togan